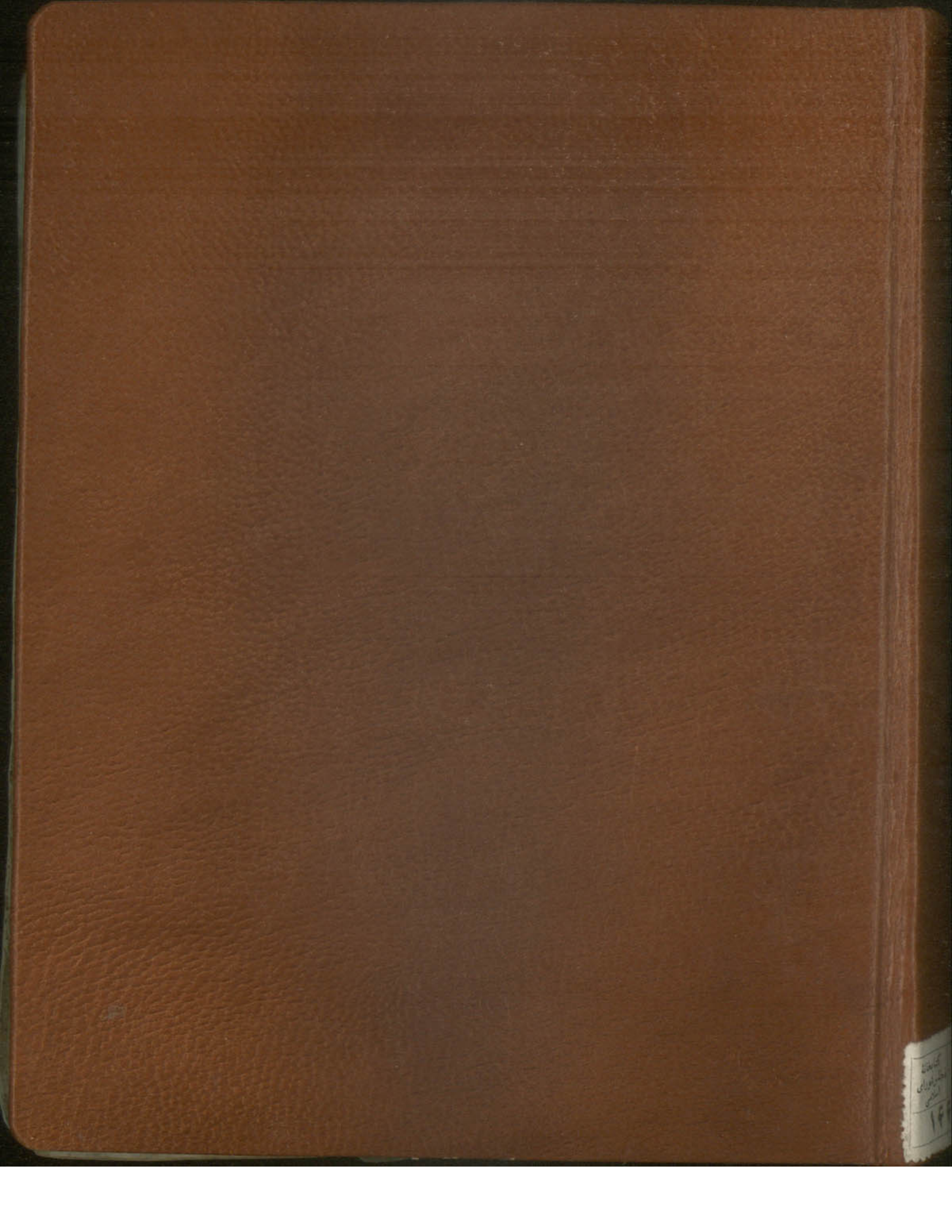

۱۰۷۰۷

کتابخانهٔ مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

کتاب

مؤلف

مترجم

شمارهٔ قفسه ۱۴۴۲۸

شماره ثبت کتاب ۸۹۹۲۶

بازدید شد
۱۳۸۷

۱۴۴۲۸
۸۹۹۲۶

این کتاب ...

این کتا[illegible]

از دور عکس روی تو دیدن [illegible]

گفت [illegible]

این نسخه [illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین و علیه نتوکل

حمد بیحد و ثنای بیعد مالک الملکی را سزد که [illegible]

والانح خلقة تشريف من حكيم حميد وما يتربهم لعنة الله الا الغفور وعن الحق ودع ظالم الحسين لما امره الله بذلك ثم قال اولئك الذين نقولنا بهذا القول [illegible]
بذلك اركان العالم ومنجا الملائكة يسئلون الله سبحانه رفع هذه البلية عنه وما كان امر الدين ما كان يستقيم الا بعدم الائمة فلا بد للائمة [illegible]
من قوله انهم لا يرضون لعنهم الا الاقل الحسين خاطب الله سبحانه حبيبا بانك لا ترضى بالقتل والسبي ومكروه منك فان تحكم يصبر على هذه [illegible]
العظمى والرزية الكبرى والا وقعنا عليك فالكل سود ورضاك عن زمرة هذه البلية ولا نقص من مقامك عند ناشئ قال الحسين يا رب رضاك اوثر
على رضاي والقتل في حبك احب الي من البقاء في الدنيا فذلك نفسي ومالي وعيالي واولادي وارضى [illegible] وكان ذلك في [illegible]
الخضوع والاعتقاد بين يديك ظاهرا وباطنا حقيقة [illegible] ثم ان الله عز وجل اوحى
اليه ان هذا الامر لا يتم الا برضاك [illegible] ثم ان الله سبحانه امر القلم الاول ان يكتب في اللوح [illegible]
كما اخبر الحق سبحانه عنه في كتابه ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم واموالهم بان لهم الجنة يقاتلون في سبيل الله فيقتلون ويقتلون وعدا عليه حقا في التورية
والانجيل والقرآن [illegible] الراكعون الساجدون الآمرون بالمعروف والناهون عن المنكر والحافظون لحدود الله وبشر المؤمنين ثم ابان الله سبحانه عن عدد
هؤلاء المؤمنين الذين فدوا انفسهم ابتغاء مرضات الله [illegible] وعوضهم الجنة [illegible]
عشر وهو عدد [illegible] وذلك الواحد [illegible] الرحمن الرحيم [illegible]
في صفة ولذا [illegible] الشهادة [illegible] الولاية [illegible]
وقد ذكر [illegible] فاتحة الكتاب [illegible] في بيان الطبقة الاولى [illegible] الخطاب [illegible]
الثانية [illegible] بيان تفصيل [illegible] يوم الجمعة [illegible] ولذا كانت سورة البقرة [illegible]
البقرة [illegible] اركان العرش [illegible] فرعون [illegible] الم ذلك الكتاب [illegible]
اشارة الى عدد اصحاب الحسين المستشهدين بين يديه في يوم عاشورا [illegible]
لولايتهم [illegible] والشهادة بين يدي الحسين [illegible]
[illegible] الشهادة [illegible] الجنة [illegible] الذين يقولون الحمد لله [illegible]
[illegible] الجنة [illegible] الذين [illegible]
[illegible] المؤمنون [illegible] الحسين [illegible]
[illegible] بالمعروف [illegible] الحسين [illegible]
[illegible] بالشهادة [illegible] عن المنكر [illegible]
الائمة الاثني عشرية [illegible] الشهادة [illegible]
تفصيل تلك [illegible] الحق الم [illegible]
ثلثون والميم اربعون [illegible] واحد وسبعون [illegible]

[illegible] بهو اعظم الاسماء ولذا عبر عنه بالبسملة وقد قال الرضا [illegible] بسم الله اقرب الى الاسم الاعظم من سواد العين الى بياضها فهم ذلك الكتاب لا ريب فيه [illegible]
[illegible] القلم [illegible] الابتداء فانه لا ريب [illegible] مكتوب [illegible] هدى للمتقين لولاية الاول [illegible]
[illegible] الشهادة [illegible] اعلام الهداية كما ذكرنا [illegible] المتقين [illegible] الذين كفروا [illegible] وهو قوله عز وجل [illegible]
[illegible] الذين كفروا ما انزل [illegible] الذين يؤمنون بالغيب [illegible] القائم [illegible] كما قال عز وجل
ومن قتل مظلوما فقد جعلنا لوليه سلطانا فلا يسرف في القتل انه كان منصورا [illegible]
وان قتل اهل الارض [illegible] ويقيمون الصلوة [illegible] الصلوة [illegible] الزكوة
[illegible] عليهم
[illegible] الشيعة [illegible] عليهم اعدائهم في زمان الغيبة [illegible]
والذين يؤمنون بما انزل اليك [illegible] كربلا [illegible] الشيعة [illegible]
[illegible] العالم [illegible] وما انزل من قبلك [illegible] شهادة الحسين [illegible]
[illegible] بالآخرة هم يوقنون [illegible] الحسين [illegible] الارض [illegible] كربلا [illegible]
[illegible] حمراء [illegible]
[illegible] في الدنيا والآخرة [illegible]
ذلك اليوم [illegible] الدار [illegible]
[illegible] المفلحون [illegible] ذلك الكتاب [illegible] روح القدس [illegible]
بذلك الكتاب [illegible] الى رسول الله [illegible] النبي [illegible]
[illegible] المصيبة العظمى [illegible]
[illegible] الكتاب [illegible]
[illegible] الحسين [illegible]
[illegible] امير المؤمنين [illegible]
[illegible]
[illegible] رسول الله قد ختم الكتاب [illegible] امير المؤمنين [illegible]
[illegible] فاطمة الزهراء [illegible] الكتاب [illegible]
[illegible] العالم [illegible]

[illegible] الكتاب [illegible] عز وجل [illegible] الا ان لو الذي [illegible]
[illegible] القول على الحسين [illegible]
[illegible] الشهادة [illegible] عيسى بن مريم [illegible]
[illegible] الكتاب الى مولانا الحسن [illegible]
رسوله والى امير المؤمنين [illegible] الكتاب [illegible]
[illegible] رسوله [illegible] عن الملك [illegible] روح القدس [illegible]
[illegible] الغيبة [illegible] قال الله [illegible]
[illegible] الشهداء [illegible] ابي عبد الله [illegible]
[illegible] الشهادة [illegible]
[illegible] يوم عاشورا [illegible]
[illegible] ابا عبد الله [illegible]
الخضوع والذلة [illegible] للمعبود الحق عز وجل [illegible] الخضوع [illegible]
والعالم [illegible] العبد [illegible] العبودية [illegible]
ان الله [illegible] لفظ العبد [illegible]
اللفظ [illegible] الحقيقة والمجاز [illegible] الوضع العام [illegible]
الوضع الخاص والموضوع [illegible] الوضع العام والموضوع [illegible]
[illegible] الاصوليين [illegible]
ذكرت [illegible]
من المخلوقين [illegible]
اسمعيل بن ابراهيم [illegible]
لكن عبد الله بن عبد المطلب [illegible]
[illegible]
الا وقد [illegible] المصيبة العظمى والرزية الكبرى [illegible] الى هذه الدنيا [illegible]

[illegible] ولذا لما انزل آدم الى الارض [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] الملائكة [illegible]
[illegible] اللوح [illegible]
[illegible] ابن عمران [illegible]
[illegible] السموات السبع والارضين السبع [illegible]
[illegible] آدم [illegible]
[illegible] الحسين [illegible] الارض [illegible]
[illegible] آدم [illegible] الحسين [illegible] آدم يا رب [illegible]
[illegible] يزيد [illegible] جبرائيل [illegible]
[illegible] السفينة [illegible]
[illegible] السفينة [illegible]
[illegible] جبرائيل [illegible] نوح [illegible] ابراهيم [illegible]
[illegible] السفينة [illegible] الدنيا [illegible]
[illegible] الارض [illegible] نوح [illegible] الدنيا [illegible]
[illegible] خاتم النبيين [illegible] يا جبرئيل [illegible]
[illegible] السموات السبع [illegible] ابراهيم [illegible]
[illegible] ابراهيم [illegible] يا ابراهيم [illegible]
خاتم النبيين [illegible] جبرائيل [illegible] السموات والارض [illegible] اللوح [illegible]
[illegible] ابراهيم [illegible]
[illegible] يزيد [illegible] ابراهيم [illegible]
[illegible] النجوم [illegible] شيعتهم [illegible]

وانشاء العالم من الايات الدالة على شعور الجمادات وانها مكلفة وانها دائبة متحركة وقال تعالى وان من امة الا خلا فيها نذير وقال تعالى تبارك الذي نزل الفرقان

على عبده ليكون للعالمين نذيرا فظهر بتبليغه الدعوات الكل من دخل دائرة الاكوان كلهم فانه يحدد كلهم على اختلاف مراتبهم ومقاماتهم بكلفتهم [illegible]

لطاعة الائمة [illegible] لاجل مودتهم ومحبتهم انهم مامورون بمحبتهم وذلك هو الامر المعنوي والسر الغيبي الذي من عالم الامر الى حبة القلب [illegible]

فيمنعه من الالتفات الى التوجه الى غير المحبوب ثم منه ينزل الى الصدر فيشغله عن التوجه والتصور لغير صفة المحبوب [illegible]

[illegible]

السجادية وجوها كثيرة لبعضها في محقق اصحابنا وبعضها في افكاره رحمه الله فلنكتب بعضها هنا قال رحمه الله الاول ما قاله المعز

فان مثل هذا انما هو تعليم منهم ع للامة كيف تفزعون وكيف يبكون وكيف يعترفون على ذنوبهم فان الانبياء قبلهم كان مناط تبليغهم

الرسالة عن التنزل على مكالمات البشر بمقتضى عقولهم حتى انه قال نبي نال الحسين لحي يا حسين لما انقذته عترة من ثمر الصدقة واني كفر

بعبده الى تتبع اطوارهم فان ما قالوا لكلامهم في مناجاتهم انما هو صادر عن غاية حزن كامنة في القلوب في خفقة

مع امكان تعليم الامة مثل هذه التضرعات بالقول دون الفعل وهذا الوجه هو الذي اختاره الغزالي في كتاب الاحياء بالنسبة الى

في الانبياء في الاعتراف بالذنب وكثرة البكاء والتضرع وقد عرفت ما يرد على الوجه الثالث انهم ع لما كانت هذه النشأة والان

لا يخلو فيها امام قول مكروه او ترك مستحب الا كالصلوة في الثياب السود وكالنوم على جانب الايسر ونحو ذلك فهم ع قد عدوا هذه

وانقطعوا الى الله سبحانه في تبعاتها والظاهر ان هذا الوجه غير تام لانهم ع اهل الشرع الانور وقد كان يرتكبون مثل هذه الامور لتعليم

للامة بجواز ذلك لا فعال حيث انه قد ورد النهي عن فعل ذلك المكروه الا بذلك الفعل المستحب وربما ادى فعل ذلك المكروه الى الوجوب

عليهم كما لا يخفى الثالث ما ذهب اليه شيخنا المعاصر ايده الله تعالى من ان صدور مثل هذا منهم ليس من باب الاخبار عن فعل بل

قبيل التواضع الثالث في كقول علي ابي الحسين ع انا مثل الذرة او دونها وكأن هذا الوجه عند التواضع انما معتقره

انا عبدك بهذا الوجه له وجه في الجملة لكن الاخبار الدالة عليه الرابع وهو الذي قاله صاحب كشف الغمة

دا ورم لبعض المتفلسفين الكفرة ما منعوا لان التقية لا يجوز عندهم فاراك ... ثم قيل ان واحدا من افاضلهم وهو الشمس الدين الخفري

الدواني ... على شرح التجريد قد دقق فارسل اليه ... بعض ... فلعنهم لعنا شديدا ... في القتل ... اهل الكفر

[illegible]

كتاب الفصوص لابي نصر الفارابي قدس سره

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

فص الامور التي قبلنا لكل منها ماهية وهوية وليست ماهيته هويته وليست ماهيته هويته ولا داخلة في هويته ولو كانت ماهية الانسان هويته لكان تصورك ماهية الانسان تصورك هويته فكنت اذا تصورت ما الانسان تصورت هو الانسان فعلمت وجوده ولكان كل تصور يستدعي تصديقا ولا الهوية داخلة في ماهية هذه الاشياء والا لكان مقوما لا يستكمل تصور الماهية دونه ويستحيل رفعه عن الماهية توهما وكان قياس الهوية من الانسان قياس الجسمية والحيوانية وكان كما انك من تفهم الانسان انسانا لا يشك في انه جسم او حيوان اذا فهم الجسم او الحيوان كذلك ... لم يتحصل ... في الوجود والهوية ...

[illegible]

من حيث هو محسوس الا بالعقل ولا يدرك المعقول من حيث هو معقول ان يكسح لمن يتم الحس الا بآلة جسمانية فيها يتشبح صورة المحسوس حتى يحصل
هواجس الخارجة عن رتبة ولن يستقيم الادراك العقلي بآلة جسمانية فان المتصور فيها مخصوص والعالم المشترك فيه لا يتقرر فيستقيم من الروح ...
التي يطلع بتعلق بالمعقولات بالقبول ... ليس بمتحرك لا يمكن ... دائم ولا يدرك بالحس لانه من عالم الامر قيل الحس ...
فيما هو من عالم الخلق والعقل تصرف فيما هو عالم الامر وما هو فوق الخلق والامر فهو محجوب عن الحس والعقل وليس حجابه غيرك ...
لا تسعه ... قيل الذوات العالية لا سبيل الى ادراكها بل يدرك بصفاتها وغاية السبيل اليها ... الا ... ان لا سبيل اليها ...
قيل للملائكة ذوات حقيقية ولها ذوات بحسب القياس الى الناس فاما ذواتها الحقيقية ... فانما يلاقيها ... القدس البشرية الروح الا ...
القدسية ... الى ... فتمثل لها الملك صورة ... كلاما ...
والوحي لوح ... مراد الملك للروح ... وذلك هو الكلام الحقيقي فان الكلام انما يراد به تصوير ما يتضمنه باطن ... الى ... مثله
... باطن المخاطب ... ينتقش ...
وان كان ... بينه وبين الروح ... الطلع ... ما ينتقش ... المنتقش ... الروح ...
الباطن اذا كان قويا فينطبع في القوة الذاكرة ... بالملك باطنه ... ثم يتمثل الملك صورة ...
... مسموعة ... المدركة ... شبه الدهش ...
لا نظن ان القلم اله جمادية او اللوح بسيط او الكتابة نقش مرقوم ...

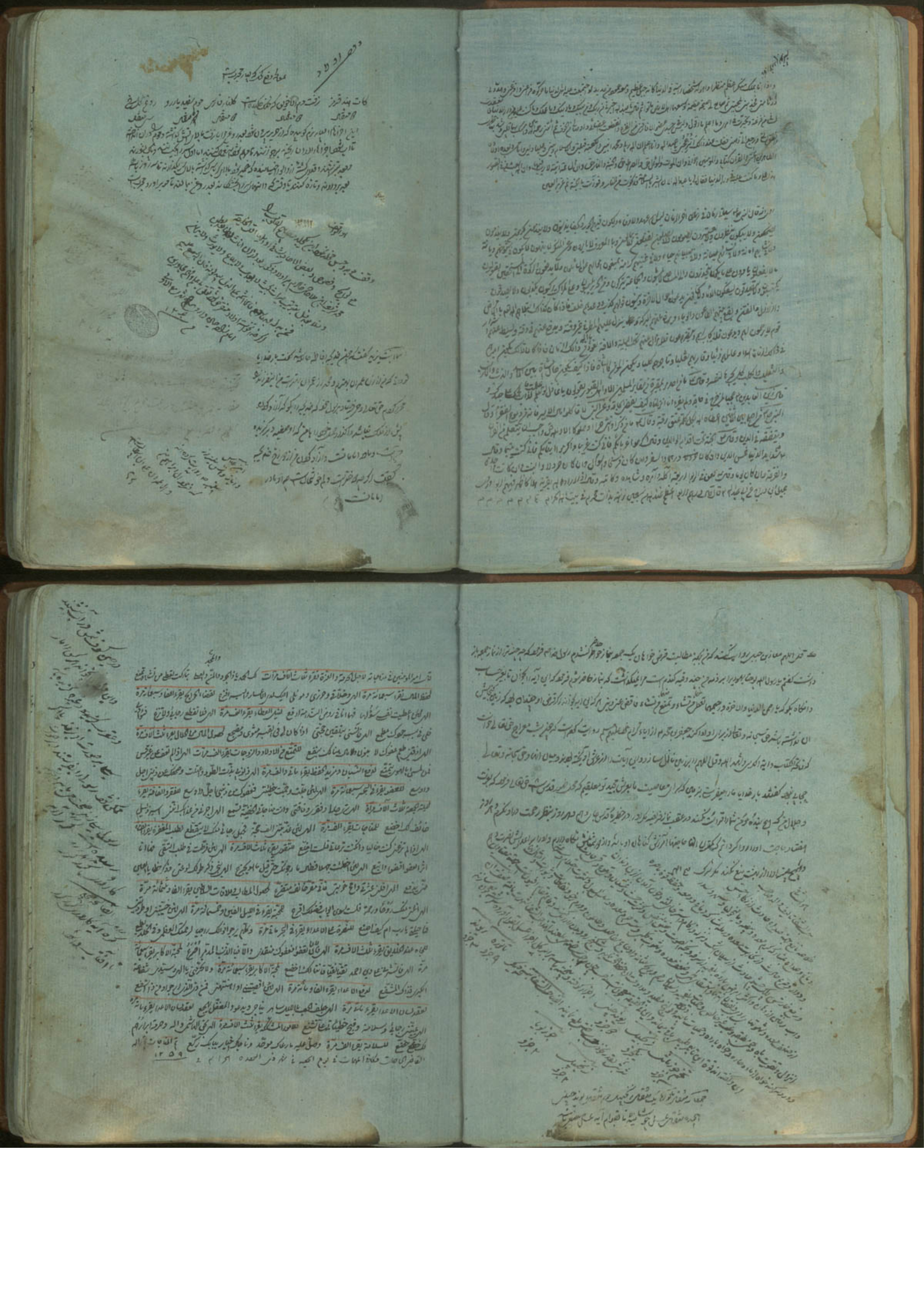
[illegible]

قال الرقيب العالي اكبر [illegible] فقلت العبد اكتب عليه [illegible] واو احسن لعبده حسنة كتبها الرقيب في الحال [illegible] في كتاب حسناته وهو بعيد رقيب [illegible]

[illegible] كتاب السيئات وهو بعيد عتيد [illegible] قال [illegible] ملك الموت [illegible]

[illegible] على الجبال لذابت ثم [illegible] من عرض [illegible] الا [illegible] القوم [illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین

شکر و ثنا و حمد بی منتها خداوندی را سزاست که منزه است از ادراک اوهام و افهام متعالیست از حوادث لیالی و ایام

و صلوة نامحدود بر مرقد میمون و مضجع همایون و روضه ازاهره و تربت طاهره خاتم انبیا خلاصهٔ اصفیا محمد المصطفی صلی الله

علیه و آله و سلم باد و بر اهل بیت پاکش که مصابیح انوار و مفاتیح اسرار اند و بر پیروان اقوال و افعالش و سلام بر شیعه

دانسته بر جسام مطهر ائمه هدا اقوام و افواهم مهدی و اتباعهم و احفادهم و ذریاتهم و شیعتهم الی یوم القیام چون

مؤلف این کتاب مولانا الاعظم الفضل العلی العالم المرحوم السعید المغفور ... الذات والصفات ازهد الزهاد و ... وقطب المحققین

... الارضین فرید الدهر و وحید العصر ... الحق والملة والدین الحسن ... نقی الله اسراره و جعل الجنة مثواه بحکم فذکر فان

الذکری تنفع المؤمنین در مجلس وعظ و تذکیر بوده خواست که از برای مبتدیان این فن درین نوع کتاب جمع کند پس از بخشنده

جان و بخشاینده انس و جان مدد خواسته و این کتاب را تألیف کرده و به تلطف ترتیب داده و مضبوط گردانیده بر ... باب

... و مصابیح القلوب نام نهاده از الله ... دانسته که دلها را از گفتن و شنیدن ... روشنایی و نور ... و جانها را از غم

و سرور الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی محمد و آله اجمعین

فی جمیع فضل ... المعونة ... لو ان الخلایق بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی شمس شموس ...

... من شطط الشجر ... بتقدیر القدرة مقدر و قدر قدرته فلا نه الذرر من قطر المطر صور بتصدیر ... زمرة ...

من قطر الوطر ... بتدبیر ... کثرة النجم والشمس والقمر ... السحاب و انزال المطر و اخرج النبات والثمر و نشهد ان لا اله

الا الله وحده لا شریک له خالق السمع والبصر رازق الجن والبشر و نشهد ان محمدا عبده و رسوله المطهر المستودع والمستقر المرسل بالذین الا

و بالکتاب ... صلی الله علیه و آله مصابیح انوار التنزیل و مفاتیح اسرار الآی والسور خصوصا علی امیر المؤمنین

صاحب اللواء ... المعصومین الذین هم للرسول بمنزلة السمع والبصر و علی السجاد

زین العباد ... والاکبر ... و علی الباقر ذی الفضل الجامع والبیان البلیغ العالم ...

والسیر و علی الصادق مفتاح ... والکنز والفقر و علی الکاظم ذی الدین ... المستقیم

فی الصبر والشکر و علی الرضا کاشف ... نور الهدی ... و علی التقی ذی الخلق الحمید والشرف

... العارف ... و علی النقی ... الامام ... المنیر ...

العسکری ... و علی الحجة القائم الصالح المستور المشهور المنتظر ...

... والتابعین الابرار و سلم تسلیما کثیرا اللهم افتح لنا بالخیر و اختم لنا بالخیر ...

هفتاد سال است که بت [illegible] را امروز بازوی اعتقاد بار سجده کرده است بیاید بیکبار که ترا بخوانند لبیک عبدی جواب دهی
پادشاه عالم فرمود [illegible] پرستندگان صنم او صنم را بخواند اجابت نیامد اگر صمد را هم بخواند اجابت نرسد پس هم فرق
میان صنم و صمد نیز بر جهه واجب کرده ام که هر بنده که فی رجوع کند بروی رحمت کنم زیرا که گفته ام رحمتی وسعت کل شیء
نیز گفته ام قل یا عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعا انه هو الغفور الرحیم شعر
ایا صاحب الذنب لا تقنطوا ¤ فان الاله رؤف رؤف ¤ ولا ترحلن بلا عدة ¤ فان الطریق مخوف مخوف ¤ گر با تقصیر تو دارد
رحمتی ¤ عذری که میرود با امید عطای تو است ¤ دائم که در حساب نیاید گناه ما ¤ آنجا که فضل و رحمت بی منتهای تو است ¤ خواجه
عالم فرموده که پادشاه عالم جل جلاله صد جزو رحمت آفریده است نود و نه جزو را بنزد خود نگاه داشته است و یک جزو را بر جمله
خلقان قسمت کرده هر شفقتی و رحمتی که در میان جمله خلقان است از آن یک جزو رحمت است چون روز قیامت شود آن یک جزو رحمت
با نود و نه جزو ضم کند و بر سر کس ها آن است محمد بیارد و فردای قیامت بر امتان محمد چندان رحمت شود که ابلیس طمع
رحمت کند اگرچه بدو نرسد آورده اند که کافری بود در عهد موسی علیه السلام [illegible] عمر او در پرستش گذشته بود موسی بکوه طور میرفت
آن کافر گفت یا موسی خدای ترا بگوی که مرا از قید تو ننگ نباید و اگر روزی دهنده منی تو پیامبر او روزی تو منی است یا موسی برفت و پیغام
نرسانید و شرم داشت که این سخن بر زبان راند حق تعالی فرمود پیغام آن بنده ما نرسانیدی که با ما چکار کرد موسی عرض کرد
که خداوندا تو میدانی که در وی چه گفت حق تعالی فرمود یا موسی در رابگوی که اگر تو را از خداوندی من ننگ میآید مرا از بندگی تو
ننگ نمی آید اگر تو روزی من نمیخواهی من میخواهم تو را روزی میدهم موسی باز گردید و پیغام برسانید آن کافر سر در پیش افکند
آنگه سر بر آورد و گفت یا موسی بزرگ پادشاه است کریم خداوند است دریغا که عمر ضایع کرده ام اسلام عرضه کن موسی اسلام
عرضه کرد آن کافر کلمه شهادت بر زبان راند و سجده کرد و هم در آن سجده جان آفرین سپرد و روح در اعلی علیین رسانیدند
بیک کلمه توحید و بیک سجده شکر گناه هفتاد ساله را عفو کرد زهی خداوند که بیک سجده و بیک کلمه توحید هفتاد ساله گناه و کفر
بیامرزد بیت اگر عزیزی کو از خزانه غیب ¤ گبر و ترسا وظیفه خور داری ¤ دوستان را کجا کنی محروم ¤ تو که با دشمنان نظر داری ¤
از آن پنج خصلت که موجب وصل بهشت است اول ابتدا کار ببسم الله کردن و هر کار در ابتدا ، هر عمل و هر کار ببسم الله کردن

[illegible]

گفتارش بسم الله لم کان امر ذی بال لم یبدأ ببسم الله فهو ابتر و اجزم یعنی هر کاری که آن را قدری [illegible] باشد چون ابتدا آن کار بنام خدا
نکنند ابتر و دم بریده باشد در چند جایگاه ترا فرموده اند که ابتدا بنام او کن اقرأ باسم ربک و [illegible] اذکر اسم الله علیه خواجه عالم صلعم
فرموده اذا سمی الله العبد علی طعامه لم ینل الشیطان منه چون بنده طعام خواهد بخورد اگر بسم الله گوید شیطان از آن طعام تناول
نکند و اگر نگوید تناول کند و در حدیث آمده است که چون بنده مؤمن بسم الله الرحمن الرحیم بر زبان راند پادشاه عالم جل جلاله
بعدد هر حرفی از وی چهار هزار حسنه در نامه اش بنویسد و چهار هزار سیئه پس محو فرماید و چهار هزار درجه اش بردارد آورده اند که
حضرت رسالت بگورستانی میگذشت بنزدیک گوری رسید یاران از گفت بتعجیل برود چنین در وقت بازگشتن بکنار رسید
یاران خواستند که بتعجیل بروند رسول صلعم فرمود که تعجیل مکنید می به عرض کرد که یا رسول الله در وقت رفتن چرا تعجیل فرمودی و بیک
بو قارامر فرمایید حضرت فرمود که شخصی را عذاب میکردند ناله و فریاد او بمن میرسید اکنون بروی رحمت کرده اند عرض کردند سبب عذاب
و سبب رحمت هم الله در آن وقت جبرئیل آمد و گفت این مرد را فاسق بود بسبب فسق و گناه وی را عذاب میکردند کودکی از او مانده
بود امسال او را بمکتب نشاندند و معلم وی او را تعلیم بسم الله کرد کودک بسم الله بر زبان راند حق تعالی وی را فرشتگان
موکلان عذاب که پدر وی را عذاب مکنید زیرا که نیکو نبود که پسر یاد و ذکر ما و پدر در عذاب باشد نظم هر که با یاد ذکر ما باشد
از عذاب و غمش نجات دائم ¤ چون تمسک بنام ما جوید ¤ آتش مهر خوشی کان دائم ¤ خواجه عالم فرمود که چون معلم کودک را
تعلیم بسم الله کند و کودک بر زبان راند حق تعالی جل جلاله برائت نویسد کودک را و پدر و مادر وی را و معلم وی را خلاص از دوزخ
دهند هر گاه که طفلی بطاعت و کودکی به بضاعت از راه صحیح نام پادشاه بنده ترا زبر زبان راند بنگر که چه عزت یابد
چون نماز گذاری بقرائت موافقت کنید و بگوید بسم الله الرحمن الرحیم شعر بذکر الله ربی ذی الجلال ¤ یفیض القلب فی ظلم
اللیالی ¤ اذا ما مسنی عطش شدید ¤ فذکر الله کالماء الزلال ¤ نظم بابا نام تو زهر باشدم چنین تریاک ¤ بیاد و توانیدم نباشد
غمناک ¤ با عشق گردو آتشم باید شد ¤ اندر شوم و شوم از آتش پاک ¤ و اذا انعم علیه قال الحمد لله رب العالمین چنین از
خزانه پادشاه عالم نعمتی و تشریفی و مبرتی بوی رسد در عقب آن نعمت شکر آن را بر زبان آن نوع پیغمبر چون طعام خوردی گفتی
الحمد لله رب العالمین چون جامه نو در پوشیدی گفتی الحمد لله چون بر مرکب نشستی گفتی الحمد لله حق تعالی نام در را از جمله شاکران
نوشته که انه کان عبدا شکورا حمد را از شکر عام تر است حمد بر رضای او باشد و شکر بر نعمت او یقول حمدت الرجل لحلمه

[illegible marginal notes]

و حمدت علی شجاعته شکر بر نعمت باشد حمد بر زبان باشد که قل الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا شکر بار کان باشد که اعملوا آل داود
شکرا حمد شکر است الحمد رأس الشکر ما شکر الله عبد لم یحمده شکر نکرده باشد خدای را بنده که حمد او نکند بیک حمد چند نعمت آجل
و چند نعمت عاجل اگر شکر کنی نعمت بر تو بماند و زیادت گرداند که ولئن شکرتم لازیدنکم آورده اند که در بنی اسرائیل در دور
آن صالح روزی فرشته پیش او آمد که حق تعالی شمار انعمی کرامت کرده است در جوانی میخواهید یا در پیری گفت با عیال مشورت
کنم عیالش گفت در جوانی اختیار کن که نعمت در جوانی خوشتر آید نعمت را در جوانی اختیار کردند حق تعالی در نعمت بر ایشان بگشاد ایشان
نیز در خیرات باز کردند و بعمارت مسجدها و رباطها قیام نمودند و نفقه درویشان و مسکینان و یتیمان کوشیدند چون ایام جوانی
بگذشت آن فرشته باز آمد که ایام جوانی و نعمت گذشت پیری در رسید شما را آماده باشید مرد غمناک بخانه آمد و زن را خبر داد زن
گفت فرشته را بگوی که حق تعالی با ما معامله مشهور و معروف میت او میداند که ما در این نعمت شاکر بوده ایم و زن گفت که زنی حقیقی کرامی
که مستحق زوال نعمت باشیم باز گفت فرشته گفت است که حق تعالی این نعمت را بر شما باقی گذاشت تا زنده باشید از آنکه شما در
این نعمت شاکر بوده اید بیت شکر نعمت کو من مجیب را ¤ تا بماند بر تو باقی نعمتش ¤ منت و شکر از خداوندی کرامت ¤ جمله عالم زنی
منتش ¤ و اذا اذنب ذنبا قال استغفر الله یعنی چون بواسطه شیطان خلاف امر رحمن کند و گناهی بر دست و زبان وی روان شود
در عقب او مرهم زخم گناه اش کلمه استغفر الله گوید خواجه عالم صلعم فرموده ما اصر من استغفر هر که کسی که استغفار کند و اگر هم در روزی هفتاد
بار بر سر گناه رود و گفت هنگ بنده که چون فردای قیامت نامه اعمال او باز کنند در زیر هر گناه نوشته باشد که وی گفته است
استغفر الله اما حضرت شاه مردان علی گفته است که استغفار را شش طهارت قرار کرده است چنانکه آورده اند که یکی در نزد حضرت
گفت استغفر الله شاه مردان گفت که مادرت تراکم بادا دانی که استغفار را چند معنی است اول و هو اسم واقع علی ستة
معان اولیت واقع بشش معنی اول پشیمانی بر گذشته دوم عزم جزم است بر آینده که با مثل آن گناه رجوع نکنی سیوم
حقوقی که بر مردمان داری زنی تو ست ادا کنی چهارم فریضه که ضایع گذاشته قضا کنی پنجم کوششکه از حرام رسته است بریاضت زایل
کنی تا کیاراو گوشت از حلال روید ششم نفس خود را الم طاعت بچشانی چنانکه حلاوت معصیت چشانیده ای آنگاه کم بو خطا
قیام کنی و بعد از آن بگوید استغفر الله ربی و اتوب الیه استغفار تو مقبول شود آن پنج خصلت بهشت گرداند اما سیوم
مصیبة قالوا انا لله و انا الیه راجعون اگر در نفس و مالش و اهل و عیالش مصیبتی روی بوی آورد دست در دامن صبر زند و رجوعش بخدای تعالی کند
خواجه کاینات صلعم فرموده که صبر بر سه نوع است صبری است بر مصیبت و صبری است بر طاعت و صبری است از معصیت اگر با مصیبت

رسد و بر آن صبر کند سیصد درجه در بهشت او را حاصل شود و اگر در طاعت زحمت و مشقت بوی رسد و بر آن صبر کند
ششصد درجه وی را حاصل شود و اگر نفس وی بمایل معصیت شود و او نفس خود را از آن باز دارد و بر آن صبر کند نهصد درجه
حاصل شود وی را بزرگی را پرسیدند که صبر چیست گفت زهر چون شکر خوردن و بشکر پیش آمدن هر گاه محبوب که بر جان او
صبر کردن و با تیغ زهر آب داده او سینه پیش داشتن از آن محبوب مراد و مقصود یار فصل دوم در بیان روزی عن رسول الله صلعم انه
قال اخبرنی جبرئیل علیه السلام ان الله تبارک و تعالی قال اذا وجهت الی عبد من عبادی مصیبة فی بدنه او ماله او نفسه او ولده
ثم استقبل ذلک بصبر جمیل استحییت منه یوم القیامة ان انصب له میزانا او انشر له دیوانا صدق رسول الله خواجه عالم فرمود
که جبرئیل امین یکی حضرت رب العالمین مرا خبر داد که پادشاه عالم میفرماید که چون معصیتی از مصائب بنور روی بر بنده
و بهر از بنده کان حقیقی یا در نفس او یا در مال او یا در ولد او و آن بنده بصبر جمیل تلقی آن مصیبت کند و بر آن محنت جزع
نکند و بقضای من رضا باشد منکه پادشاه عالم فردای قیامت شرم دارم از آن بنده که برای اعمال او میزانی بیارم که
یا دیوان مظالم بدارم بلکه بی حساب او را داخل بهشت گردانم پادشاه عالم هر بنده را که دوست دارد در بلائی مبتلا سازد
و اندوه را رفیق او سازد و درد را قرین او گرداند تا اگر بنالد باد بنالد و اگر بگرید در درد گرید و محبت و محنت در یک
مقام است خوار با گل در یک دامان است هر کجا محبتی نهاده است از محنت دردی پیدا کرده است از برای آنکه محبت صلای
از در آن منافق جدا کرده و مدعی از معنوی پیدا شود پس اگر میخواهی که تو از بنده یک او قدر و منزلتی بیابی آید هر محنتی و مصیبتی
که ترا روی دهد بر آن صبر کنی و صادق مردانه گفته اند که از ره برفرق ایشان نهاده اند و بدو نیم کرده اند آهی نکشیده ام
حسبتم ان تدخلوا الجنة و لما یأتکم مثل الذین خلوا من قبلکم پنداریدکه شما بآسانی به بهشت روید و هنوز نیامده است
مصیبت آنانکه پیش از شما بگذشتند که هرچه بدیشان رسید مستهم البأساء و الضراء و زلزلوا حتی یقول الرسول والذین
آمنوا معه متی نصر الله بدیشان رسید کشتن و گرسنگی و مضرت و ریشان خان و مان گردانیده تا کار بجائی رسید که رسول و مؤمنان
که با وی بودند استبطاء نصرت کردند و گفتند این نصرت که خدای ما را وعده داده است کی خواهد بود گفت بیان این کم در حقایق
پیغمبر مرده باشند که اب مرکب ایشان [illegible] بود و گفت بعضی از حواریان خوانده ام که چون حق تعالی در محنت
و بلا بر تو بگشاید و در نعمت و رحمت بر تو بگشاید [illegible] با تو خلاف
آن کردند که با انبیا و رسولان خود پس شرط مردی در این راه نیست که بجای پیش بیا باز روی و هر کی خانه پسند کیاب

فریاد برکشند که بلا و محنت از ابر دوستان است اشد البلاء موکل بالانبیاء ثم بالاولیاء ثم بالامثل فالامثل آورده اند
که جمع کفار قصد زکریا کردند زکریا روان شد بدید که با ایشان مقاومت نتواند الفرار مما لا یطاق من سنن المرسلین را کار بست
بدرختی رسید بشارت کرد بان درخت درخت از هم شکافته شد زکریا در میان درخت رفت چنانکه گویند که ابلیس لعین گوشه
ردای زکریا را بگرفت و در بیرون درخت نگاه داشت درخت در هم پیوست اشقیا علیهم اللعنه بدانجا رسیدند ابلیس لعین ایشانرا
دلالت کرد و گفت تا اره بیاوردند و بر سر درخت نهادند و باز می بریدند هر لحظه از سر او هاتف غیب ندا بگوش زکریا میرسید
که اگر تا ناله و آهی بکشی نامت از جریده صابران محو کنم پس چون اره بفرق زکریا رسید گفت شکر ترا که
خنجر بر سر کوی تهمت تو میزنند صبر کرد و آهی نکشید تا بدو نیمش بریدند در آن وقت که بدو نیمش میرسیدند اگر از وی سوال
کردندی که چه میخواهی از اجزا و ذرات وی نعره عشق بر آمدی که آن میخواهم که تا قیامت این اره براند بیت روان
که خاک ره اوست ای قالب و اعضای من ٭ نعرات عشق آید برون از کلبه اجزای من ٭ اندم که جان نازنین از ملک تن رحلت کند
از رحمت نبود قرین از دار من او وار من ٭ بیت دلدار من گفت که خونت ریزم ٭ گفتم که فتوح است دگر تیز زنم ٭ یکجا
چه بود هزار جان بباید ٭ تا پیشکشم باز دگر بگریزم ٭ ولنبلونکم بشیء من الخوف والجوع میفرماید که ما شما را ابتلا کنیم
وامتحان کنیم تا دیگران را معلوم شود که شما در بلاها راسخید یا نه حکم قضا را گردن می نهید یا نه بچیزی بشیء من الخوف بعضی
اندکی از ترس و بیم قوی که از دشمنان شما بیند و بگرسنگی در قحط و بنقص مال و تن و بنقصان میوه ها گفته اند مراد بنقصان میوه
مرگ فرزندان است که فرزند میوه دل باشد در حدیث آمده است که چون بنده مومن را فرزند بمیرد پادشاه عالم فرشتگان را
گوید که چنین میوه دل بنده من از وی جدا کردید چه گفت گویند بار خدایا حمد و ثنای تو گفت و استرجاع کرد فرماید برای بنده من
خانه در بهشت بنا کنید و آنرا بیت الحمد نام نهید پس فرمود که آنان که در این بلیات صبر کنند و جزع نکنند ایشانرا بشارت
دهید رسول صلعم فرمود که من استرجع عند المصیبة جبر الله مصیبته واحسن عقباه وجعل له خلفا صالحا یرضیه هر که نزدیک
مصیبت استرجاع کند یعنی کلمه انا لله بر زبان راند حقتعالی جبر مصیبت او کند و عاقبتش را نیکو گرداند و خلف صالح بدهد
[illegible] ذا النون مصری گفت بگورستانی بگذشتم زنی را دیدم بگوری [illegible] در پیش در و زاری میکرد شعر صبرت
فکان الصبر خیر مغبة ٭ وهل جزع یجدی علیک فاجزع ٭ صبرت علی ما لو تحمل بعضه ٭ جبال شهود لاضحت یتصدع

ملکت دموع العین ثم رددتها ٭ الی ناظری فالعین فی القلب ترجع ٭ از او گفتم ترا چه مصیبت رسیده است گفت مصیبتهائی که
کس را نرسیده باشد دو پسر داشتم که راحت دل و آسایش جان من بودند پدر ایشان روزی گوسفندی بکشت و کارد را آنجا
رها کرد و بکار دیگر مشغول شد پسر مهتر کهتر را گفت بیا تا ترا بگویم که گوسفند را پدر چگونه کشت دست و پای وی ببست و
کارد بر حلق وی مالید و سر [illegible] چنین خبر یافتم بانگ بر وی زدم و فریاد بر آوردم وی بگریخت و بکوه شد [illegible] باز آمد
گفتم چنین واقعه رفت پدر بطلب پسر روان شد پسر را یافت که شیر دریده و پسر را در پیش گرفته و [illegible]
غلبه کرد و بیفتاد و جان بحق تسلیم کرد و برفت و یک بچه شیرخواره [illegible] مشغول شدم [illegible] دست در کنار دیگ زد
و بر وی ریخت او نیز سوخته شد مرا در یک روز چندین مصیبت رسید ذوالنون گفت آنزمان گفتم چه میکنی گفت صبر با جزع
اندیشه کردم که اگر صبر و جزع دو شخص بودندی با یکدیگر بر آویختندی صبر غالب آمدی من صبر میکنم تا حقتعالی مرا اجر صابران دهد
نظم از روز که مرکب فلک زین کردند ٭ وین صورت مشتری و پروین کردند ٭ این آمده بارنهم بیز دیوان ازل ٭ چندین
کردند که قسمت ما آن کردند ٭ از امام جعفر صادق رض روایت است که این آیه ولنبلونکم بشیء من الخوف خاص در حق امیر المومنین
علیه الصلوه است داود را بدین جزاها و بلاها امتحان کردند گفت مراد بخوف حرب و قتال کردن و محنتان و تکلیف
که وی را بود در اجتماع الکفار تا هر جا که سری از گردنان کفر بر آمدی بتیغ او عمرش بسر آمدی و مراد بجوع روزه است
که بیشتر از سال را روزه داشتی و افطار حضرت بر کف نوبت جو [illegible] چند از طعام [illegible] گفتی حسبی من الطعام ما یقیم
ظهری ولا یمنعنی من عبادة ربی مراد از طعام اینقدر است که [illegible] دارد و از عبادت بر دارد کاری منع نکند و مراد
ونقص من الاموال بذل و عطا و بخشش است بیانش الذین ینفقون اموالهم باللیل والنهار سرا وعلانیة وگفته اند مراد
غضب است [illegible] تا بغنیمت از [illegible] او بود جانهای جهانی و نفوس [illegible] اموال
سرهای سروران بر مالها کرانی بیت مراد او [illegible] ٭ رضای حضرت عزت نه مال دنیاوی ٭ که کالت غنیمت ازو
دین احمد مرسل ٭ زهی کمال و زهی قدرت و [illegible] ٭ مراد بنقصان نفس آن است که رسول صلعم وی را خبر داده بود که او را شهید کنند
تا بر سر و غیران دست بمجلس مبارک فرود آوردی و گفتی ما یمنع اشقاها ان یخضبها من فوقها بدم هر منع میکند بدبخت ترین
امت را که [illegible] و این محاسن مرا بخون سر من خضاب کند و مراد بنقصان میوه ها میوه های دل و دیست یعنی جگر گوشگان وی

که رسول صلعم وی را خبر داده بود که با ایشان چه خواهند کرد تا هر گاه که در امام حسین نگریستی زار زار گریستی و گفتی که از رسول خدا
شنیدم که فرمود من بکی علی الحسین او تباکی وجبت له الجنة هر کس بر امام حسین بگرید یا خود را بگریه بدارد بهشت وی را واجب
شد عبد الله عباس گفت حضرت امیر المومنین بصفین میشد بکربلا رسید بایستاد و زار زار گریست و گفت یا بن عباس میدانی که
این چه موضع است گفتم نه گفت اگر بدانستی زار زار بگریستی انگه فرود آمد و چون ساعتی بگذشت سر از آن نهاد و چشمش در خواب شد
انگه برخواست و میگریست و میفرمود که درین ساعت در خواب دیدم که مردانی از آسمان فرود آمدند و حمایلهای سفید پوشیده شمشیرها
قلاده کرده خطی از گرد این زمین در کشیدند و گفتند ای آل محمد صبر کنید بر آنچه بر شما رسد و جوی خون دیدم و جگر گوشه من
حسین در آن خون غرق شد و فریاد میکرد و کسی بفریاد وی نمی رسید پس گفت وا ویلاه چه میباید دید از آل ابو سفیان انگه روی به
امام حسین کرد و گفت پدر ایستکه بر تو رسید از آل ابو سفیان مانند آنچه بتو خواهد رسید به پدرم صبر کن امام حسین گفت
قبول کردم که صبر کنم و صبر نیکو کنم بیت هستم ز زمانه ممتحن تا چه شود ٭ در غم بضرورت زده جان تا چه شود ٭ گویند بصبرها
نیک شود ٭ اینک من و صبر و صبر دو من تا چه شود ٭ [illegible] امام جعفر صادق رض گفت این هم در حق کسی است که رسول صلعم
برادرش جعفر را بموته فرستاده بود کفار پیش آمدند و چند کس از مردان درین راه کشته شدند جعفر رایت بدست گرفت و بر ایشان
حمله کرد چون [illegible] رسول را خبر داد حقتعالی حجاب از پیش او بر داشت تا حضرت رسول صلعم که ایشانرا بدید ملعونی
در آمد و تیغ بزد و دست راست جعفر را بینداخت جعفر رایت را بدست چپ گرفت و گفت شعر ما باس ان قطعت یمینی ٭
معی شمال و قوی دینی ٭ اگر کاست [illegible] دست راست ٭ [illegible] ٭ [illegible] داده
و تیغ بزد و دست چپ نیز بینداخت جعفر روی سوی رسول کرد و گفت السلام علیک یا رسول الله السلام مودع [illegible]
آن ملاعین گرد وی در آمدند و وی را شهید کردند و نیزه ها بر [illegible] و از زخمش بنیزه بر داشتند و بر سر نیزه [illegible]
پادشاه عالم وی را زنده گردانید و دو بال داد از یاقوت [illegible] بر سر نیزه بپرید و به آسمان شد از آن حکایت که او را
جعفر طیار خوانند پس چون خبر شهادت این شاه مردان رسید گفت انا لله وانا الیه راجعون و پیش از وی [illegible]
کلمه نگفته بود حقتعالی آیت فرستاد و گفت [illegible] که ما هر مصیبت زده که [illegible] و این کلمه بگوید ازو [illegible]

بروی صلوات و رحمت باشد اولئک علیهم صلوات من ربهم ورحمة واولئک هم المهتدون [illegible] روی عن
رسول الله صلعم انه قال فضلت علی الانبیاء بست جعلت لی الارض مسجدا وترابها طهورا واحلت لی الغنائم و
نصرت بالرعب مسیرة شهر واعطیت الشفاعة وبعثت الی الخلق کافة وختم بی النبوة صدق رسول الله مناجات
ای گشاینده ابواب مرادات وای نماینده اسباب سعادات ابواب کرامات نامحدود و ای درایت نعمت نامعدود بحق
عاشقان زار است و بحق نیازمندان درگاه است که در [illegible] که آفتاب عمر ما بکسوف اجل مکدر گردد و ماه چهره ما در محاق
خسوف ممات افتد نور معرفت محمد را بدرقه راه ما گردان کارهای ناساخته ما ساخته گردان دلهای سوخته ما را بآتش هجران
و نار هجران سوخته مگردان هر چند ما [illegible] از فضل جهد ما را آنچه [illegible] هر چند ما [illegible] بشفاعت مصطفی و اهلبیت او [illegible]
جنان ما را برسان یا اله العالمین و یا خیر الناصرین روایت از آن مهتر چشم سهر و رهبر شمع جمع امم سرو چمن کرم ماه
یثرب و حرم شاه عرب و عجم خلاصه اولاد بنی آدم سید سادات عالم محمد رسول الله صلی الله علیه و آله ای مهتر کرشمه از
وصفا و بگوش ما برسانیدم میفرماید که در فضل و کرم بدانید بر انبیا بشش چیز اول هر پیغمبری را مسجدی بود که
نماز در آن مسجد کردی و جای دیگر نشایستی نماز کردن و چون نوبت بمن رسید همه بساط زمین را از بهر من مسجد کردند تا هر کجا
که من و امت من خواهیم نماز گذاریم و خاک تیره را [illegible] رسانیده نه که جعلت لی الارض مسجدا وترابها طهورا دویم غنیمت [illegible] کفار را
حلال کرد از برای من و امت من و بر انبیا دیگر حرام بود سیم قوت و شوکت هر یک از انبیا چنان نبود که دفع خصم وقت توانستی کردن
که در مقابله خصم افتادی مرا نصرت کردند که تا روی بدشمن میآوردم هنوز یکماهه راه در میان است که ترسیده میشوند و روی بهزیمت می
آورند که نصرت بالرعب مسیرة شهر چهارم رایت شفاعت را بدست کفایت من دادند تا فردای قیامت گناهکاران امت خود را
شفاعت کنم شفاعتی لاهل الکبائر من امتی پنجم [illegible] را هر کسی در زیر پرده نبوت پرورش دادی بر خلق که تا
بقیامت خواهد بود [illegible] کردند که بعثت الی الخلق کافة ششم چنانکه در اول خطبه نبوت در آسمانها بنام من کردند که کنت نبیا
وادم بین الماء والطین در حلیه زمین [illegible] ختم نبوت [illegible] زدند ولکن رسول الله وخاتم النبیین [illegible]
که بر شجره فطرت بدیده آمد من بودم که اول ما خلق الله نوری [illegible] هر که از صدف خاک سر بر آورد من باشم که انا اول من ینشق
عنه الارض [illegible] اول کسیکه قدم بر صراط نهد من باشم که انا اول من یجوز الصراط [illegible]

جنت کوید اول کسیکه بر بهشت بده او در های بهشت بکشایند من باشم که انا اول من یفتح له ابواب الجنة زهی خواجه که جملهٔ
انبیا و رسل در دریا های عشق و محبت غوطه خوردند [illegible] ام سرحد معادن جواهرش نتوانستند رسید نوح را سفینه دادند محمد را
سفینه با سکینه دادند سفینه محمد کدام اهل بیتش که مثل اهل بیتی کمثل سفینة نوح سفینه اش سبب نجات اهل [illegible]
نوح را بر کافران نفرین کرد گفت رب لا تذر علی الارض من الکافرین دیارا مصطفی را در وقتی که دندان مبارکش را بشکستند و چهرهٔ [illegible]
خون آلود کردند گفت اللهم اهد قومی فانهم لا یعلمون بار خدایا اگر ایشان سنگ بر دندان من زدند تو شکر لطف و هدایت
بر سر ایشان نثار کن اگر آتش نمرودی بر ابراهیم سرد و سلامت کردانیدند فردا آتش دوزخ بر عاصیان و چاکران محمد برد و سلام گردانند
که آتش تا در آید که جز یا مومن فان نورک اطفأ لهبی اگر مطلع نظر ابراهیم ملکوت بود که وکذلک نری ابراهیم ملکوت السموات
والارض مطلع نظر او را قدم گاه محمد [illegible] کردانیدند و بمقام ثم دنی اش رسانیدند اگر یوسف را جمال دادند که بواسطه او زنان ناقص
عقل بکار ترنج انگشت ببریدند مصطفی را ملاحت دادند که سبب [illegible] آمد و از زبان رسیده که انت [illegible] یوسف [illegible]
هو اصبح و انا املح حضرت صادق علیه السلام را پرسیدند که حق تعالی ابراهیم را خلیل خوانده و این در قرآن است که واتخذ الله ابراهیم
خلیلا و محمد را حبیب خوانده و این در قرآن نیست چگونه است فرمود حق تعالی سر این پیدا کرده است در قرآن که [illegible] معلوم میشود
که درجهٔ محبت محمد غایت کمال است و آن آنست که چاکران محمد را خلعت محبت پوشانیدند که یحبهم و یحبونه پس [illegible] محبت
محمد را چه مرتبه باشد که پادشاه عالم از غایت محبت جملهٔ اعضای وی را در قرآن یاد کرده است روی او را که آفتاب ماه جلال بود
گفت قد نری تقلب وجهک فی السماء چشم او را که چشمهٔ حیا و نرگس روضهٔ صفا بود گفت ما زاغ البصر و ما طغی گوش او را که [illegible] حکمت
اسرار حکمت بود گفت قل اذن خیر لکم دل او را که باغ صدق و بوستان وفا بود گفت ما کذب الفؤاد ما رای سینه او را که معدن علم
و منبع حلم بود گفت الم نشرح لک صدرک دست او را که [illegible] بود گفت ولا تجعل یدک مغلولة الی عنقک پای او را فرق
فرقدین [illegible] گفت طه ما انزلنا علیک القرآن لتشقی پشت او را [illegible] بود گفت ووضعنا عنک وزرک الذی انقض ظهرک
خلق او را که مشرب عذب و رحمت و مجمع لطف و کرامت بود گفت وانک لعلی خلق عظیم شعر شبیهک بدر اللیل بدا انت
النور [illegible] وجهک [illegible] الملاحة یقطر [illegible] انا [illegible] زینة الدنیا و غایة المنی [illegible] فی ذا [illegible] وجهک [illegible] فما ولدت حواء
من صلب آدم ولا [illegible] مستمع باش تا شمه از خلق عظیم آن حضرت باز تقریر کنیم [illegible]

والیه [illegible]

و ولید مغیره و عتبه و شیبه علیهم اللعنة بحضرت خواجه آمدند و گفتند ای محمد کیست که گواهی دهد که تو پیغمبر خدائی رسول خدا
فرمود که کل شجر و مدر و حجر و حشیش هر سنگ و کلوخی و درختی و گیاهی گواهی دهند که من رسول خدایم ابوجهل لعین مشتی سنگ
ریزه برداشت و گفت ای محمد تو دعوی نبوت میکنی و ما الفا را از مدعی گواه طلبند اگر این سنگ ریزها بر نبوت تو گواهی دهند ما را
صدق تو معلوم شود و بدانیم که در این دعوی صادقی خواجه بدان سنگ ریزها نظر کرد و گفت من کیستم از آن سنگ ریزها
آواز آمد که انت رسول الله حقا و نبیه المصطفی و امینه المزکی ابوجهل لعین خایب و خاسر سر در پیش افکنده و برفت و گفت
هم افتاده مرا یتیم ابوطالب در مکه خوار و در یتیم ابوطالب میگفت من امشب فتنه او را از سر صنادید قریش باز کنم پس چون شب
در آمد آن لعین اشقیا سنگی بر سر گرفت و ببام حجره سید انام بر آمد بعزم آنکه چون رسول خدا بنماز شب برخیزد ابوجهل لعین سنگ را
بر آنحضرت زند پس چون خواجه کونین و فخر عالمین بنماز شب برخاست آن لعین خواست که حرکتی کند جبرئیل را فرمان آمد تا برود
و سنگ را به گردن او در گردن آنکه فرو کرد هر چند خواست تا بیرون کند نتوانست و بیم آن بود که هلاک شود فریاد برآورد که یا
محمد بفریاد من رس پس حضرت رسول ببام بر آمد و آنکس را دید که بخندید و گفت ای لعین ندانستی که اگر من خفته باشم خدای
من بیدار است گفت ای محمد توبه کردم مرا خلاص کن [illegible] که کرم خواجه کاینات بجوش آمد عمامه از سر برداشت و گفت خداوندا مرا دعا
فرمای تا این سنگ از گردن این سگ بیرون کنم خطاب عزت در رسید که ای محمد از دشمنان است بگذار تا بر بام حجره تو بر دار [illegible]
کنیم گفت خداوندا یکبار دیگر در پذیر و ببخش پادشاه عالم وی را اجازت فرمود تا سنگ را از گردن آنکس بیرون کرد [illegible] هر که
بر دشمنی چنین شفقت [illegible] با دوستان [illegible] زهی خواجه که اگر خلیل و کلیم و خضر آتش را در یافتندی چون سلمان و ابوذر
کمر خدمتش بر میان بستندی که لولاک لما خلقت الافلاک [illegible] از مخلوقات و موجودات طفیل وجود اوست
زیرا که مقصود همه کاینات اوست انبیاء دیگر تا کو [illegible] ندادند او را سجاده دادند خلیل طهارت نفس و اهلبیت خواست
که و اجنبنی و بنی ان نعبد الاصنام حبیب را بخواست کرامت [illegible] انما یرید الله لیذهب عنکم الرجس اهل البیت و یطهرکم تطهیرا
خلیل طلب ذکر نیکو کرد که و اجعل لی لسان صدق فی الاخرین ذکر حبیب را بی طلب رفیع کردانیدند که ورفعنا لک ذکرک خلیل سر
به بهشت فرو نیاورد که و اجعلنی من ورثة جنة النعیم حبیب را در چشم ننماید که ما زاغ البصر و ما طغی خلیل گفت حسبی الله حبیب را
گفتند حسبک [illegible] خلعت خلیل [illegible] کردانید که واتخذوا من مقام ابراهیم مصلی [illegible] خلعت حبیب [illegible]

که ولقد کان لکم فی رسول الله اسوة حسنة آدم را گفت اهبطوا مصطفی را گفت [illegible] آدم فرو در آی بر زمین تا عالم مستقر و قرار گاه
تو شود محمد بر آسمان بر آی تا قدوه افلاک بجمال تو آراسته شود [illegible] را گفتیم اهبطوا [illegible] که تو را [illegible] بار
ایمان بمعجز تو قوی گردد [illegible] معراج خواجه را منکر شده اند و گویند اگر [illegible] عقل که [illegible] ساعت
هفت آسمان بگرده و باز آید [illegible] کرسی عاشق بمثل صدق ایمان داشته اند محقق اند که معراج خواجه حق است [illegible]
نه بخواب اگر بخواب بودی مصطفی را چه فضل بودی زیرا که روا بود که از ما یکی عرش و کرسی و بهشت و دوزخ دیگران بخواب ببینند
و نیز خواجه فرمود که صلیت العشاء الاخرة عندکم و صلیت الغداة عندکم نماز خفتن در نزد شما گذاردم و نماز دیگر در زیر عرش
این دلیل است که به بیداری بود نه بخواب که خفته را نماز نباشد شعر فسبحان من اسری بحبه عنده و عوافم شهد بحق [illegible]
یا سید العباد باوفر نور رحمت له قدمه من دوام التمجید تقلب من اصلاب النبیین آدم و شیث و نوح و خلیل التوحید
فدیناک من صدر شفیع مشفع فدیناک من بر حمید مجید موسی را معراج بود محمد را معراج موسی کوه طور بود و معراج محمد
ناز [illegible] در حق موسی فرمود که ولما جاء موسی لمیقاتنا وکلمه ربه در حق محمد فرمود سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام
الی المسجد الاقصی الذی بارکنا حوله موسی که خواننده بود چون سر [illegible] صعق گشت [illegible] موسی صعقا زیرا که موسی خود رفته
بود و رفتن موسی صفت موسی بود هر که بصفت خود قیام نماید روا بود که [illegible] مصطفی کل مقامات انبیاء [illegible]
[illegible] و بهشت و دوزخ را دیده کرد ذره از جای نرفت زیرا که حق وی را برده بود و بردن حق وی را صفت خواست [illegible]
لا یغلب [illegible] که جبرئیل مرا از هفت آسمان بگذرانید و از سدرة المنتهی تا بجائی رسیدیم که از آن حجاب [illegible]
جبرئیل [illegible] درجه حجاب [illegible] گفت کیست گفت جبرئیل محمد با من است صاحب حجاب [illegible] بیرون کرد و مرا از جبرئیل
گرفت جبرئیل بایستاد گفتم یا جبرئیل چرا در چنین مقامی از من باز ماندی گفت ای رسول الله تو در خلعت [illegible] حضرت [illegible]
نهایت مقام من است که بمقدار [illegible] انگشتی اگر بر تر روم پر و بالم بسوزد [illegible] بعد و گفت [illegible] که ای [illegible]
برتر خرام [illegible] در درد [illegible] مقام [illegible] پیش [illegible] نماند
اگر یکسر موی [illegible] فروغ تجلی بسوزد پرم [illegible] تا [illegible] دیگر رسانید که از [illegible] حجاب [illegible] بنمایند

[illegible]

صاحب حجاب [illegible] گفت کیست گفت صاحب حجاب [illegible] محمد با من است و [illegible] مرا فرا گرفت و بجائی دیگر رسانید هم چنین از
جائی بجائی [illegible] رسانید تا از هفتاد حجاب بگذرانیدند رفرف سبز فرود گذاشتند که نور آفتاب را غلبه میکرد مرا بدان رفرف
نشاندند و بعرش رسانیدند چون عرش بدیدم [illegible] دیده بودم بچشم حقیر گذشت قطره [illegible] و بر زبان من افتاد
طعمی که [illegible] خوشتر از آن هیچ نچشیده بودند آنکه حق تعالی با من سخن گفت [illegible] گفتند یا رسول الله در آسمانها
هم عجایب دیدی گفت عجایب بسیار دیدم فرشته را دیدم یک نیمه از برف و یک نیمه از آتش نه برف آتش را میکشت و نه آتش برف
را آب میکرد و آن فرشته میگفت یا مولف بین الثلج والنار الف بین قلوب عبادک المومنین الحمد لله که الفت داد میان برف
و آتش الفت ده میان دلهای بندگان مومن خود و فرمود فرشته را دیدم که او را چندین هزار دست بود و بر هر دستی چندین هزار انگشت
بدان انگشتها حساب و شمار میکرد جبرئیل را گفتم این چه حساب و شمار است که میکند گفت حساب قطرات باران میکند من
بنزدیک آن فرشته شدم و گفتم میدانی که از آن روز که خدای تعالی دنیا را آفریده است تا امروز چند قطره باران باریده است گفت
یا رسول الله بدان خدائی که ترا برسالت بخلقان فرستاده که تفصیل آنهم دانم که بر بر چند آمده و به بحر چند آمده و بر بوستان چند
و بر گورستان چند بر معمور چند و بر ویران چند گفت عجایب بماندم از آن فرشته در آن حساب گفت یا رسول الله حسابی هست که من
از آن عاجزم و نهایت آن ندانم گفتم آن کدام است گفت چون جماعتی از امت تو در مجمعی باشند و پیش ایشان نام تو بر ندو ایشان
باتفاق بر تو صلوات فرستند حق تعالی ایشان را چندان ثواب دهد که من از حساب آن عاجز آیم و نهایت ثواب آن ندانم [illegible]
که بثواب رسید [illegible] نهایت [illegible] روان حضرت رسالت را بصلوات شاد گردانید و فرمود در شب معراج فرشته را دیدم بال سوخته
و بر زمین افتاده گفتم ای جبرئیل حال این فرشته چیست گفت یا رسول الله وی را بمهمی فرستادند تا اهمال کرد در عتاب
توقف که قهر در آمد و پر و بالش را بسوخت گفتم وی را هیچ توبه است گفت نمیدانم تا بپرسم برفت و باز رسید گفت یا رسول الله
توبهٔ وی آنست که ده بار بر تو صلوات فرستد آن فرشته [illegible] ده بار صلوات فرستاد پر و بالش باز دادند و بپرید و باسمان رفت غلغله
در ملکوت آسمان افتاد که زهی بزرگوار پیغمبری که ببرکت صلوات دادن بر وی توبه فرشتگان آسمان قبول میکنند اهل آسمان برکت
در و صلوات در توبه می یابند اگر اهل زمین به برکت صلوات و رحمت و مغفرت یابند غریب و عجیب نباشد و چون صلوات

اواز بلند برآر که رسول صلعم فرموده است که ارفعوا اصواتکم بالصلوة علی فانها تذهب بالنفاق چون صلوات دهید بر من آواز را بلند
بردارید که آن نفاق را ببرد و فرموده که من قصد چیزی دیدم آلی بعد لم ینل شفاعتی هر که نه صلوة دهد میان من و آل من بعد شفاعت من
در نیابد پس صلوات چنین باید داد که اللهم صل علی محمد و آل محمد و حضرت شاه مردان و شیر یزدان و امیر مومنان علیه الصلوة والسلام
فرموده که هرگاه ترا حاجتی پیش آید و خواهی که حق تعالی ترا اجابت فرماید اول صلوات ده بر رسول و آل او و بعد از آن حاجت
خواه که حق تعالی اجابت فرماید زیرا که او کریم تر است از انکه از دو حاجت خواهند یکی را اجابت کند و یکی را نه و حضرت خواجه
فرموده که شب معراج فرشته را دیدم با هیبت و عظمت هر چه تمامتر تکیه زده و هزار فرشته در پیش وی صف زده بر وی سلام کردم جواب
سلام باز داد و اما برنخواست خطاب حضرت عزت در رسید که ای فرشته ندانستی که محمد که بر تو سلام کرد ترا و هر چه آفریده ام برای
وی آفریده ام برخیز و بر وی صلوات ... تا بروز قیامت آن فرشته برخاست و صلوات می دهد تا روز قیامت برپای خواهد ...
یکی از ازواج حضرت رسول ... گفت شبی حضرت رسول در کنار من نهاده بود و بخواب شد در روی مبارک وی نگاه کردم هزار بار از
آنحضرت از ماه شب چهارده بهتر بود مصرع دو از شمع دل افروز ... و گفتم ... یوم القیمة ... که ترا
نه بیند در روز قیامت گریه بر من غلبه کرد قطره اشک بر رخساره مبارک حضرت فتاد چشم باز کرد و مرا گفت ... چه چیز ترا
بگریانید حال و قصه باوی بگفتم فرموده دانی که فردای قیامت مرا که نه بیند گفتم بفرمایید گفت هر خورنده که ... از دنیا برود
و هر که نام من شنود و صلوات نه دهد و هر که مادر و پدر را رنجانیده باشد و از ایشان عاق شده باشد آورده اند که در اوایل منبر نبود در مسجد
رسول استونی بود که او را ستون حنانه خوانند حضرت رسول پشت بان ستون باز نهاده و یاران را وعظ گفتی یاران گفتند
یا رسول الله اجازت فرما تا منبری بسازیم تا در آن منبر وعظ بگویی و ما در جمال مبارک تو بنگریم خواجه اجازت فرمود تا منبر ساختند
چون خواجه از در مسجد در آمد و روی بمنبر نهاد و چون پای مبارک بر پایه اول نهاد فرمود آمین بر پایه دوم و بر پایه سیم پای نهاد گفت
آمین چون ... ستون در ناله در آمد که اهل مسجد از ناله او ... خواجه از منبر فرود آمد و ستون را در بر گرفت
تا ساکن شد و گفت بدان خدای که مرا برسالت بخلقان فرستاده که اگر او را در بر نگرفتمی تا قیامت در فراق من ناله کردی گفتند یا رسول الله
سه بار آمین گفتی و ما دعا نشنیدیم گفت دعا جبرئیل گفت چون بر پایه اول پای نهادم گفت هر که نام تو بشنود و بر تو صلوات نه دهد
خدای وی را دور گرداند از رحمت خود گفتم آمین چون پای بر پایه دوم نهادم گفت هر که ماه رمضان را دریابد و در آن رضای

حق تعالی

حق حاصل نکند حق تعالی دور کند او را از رحمت خود من گفتم آمین چون پای بر پایه سیم نهادم گفت هر که مادر و پدر به پیری دریابد
و رضای ایشان حاصل نکند دور باد از رحمت حق تعالی گفتم آمین عزیزان بدانید که رضای حق تعالی در رضای پدر و مادر است
هر که پدر و مادر دارد باید که رضای ایشان بجوید که در حدیث آمده که اول ما کتب الله فی اللوح المحفوظ انی انا الله لا اله الا انا
من رضی عنه والداه فانا منه راض و من سخط عنه والداه فانا علیه ساخط اولین چیزی که حق تعالی در لوح محفوظ نوشت این بود که
منم الله که جز از من خدای نیست هر که پدر و مادر از وی راضیست من که خداوندم از او راضیم و هر که پدر و مادر از او خشمناک
من بر وی خشمناکم آورده اند که حضرت رسول صلعم بگورستانی بگذشت گوری دید که از جای بر می آید و فرو میشد رسول الله فرموده که
هر که در گورستان مرده دارد باید که بیاید و بر سر این گور بنشیند مردمان بیامدند و بر سر گورها بنشستند و کس بر سر آن گور
ننشست ... روز منادی کرد و کس بر سر آن گور نیامد چهارم روز پیره زنی عصا در دست بیامد و بر سر آن گور نشست رسول
خدا صلعم فرموده صاحب این گور که باشد پیره زن گفت پسر من است فرموده چون منادی شنیدی چرا نیامدی گفت یا رسول الله از وی آزرده بودم
که روزی مرا بی ادبی ... دشنام داد گفتم خداوند از وی خوشنود مباش چنانکه من از وی خوشنود نیستم رسول فرموده ای پیره زن
تو در عذابست و من امت خود را در عذاب نمی توانم دید از وی خوشنود شو پیره زن گفت یا رسول الله از دل نمیتوانم که بر وی
خوش کرده رسول ردای مبارک از دوش بگرفت و بر گور افکند و گفت ای پیره زن گوش بر گور نه تا چه شنوی پیره زن گوش بر گور
نهاد آواز شنید که ای مادر بفریاد رس که در میان آتش می سوزم و ... پیره زن بیفتاد و بیهوش شد چون با هوش آمد
گفت یا رسول الله از وی راضی شدم و او را بحل کردم فرمود بیا و گوش بر گور نه تا چه شنوی گوش بر گور نهاد آواز آمد که ای مادر
خدا از تو خوشنود باد چنانکه من از تو خوشنود شدم ... آتش را بکشت و حق تعالی مرا بیامرزید و ... رحمت کرد چون تو از من راضی و
خوشنود گشتی **فصل چهارم** در عقوق والدین روی عن رسول الله صلعم انه قال اخبرنی جبرئیل عن الله تعالی انه قال و عزتی و جلالی و ارتفاع
مکانی لو ان العاق الوالدین یعمل باعمال الانبیاء جمیعا لم اقبلها منه صدق الله و صدق رسول الله و صدق جبرئیل خواجه
فرموده که جبرئیل امین پیک حضرت رب العالمین مرا خبر داد که پادشاه عالم بعظمت و بزرگواری خود قسم یاد فرموده که بنده از بندگان
با همه طاعات پیغمبران روی بدرگاه ما آرد چون مادر و پدر از وی آزرده باشند از وی نپذیرم و بدو رحمت نکنم آورده اند که جوانی بود

در عهد رسول صلعم نام وی علقمه بیمار شد چون بنزع رسید حضرت رسول سلمان و عمار را گفت بروید و وی را تلقین شهادت
دهید برفتند هرچند خواستند که کلمه بگوید نتوانست بگوید حضرت را خبر دادند فرمود پدر و مادر دارد گفتند مادری پیره دارد خواجه
عالم صلعم بلال را گفت برو و مادر علقمه را از من سلام برسان و بگو اگر میتوانی آمدن پیش من آی و اگر نه من پیش تو آیم مادر علقمه گفت
من و جان من فدای رسول باد و من بخدمت روم آنگاه عصا برگرفت و بخدمت حضرت رسالت آمد خواجه عالم فرمود حال تو و علقمه چگونه
بوده است گفت یا رسول الله از وی آزرده ام که فرمان زنان برد و فرمان من نبرد خواجه کاینات روی بیاران کرد و فرمود خشم وی است که
زبان علقمه بگرفته است بلال را گفت برو و پاره آتش و هیمه بیار تا علقمه را بسوزم پیره زن فریاد برآورد که یا پیغمبر هر چند از وی
آزرده ام اما جگر گوشه من است مرا طاقت آن نیست که در پیش من او را بسوزند خواجه فرمود ای پیره زن بخدایی که ... بر تو واجبست
که اگر از وی راضی نشوی نماز و روزه و عبادات وی خدا قبول نکند و آتش دوزخ وی را بسوزد پیره زن گفت یا رسول الله ترا و خدا را
گواه گرفتم که از علقمه راضی شدم خواجه فرمود که بروید و ببینید که حال علقمه چگونه است کس چون بدر سرای رسید آواز علقمه شنید که کلمه
میگفت پس در آن روز علقمه وفات کرد چون وی را دفن کردند حضرت خواجه بر سر خاک وی ایستاد و گفت هر که رضای زن بر رضای مادر اختیار
کند حق تعالی وی را لعنت کند و فریضه و سنت وی قبول نکند و فرموده که الجنة تحت اقدام الامهات بهشت در زیر قدم مادرانست
پس رضای مادر جویید که نجات آخرت در آنست آورده اند که یکی از بزرگان بصره گفت خواستم که روم از بصره بیرون شدم
جوانی را دیدم که از عقب من در آمد که و عصا در دست ... چون پاره راه از پیش من برفت نعره بزد و بر زمین فرو رفت و در که
و عصا از دست بینداخت من متحیر شدم پیری را دیدم که از پس در آمد و گفت جوانی را دیدی که عصا در دست داشت گفتم اینک بر کوه
در افتاد و گفت مگر بر زمین فرو رفته گفتم آری تو چه کسی گفت او پسر منست از وی آزرده بودم بی اجازت من برفت گفتم او را که از
بصره بیرون برود ترا ... فرو برد حق تعالی دعای ترا اجابت کرد ... قول رسول است که ثلاث دعوات مستجابات لا شک
فیهن دعوة المظلوم و دعوة المسافر و دعوة الوالدین علی ولده ... میفرماید که سه دعاست که حق تعالی آنها را اجابت کند و در آن
هیچ شک نیست اول دعای مظلوم خواجه فرموده که اتقوا دعوة المظلوم فانها تحمل علی الغمام یقول الله تعالی و عزتی و جلالی لانصرنک
و لو بعد حین بیت بپرهیز کن از دعای مظلوم / زیرا که خدای حی قیوم / خورده است قسم بعزت خود / یعنی نکند دعای او رد

دعای

بپرهیز کنید از خدای تعالی که سوگند خورده است که نصرت مظلوم کنم اگر هم بعد از زمانی باشد دوم دعای مسافرست چون از خانه
دور افتاده و از خویشان در مانده باشد و از زحمت و مشقت سفر کشیده ... دعا کند حق تعالی اجابت فرماید سیوم دعای پدرست بر فرزند
و این دعای پدر است لعنتش که بر فرزند کند ترا اجابت کنند پس پدر و مادر را بر آن مدار که بر ایشان لعنت کنند موسی گفت
الهی مرا وصیتی فرمای گفت وصیت میکنم ترا با مادرت دیگر گفت وصیتی کن گفت وصیت میکنم ترا با مادرت دیگر گفت وصیتی فرمای
گفت وصیت میکنم ترا بپدرت از آنجاست که حق تعالی حق مادر را دو نیمه و حق پدر یکی و رسول خدا فرموده است که رضی الله فی رضاء
الوالدین و سخط الله فی سخط الوالدین مردی پیش رسول خدا آمد و گفت یا رسول الله مرا رغبت افتاده است بجهاد فرموده که در راه
خدا که اگر کشته شوی زنده باشی و در بهشت روزی خوری و اگر بمیری ... خدای باشی و اگر باز آیی از گناه بیرون آمده باشی چنانکه از
مادر آمده گفت یا رسول الله مرا مادر و پدر پیرست میگویند که پیش ما باش ... رسول صلعم فرموده مقام
کن بنشین و پیش ایشان که بخدایی که ... از ... جهاد ... پادشاه عالم شکر پدر و مادر را با شکر خود قرین گردانیده
که ان اشکر لی ولوالدیک چند چیز با چند چیز قرین کرده است که یکی بی دیگری مقبول نباشد اول اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی
الامر منکم طاعت خدای بدارید و طاعت رسول و طاعت اولو الامر از شما هر که طاعت خدای دارد و طاعت رسول ندارد
طاعت خدای از او مقبول نباشد و هر که طاعت خدای و رسول دارد و طاعت اولوالامر که معصومانند ندارد طاعت خدا
و رسول از وی مقبول نباشد اگر یکی از معصومان را فرو گذارد یا انکار کند چنان باشد که همه را انکار کرده باشد آورده اند که
روزی ... امام علی ابی موسی الرضا علیه الاف التحیة ... گفت که امروز علی بن حمزه بطائنی ...
گور ایشان ... از وی سوال کردند که خدای تو کیست گفت الله ربی گفتند پیغمبر تو کیست گفت محمد رسول الله گفتند دیگر کیست
گفت علی ولی الله گفتند بعد از آن کیست گفت حسن گفتند بعد از او کیست گفت حسین گفتند بعد از او کیست گفت علی بن الحسین گفتند
بعد از او کیست گفت امام محمد باقر گفتند بعد از او کیست گفت جعفر صادق گفتند بعد از او کیست گفت موسی کاظم گفتند بعد از او
فرو ماند چند دفعه دیگر سوال کردند نتوانست ... بر سر وی زدند که آتش در وی افتاد گور وی پر آتش شد و تا قیامت در آتش خواهد
بود تا بدانی که اگر یکی را ندانی چنان باشد که هیچکدام را نشناخته دیگر فرموده است که اقیموا الصلوة و اتوا الزکوة نماز بپای دارید

و زکوة بدهید که هر که نماز بجای دارد و زکوة ندهد نماز وی مقبول نباشد آورده اند که نماز یک شبانه روز را در زیر عرش بدارند تا
وقت زکوتش در آید اگر زکوة بدهد نماز و زکوة در یکجا بقبول رسانند و اگر نه نماز وی را همانجا بگذارند و چون روز قیامت شود
فرشتگان با هیبت او را از حجاب بیرون آرند هر که زکوة نداده باشد چون ایشان را ببیند از ترس بروی دریغ خورند و امان که زکوة داده با
خبر نبیدار باشند نرا گویند که ایمن باشید که بر شما خوف نیست چنین باشد که هر که در دار دنیا خراج سلطان داده باشد اگر همه عاملان صعب
باشند از ایشان نترسد و آنکه خراج نداده باشد از ضعیف ترین عاملان ترسد دیگر فرموده است که ان اشکر لی ولوالدیک شکر من گوی و
شکر پدر و مادر شکر خدای را بی شکر مادر و پدر مقبول نباشد طاعت ایشان را در روز و در روز ایشان نکنی درشت مگوی و بانگ بر ایشان مزن
ولا تقل لهما اف ولا تنهرهما وقل لهما قولا کریما با جمله خلقان یکی خوش کن که قال النبی علیه السلام من عذب لسانه
کثر اخوانه بیت گر زبانت خوش است جمله خلق ۔ در مودت برادران تو اند ۔ ور زبانت بدست در خار ۔ خصم جان تو جمله کسان تو اند ۔
امام زین العابدین فرمود که جمله مومنان را بمنزله اقربا و خویشان خود بدار پیر و بزرگان را بمنزله پدر و همزادان را بمنزله برادر
خورد را بمنزله فرزند هیچ کس ظن نیکو بر و هم را از خود بهتر دان هر که سالی از تو مهتر بود بگو پیش از من ایمان و عمل صالح بر من سبقت
دارد از من بهتر باشد و اگر خرد تر از تو خرد تر است بگو که من بگناه بر او سبقت گرفته ام او از من بهتر است و اگر هم زاد است بگو که من در گناه
خود یقینم و در گناه وی شک دارم که دیر ان گناه نباشد که من دانسته ام پس او از من بهتر بود و فرمود هم چنانکه پدر و مادر را بر تو
حق است همسایه را بر تو حق است و آن است که تعظیم و تکریم وی کنی و وی را بزرگ داری و عیبهای وی بپوشی و مناقب وی را اظهار کنی اگر
کسی چیزی از وی پرسد در پیش وی بجواب در مشغول نشوی و در هر حال وی را حرمت داری حق همسایگان آنست که هیچ نوع
ایشان را نرنجانی اگر ترا بخواند اجابت کنی اگر همسایه محتاج تو بود دستش گیری اگر قرض خواهد قرضش دهی اگر چیزی بدو رسد
تهنیتش کنی اگر مصیبتی بدو رسد تعزیتش گویی اگر بیمار شود بعیادت او روی اگر بمیرد بجنازه اش روی و همسایه بر سه نوع
همسایه شدند همسایه است که او را سه حق است و همسایه است که او را دو حق است و همسایه است که او را یک حق است حق همسایگی
که نه خویش باشد و نه مومن باشد و خواجه علیه السلام فرمود که هر که همسایه را برنجاند مرا رنجانیده باشد و فرمود من کان یومن بالله
والیوم الاخر فلیکرم جاره هر که ایمان دارد بخدای و بروز بازپسین باید که همسایه را اکرام دارد و فرمود جبرئیل

مرا وصیت

مرا وصیت میکرد در کار همسایه تا پنداشتم که میراث بدو خواهد رسید عزیزان از حال همسایگان درویش با خبر باشید و بدانکه
رس دار بود و ستحیر ایشان کنید آورده اند که مردی درویش بود بر احوال خود فرو گذشته و نام و ننگ خود با کس نگفتی و
او را همسایه توانگری بود روزی کودک از زنان همسایه توانگر بخانه درویش آمد ایشان دیگ از بازار فرود گرفتند و طعام میکردند در آن
بود بخوردند و آن کودک را نداد و نه کودک با خانه شد و گریست پدر و مادرش گفت ایشان قسم طعام هیچ مدارا کردند که کودک
میگریست و میگفت مرا از آن طعام میباید که در خانه همسایه پخته بود نه مرد همسایه را خبر کرد و گفت چرا باید که ایذا تو بفرزند ما
رسد گفت طلاوه حاش چگونه مرد قصه باو بگفت درویش سر در پیش انداخت و گفت این سر است میخواستم که اظهار آن
واگر نه هرگز نگفتمی ان القمه بود که ما را مباح بود و شما را حرام گفت سبحان الله در شرع چنین است که یکی را حلال بود و دیگری
حرام گفت بخوانده که فمن اضطر فی مخمصة غیر متجانف لاثم ان مردار بود که ما را حلال بود و شما را حرام حال ما بدان رسیده است
که مردار بر ما حلال است هم دانی که حال در ماندگان چگونه باشد نظم انکه بر مرکب بارفته سوار است شد هموار ۔ که خبر دارد که خارکش پیاد
لو در آب گل است ۔ آتش از خانه همسایه درویش مخواه ۔ کانچه بر روزن او میگذرد دود دل است ۔ مرد توانگر گفت بخدا اینکه ترا
از خانه بیرون نگذارم تا هرچه دارم از ملک و مال با تو مقاسمه کنم پس هرچه داشت با او مقاسمه کرد چون ان مرد وفات یافت وی را
در خواب دیدند گفتند خدای با تو چه کرد گفت بر من رحمت کرد بجهت مواساتی که با آن همسایه درویش کردم چون این حق معلوم شد
بدانکه هر عضوی از عضای تو بر حق است غیبت مستمع باش تا بعضی از آنها را بتو تقریر کنم حق زبانت آنست که از فحش نگاه داری و
بسخن نیکو و دگر نیکو فرمایی حق گوش آنست که منشور اش و از شنیدن غیبت دروغ و سرود و غیبت آنست که ذکر برادر
مومن کنی بچیزی که اگر بشنود خوش نباشد و اگر هم در وی موجود باشد و اگر در وی موجود نباشد بهتان باشد بزرگی گفت در
مسجد جامع شدم جماعتی را دیدم که غیبت یکی میکردند ایشان را از آن منع کردم ترک آن کردند و دیگر کسی را در میان آوردند
من نیز در بعضی از آن شروع کردم شبانه در خواب دیدم که یکی طبقی گوشت خوک بیاورد و گفت بخور گفتم گوشت خوک نمیخورم
در بانگ بر من زد و گفت دی میخوردی که اکنون پاره از آن در دهان من نهاد چون از خواب در جستم طعم گوشت خوک
در دهن من بود تا سی روز بماند و هر طعامی که میخوردم از وی طعم گوشت خوک میشنیدم دیگر فرمود روزی در گورستانی بودم
جوانی را دیدم در زی صوفیان با خود گفتم این جوان از ایشان است که از زحمت خود بر مردم انداز و شبانه در خواب دیدم

که جوان را بر جنازه پیش من آوردند و گفتند بخور گفتم چگونه بخورم مرده را گفتند دی میخوردی گفتم توبه کردم که دیگر غیبت مردم
نکنم و هر روز بدان گورستان میشدم تا باشد که وی را ببینم و از وی بحل حاصل کنم تا مدت یک سال بعد از یک سال وی را دیدم
که بیابان های تو رسیدم گفتم مرا حلال کن گفت اگر توبه کرده ترا بحل کردم عزیزان به بدگمان غلطان مکان به مبر بر یکدیگر نشان را
نرسان نهی کرده اند که یا ایها الذین امنوا اجتنبوا کثیرا من الظن ان بعض الظن اثم شقیق بلخی گوید سالی بحج میشدم چون بمنزل اول فرود آمدیم
از کاروان بازمانده جوانی را دیدم گلیمی در خود پیچیده و در کناره رفته با خود گفتم این جوان بحج خواهد رفت بر دیگر مردم خواهد بود دوید را
ملامت کنم روی بوی نهادم بمن نگریست و گفت یا شقیق اما سمعت قول الله عز وجل ان بعض الظن اثم باز گشتم و گفتم این جوان
بدان است آنچه در دل من بود چون بدیگر منزل فرود آمدیم گفتم بروم و از حلال خواهم برفتم نماز میگذارد چون سلام داد گفت
یا شقیق انی لغفار لمن تاب گفتم این مرد از ابدال است که نوبت بدان است آنچه در دل من بود چون بدیگر منزل رسیدیم وی را دیدم
رکوه در دست بر سر چاه آمد تا آب بر کشد رکوه از دستش بیفتاد و در چاه رفت و روی سوی آسمان کرد و گفت یارب آب نباشد
که میباش سیر آب کنی تو بیا اما این رکوه در چاه بگذار من آب را دیدم که در جوش آمد و رکوه را بر سر چاه آورد و در دست دراز
کرد و رکوه را برگرفت و پر آب کرد و پاره ریگ در وی ریخت و بجنبانید و بیاشامید با خود گفتم حق تعالی او را از برای روی
طعامی کرد دیده باشد از وی بخواهم بدهد و رکوه پیش من بداشت بخوردم طعامی بود که هرگز مثل آن ندیده بودم و نخورده بودم
پس وی را دیگر ندیدیم تا آنکه بمکه رسیدیم وی را دیدم در مسجد حرام خلق بر وی جمع آمده از وی مسائل حلال و حرام و شرایع دادم
می رسیدند گفتم این کیست گفتند موسی بن جعفر علیه السلام گفتم این است علم و بیان و انت زهد و توکل الله حیث یجعل رسالته
حق چشمت آن است که از حرام دیدن فرو خوابانی و در نامحرم نگاه نکنی آورده اند که نابینایی مادر زاد بود در عهد رسول
نام وی عبدالله بن مکتوم روزی بدر خانه رسول آمد و آواز داد رسول فرمود در آی فاطمه برخاست و در خانه شد تا وی بیرون رفت
خواجه بر سبیل امتحان گفت ای فاطمه وی ترا نمی بیند گفت اگر وی نمی بیند من می بینم چنانچه حق تعالی مردان را نهی
فرموده است در نامحرم نگاه کردن و فرموده است قل للمومنین یغضوا من ابصارهم زنان را نیز نهی فرموده است که قل للمومنات
یغضضن من ابصارهن خواجه فرموده بدترین خدای را آنکه مردان و زنان ما را بر جمله عالم و آنکه حیا ندارد حق دست
آنست که از لقمه حرام کشیده دار هر که در شکم لقمه حرام حق تعالی بروی خشم گیرد و دعایش اجابت نفرماید

و هر که مالی جمع کند و فرق نکند میان حلالی و حرام حق تعالی سببی سازد که مالش برود و وبال آن بگردن او بماند که فرا عذاب عالم
جهاد و نش اذهب الله فیه نهابر و اگر عیبی دو می بگذارد و اگر وارث آن در راه حق صرف کنند فردا قیامت وارث را به بهشت فرماید
و وی را به دوزخ حق بایمانت آن است که تزویر کاری که ترا اصلاح نیست رفتن فردا قیامت بر آن بایمانت بر صراط گذر باید کرد
بنگر امروز چگونه باری جز نهی اگر امروز باری بر سر نفس هوا پرست نهی باری از حد خود فراتر شهوی و این دنیا نهی و از کار مسلمانی بر
باری حلال فردا باری در براق کرامت آری و بهشت فردوس را باری منزل و نزول او تو کردانند که ان الذین امنوا و عملوا الصالحات کانت
لهم جنات الفردوس نزلا فصل پنجم در عین رسول الله صلی الله علیه وسلم انه قال من احب ان ینظر الی اسرافیل فی هیبته والی میکائیل فی رتبته
والی جبرئیل فی جلالته والی آدم فی کلمته والی نوح فی خشیته والی ابراهیم فی خلته والی یعقوب فی حزنه والی یوسف فی جماله
والی موسی فی مناجاته والی عیسی فی سنته والی یحیی فی زهده والی یونس فی ورعه والی محمد فی حسنه فلینظر الی علی ابن ابی طالب علیه الصلوة
وعلیه السلام فان فیه سبعین خصلة من خصال المرسلین علیهم السلام لا غیره مناقب رسول الله مناقب ای مردان لشکر دین تو مطلق
هوشیاران با جاه و ای سعادت اتفاق تو محبوب بیداران سحرگاه ای آنکه هستی تر از انداد و وحید اد و اشباه نظم نه سرد توان گفت
نه خورشید و نه ماه ۔ آه از تو که در وصف نمی آید آه ۔ هر کس زرمی در طلبی می پویند ۔ ما را همه که نیست بجز تو راه ۔ خدا و نوا
ما سید ائیم راه بر ما تو راه رسول ما هیبت رسول است بار شاه ما را بر راه ایشان ثابت و بر محبت ایشان مستدام دار و چون دست
در فتراک ولایت ایشان زده ایم و تولا بدیشان کرده و از دوشمنان ایشان تبرا کرده بجاه ایشان که ما را از زمرت جوار ایشان و
سعادت دیدار ایشان محروم مگردان یا اله العالمین و یا خیر الناصرین روایت است الذا نقطه اقبال و کعبه قبله دل کان کمال و مکان
جمال برکشیده لطف ذو الجلال حمیدة الفعال سدید الاقوال عدیم الامثال کریم الاعمال و الاحوال گردن زر شبر ربیع و تشلال
و معصوم از نعت قبایح الاعمال در چهار بالش نبوت نشسته و هنوز آدم در مهد عهد صلصال نظم ای منور بتو نجوم جمال ۔
در مقدار بتو رسوم کمال ۔ بوستانیست صدر تو ز نعیم ۔ آسمانیست قدر تو ز جلال ۔ شرعی را از تو هیئت ارکان ۔ شرع را از تو
منتظم احوال ۔ شد مزین بتو مقام و مکان ۔ شد مبین بتو حرام و حلال ۔ نیست از اهل عالمت اکفا ۔ نیست از نسل آدمت امثال ۔
ان حامد و ستیدن که شمه از مناقب ان بکوش هوش رسانیدم میفرماید که هر کرا میخواهد که اسرافیل را با هیبت او وصف بده کند و
میکائیل را با عظمت و رتبتش حظ او کند و جبرئیل را با نهایت جلالتش ببیند و آدم را در مقام تسلیم و انقیاد منتهی تصور کند و در

خشیت نوح با خبر کرده و از مرتبهٔ خلت ابراهیم شمهٔ معلوم کرده و از حزن و حزن یعقوب بوی بخش جانش رسید و از جمال
یوسف بدیع الجمال بهره مند کرده و از بیان موسی ابن عمران با خبر کرده و قرآن تقوای زهد یحیی کاش معلوم شده و حکمت و کیفیت
عیسی را قیاس کند و یونس را در مقام ورع از نور حضورش اقتباس کند و صاحب جمیع انبیا را در حسن و صلاحیتش درنگرد باید که
دیدهٔ جهان بین برگشاید و نظر در جمال با کمال حضرت مرتضی علی نگاه کند که اقتدا خصلت پسندیده از خصال انبیا برگزیده در ذات
بزرگوار او موجود است مستمع باش و بشنو تا بعضی از آن خصال پسندیده را بتو تقریر کنم یکی هر آنکه تا بحدی بود که گفت او تعالی
سبحانه تعالی لما [illegible] اگر جمله عرب روی از کرم برگردانند من پشت برایشان نکنم دیگر سخاوت دان تا غایتی که تا سه روز هیچ نخورد
و افطار نمود را بسایل داد تا در حق وی آمد که ویطعمون الطعام علی حبه مسکینا و یتیما و اسیرا و نیز در حق وی آمد که ویؤثرون علی انفسهم ولو کان
بهم خصاصة حکایت آورده اند که شبی چون حضرت رسول از نماز فارغ شد یکی از صف برخاست و گفت یا رسول الله غریبم و درویش خواهم که
کیست که این درویش را طعام دهد شب مهمان و شیر یزدان امیرالمؤمنین برخاست و دست درویش گرفت و بخانه برد حضرت فاطمه را
گفت یکنظر در کار این درویش کن بعد از آن تدبیر کار خویش کن فاطمه گفت از طعام در خانه اندک طعامیست که یک کس را
کفایت نبود و تو روزه داری و افطار نکرده و امام حسن و حسین گرسنه اند اما این قدر طعام را بیاور و بی ایثار کنیم طعام را آورد
و پیش مهمان نهاد و آن پاره نان درویش نهاد و گفت که نیکو نبود که با مهمان طعام نخوریم و اگر خوریم کفایت نبود
چراغ که اصلاح کند و چراغ را فرو کشید و فاطمه را گفت چراغ را اگر پاک کن و در کرد تا چراغ در نگیرد تا مهمان از طعام خوردن فارغ
شد حضرت فاطمه چراغ را [illegible] امیرالمؤمنین دست بطعام می بردند و بر دهان نمی بردند و مهمان می خورد که چیزی نمی خورد
تا که مهمان از طعام خوردن فارغ شد چراغ بیاوردند امیرالمؤمنین نگاه کرد دید که طعام همچنان باقی بود گفت ای درویش
چرا طعام نخوردی گفت سیر خوردم اما حق تعالی برین طعام برکت فرموده است دیگر روز حضرت امیرالمؤمنین بحضرت مصطفی آمد خواجه
فرمود ای علی ملائکه آسمان از آن تعجب کردند که تو کردی و حق تعالی این آیه در حق تو فرستاده که ویؤثرون علی انفسهم ولو
کان بهم خصاصة روز دیگر حضرت امیرالمؤمنین بحجرهٔ طاهرهٔ فاطمهٔ زهرا آمد فاطمه را دید که حسن و حسین علیهم السلام را میخواباند
و ایشان از غایت گرسنگی در خواب نمیشوند امیرالمؤمنین بیرون شد دید که عبد الرحمن عوف شد و یکی دینار دیگر دینار بقرض خواست
عبد الرحمن در خانه شد و کیسهٔ زر بیرون آورد و گفت ای حیدر تمامت لیستان و عوض مده امیرالمؤمنین فرمود که نه قرض میخواهم

لطف و رنگی

که من از رسول شنیدم که الید العلیا خیر من ید السفلی دست بالا بهتر است از دست زیرین اما یکدینار قرض بمن ده و این حدیث بشنو
که حضرت عالم فرمود که الصدقة عشرة اضعاف والقرض ثمانیة عشر ضعفا صدقه را یک ده عوض باشد و قرض حسنه را یکی به هجده عبد الرحمن
یکدینار بقرض با امیرالمؤمنین داد امیرالمؤمنین بگذشت مقداد را دید بر کنارهٔ راه نشسته گفت یا مقداد در این وقت چرا اینجا نشسته گفت
از بیم خود و رنگ گفتن آن حیث گفت چهار روز است که هیچ طعام نیافته ام گفت پیشتر از تو این دینار را که ترا اولی تر میدانم که
چهار روز است که طعام ندیده ام اما سه روز اندیشیده ام زر بمقداد داد وقت نماز شام روی بمسجد رسول نهاد و با رسول خدا نماز بگذارد
خواجهٔ کاینات فرمود ای علی نعمت کان شما پیامیم در مهمان شما میباشیم حضرت امیر گفت عزیزید و گرامید و از پیش برفت و فاطمه را
داد که خواجه عالم از عقب امیرالمؤمنین بحجرهٔ فاطمه درآمد فاطمه در خانه شد و روی بر خاک نهاد و گفت خداوندا تو دانی چه که
بر ما طعام حضرت امروز در مسجد بود که بوی طعام بمشام وی رسید سر برداشت کاسه دید بزرگ پر از طعام بوی آن میآمد خوشتر
از بوی مشک از ابر برداشت و پیش حضرت مصطفی و حضرت مرتضی علیه السلام نهاد شاه مردان فرمود انی لک هذا الطعام از کجا است این
طعام گفت هو من عند الله ان الله یرزق من یشاء بغیر حساب از نزدیک خداست که او هر روزی بدهد هر که خواهد بغیر حساب حضرت مصطفی
فرمود شکر مر خدا را که مرا فرزندی داد چون مریم که هر گاه زکریا بخیر دیگری شد طعام یافت گفت یا مریم انی لک هذا قالت هو من عند الله ان الله
یرزق من یشاء بغیر حساب پس رسول خدا و علی و فاطمه طعام میخوردند که سایل برخاست آمد امیرالمؤمنین خواست تا او را طعام دهد حضرت
رسول فرمود یا علی مکن که ابلیس است خبر یافته است که ما از طعام بهشت میخوریم آمده تا با ما مشارکت نماید پس دیگر روز حضرت مصطفی
و حضرت مرتضی در مسجد بودند اعرابی آمد و امیرالمؤمنین را بگویند و کیسهٔ زر بوی داد و ناپدید شد امیرالمؤمنین آن کیسهٔ زر پیش
پیش رسول آورد رسول فرمود این میدانید که آن اعرابی که بود گفت خدا و رسول دانا ترند گفت آن اعرابی جبرئیل بود در این وقت
کنج از گنجهای زمین برداشت و حق تعالی از برای آن یکدینار زر که بمقداد دادی ترا پنج چهار جزء در آن وقت ساخته است که هیچ چشم
ندیده باشد و هیچ گوش نشنیده باشد و بر خاطر آدمی خطور نکرده امیرالمؤمنین آن زر را وزن کرد هفتصد دینار بود گفت صدق الله حیث
قال مثل الذین ینفقون اموالهم فی سبیل الله کمثل حبة انبتت سبع سنابل فی کل سنبلة مائة حبة والله یضاعف لمن یشاء والله واسع علیم
علمش تا بحدی بود که از چهار کتاب خدا فتوی میداد و میگفت لو ثنیت الوسادة و جلست علیها لحکمت بین اهل التوراة بتوراتهم و بین
اهل الانجیل بانجیلهم و بین اهل الفرقان بفرقانهم و بین اهل الزبور بزبورهم حلمش چنان بود که آورده اند که غلام خود را چند مرتبه
آواز داد و غلام میشنید و جواب نمیداد آنحضرت برخاست و پیش غلام رفت و گفت او را نمی شنیدی گفت می شنیدم اما اعتماد بر حلم

دفن نموده

نوبت شتم غلام را آزاد کرد و نوازش فرمود در عشق چنان بود که گفت لو اعطیت الاقالیم السبعة بما تحت افلاکها علی ان اعصی الله فی نملة
اسلبها جلب شعیرة [illegible] ولذة لا تبقی ما عصیته [illegible] و افضلهم بعد فضل النبی و اعلمهم [illegible] و اعلمهم القرآن الکامل عبادتش
تا بحدی بود که آورده اند که در شبانه روزی هزار رکعت نماز گذاردی و بغیر فرایض و نوافل که در ظلمت شب خواندی و بیشتر تا بحدی بود که غیر از
شریعت تا تحقیق حقیقت و طریقت [illegible] حضرت سخن میگفت و آن از جملهٔ حضرت [illegible] علم و تلقین [illegible] غیرتش چنان
بود که هر گاه در جهاد گرم شدی موی اعضایش یکبار برآمدی و از غیرت در بدن قصهٔ خالد ولید و آن چنان بود که میان آنحضرت و خالد
ماجرایی رفته بود روزی بصحرا بیرون رفت خالد را که با لشکر کاینا میرفت خالد چون امیرالمؤمنین را دید باستقبال او بیرون آمد
از دست داشت برادر و تا بر امیرالمؤمنین زد حضرت امیر دست دراز کرد و عمود از وی فرا گرفت و در گردنش کرد و تا بحدی که چنان قلاده
شد خالد بازگشت و نزد ابوبکر لعین رفت هر چند خواستند که بیرون کنند نتوانستند آهنگران را حاضر کردند گفتند تا در آتش نهند
نتوانستند بیرون کنند و هر گاه بر آتش نهند خالد هلاک شدی پس بحضرت امیرالمؤمنین شدند و تضرع و زاری کردند تا بدو و انگشت طوق برگرفت
و تاب باز داد و از گردن خالد بیرون آورد بعد و ضعف و شجاعتش تا بحدی بود که ملائکه ملکوت و سکان حضرت جبروت از بوستان
فی اللهٔ لا یموت در خواستند از غایت اشتیاق ایشان فرا جمال حضرت امیرالمؤمنین حق تعالی ملکی بر صورت او در آسمانها بیافرید تا
ملائکه بدیدار او تسلی یافتند عصمتش چنان بود که اتفاق از معلوم است که هر گز در معصیت بروی عصمت او نشسته صبرش تا
غایتی بود که حق وی غصب کردند و او صبر میکرد و میگفت صبرت و فی العین قذی و فی الحلق شجی از آن زمانها بیست و چهار سال ظلم
ظالمان کرد تا کار از حد درگذشت و محنت بنهایت رسید روزی روی بروضهٔ حضرت مصطفی آورد و گفت یا ابن ام ان القوم استضعفونی
وکادوا یقتلوننی ای برادر از این قوم با حضرت تو شکایت میکنم مرا ضعیف شمرده اند و حق مرا غصب کردند و قصد کشتن من کردند حق فرزند
فاطمه را غصب کردند در بکشتن زدند حسن را در شکم او کشتند تا زیانه بر بازویش زدند و این همه را صبر کردم اما از اشتیاق تو طاقتم طاق
شده آواز آمد که ای علی اشتیاق من بیشتر است و اشتیاق ان آمده که رنج و محنت بکشی و تشویش مبدل شد که چون محنت بنهایت رسد راحت
برسد عقلش چنان بود که اجابت مشکلات را و رفع معضلات را الا صحاب را رجوع میکردند و آن حل میکرد و هنگام در زمان
در مشورت که رنج نظر بر این جسمانی بنده اختیار کرده اند که در بازار رفت بان گوشت خریده بود و در دست داشت قنبر غلامش که از
دستش فرا گیرد بنظر عطف در وی نگاه کرد و گفت ابو العیال احق ان یحمل الی عیاله قنبر دیگر باره الحاح کرد و گفت لا ینقص الرجل الکامل
کماله ما حمل الی عیاله انسش چنان بود که آورده اند که محمد ابن حنفیه گوشوارهٔ عرش خدا و آن سید مرتضی صاحب [illegible]

دفن نموده

دفن نموده بود وقت مراجعت ناله از دو برادر نسیم ایشان رسید با فرزان ناله بر رفته چون با ملایمان دید که نشسته بود و سر برست
گفتند این چه مرامی رسیده است که گریه میکنی گفت مدت مدیدیست که هر روزی شخصی پیامد و در پهلوی من بنشست و گفتی مسکین
جالس مسکینا [illegible] ای جمال منورش را من دیدم با بوی عطر عشقش بمشام میرسید چنان دانم که شما همو ان بوده است زیرا که امروز سه
روز است که بیامده است اما این کبری علیهم السلام بگریه درآمدند و گفتند ای پدر ما بود و اکنون از دنیا رفت بیتابیم پیر در دست و پای
ایشان افتاد و گفت مرا بسر تربت شاه مردان و شیر یزدان برید تا شرف زیارت او را دریابم چون او را بسر تربت مطهر آنحضرت بردند آن
پیر روی خود بران تربت مبارک نهاد و زار زار گریست و میگفت مرا در این خاک بگیرم تا در فرقت بمیرم نظم منه در روز ترا
هیچ در حال بدهم / سر خاک در است بپای دو آن نهم / برگیر نقاب لاله رخ چون خورشید / تا نقد روان بپیش رخت جان بدهم
پس گفت خداوندا من بود این بزرگ دین زنده کالبد منه و این جوان را با او دار درحال بهمراه بمرد و در دنیا بود در در آیهٔ حفظش
تا غایتی بود که گفت رسول خدا مرا در باب علم بمن آموخت یک لحظه آموختم از هر بابی هزار باب دیگر کشف کردم در تمامت علوم در
نهایت کمال بود و از این است که رسول خدا فرمود انا مدینة العلم و علی بابها قیامش چنان بود که در خبر است که ضرار
گفت بنزد یک معاویه علیه اللعنه شدم و گفت صفت حضرت امیرالمؤمنین مرا بگو گفتم مرا از این معاف دار گفت خدا ترا بفرمایم
کنند که بخوابیش بسیار بود و خوابش اندک هم اوقات شب و روز بکتاب خدا میخواند با حیاتش بماند که من غیبت شنوای از پیوند کار
وی را دیدم در میانه شب در محراب ایستاده بر خود میلرزید مانند مار گزیده و با دنیا خطاب میکرد و میگفت ای دنیا غیری را بر من عرضه دار
با من تشوق میکنی بایل سخت ما را فتاده ام از تو هیچ رغبت نیست و بتو هیچ حاجت نه ترا سه طلاق داده ام که با تو ام هیچ رجوع
نباشد و میگفت آه آه از دوری راه و زاد اندک و سفر دور معاویه علیه اللعنة بگریست و گفت پس بود که ای ضرار بحداری که چنین بود
علی ابن ابیطالب علیه السلام امامت و ولایت حق او بود و عترت و خلافت و ولایت بیکی رال البیت حضرت خدا و رسول بود حق با او بود
و او با حق چنانکه روایت کرده اند که رسول علیه السلام در روز وفات خود خبر میداد و می دیدی بر خواست و گفت یا رسول الله اگر واقعه شد ما در
دانی که دست در زنیم و پناه بری کم کنیم نجات از که طلبیم خواجه فرمود لو سلک الناس وادیا و سلک علی وادیا فاسلکوا وادی علی فانه مع
الحق و الحق مع علی یدور معه حیث ما دار فرمود که جمله مردمان براهی روند و علی تنها براهی رود شما براه علی بروید که علی با حق است
و حق با او است پس چون درین بنگاه قرار گرفت هر چه خبر حق باشد جامه صفات دیگر ابن یابند بعض قرآن کیفما دار الحق مع الحق الا لا بقلیل

پس اگر کیفیت و رفع درجات میطلبی دوست دار دوم معصومان او لاد او و زن ما فرد ار قیامت بحکم المرء مع من احب بر فتراک دولت
ایشان بسته باشد و حسن اولئک رفیقا عن جابر بن عبد الله الانصاری انه قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله [illegible]
الامة قلت بلی یا رسول الله قال علیک بعلی بن ابی طالب فانه خیر البشر و من ابی فقد کفر [illegible] المؤمنین و [illegible] المنافقین
از جابر بن عبد الله انصاری روایت است که گفت رسول خدا صلعم مرا گفت خبر دهم ترا به بهترین امت گفتم بلی یا رسول الله فرمود علی بن
ابی طالب است که بهترین خلقان است و هر که مسلم ندارد از جمله کافران است علی شفاء مومنان و خشم منافقان است عبد الله عمر
گفت رسول خدا را سوال کردیم که یا رسول الله پسر ابو طالب را چه منزلت است و دیگر [illegible] گفت سخن زما
این سخن تمام نکرده بودیم که آثار غضب در روی چون ماه سید انبیا ظاهر شد و گریستیم گفت چیست حال این قوم [illegible]
نمیدانید که چه میگوید حق مقام و منزلتی که یاد میکنید انکسار که مقام و منزلتیست چنین مقام و منزلت من الا نبوت که مرا فضل [illegible]
بحقیقت بدانید که هر که امیر المومنین علی را دوست دارد مرا دوست داشته باشد و هر که مرا دوست داشته باشد خدای را دوست دارد
و خدای [illegible] در بهشت گردانید [illegible] قیامت به بهشت [illegible]
فرمایند در حق ایشان که و سیق الذین اتقوا ربهم الی الجنة زمرا در بیان بهشت [illegible] که حتی اذا جاؤها و فتحت
ابوابها رضوان باستقبال ایشان آید و بر ایشان سلام کنند [illegible] و قال لهم خزنتها سلام علیکم طبتم فادخلوها خالدین هر که علی را دوست
دارد [illegible] فاما من اوتی
کتابه بیمینه فسوف یحاسب حسابا یسیرا [illegible]
چند روز [illegible] ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات کانت لهم جنات الفردوس
نزلا خالدین فیها لا یبغون عنها حولا هر که علی را دوست دارد [illegible] سکرات موت [illegible]
جان کرده [illegible]
بشناسد [illegible] ملک الموت [illegible]
[illegible]

علی بن [illegible]

علی ابن ابی طالب با صدیقان و شهیدان و صالحان باشند در سایه عرش خدا و از فزع اکبر ایمن باشند هر که علی را دوست دارد [illegible]
مقبول [illegible] مغفور [illegible] علی را فرشته از زیر عرش که یا عبد الله استانف العمل فقد غفر الله لک [illegible]
خدای [illegible] که حق تعالی گناهان ترا جمیع بیامرزید دوستان علی را تاج کرامت بر سر نهند حله عزت [illegible]
[illegible] برق [illegible] پادشاه عالم [illegible] از عذاب [illegible]
حضرت امیر المومنین [illegible]
[illegible]
از رحمت خدا [illegible] از رحمت خدای [illegible] سلمان و ابو ذر
[illegible] حب علی ابن ابی طالب [illegible] لعنة الله علی [illegible]
عبد الله عباس [illegible] از حضرت علی [illegible]
[illegible] رسول خدا [illegible] خلیفه [illegible] عباس [illegible]
[illegible] علی ابن ابی طالب [illegible] عالم [illegible]
[illegible] جبرئیل [illegible]
[illegible] عبد الله عباس گفت [illegible] رسول خدا [illegible]
حضرت رسول [illegible] سجده [illegible] یا رسول الله [illegible] جبرئیل [illegible]
[illegible] سجده [illegible]
فاطمه علیها السلام [illegible] سجده [illegible] حسن و حسین علیهما السلام [illegible]
[illegible] سجده [illegible]
[illegible] سجده [illegible]
[illegible]
[illegible]

بر خواسته است و خلقان را در موقف سیاست بداشته اند و فرشته را دیدم که صحیفه در دست داشت گفتم این صحیفه چیست گفت این
صحیفه ایست که نام دوستان علی در اینجا نوشته اند [illegible]
[illegible] دوستان علی [illegible]
[illegible] صحیفه [illegible]
[illegible]
[illegible] دوستان [illegible]
شعر انا عبد [illegible] عبد علی [illegible]
[illegible] رسول خدا [illegible]
[illegible]
[illegible] یا رسول الله [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت رسول
[illegible]
[illegible] حضرت امیر المومنین علی [illegible] حضرت رسول [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] شعر [illegible]
[illegible]
[illegible] امیر المومنین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] شجره [illegible]

[illegible] عباس گفت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عالم [illegible]
[illegible] آدم [illegible]
[illegible] عرش [illegible] آدم [illegible]
[illegible] تسبیح و تهلیل و تقدیس حق [illegible]
[illegible] عرش و کرسی [illegible] عرش و کرسی [illegible]
[illegible] لوح و قلم [illegible] حسن و حسین [illegible]
[illegible] فرشتگان [illegible]
[illegible] بهشت [illegible] حوران [illegible]
[illegible] فرشتگان [illegible] تسبیح و تهلیل [illegible]
[illegible]
[illegible] فاطمه [illegible]
[illegible]
[illegible] عباس گفت [illegible]
[illegible] فرشتگان [illegible]
[illegible]
[illegible] علی ابن ابی طالب

روز علی بصری از خداوند که آفتاب را از برای علی ابن ابی طالب باز گردانید روشنائی چشم من باز ده گفتم علی را دوست
میداری گفت آری دوست دارم او را و بیرون کردم گفتم ببستان این را در بعضی از خوابها هیچ جوابی نگفت چرا ایمان صاحب بیت
را قبول نکرد برفتم چون باز آمدم و بمیان منزل رسیدم و برادر دیدم چشمش روشن شده و جای ترا آب میداد گفتم این چیست
با تو چه کرد گفت امشب آن دعا میکردم شب بخفتم شخصی پیش من آمد و گفت علی را دوست میداری گفتم آری والله گفت
خداوندا اگر راست میگوید که علی را دوست میدارد از غصه و غم نجات ده نور چشمها پیش تو دیده در حالی چشم روشن شد
گفتم بگذار ای برادر که تو کیستی گفت من خضرم از جمله حواریان علی و از جمله محبان بر شیعه و این بیت مُحب علیا لا یبالی ولی
نشاء و ذالک فضل الله یؤتیه من یشاء روایت کرده اند که روزی حضرت رسول صلعم جبرئیل یکدیگر در حدیث بود امیرالمؤمنین
علی بگذشت و سلام نکرد جبرئیل گفت چیست یا رسول الله امیرالمؤمنین علی بر ما گذشت و سلام نکرد گفت ای جبرئیل چگونه است که
ویرا امیرالمؤمنین خوانند گفت حق تعالی ویرا بدین نام خوانده است در فلان غزوه مرا فرمود که نزدیک علی رو و بگو امیرالمؤمنین
فرموده که تا میان دو صف جولان کند که فرشتگان میخواهند که جولان وی ببینند پس دیگر روز رسول صلعم امیرالمؤمنین را گفت
یا امیرالمؤمنین چگونه بود که دیروز بر من و جبرئیل بگذشتی و سلام نکردی گفت یا رسول الله شما را دو دحیه کلبی را دیدم که با یکدیگر
در حدیث بودید نخواستم که حدیث شما را بریده کرده باشم یا رسول الله چگونه است که مرا امیرالمؤمنین خوانند گفت از آن رسول مرا
امیرالمؤمنین نگفته بود فرمود که جبرئیل مرا خبر داد که پادشاه عالم ترا این نام نهاده است گفت یا رسول الله در حال حیات
تو مرا امیرالمؤمنین باشم فرمود آری انت امیر من فی السماء و امیر من فی الارض و امیر من مضی و امیر من بقی الی یوم القیمة یا علی
تو امیر اهل آسمانها و امیر اهل زمین و امیر کسانیکه بگذشته اند و امیر کسانیکه باقیند تا روز قیامت نقلست عن النبی صلعم روی عن النبی
النبی صلعم انه قال اذا کان یوم القیمة لا یرفع العبد المؤمن قدما عن قدم حتی یسئل عن اربع عن عمره فیما افناه و عن
جسده فیما ابلاه و عن علمه فیما عمل و عن ماله من این اکتسب و فیما انفقه و در روایه عن حبنا اهل البیت فقال رجل من
القوم و ما علامة حبکم یا رسول الله فقال محبة هذا و وضع یده علی راس علی علیه الصلوة و علیه السلام معنی رسول الله صلعم
حنانه خداوند معبودی که مستحق عبادت و طاعت جز تو روا نیست که ولا شریک الله الحاکم لا اله الا هو واحد
که صفت وحدانیت در ذات جز ترا لازم نیست که والحکم اله واحد لا اله الا هو لعوت ذات مقدست از تشابه

واحد او در کمیت صفات منزهست از اشباه ما اندا و که اهل ایمان را بر مناهج شریعت غیور و جاده طریقت مصطفوی مستقیم
و مستقر دار که دورات و شبهات که بند حجاب دل روشن هر یکیست از پیش بر داشته گردان چون آمیخته در حرمن قبول نیست
هم ما بر عبادت خالص توفیق ارزانی دار و از خجالت روز حشر نگاه دار یا اله العالمین و یا خیر الناصرین روایت از آن
در صدف هستی لطیفه سر در کل یکی لولاک مقصود آفرینش یا آب و خاک از قبایح برار و از فضایح پاک پلید خنده دیدن
فلک کافر نفاق و در باطن ادراک عین تو معاند از جوهر جمع کافران را هلاک بیت ای سید و صدر تو طرفناک در غمزه هر زهر
خنده تریاک ای جان محمد هزار عاشق آویخته از زوال و فتراک از نقش نگین تو لعوک در خلعت خلقت تو لولاک
از رنگ تو آفتاب چون صبح هر روز قبای تو کند چاک با نقش تو گفته نقش بندت لولاک لما خلقت الافلاک
من نعت ترا چگونه گویم ای بر سر و دشمنان تو خاک این جوهر که شمه از او بگوش رسانیدیم میفرماید که چون روز قیامت
باشد از زمان که طلب یوم ینفخ فی الصور فرو کوبند آفتاب و ماه را در یکجا جمع کردانند که و جمع الشمس و القمر و این سقف معلق
که بی ستون محکم بر داشته اند از یکدیگر جدا گردانند که و اذا السماء انفطرت و در یکدیگر نورند که یوم نطوی السماء کطی السجل
للکتب شده باد قهر در عالم حیات کیرد خلق بجمع قیامت حاضر آیند بساط عدل چینند گسترده که و اشرقت الارض بنور ربها
و ترازوی میزان عدل آویخته که و نضع الموازین القسط لیوم القیمة آه رب عشیره را از یکدیگر جهنم گردانند که یوم یفر المرء
من اخیه و امه و ابیه و صاحبته و بنیه لکل امرء منهم یومئذ شأن یغنیه عله نخله ملکوت در آن قیامت صف صف معینان نماز برکشند
که یوم یقوم الروح و الملائکة صفا در قیام آن نماز چندان مقام کنند که طاق محراب فرایکه کدام اذا السماء انفطرت و این
کواکب روشن که قندیل نورانیست بر سر ایشان نثار کنند که و اذا الکواکب انتثرت از آب دیده عاصیان و سوز سینه مجرمان
اتش بر آرند که و اذا القبور بعثرت در چنین وقت که هیچ شخص زهره آن ندارد که قدم از قدم بردارد تا از عهده این
چهار سوال بیرون نیاید اول عن عمره فیما افناه بگو تا عمر عزیز در چه گذاشتی در نور طاعت و ایمان یا در ظلمت کفر و عصیان
در طاعت حضرت الهی یا در متابعت شهوات و ملاهی چون از عهده این سوال بیرون آید سوال دیگر کنند که جسمه فی جسده
فیما ابلاه بگو تا این قد سرو قوت که چون کمان دو تا کرده و این چهره گلنار را که و بنا رنگ کرده ای رنگ سیاه را که کافور کرده

ما در طاعت و پرهیزکاری که ده یا در معصیت و فساد آزار این تن ای که جوانی در هوا و لهو آورده بگو این سوال را چگونه جواب
گفته ای سر خسته و چه اندیشه کرده چون از عهده این سوال بیرون آیند سوالی دیگر کنند سیم عن علمه فیما عمل بگو تا بدانچه دانستی
کار کردی یا علم خود را در راه حضرت حق کار فرمودی یا در ره دوری خلق اهل بیت رسول را شناختی و چون شناختی بدیشان توانا کردی
و از دشمنان تبرا کردی یا نه و ایشان که تو لا و تبرا ایشان نموده باشد بزرگ میفرماید بیت مائیم بعشق تو تولا کرده و ز نیک
هم جهان تبرا کرده ای آنکه عنایت تو با شد باشد نا کرده و چه کرده کرده چون نا کرده از ما هیچ نکرده نیک بد ها کرده و آنکه
بخلاص خود تمنا کرده بر عفو مکن تکیه که هرگز نبود نا کرده و چه کرده کرده چون نا کرده چون از عهده این سوال بیرون آید
سوالی دیگر کنند چهارم عن ماله من این اکتسبه و فیما انفقه ای بنده دنیا در مال از حرام کسب کردی یا از حلال در صلاح و
سداد خرج کردی یا در شر و فساد هیچ شخص زهره آن ندارد که قدم از قدم بر دارد تا از عهده این چهار سوال بیرون آید بیاید
ای بیچاره که در آن روز در مجمع اکبر در دیده شب و روز بانها که تیغ حسرت بریده کرده بس کسی که بر خوان عذاب گرفتار آید
تا زبان یکی بگفتار آید نظم بس کس که بقهر حق گرفتار آید بس کس که در آن ورطه گرفتار آید چون بنده کجا جرم کند کار از روز
با این همه جرم پیش جبار آید ای مسلمانان بیدار و هوشیار باشید بیت بر تن خویشتن ستم مکنید دین خود را بسر درم مکنید
روز حیرت پشیمان نشوید آب روی خود مریزید با خلاف حساب نزدیک شوید زانکه آتش دوزخ بسوزید بیت ای عزیزان فکر کار خود کنید
روز بگذار کار خود کنید روز حساب مردمان فارغ شوید بعد از آن فکر شمار خود کنید حق تعالی دوزخ را از غضب خود آفریده است
و آنرا هفت طبق کرده و هر طبق را از بهر قومی معین کرده که لها سبعة ابواب لکل باب منهم جزء مقسوم طبقه اول را
جهنم خوانند و ان جهنم لموعدهم اجمعین دوم را لظی خوانند که کلا انها لظی نزاعة للشوی سیم را حطمه خوانند کلا لینبذن فی الحطمة
و ما ادریک ما الحطمة چهارم را سعیر خوانند که سقر و ما ادریک ما سقر پنجم را سعیر خوانند که و اصحاب السعیر جحیم را زاویه
ظهره فسوف یدعوا ثبورا و یصلی سعیرا ششم را جحیم خوانند ثم الجحیم صلوه هفتم را هاویه خوانند فامه هاویه و ما ادریک ما هیه
حق تعالی در دوزخ ماران آفریده هر یکی بتنگی مانند نخل و کژدمان مانند اشتران بختی هر که را زخم زنند هفتاد سال درد
آن باند فرشتگان آفریده است و آتش را موکل دوزخ کرده است عقوبت چنانکه الزبانیه المغضب بر آسمانها و زمین زنند
پاره پاره گردد و بعضی میخها از سر گرز خیال زنند که و لهم مقامع من حدید بعضی زنجیرها آتشین در گردن ایشان
افکنند که فی سلسلة ذرعها سبعون ذراعا فاسلکوه در حدیث آمده است که اگر حلقه از آن زنجیرها بر کوهی از کوهها نهند

دنیا نهند گداخته شود و آب گردد و جمیع دوزخ را بگرمیت که از آن از روز که دوزخ آفریده را آفریده اند میجوشانند بعد از آنکه از زبان خلایق
از تشنگی هزار سال فریاد کنند آب بدیشان دهند چون بنزدیک لبهای ایشان برند گوشت روی ایشان فرو ریزد چون بیاشامند
هرچه در شکم ایشان باشد پاره پاره شود که و سقوا ماء حمیما فقطع امعاءهم یصهر به ما فی بطونهم و الجلود و در دوزخ کوهها
آتشین آفریده و از بهر عقوبت مجرمان زخمها از آتش برایشان فرو گرفته لهم من فوقهم ظلل من النار و من تحتهم ظلل اگر میخواهی که از این
دوزخ و عذاب با اخلاص پاک شوی و بنعیم مقیم برسی توبه بیار رو قطره چند آب از دیده ببار کار خود را باصلاح آر نظم بیا ای صاحب ذنب
خطایا اگر داری امید عفو و غفران ببر در بر درگه حق ابر شبها تضرع کن باخلاص از دل و جان بگو یارب اگر عاصی شدم از جرم
خطایا زان پشیمانم پشیمان بعجز از داد بخشایش گناهان بیامرز بفضل خویش یزدان روایت کرده اند که در بصره زنی بود نام
در شهر مانند او کس در فساد و زنا نبود روزی با کنیزک چند در کوچه میرفت بدر خانه مرد صالح رسید خروش و فریادی شنید که از آن
خانه بیرون می آمد گفت در بصره چنین ماتمی است و ما از آن خبر نه کنیزکی را گفت در رو و بنگر که حال چیست کنیزک در رفت دیر بود
نیامد دیگری را فرستاد گفت زود بیرون آی کنیزک در رفت و دزد و بیرون آمد و گفت ای بی بی این ماتم مردگان نیست که میبینند این
ماتم زندگانست این ماتم بدکارانست اینها ماتم بندگان پر گناهانست این ماتم مجرمان نامه سیاه است اینها ماتم عاصیان بی حجت
واعظ گفت در رو و بنگرم در رفت صالح این آیه التغیظ میکرد که اذا رأتهم من مکان بعید سمعوا لها تغیظا و زفیرا عاصیان را
چون بدوزخ برند دوزخ از دور عاصیان را ببیند در غریدن آید و عاصیان در لرزیدن آیند عاصیان را چون در دوزخ اندازند در آن
جایهای تنگ و تاریک زنجیرهای آتشین در گردن ایشان کرده و بیکدیگر باز بسته که و اذا القوا منها مکانا ضیقا مقرنین دعوا هنالک
ثبورا ایشان فریاد و داد و واثبوراه گفتن گیرند ملک گوید بس زود بفریاد آمدید یکباره اینها و دیگر بس کنید که لا تدعوا الیوم ثبورا
واحدا و ادعوا ثبورا کثیرا اکنون که فریاد خواهید کرد بیت بسیار فغان کنید و بیداد کنید بسیار خروش و جوشش زیاد کنید
در بند بلا و غم گرفتار شوید بعد فغان و نوحه بنیاد کنید شعوانه چون این بشنید نعره ای عظیم در وی اثر کرد و بیفتاد و بیهوش شد
چون بهوش آمد گفت ای شیخ چگونه اگر توبه کنی و با درگاه او رجوع کنم مرا بپذیرد گفت بیا مرزد الکریم اگر گناه تو چند گناه شعوانه باشد
گفت ای شیخ شعوانه منم توبه کردم که دیگر گناه نکنم گفت خدای رحیم بیامرزد و عفو کند شعوانه بندگان مرا آزاد کرد و مو خود جامه
و در نیک بنشست و چهل سال خدای را عبادت کرد و ریاضتها کشید تا سوخته و گداخته گردید روزی سر و تن بر شت [illegible]

سوخته دیده گفت آه در دنیا چنین سوخته دیده شدم نمی‌دانم در آخرت کارم چگونه خواهد بود آوازی شنید که ای شعوانه نگر تا
روز در گاه ما بر گشته چنین ملازم درگاه ما می‌باش تا ببینی که فردای قیامت کارت چگونه خواهد بود ـب روز رحمت ما نشانی باشی
خاک در بستان ما باش و مترس که جمله جهان قصد کشتن تو کنند و هیچ یکی از آن ما باشی و مترس ان از درد مقام الابدال فعلیک
تبدیل الاحوال یقینی است که هر که امروز عمل صالح کند فردا در آخرت در درجات جنات باید عقبه را که بر کنند در پیش دارد که هیچ امید نیست
عقبه کؤود لا یصعدها الا المحققون اگر گران بار باشی گذر نتوان کرد و بتوبه نصوح بار گناه از پشت بنه و چون از گناه بپرداز آمد که التائب
من الذنب کمن لا ذنب له در این معنی اقرار کرد که الدنیا مزرعة الآخرة از دنیا حاصل کن که این راه بی زاد و توشه نتوان رفت ـب بی زاد
در این بادیه آسان نتوان رفت بی راحله در وادی هجران نتوان رفت ش همراه آن توشه را از دانا و دیگر از خویشان اهل کتاب علما این طایفه
فرمود که احکم السفینة فان البحر عمیق و احسن الزاد فان السفر بعید و خفف الحمل فان العقبة کؤود فرمود که کشتی را محکم کن
که دریا عمیق است اشارت به آن کشتی که خواجه عالم فرمود مثل اهل بیتی کمثل سفینة نوح من رکب فیها نجی و من تخلف عنها غرق و هلک
من چون سفینه نوح است هر که در کشتی نوح نشست نجات یافت و هر که در کشتی نوح ننشست غرق شد هر که تو را با اهل بیت تبع کند و پناه با ایشان
دهد از عذاب خدا ایمن باشد و هر که از ایشان باز پس بپیچد هلاک شود و بعذاب خدا گرفتار شود از امام جعفر صادق روایت کم فرمود
از جنیان نام ... در عصر آنحضرت رسالت آمده و سئوال کرد و علم آموخت و جنیان را تعلیم داد روزی از دنیا به حضرت رسول ...
گفت خواهرش ... کرده به انکار رفته است بعد از چند روز ... گفت یا
رسول الله ابلیس را دیدم در بحر خضر بر سنگ سفید نشسته و دست برداشته ... خدا را ... که ...
گفت ...
پیش ...
... ـب جهان ...
طوفان ... ـب بدو ... پیغمبر ... کشتی ... در این کشتی ...
در این کشتی ...
... اهل بهشتی ...

فان العو بعید

فان التقو بعید زاد بر کمر کرسفر دور در از است در پیش اشارت است بتقوی و زهد و پرهیزکاری فتزودوا فان خیر الزاد التقوی
و روانه بوده اند که راه دنیا و آخرت را زاد تقوی ساخته اند چنانکه روایت است از عبدالله مبارک که گفت سالی بحج میشدم از
قافله منقطع شدم و بر توکل میرفتم چون بمیان بادیه رسیدم کودکی را دیدم میرفت در کمال فرح چنان که هفت ساله بود یا هشت
ساله با وی نه زادی و نه راحله و نه همراهی گفتم سبحان الله بادیه بدین خوف و خطر و کودکی بدین خردی گفتم من انت یا حبیبی گفت
لعبد الله گفتم از کجا می‌آیی گفت من الله گفتم کجا میروی گفت الی الله گفتم چه میجویی گفت رضی الله گفتم زادت کو گفت زادی
التقوی و راحلتی رجلای و مرادی مولای زاد من پرهیزکاری است راحله من هر دو پای منست مراد من مولای منست گفتم مرا
خبر ده که تو کیستی گفت دست از من بدار هنوز روز کار بداری میطلبی گفتم بگو کیستی گفت نحن قوم مظلومون نحن قوم مقهورون نحن قوم
مطرودون ما قوم ستم رسیده کانیم ما مقهوریم ما رانده کانیم ما دور افتاده از اقربا و خویشانیم گفتم بیان زیادت کن گفت بعضی
ذووا ... بعید و ... و ما فازمن فاز الا بهما ... و من تمنا نال منا السرور و من ... و ما
میلاده ... و من کان غاضبا حقنا فیوم القیمة میعاده این بگفت و چون باد برفت دیگر ویش ندیدم تا بحج رسیدم او را دیدم میان
رکن و مقام خلق تمام بر او جمع شده از او مسائل حلال و حرام می‌پرسیدند و شرایع و احکام سئوال میکردند گفتم این کودک
کیست گفتند امام زین العابدین علی بن الحسین ع گفتم الحمدلله و توکل و اثبت علم و ... الله اعلم حیث یجعل رسالته ...
این نوع الذین ... عجیب نیست ... خدمت خاندان ایشان با خلاص میکردند این از فرزندان ایشان روایت کرده اند
چنانکه روایت کرده مالک دینار گفت سالی بحج میشدم چون از شهر بیرون شدم و بجایگاه رسیدم پیره زنی دیدم لب ضعیف
بر چهار پایه ضعیف نشسته مردمان ویرا گفتند که بازگرد که این راه صعب است گفت نه چنان بیرون آمده ام که بازگردم من نیز ویرا
همان گفتم همان جواب داد چون بمیان بادیه رسیدیم چهار پای وی بماند گفتم ای پیره زن نه ترا گفتم که بازگرد که این راه صعب است
روی سوی آسمان کرد گفت الهی نه در خانه خودم رها کردی و نه بخانه خود رسانیدی بعزت و جلال تو که اگر این بار من غیر تو کردی ...
خبر با تو ... آسمان تمام ناکرده بود که شخصی از کوشه بیابان در آمد زمام ناقه در دست ناقه را در پیش وی بخوابانید و گفت بر نشین
وی بر نشست و چون باد از پیش ما برفت و دیگر ویش ندیدیم تا بحج رسیدیم او را دیدیم در طواف گاه گفتم ... که با تو این کرامت
کرد گفت تو کیستی گفتند ... که من ... دختر زاده فاطمه زهرا ... از کرامت خدا ... کاران ...

که بهر رسید و خفف الحمل فان العقبة کؤود دشت خود را از بار گناه سبک کردان که عقبه را که بر کنند در پیش است
ان راست به آنکه هر حقی که در ذمه تو است ادا کن اگر حق خالق است و اگر حق مخلوق هر گاه بدین خصال قیام نمایی در آفتاب قیامت
باز آرند و بدو زخت فرستند از اهل الجنة باشی که بی حساب بهشت فرمایند و چون به بهشت رسی فرشتگان باستقبال تو آیند
و بتو سلام کنند و گویند در رو بهشت به سلامت و ایمن از آفات چنانکه حق تعالی فرموده ان المتقین فی جنات و عیون ادخلوها بسلام
آمنین باشی و مقام او از روز اهل حساب نشماید فردای قیامت در ایشان باشی که زبانه دوزخ ... روز قیامت ...
باشند طایفه را بحساب به بهشت فرمایند و طایفه را بدوزخ که فریق فی الجنة و فریق فی السعیر و طایفه را ... در آفتاب
قیامت بدارند بعد از آن بدولت شفاعت حضرت مصطفی صلعم به بهشت فرمایند چنانکه در حدیث آمده است که ... به بهشت
برند بدو چیز یکی بفضل دیگر بعدل دانا که بدوزخ برند بعدل الجود الله صلعم فصل پنجم اذا کان یوم القیمة یقول الله
میز ... المؤمنین و میز المنافقین من المخلصین و میز اهل الکذب من اهل الصدق ثم ... رسول الله ...
یوم القیمة فریق فی الجنة و فریق فی السعیر حضرت رسول صلعم فرمود که چون روز قیامت باشد منادی از حضرت عزت ندا کند که ...
از خود ... بیرون کشید و منافقان را از ... دور کنید ... در دوزخ ...
... خواهند ... به بهشت برند ... بدوزخ کشند ...
... در آفتاب قیامت بدارند ... فرشتگان ...
عالم ... شفاعت کنید ... از عذاب خلاص ... فرشتگان زبان طعن بر کشایند و گویند ... در دنیا ...
کردند ... در دنیا ... خود ...
... بجواب در آیند ... آدم ... انی اعلم ما لا تعلمون ...
فیها ... حضرت حق ... جواب داد که انی اعلم ما لا تعلمون ... که خلیفه ...
حضرت ... آدم ...
شفیع باش ...
کرده است ... در دنیا ... نوح ...

بلی

بلی بروح ما را شفاعت کن گوید من در این نگاه کرده ام و رب لا تذر گفته ام امروز شفاعت چون کنم پیش خلیل روید که صاحب
کرامت و پدر خلقست جمله روی بخلیل آورند که ای خلیل صاحب کرامت و خلعت یافته حضرت عزت برای امت تو بیا ما را مستگیر
کوید مرا دستوری شفاعت نیست ای فرد القول ... شفیع ... الا باذنه پیش موسی روید بنزدیک موسی روند و گویند ای برگزیده درگاه
کبر ... المتعال ... بارگاه لم یزل و لایزال ما را شفیع باش گوید که من از ... امروز
شفاعت نتوانم پیش عیسی روید بنزدیک عیسی روند و گویند ای ... طبیب ...
و الابرص ... ما را ... طبیب ... در ... بیایید که
... ما ... جمله ... خواجه عالم صلعم آرند و گویند ای ...
... شفاعت ... رسول صلعم فرماید ... درگاه ...
... انبیا ... دیگر ... بیایم حلقه بر در بهشت بزنم رضوان گوید ...
سالی ... و من اللیل فتهجد به نافلة لک ... رضوان ... در بهشت باز کند و گوید
... عالمیان ... در حرم ...
... پس خواجه ... زیر عرش آید و سجود در افتد ...
... خطاب عزت ...
... لباس مغفرت ... به بهشت آرند ...
ـب ...
در قبول ... ای رسول ... گفتم ... به بهشت روند ...
روند ... آفتاب ... قیامت ... شفاعت کند ...
... جبرئیل ... رسول ...
...
دوزخ ... هزار سال ... سیاه ...

و حق تعالی آن امت طبقی کرده دیده و در یکی ازان ابرار قوم معاین کرده اند که [illegible] ابواب طبقه [illegible] خود معصوم مصطفی گفت
ای جبرئیل مرا خبر ده تا ساکنان این درکات کیستند جبرئیل از طبقه آخر در گرفت و بیان میکرد تا بطبقه اول رسید ایستاد خواجه گفت
ای جبرئیل ساکنان این طبقه که باشند گفت یا رسول الله عذاب این طبقه سهلتر باشد [illegible] گفت بگو تا جای کیست گفت یا رسول الله
این جای عاصیان امت تو باشد خواجه ع بر در افتاد و بیهوش شد چون بهوش آمد گفت یعنی کسی از امت من در دوزخ رود گفت
آری تا آنکه گناه کبیره کرده باشد و بی توبه از دنیا رفته باشد حضرت خواجه بگریست و آمد و سه شبانروز [illegible] و با هیچکس سخن نگفت
بمسجد می آمد و نماز میگذارد و بخانه میرفت و میگریست و از یاران هیچکس را قوت آن نبود که بپرسد که چه افتاده است امیر المؤمنین علی
حاضر نبود سلمان بخانه فاطمه زهرا شد و گفت ای سیده زنان عالمیان سه روز است که پدر بزرگوارت میگرید و با کس سخن نمیگوید و ما غمناکیم
که چه بوده است فاطمه علیها السلام برخاست و بخانه حضرت رفت پدر را دید که روی بر خاک نهاده و چندان گریسته که گل برخاسته گفت ای
پدر بزرگوار من چه حالت شده است دلم [illegible] رسول ع گفت جبرئیل مرا خبر داده که در طبقه اول دوزخ
عاصیان امت تو باشند اینست که مرا میگریاند فاطمه گفت ای پدر بزرگوار هیچ پرسیدی که عاصیان را چگونه بدوزخ برند فرمود مردان را بموی
گیرند و زنان را بگیسوان و بدوزخ کشند چون بکناره دوزخ برسند و دوزخ را ببینند فریاد برآورند وا ویلا وا ثبورا گفته گریند
مالک دوزخ را گویند مارا دستوری ده تا گریه کنیم مالک دستوری دهد چندان بگریند که آب در چشم ایشان نماند بجای آن خون گریند
مالک گوید که چه نیکو بودی اگر این گریه در دار دنیا کردندی [illegible] عاصیان [illegible] از گناهان [illegible] **بیت** والعاجز
من عذابی [illegible]
[illegible] **بیت** [illegible]
[illegible]
عاصیان [illegible] ایشان یکبار آواز برآورند که لا اله الا الله [illegible] مالک [illegible]
هم [illegible] مالک گوید [illegible] لا اله الا الله بر زبان میرانند مالک گوید [illegible]
در ایشان [illegible] مالک [illegible] سجده کرده اند [illegible] رمضان [illegible] کشیده اند پس
در دوزخ باشند [illegible] که خدای تعالی خواهد [illegible] جبرئیل [illegible] گوید که [illegible] عاصیان امت محمد [illegible] گوید خداوندا

دانی

دانی حقیقت تو یا فرمایم فرمودم برو و تو نیز بنگر جبرئیل بکناره دوزخ آید مالک را گوید طبق بردار تا بنگرم که حال عاصیان
امت محمد چگونه است مالک طبق بردارد عاصیان بنگرند جبرئیل را ببینند و صورت خوب وی را گویند که کیست که صورت خوب دارد
گویند جبرئیل است که وحی بمحمد ص آوردی ایشان چون نام محمد ص بشنوند یکبار فریاد برآورند که ای جبرئیل محمد را از ما سلام برسان
و بگو که عاصیان امت تو بعذاب دوزخ گرفتار باشند که ما را شفاعت کند جبرئیل محمد ص را خبر دهد خواجه ع [illegible] بسجده رفته
و گوید بار خدایا عاصیان امت مرا در دوزخ کردی ایشان را بمن بخش خطاب عزت در رسد که ایشان را بتو بخشیدم و لباس
مغفرت در ایشان پوشیدم حضرت خواجه ایشان را از دوزخ بیرون آرد و بعد ازان که چون انگشت سیاه شده باشند ایشان را بچشمه
برند که آنرا عین الحیوان گویند ازان چشمه آب خورند و بر خود ریزند علت ظاهر و باطن ایشان بر خود د [illegible] پاکیزه شوند صورت ایشان
ایشان بنکو شود و بر پیشانی نوشته باشد که عتقاء الرحمن من النار آزاد کردگان خداوند اند از آتش انگه ایشان را به بهشت فرمایند
چون اهل بهشت ایشان را ببینند بدانند که ایشان را از دوزخ بیرون آورده اند ایشان را بعلیک بکر خوانند که اینها را از دوزخ بیرون
آورده اند ایشان گویند بار خدایا چون ما را به بهشت فرستادی و بر ما رحمت کردی این نشان را نیز از پیشانی ما زایل گردان حق تعالی
آنها را از فضل و کرم خود زایل گرداند چنین مسلمانان بشفاعت محمد ص از دوزخ خلاص یابند و به بهشت روند کافران و منافقان
در دوزخ گویند کاشکی ما نیز مسلمان میبودیم تا ما را نیز محمد شفاعت میکرد **ربما یود الذین کفروا لو کانوا مسلمین** هم آنکه از امت
محمد بوده باشند گویند کاشکی ما از امت محمد بودی عزیزان عظیم نعمتیست که حق تعالی فرموده است که ما را از امت محمد گردانیده است که
انبیا و گزیده و رسل پسندیده تمنا کرده اند که از امت محمد باشند و آورده اند که موسی گفت خداوندا در الواح توریة نظر کردم
[illegible] صفت امتی یافتم که شفاعت کنند و ایشان را شفاعت دهند ایشان را امت من گردان پادشاه عالم فرمود ایشان امت محمد اند
گفت خداوندا امتی یافتم که در شب نماز و روز نماز بپای دارند و ماه رمضان روزه دارند ایشان را امت من گردان
فرمود ایشان امت محمد اند گفت خداوندا امتی یافتم که زکوة بدرویشان دهند و در دلهای ایشان را رواج زکوة خوردن
امت من گردان فرمود ایشان امت محمد اند گفت خداوندا امتی را یافتم که [illegible] هزار از ایشان به بهشت روند بی حساب ایشان را امت
من گردان گفت ایشان امت محمد اند موسی تمنا کرده است که از امت محمد باشد گفت خداوندا مرا از امت محمد گردان آورده اند که او را
ترسانید بحضرت رسالت آمد و گفت یا رسول الله اسلام بر من عرضه کن که مسلمان میشوم خواجه فرمود که چه چیز ترا رغبت گردانید باین
دین و باسلام آوردن گفت یا رسول الله دیشب در خواب دیدم که قیامت برخاسته است و در دو روز رحمتی هرچه تمام تر [illegible]

ببینم سفید رویان و سفید دست و پایان که بر صراط بگذشتند کالبرق الخاطف دانستم العاصف گفتم اینها پیغمبران اند گفتند
اینها پیغمبران نیستند گفتم اوصیای پیغمبران اند گفتند اوصیای پیغمبران نیستند بلکه اینها امت محمد مصطفی ع باشند پس بدین
سبب مرا رغبت افتاده باسلام آوردن خواجه ع اسلام بر وی عرضه کرد و مسلمان شد آنگه خواجه روی بصحرا بیرون نهاد با جمعی یاران
بدر غاری رسید آوازی ازان غار بیرون آمد که یا محمد گفت خداوندا مرا از امت محمد گردان که بر ایشان رحمت کرده خواجه
یکی از یاران را گفت در رو بغار و ببین که کیست در رفت شخصی را دید روی بر خاک نهاده و میگفت خداوندا مرا از امت محمد گردان بر وی
سلام کردم و گفتم تو کیستی گفت رسول خدا ام خواجه را از من سلام برسان و بگو که برادرت خضر است از حق تعالی میخواهد که مرا
از امت تو گرداند آورده اند که فردای قیامت هر کس را بعوضات حاضر آرند که ایشان مستحق آتش دوزخ باشند یکی را گویند که برو بدوزخ
رو و در روی بدوزخ نهد و دو دیده نگیرد و گوید نمیدانم که تو را کی میفرستند گوید دانم که مرا بدوزخ فرستند اما من مستحق آتش دوزخ
بسبب فرمانی شده ام اگر امروز نافرمانی کنم عذابم بیشتر باشد خطاب عزت در رسد که ویرا باز گردانید و به بهشت برند دیگری را
گویند بدوزخ رو وی در رفتن درنگ کند گوید چرا تأخیر در کوید خداوندا هرچند گناهکار و بدکردارم اما گمان این نبود تید
رحمت تو چشم داشتم فرماید راست گفت بنده من گمان نیکو برده است باز گردانید و یرا و به بهشت برید عزیزان بکجا ان [illegible]
برید آورده اند که پیر زنی را پسر دشت یکی فاسق و فاجر و یکی عابد و زاهد پسر صالح وفات کرد پیر زن را هیچ جزع نکرد پسر فاسق
فاجر چون بمرد گریه بسیار کرد پیر زن فریاد برآورد و زاری در گرفت پسر گفت یا در جزع و فزع و زاری چیست گفت ازبرای انکه
تو بد کردار بودی میترسم که با مالک زخمت سپارند گفت یا مادر آنچه حضرت است اگر مرا بتو دهند تو بامالک دوزخ سپاری گفت
نه گفت پس خدای من مهربانترست از تو مرا بمالک دوزخ نسپارد غفر الله له و خففه عنه اخیه بسبعین درجة حتی بر وی رحمت
کرده در جه برادر صالح و برابر درجه برادرش کرده است **بیت** رند و صالح را آنچه در رکعت فرمان نشد دیده لطف نظر
نا بر کدام انداخته که بجایی باده این از حلال انگیخته گر در آن طاعت آن از حرام انداخته که حیرت را از غیر آن تیغ نقد
افروخته گاه او را بهر زر جنبش در ظلام انداخته **فصل نهم** در روایت ابو هریره رضی الله عنه عن رسول الله صلی الله علیه و سلم سبعة یظلهم الله فی
ظله یوم لا ظل الا ظله امام عادل و شاب نشأ فی عبادة الله و رجل قلبه متعلق بالمسجد اذا خرج منه حتی یعود و رجلان
تحابا فی الله و اجتمعا علی ذلک و تفرقا علیه و رجل ذکر الله خالیا ففاضت عیناه و رجل دعته ذات حسب و جمال فقال

نفقه

انی اخاف الله رب العالمین و رجل تصدق بصدقة فاخفاها حتی لا یعلم شماله ما ینفق یمینه صدق رسول الله صلی الله علیه و
[illegible] **مثنوی** پادشاها هر کجا بیچاره درمانده ایست پناه او بدرگاه تو است هر کجا سوخته ایست رانده ایست ملجا او بدر
توست ما سوختگان و تیم و محنت زده گان عهدیم **بیت** با سوختگان بجز تو سودا که کند جز تو نظری در دل شیدا که کند
گر لطف تو امروز دست نگیرد امروز بر ما سوخته فردا که کند پادشاها شربتی از شربت خانه فضل و رحمت و قطره از قطرات
الطاف و انعام بیکی ما بیچارگان فرود بگمان درمان رادر رو خانه گرم در رحمت عالم و دیدگان در دمندی را نوع شفاعت ما کنایکان
بدبخت از ابر زلال رحمت با کمال خود بکر گردان یا ارحم الراحمین و یا خیر الناصرین اگر آفتاب عقل نزد مشترین حل و دماغ صاحب جنون
تیره طلوع نبود چنین آفتاب ماندم پروردگار را سایه نباشد اما چون عادت رفته است که هر گرا آفتاب آمده بخشی رسید و از گرمی
کند سایه طلبید که در سایه او برآسایند حبیب الهی رسول ع رحمت و رحمت خدا را سایه استعارت کرده است و گفته که در آن روز
که هیچ سایه نباشد الا سایه خدا یعنی هیچ رحمت نباشد الا رحمت خدا هفت کس در سایه رحمت خدای باشند **اول** امام عادل
و امام عهد خرد دل شاید چون بندگان خدا را در سایه عدل خود بداشته باشد که حق تعالی او را در سایه رحمت خود بدارد و بر زیردستان
مهر رحمت کن تا زیر دستان تو بر تو رحمت کنند **بیت** چون زبردستیت بخشد روزگار زیردستان را همیشه نیک دار
[illegible] که حق [illegible] بندگان حق گذرد ارحموا من فی الارض یرحمکم من فی السماء اگر ظالم باشی ظالمی دیگر بر تو مسلط کند و کذلک
نولی بعض الظالمین بعضا عدل چیست راستی کردن و در راستی فرمودن راست باش و راستی کن و براستی فرمای **بیت** رستگاران رسته اند روز
شمار جهد کن تا ازان شمار شوی اندرین رسته رستگاری کن تا در آن رسته رستگار شوی آسمان و زمین بعدل استاده اند که بالعدل
قامت السموات و الارض عدل یکساعت از عبادت شصت ساله بهترست که عدل ساعة خیر من عبادة ستین سنة **دوم** رسانی که عت
کرده در فردای قیامت در سایه رحمت خدای باشند و شاب نشأ فی عبادة الله تعالی جوانی که جوانی خود را مستغرق طاعت و عبادت خدای
کرده باشد چون جوانان دیگر ایام جوانی خود در بطالت و بیکاری و معصیت خدا نگذرانده باشد جوان را در پیری کامرانی
بسر برده باشد فردای قیامت در سایه رحمت خدای باشد ای جوانان غافل مباشید امروز جوانی خود را غنیمت دانید اغتنم خمسا قبل خمس
شبابک قبل هرمک تقصیری که در طاعت کرده او را تلافی کن نماز که بلهو و لعب بگذاشته او را قضا کن پیش ازانکه پیر و ضعیف شوی و ضعف
پیری بر تو مستولی شود اگر خواهی که طاعت کنی نتوانی و فردای قیامت از حسرت و ندامت این کلمه بر زبان میرانی که یا حسرتا علی ما فرطت

پس چون الله خطاب با تو این باشد که اولم نعمرکم ما یتذکر فیه من تذکر و جاءکم النذیر بیت بگو ای نو مشو غره که پیش از پیران رفت
بسیار جوان و این صحبت دوران است ای که از کاس جوانی شده مست مدام که اجل پیش آید از آن حیث که سرگردان است سیم از آن خصلت
تن و رجل قلبه متعلق بالمسجد اذا خرج منه حتی یعود الیه مردی که بمسجد رود و نماز بگذارد چون از مسجد بیرون آید دلش بمسجد باشد که تا وقت
نماز دیگر آید که با مسجد باز آید تا در مسجد [illegible] در خانه خدای [illegible] در خانه خدا [illegible]
چون بمسجد رود هر قدمی که بردارد حسنه در دیوان ثبت میکنند و درجه در بهشت بر درجه او بیفزایند و رسول [illegible] فرمود
که بشر المشائین فی ظلم اللیالی الی المساجد بالنور التام یوم القیامة یعنی ای محمد بشارت ده کسانی را که بمسجد میروند در شبهای
تاریک بنور تمام روز قیامت در پیش ایشان نور [illegible] ایشان نورهم یسعی نورهم بین ایدیهم و بایمانهم چهارم رجلان
تحابا فی الله و اجتمعا علی ذلک و تفرقا منه یعنی دو مرد که با یکدیگر دوستی کنند از برای خدای [illegible] با دوستان خدا و با دشمنان
خدا دشمنی کن بیت جانا که کمتر [illegible] دوست باش هم چنانکه دشمن [illegible] در سرای در این ایام [illegible]
با صلاح حال یا صاحب جمال [illegible] در این دوستی اثر خیر نیست که هر که دوستی از برای [illegible] چون [illegible]
و جمال برود دوستی نیز رخت از حسن دل بردارد و در منزل دیگر فرود آید بیت [illegible]
[illegible] اول دوست خدای را بشناس و با دوستان [illegible] و با دشمنان خدای دشمنی [illegible] کرده اند که یا ایها الذین
آمنوا لا تتخذوا عدوی و عدوکم اولیاء دوست خدا [illegible] رسول خدا و دشمن خدای [illegible] رسول خدا [illegible]
دو دشمن ایشان در دو عالم خاسر است دوستی ایشان [illegible] قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحببکم الله آورده
که حضرت خواجه [illegible] فرموده که دوستی کنید با دوستان خدا و دشمنی کنید با دشمنان خدا [illegible] یا رسول الله
دوست خدای کیست تا با وی دوستی کنیم و دشمن خدای کیست تا با وی دشمنی کنیم حضرت پیغمبر [illegible] اشارت با امیرالمؤمنین علی
کرد و گفت ولی هذا ولی الله و عدو هذا عدو الله [illegible] دوست این دوست خداست و دشمن این دشمن خداست [illegible] دوست او را
دوست دارید و دشمن او را دشمن دارید [illegible] حب علی [illegible] کنوز العرش [illegible] حب علی و اولاده زاد العباد الی الجنة
و حب فاطمة و ابنها [illegible] دوستی من و دوستی [illegible] دوستی علی [illegible]
تا به بهشت و دوستی فاطمه و مادرش خدیجه [illegible] از آتش دوزخ [illegible] دوستان و دشمنان
ایشان آفریده است آورده اند که روزی حضرت امیرالمؤمنین علی نشسته بود و در پیش آن حضرت [illegible] جماعتی

دوستان و دشمنان وی در آمدند امیرالمؤمنین علی [illegible] امروز آیتی بشما نمایم که همچون مائده عیسی بود [illegible] گفتند ای حضرت
یا امیرالمؤمنین فرمود در این درخت انار نگاه کنید نگاه کردند درخت در اهتزاز درآمد و برسته شاخها کشید و انار بر آورد
[illegible] گفت بر خیزید و بسم الله بگویید و انار باز کنید [illegible] و انار بر کنند آنان که دوست بودند ایشان [illegible]
و آنان که دشمن بودند دست بدان انار که میبردند انار بالا میرفت و دست ایشان بدو نمیرسید ایشان [illegible]
[illegible] انار بر دارند غمگین گشتند بیت [illegible] جیم [illegible] انار بر دارند [illegible]
[illegible] ماندند که بار بر دارند گفتند یا امیرالمؤمنین چون است که دست بعضی میرسد و دست بعضی نمیرسد
آن حضرت فرمود که [illegible] دست ایشان میرسد برای آنست که از دوستان ما اند و آنان که دست ایشان نمیرسد از دشمنان ما اند
نظم [illegible] که دل زدنی تا [illegible] بردارند [illegible] امروز [illegible]
[illegible] بردارند فردای قیامت نیز چنین خواهد بود دوستان ما در بهشت بر تختها نشسته باشند با تکیه کرده چون میوه خواهند
درخت سر فرود آرد تا ایشان میوه باز کنند بی زحمتی که ذللت قطوفها تذلیلا و دشمنان ما در دوزخ بر بهشتیان میخوانند
و این نعمتها می بینند و دست ایشان بدان نمیرسد بهشتیان را گویند که پاره آب بر ما ریزید یا از آن نعمتها که روزی شما کرده
و افیضوا علینا من الماء او مما رزقکم الله ایشان گویند [illegible] باشید که از آن هیچ بشما نرسد که حق تعالی آن را بر کافران
حرام کرده است که ان الله حرمهما علی الکافرین آورده اند که امیرالمؤمنین علی در مسجد نشسته بود و امام حسن و امام حسین [illegible]
از امیرالمؤمنین علی انار خواست امیرالمؤمنین دست بستون مسجد مالید از ستون [illegible] آمد بر وی [illegible] انار [illegible]
[illegible] بامام حسن و [illegible] بامام حسین داد گفتند یا امیرالمؤمنین از کجاست [illegible] گفت [illegible] گفتند تو [illegible]
که خدای تعالی [illegible] قسیم بهشت و دوزخ کرده فردا دوستان خود را در بهشت کنم و دشمنان را در دوزخ [illegible]
قسیم النار والجنة وصی مصطفی حقا امام الانس والجنة [illegible] [illegible] فی علی و [illegible]
[illegible] آورده اند که فردای قیامت منادی ندا کند که این [illegible]
[illegible] کجا اند [illegible] گویند [illegible] بر [illegible] بهشت [illegible] در بهشت آرند فرشتگان پیش
ایشان باز آیند و گویند [illegible] کنید گویند ما اهل [illegible] خدای تعالی ایم فرشتگان گویند بر وید بر بهشت [illegible]
[illegible] که بدین پایه رسیده اید گویند در دنیا با یکدیگر ما دوستی کرده ایم از برای خدا فرشتگان گویند بر وید

بهشت [illegible] کو [illegible] با دوستان را به بهشت [illegible] صاحب دوستی که دوستی او جهان باشد بیت در این زمانه چنین دوست
که بدست آید [illegible] دوستان [illegible] طلبید [illegible] بر آن قوم دوستی که ایشان [illegible] حضرت ایزد [illegible] بطلبید
اما این دوستان که در دوره دوستی میکنند نظم هر بار تو از [illegible] باشند [illegible] تو باشند [illegible] گویند [illegible]
دوستان که بگزیدیم [illegible] اعدا را [illegible] ایام [illegible] دیگری میگوید بیت
[illegible] خلق [illegible] یک یک [illegible] کار [illegible] ان الحقت
تن که در سایه رحمت حق باشند و رجل ذکر الله خالیا ففاضت عیناه نظم مردی که کند یاد خدا در خلوت [illegible]
شود [illegible] دیده هم خوف و خشیت [illegible] از خوف عذاب حق و از شوق ثواب [illegible] بر چهره [illegible] فردای قیامت
در سایه رحمت خدای [illegible] آتش دوزخ [illegible] در دوزخ خواهد بود در خلوت بنشین و از عمر گذشته [illegible]
[illegible] سیاه [illegible] یاد کن بیت [illegible] یاد کن [illegible] یاد کن [illegible] ترسی
[illegible] خدا و روز [illegible] یاد کن [illegible] توبه بیار [illegible] چند آب از دیده [illegible] از آتش که [illegible] اتقوا
النار التی وقودها الناس والحجارة اعدت للکافرین منصور [illegible] گوید [illegible] شبی در کوچهای کوفه
میرفتم [illegible] آوازی شنیدم که یکی میگفت خداوندا آن گناه که کردم [illegible] وعذاب تو [illegible]
[illegible] بد بختی حاصل شد شیطان و هوای نفس [illegible] خداوندا اگر تو مرا [illegible] رحمت
[illegible] مرا [illegible] رحمت کنند نظم یا رب تو [illegible] خیر [illegible] لطف [illegible] رحمت
تو [illegible] منصور گفت [illegible] که قوا انفسکم و اهلیکم نارا
وقودها الناس والحجارة [illegible] شب [illegible] دیگر روز [illegible]
[illegible] جنازه [illegible] کرده گفت [illegible]
رسول خدا [illegible] در رد و مناجات [illegible] و آیتی از قرآن بر خوانند [illegible] کرد و جان
عزیز [illegible] تسلیم کرد گفتم طوبی له طوبی له بیت [illegible] یار خدا چنین باشند [illegible] مردان [illegible] جان شیرین [illegible]
حق [illegible] جان [illegible] [illegible]

[illegible] و عاقل [illegible] حضرت سبحان معلوم [illegible] که [illegible] و اگر [illegible] چون [illegible]
[illegible] اگر [illegible] نظم [illegible] خوف و خشیت حق [illegible] حضرت عزت [illegible]
[illegible] تمام عمر [illegible] صرف غفلت و بازی [illegible] بجز ندامت و حسرت [illegible] آخر کار [illegible]
[illegible] شرط [illegible] که طاعت خداوند [illegible] جان [illegible] بیت [illegible]
[illegible] دوست با دشمنان [illegible] [illegible] غفلت [illegible]
اگر امروز کار [illegible] [illegible] که [illegible] فردا [illegible]
بیت [illegible] جزا خواهی یافت [illegible] خواهی یافت [illegible] امروز [illegible]
[illegible] قیامت فردا [illegible] [illegible] منصور [illegible]
[illegible] بمسجد [illegible] جوانی را دیدم نماز میکند با خضوع و خشوع [illegible] گفتم [illegible] جوان [illegible] توقف کردم تا سلام [illegible]
گفتم ای جوان [illegible] که خدای را [illegible] در دوزخ [illegible] تنزعة للشوی [illegible] نعره بزد و بیهوش شد [illegible]
[illegible] گفتم یا ایها الذین آمنوا قوا انفسکم و اهلیکم نارا وقودها الناس والحجارة [illegible] جوان نعره بزد و جان [illegible] تسلیم
[illegible] چون جامه [illegible] بر سینه [illegible] نوشته [illegible] فهو فی عیشة راضیة فی جنة عالیة [illegible]
[illegible] شبانه [illegible] در خواب دیدم [illegible] تاجی بر سر [illegible] گفتم [illegible] خداوند [illegible]
[illegible] گفتم [illegible] لانهم قتلوا بسیف الکفار و قتلت بسیف الملک الجبار [illegible] کفار [illegible]
و من [illegible] بیت عاشق [illegible] دوست [illegible] دوست [illegible] بیت [illegible]
باشد [illegible] دشمن است [illegible] کشته دوست ششم [illegible] رحمت خدا باشند [illegible] وجل
[illegible] ذات جمال [illegible] انی اخاف الله رب العالمین [illegible] صاحب جمال [illegible] دعوت کند [illegible]
[illegible] کفت [illegible] بغداد [illegible] دیدم [illegible]
[illegible] گفت [illegible] گفتم [illegible] صاحب جمال [illegible] آمد گفت
[illegible] گفتم [illegible] دیگر روز باز آمد [illegible] گفت [illegible]
[illegible] آمد گفت [illegible] رفت [illegible] گفتم [illegible] کسی [illegible] زن [illegible]

در خانه بردم و در بستم خواستم که قصد وی کنم گفت ای مرد نه شرط کرده بودم که خلوت باید که کس ما را نه بیند گفتم که ما را هیچ کس نمی بیند
گفت خدای می بیند که پادشاه و کی ست و چهار فرشته که او بر تو موکل است و دو دو بر من چهار گواه عادل اند فانه علیم است چه حاجت
بگواهم سخن این زن در من اثر کرد و دست از وی باز داشتم و در راه طعام دادم این زن را و آن عورت را گفت خداوندا چنانکه این مرد
آتش شهوت بر خود سرد کرد آتش دنیا و آخرت بر وی سرد گردان پس [illegible] از برکت دعای این زن است هر که امروز
آتش شهوت دنیا سرد کرد او فردا اگر بر صراط گذر کند آتش دوزخ [illegible] که جز یا مومن فان نورک اطفأ لهبی یعنی ای مومن
زود بگذر که نور تو زبانه مرا بنشانید بیت هم شهوت آتش است از وی بپرهیز / بخود بر آتش شهوت مکن تیز / در آتش [illegible]
سوز / بصبر آبی بر این آتش زن امروز / هر که امروز مخالفت شهوت و لذات کند و از حرام و زنا پرهیز کند فردا با آتش دوزخ
گرفتار نشود آورده اند که عیسی پیغمبر ع بگورستانی گذر کرد گوری دید که آتش از وی بر می آمد عیسی دو گانه بگذارد و دعا برای
گور زد گور شکافته شد شخصی را دید در میان آتش گفت چه کرده که بدین عذاب گرفتار شده گفت یا روح الله من مردی بودم که
از پی زنان رفتمی و فاحشه [illegible] کردمی و گفتمی چون وفات کنم [illegible] مرا دفن کردند آواز آمد که [illegible]
عیسی نگاه کرد ماری عظیم سیاه دید در گور وی [illegible] گفت تا ویرا دفن کرده اند یکساعت از وی غایب
نبوده ام باز هری که اگر یک قطره از آن بر رود نیل و فرات افتد همه آب زهر قاتل شود آن شخص گفت یا روح الله از حضرت حق
تعالی درخواه تا بر من رحمت کند عیسی درخواست خطاب عزت در رسید که هر کاری کند که او کرد ما او را عذاب کنیم که کسی
نکرد [illegible] دعای تو چون از ما درخواستی او را بتو بخشیدیم عیسی گفت میخواهی که باز [illegible] گفت یا روح الله [illegible]
گفت مرگ [illegible] نمیخواهم که سی سال است که مرده ام و هنوز تلخی جان کندن در کام من است عیسی دعا کرد تا گور برابر شد
ششم [illegible] حق باشد ورجل تصدق بصدقة فاخفاها حتی لا یعلم شماله ما تنفق یمینه
هر کسیکه صدقه دهد بدست راست و او را پوشیده دارد چنانکه دست چپ وی را از آن خبر نباشد فردا در قیامت در سایه عرش حق [illegible]
آورده اند که حق تعالی کوهها را بیافرید و فرشتگان [illegible] گفتند خداوندا هیچ چیز هست که بر آن غالب باشد
گفت آب گفتند خداوندا هیچ چیز هست که بر آب غالب باشد گفت خاک گفتند آیا هیچ چیز هست که بر خاک غالب باشد گفت
باد عرض کردند چیزی اعظم تر و غالب تر از این هم باشد گفت بنده که صدقه بدست راست دهد و او را پوشیده دارد چنانکه

از چپ

دست چپش را از آن خبر نباشد بنده [illegible] از این همه عظیم تر و بر همه چیز غالب تر است هر که میخواهد که خدای تعالی او را از آفات
و بلیات نگاه دارد باید که بر صدقه دادن مداومت نماید و اگر چه اندک باشد تصدقوا ولو بشق تمرة صدقه اگرچه بنیم خرما باشد
آورده اند که در بنی اسرائیل قحط بود زنی را لقمه نان در دست داشت در صحرا بود کودکش همراه [illegible] زن آن لقمه در دهان
نهاد درویشی حاضر بود گفت یا امة الله احتاج الی الجوع زن آن لقمه از دهان بیرون کرد و در دهان درویش نهاد که گرگی
کودک را بگرفت [illegible] دیگر در آمد و کودک را از گرگ بستد و پیش زن آورد و گفت [illegible] که این لقمه بعوض آن لقمه است
که در دهان درویش نهادی من کان لله کان الله له از امام جعفر صادق ع روایت است که در زمان پیشین عابدی بود هشتاد سال
خدای را عبادت کرده اتفاق نظرش بر زن صاحب جمال افتاد و دلش بوی میل کرد زن را بخود دعوت کرد زن اجابت کرد با آن
زن خلوت کرد در حال ملک الموت گلوی وی بگرفت درویشی بر وی بگذشت عابد اشاره کرد که در زیر گلیم نانی است بردار درویش
نان برداشت ملک الموت جان برداشت بسبب آن زنا هشتاد سال عبادت وی را باطل گردانیدند و بدان نان که بدرویش داد حق تعالی
بروی رحمت کرد بیت یکدرم کان دهی بدرویشی / بهتر از گنجها که در خزانه است / هر چه دادی نصیب تو آن است / وان دگر وارثان
[illegible] فصل [illegible] روی عن النبی ص انه قال تقدموا قبل ان تنقضوا [illegible] بین ایدیکم خیر لکم من عشرة آلاف [illegible]
توصون بها بعد موتکم واعلموا ان خیر اعمالکم التی بعد موتکم الصدقة وایاکم ان تخرجوا من الدنیا [illegible] فان الطریق واضح [illegible]
الفقراء فان لهم دولة بعده بین الله تعالی فلا تلوموا الا انفسکم صدق رسول الله روایت است [illegible]
[illegible] اخلاق سلطان سرور آفاق خواجه [illegible] بر کار افلاک [illegible]
[illegible] عبادت [illegible] شاه [illegible] نبوت [illegible] سید انبیا [illegible] محمد مصطفی ص [illegible]
[illegible] طاعت [illegible]
[illegible] کشید [illegible] طاعت [illegible]
[illegible]
[illegible] فرستید پیش از آنکه [illegible] فرستد [illegible]
[illegible] بیت وارث بخورد غم تو فردا / هم خود غم خود بخور تو امروز / فردا [illegible] وارث / کومال

این خود دو روزی سوزد / گر تو شبی امروز بحشر نفرستی / اولاد تو فردا بجز آیات فرستند / مال که پس از مرگ تو میراث بماند
نوشند بجوش عیش و صلوات فرستند / مهتر عالم ص چنین فرموده است که [illegible] ذوالجلال که لقمه که بدست خود بخلق گرسنه رسانی
بهتر بود از آنکه بده هزار دینار وصیت کنی زیرا که هر چه در دنیا در اختیار است در دار عقبی [illegible]
بود ان الله تعالی طیب لا یقبل الا طیبا آورده اند که فردای قیامت چون بنده در تاریکی و سختی قیامت در ماند صورتی زیبا بنگرد
ببیند که بیاید و دست آن بنده بگیرد و وی را از آن تاریکی و سختی و تاریکی برهاند بنده گوید تو کیستی که چنین نیکو [illegible] و خوشبوی
و خوشبوی گوید من آن صدقه توام که در دار دنیا داده [illegible] که امروز [illegible] اگر بیشتر داده بودی [illegible]
بیشتر یافتی در آن وقت بنده حسرت [illegible] خورد [illegible] وما تقدموا لانفسکم
من خیر تجدوه عند الله [illegible] من جاء بالحسنة فله عشر امثالها [illegible]
[illegible] ما عندکم ینفد وما عند الله باق آورده اند که در روزگار [illegible]
[illegible]
[illegible] درویشی [illegible] طعام خواست گفت [illegible]
که مرا طعام ده زن [illegible] نان بدرویش داد خبر بپادشاه رسید گفت [illegible] قطع کردند زن بیچاره در مانده و حیران
روزی [illegible] برآمد و کودک [illegible] گرفته در صحرا [illegible] بکنار آبی رسید [illegible]
کودک [illegible] فرزند [illegible] دو شخص را دید [illegible] در آب رفتند و کودک را
بیرون آوردند [illegible] دستهای تو [illegible] رسیده است زن فریاد کرد [illegible] گفتند میخواهی [illegible] دستهای ترا باز
بجای آریم [illegible] گفتند [illegible] دستهای [illegible] کشیدیم [illegible] گفتند [illegible]
هر دو دست [illegible] گفتند [illegible] گفتند [illegible] که بدرویش دادی
[illegible] و دستهاست [illegible] در وقت [illegible] که تو [illegible] و کودک [illegible] بر هانیدیم و دست [illegible]
من کان لله کان الله له [illegible] محبت [illegible]

از فقر

از [illegible] الا الذین [illegible] محبت فقرا [illegible] اختیار کنید که فردای قیامت کار از دو روی [illegible]
کار از ایشان خواهد بود [illegible] پس [illegible] درستکار [illegible] اقرار [illegible]
نکرد [illegible] حال ایشان [illegible] و جواب سلام ایشان باز نداد [illegible] خواهند [illegible]
رسانند بیت [illegible] فقرا [illegible] حضرت حق / در [illegible] مصطفی [illegible] / مقصود [illegible] قوام دین
[illegible] / [illegible] فقر تو [illegible]
مهتر عالم چنین فرموده که درویشان امت من پیش از توانگران به بهشت روند و چون بدر بهشت رسند [illegible]
[illegible] از آفات [illegible] در بهشت روند [illegible]
لباس ایشان حریر باشد جنات عدن یدخلونها یحلون فیها من اساور من ذهب ولؤلؤا ولباسهم فیها حریر [illegible] بیت المقدس [illegible]
درویشی را دیدم [illegible] اکنون [illegible] گفتم [illegible]
[illegible] در وقت [illegible] لطیف [illegible]
[illegible] شعر
الملک [illegible]
[illegible] بیت [illegible]
[illegible]
[illegible] عقلای عالم [illegible]
[illegible]
[illegible] کریم [illegible] رسول خدا [illegible] شفیع
آوردند [illegible] الذین [illegible] حضرت محمد [illegible] شفیع [illegible] رسول الله
یستنصر بصعالیک المهاجرین [illegible] طاعت [illegible] حق تعالی [illegible]
[illegible] بیت عذر [illegible]

بیچاره بگیر؛ لطف فرما و مرا از در عقوبت بران؛ کرم در خدمت درگاه تو کردم تقصیر؛ حق تعالی روز قیامت از درویشان
عذر خواهد فرماید عبدی لم احتعک الدنیا لهوانک علی ادخل الجنة لتری ما اعددت لک من النعیم بنده من دنیات نداده
ام نه از برای آنکه دنیا نبود دریغ لیکن یا آنکه تو بدنیا دریغ نبودی بیت دنیات نداده ام نه از خواری تست؛ کو مائی خوان یکنفس اوار
تست؛ هر چند دعا کنی اجابت نکنم؛ زیرا که مرا دوست میدارم آواز تست؛ امروز بدین سخن قیامت برکنده بدین شادی در مانده
[illegible] بر توحق [illegible] جواب سلامت است [illegible] بیت دست [illegible] بگیر و ره بهشت؛ که غبار [illegible]
دوزخ زشت؛ از برابر شادات در نعیم؛ [illegible] پاک سرشت؛ آورده اند که درویشان صحابه رسول [illegible] رسولی نزد
رسول خدا فرستادند چون رسول ایشان بخدمت حبیب خدا محمد مصطفی [illegible] رسید گفت یا رسول الله من رسول درویشانم بتو جناب [illegible]
فرمود که مرحبا بک و بمن جئت من عندهم جئت من قوم احبهم الی الله [illegible] آمده که محبوب ترین خلایقند نزد [illegible]
گفت یا رسول الله درویشان ترا سلام میرسانند و میگویند هر چیز که بود توانگران بردند ایشان حج میکنند و ما نمی توانیم [illegible]
زکوة میدهند و ما دست رس نداریم بذل مال [illegible] پیغمبر [illegible] رسول [illegible] بلغ عنی الفقراء من [illegible]
و صبر فله ثلاث خصال لیس للاغنیاء منها شی درویشان اگر بر درویشی خود صبر کنند ایشان را سه خصلت کرامت [illegible]
بیان شد اما الخصلة الاولی ان فی الجنة غرفة ینظر اهل السماء الیها کما ینظر اهل الارض الی النجوم لا یدخلها الا نبی فقیر او
شهید فقیر او مومن فقیر یعنی در بهشت غرفات است که اهل آسمان بدان غرفه چنان نگرند که اهل زمین بستارگان آسمان [illegible]
غرفه الا پیغمبر درویش یا شهید درویش یا مومن درویش و اما الثانیة ان یدخل الجنة قبل الاغنیاء بنصف یوم و هو مقدار خمس
مائة عام یتنعمون فیها حیث شاؤا و یدخل سلیمان ابن داود الجنة بعد الانبیاء باربعین عاما بسبب الملک الذی اعطاه الله
خصلت دویم آنکه درویشان پیش از توانگران به بهشت بروند بمقدار نیم روز که پانصد سال باشد از سالهای دنیا و سلیمان ابن
داود بعد از پیغمبران بچهل سال در بهشت رود بسبب ملکی که [illegible] خصلت سیم آنکه چون درویشی باخلاص بگوید سبحان
الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و توانگری همین باخلاص بگوید بجواب درویشی نرسد و اگرچه ده هزار درم بآن صدقه بدهد رسول
درویشان بازگشت و سخن حضرت پیغمبر به ایشان رسانید گفتند رضینا رضینا یا رب ما از درویشی هر که دنیا طلبد از عقبی برآید

الفقراء

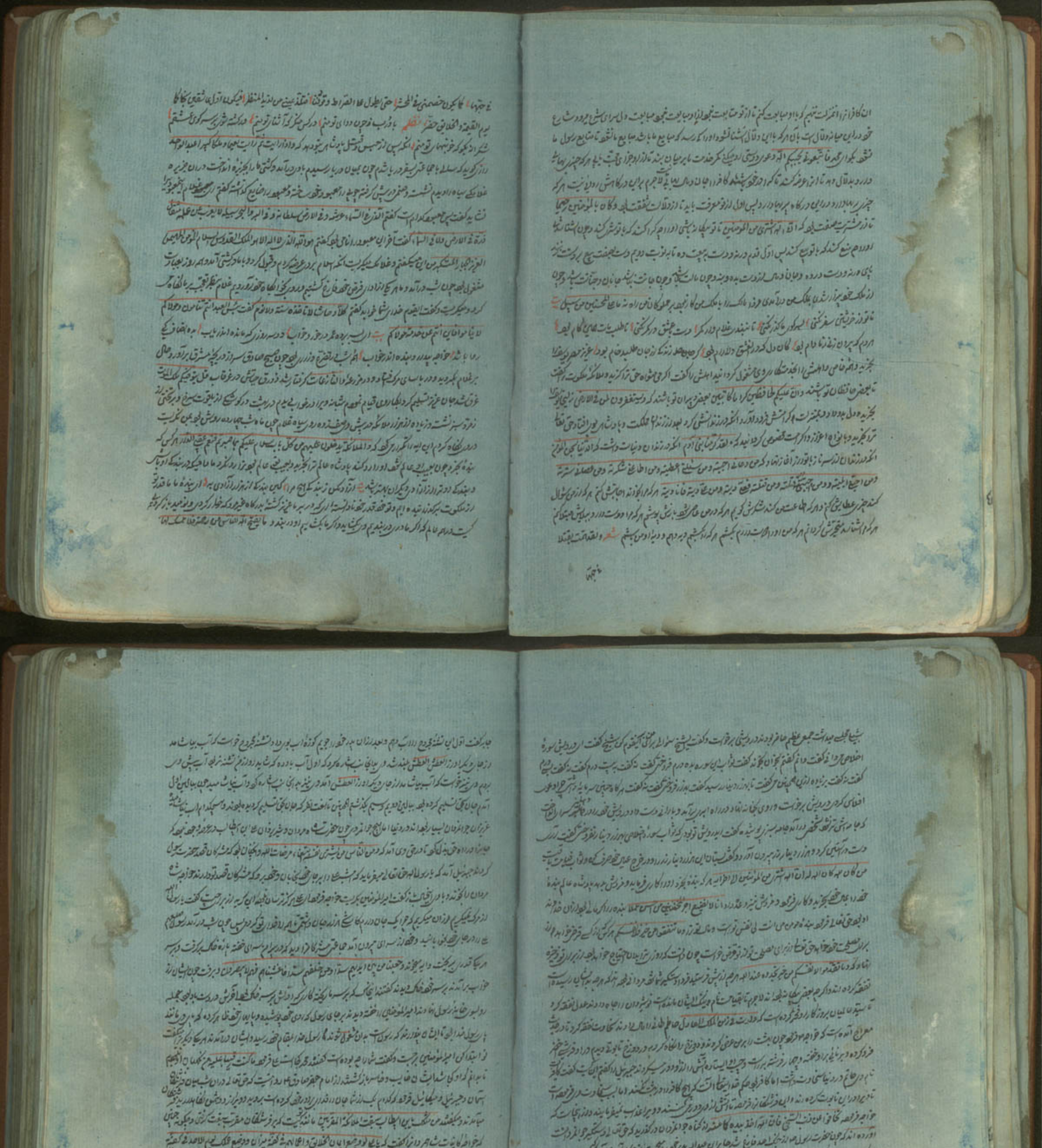
[illegible]

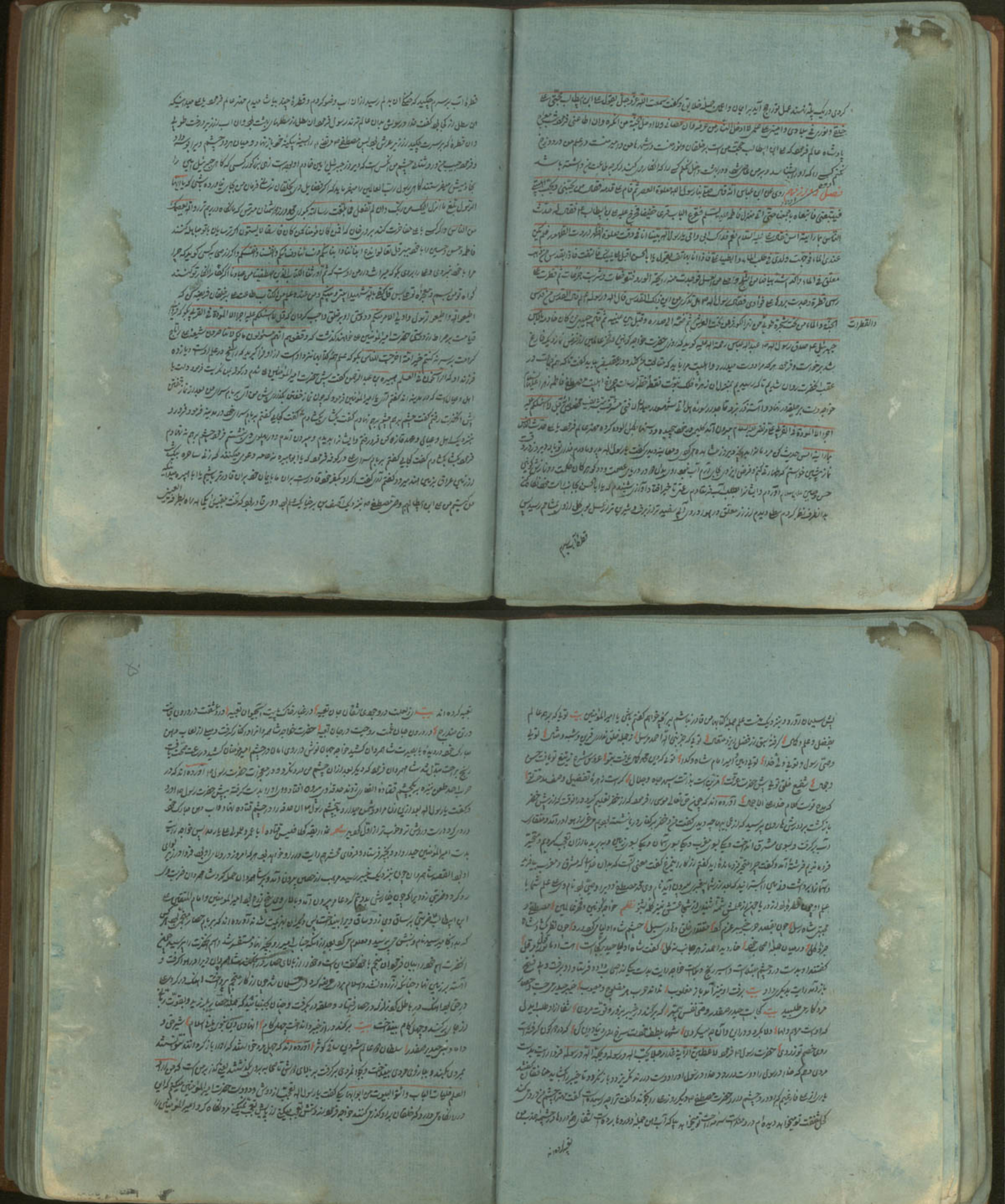
در که [illegible] دنیا و عقبی هر دو [illegible] کان [illegible] این چنین است فاما هر درویشی درویش نیست درویشی
شرطها است و درویشی را خصلتها است بیت تو [illegible] که هر کس که ندارد مالی؛ کرم [illegible] درویشان است؛
هر که را ظاهر و باطن هم یکسان باشد؛ بنده معتقد و مخلص درویشان است؛ در قیامت که [illegible] اگر ظاهر؛ که [illegible]
[illegible] درویشان است؛ اغنیا را هم [illegible] پیش فقرا؛ [illegible] که درویشی درویشان است؛ طاوس [illegible] گوید که سالی
[illegible] خواستم که [illegible] میان صفا و مروه چون بر کوه صفا شدم جوانی را دیدم با صفا جامه کهنه پوشیده آثار صالحان [illegible]
مشاهده کردم چون بر در صفا شد چشمش بر کعبه افتاد [illegible] آسمان کرد و گفت [illegible]
[illegible] دیدم که [illegible] نهاده
طبقها درویشی [illegible] دیدم بران طبق که [illegible] گفت یا طاوس گفتم لبیک یا [illegible]
[illegible] گفت ترا [illegible] حاجت نیست گفتم [illegible] حاجت نیست اما [illegible] طبقات [illegible]
[illegible]
و آن کهنه که [illegible] صدقه داد و در [illegible] رب اغفر و ارحم و تجاوز عما تعلم انک انت الاعز الاجل الاکرم
من در عقب [illegible] رفتم [illegible] تا [illegible] رسیدم [illegible] رسیدم گفت [illegible]
طاوس [illegible] و آدم [illegible] امام زین العابدین علی بن حسین علیهما السلام
[illegible] رسیدم [illegible] امام محمد باقر [illegible]
کرد که عبد الملک مروان علیه اللعنة [illegible] طواف خانه کعبه میکرد [illegible]
این کیست که [illegible] گفتند امام زین العابدین علی بن الحسین است گفت [illegible]
[illegible] امام زین العابدین [illegible]
[illegible] آخرت [illegible]
[illegible] امام زین العابدین چون این سخن بشنید [illegible] و گفت خداوند اجرت [illegible]
[illegible]

خداوند [illegible] حاجت [illegible] که گفت خداوند [illegible] حاجت نیست چون باز [illegible]
[illegible] روزی [illegible] رسول الله [illegible]
[illegible] صدق رسول الله [illegible]
پادشاهی را [illegible] سلاطین [illegible] پادشاهان روزگار [illegible] پادشاهان
علیمی که [illegible] صادق [illegible] موافق [illegible] منافق [illegible] رحیم [illegible]
رحمت [illegible] کارها [illegible] حلیمی که [illegible] نیاز [illegible]
صادق [illegible] عاشق [illegible] خوش [illegible] محبوب
و عاشق بمعشوق است [illegible] شراب شهوت و غرقه [illegible]
جرم و گناه است بیت گفتم [illegible] نام او الله است؛ [illegible] بنده [illegible] است؛ [illegible]
غفار گناه [illegible] است؛ پادشاها [illegible] سوختگان [illegible] بیت [illegible]
از نام عظمت [illegible] بلطف خویش گناهان ما بپوشی؛ روزی که [illegible] پادشاها [illegible]
حالت [illegible] که امید [illegible] منقطع گردد امید ما از رحمت [illegible] منقطع [illegible]
الفاخرین [illegible] از [illegible] انبیا و سرور اصفیا حبیب حضرت خدا محمد مصطفی [illegible]
[illegible] پیغمبر [illegible] هر که بامداد برخیزد [illegible]
دنیا [illegible] بیت [illegible] خانه خویش [illegible] دنیا [illegible]
[illegible] من اصبح آمنا [illegible] معیشتی [illegible]
[illegible] کسی [illegible] جهانی دارد؛ این نعمتها [illegible] دنیا [illegible]
این نعمتها [illegible] و شکرش [illegible] نفس و مال [illegible]
حیات [illegible] دولت [illegible] این قدر نعمتها [illegible]
و شکر حق [illegible] فضل و لطف [illegible]

[illegible]

کردانیده است و بر بسیاری از مخلوقات خود تفضیل نهاده بعقل و نطق و تمیز و علم و حکمت و صورت و قامت
[illegible] چنانکه فرموده که و لقد کرمنا بنی آدم و حملناهم فی البر و البحر و رزقناهم من الطیبات
و فضلناهم علی کثیر ممن خلقنا تفضیلا پس چنانکه او ترا [illegible] گردانیده است تو نیز خدا را [illegible]
[illegible] بیت صحبت [illegible] طلب؛ تا شوی [illegible] هر دو عالم [illegible]
هر که صحبت با بدان دارد [illegible]؛ [illegible] تمام؛ گر مصاحب با بدان باشی [illegible]
باشد [illegible]؛ اگر عقل و تمیز و حکمت [illegible] جبرئیل و میکائیل [illegible]
[illegible] کالانعام بل هم اضل [illegible]
تو [illegible] نفس [illegible] شیطان [illegible] شهوات [illegible]
[illegible] نفس اماره و شیطان [illegible]
[illegible] شهوات و شبهات [illegible] عاشق [illegible] طلب [illegible]
[illegible] بوستان [illegible] شراب انسی
[illegible] عذاب و رنج [illegible]
بوستانت [illegible] فیها ما تشتهی الانفس و تلذ الاعین بیت
امروز اگر مخالف نفس [illegible]؛ فردا [illegible] النعیم [illegible]؛ [illegible]
حضرت امام جعفر صادق [illegible] فرمود که [illegible] بهشت [illegible]
اشتری من المومنین انفسهم و اموالهم بان لهم الجنة [illegible]
و دلال [illegible] بایع بنده مومن [illegible] بها بهشت [illegible]
[illegible] و نعم الدلال الرسول الکریم و نعم الثمن جنة النعیم [illegible] بهشت [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible]

دیده در میان خندق در هوا ایستاده حضرت خواجه فرمود که ای عطا اگر زنان بودی که حرز ترسم طایفه حق تو آن گویند که در حق عیسی
مریم گفتند من در حق تو آن گفتمی که هر کجا که قدم برگرفتی خاک قدم ترا برگرفتندی و بدان تبرک جستندی ولیکن این ترسم که
تو از من و من از تو که علی انت منی و انا منک لحمک لحمی و دمک دمی عبد الله مسعود گفت شنیدم از رسول علیه السلام
که گفت ان الشمس وجهین فوجه نصیب لاهل السماء و وجه نصیب لاهل الارض وعلی الوجهین منها الکتابة ثم قال تدرون
ما الکتابة قلنا الله و رسوله اعلم قال الکتابة التی علی السموات الله نور السموات والارض والکتابة التی علی الارض علی نور الارضین
فرمود آفتاب را دو روی است یک روی با اهل آسمان روشنی میدهد و یک روی با اهل زمین را و روی که با آسمان دارد بر آن نوشته است
که الله نور السموات والارض و رویی که بر زمین دارد بر او نوشته است که علی نور الارضین زهی بزرگی و بزرگوار علی ابی طالب
شعر هو النور الذی عم بانه | کانت طه آدم تقطع | و شهاب یمحو حیث ظلم لیله | رفعت له للادراء یشفع |
یا من له ردت ذکاء و لم یفز | بنظیرها من قبل الا یوشع | از عجایب قصه خیبر حکایت است که چون از فتح حصار خیبر دختر حی اخطب
بخواب دیده بود که ماه آسمان در کنارش افتاد از خواب درآمد شوهرش گفت ترا هم رسید شوهر را حکایت کرد شوهرش طپانچه سخت
بر روی وی زد چنانکه رخسارش کبود شد گفت امروز خبر ناک دو دعوی در تشی آخر زمن کنی و آن ماه آسمان پیغمبر آخر الزمان
القصه چون شاه مردان خیبر بگشاد چشمش بر صفیه افتاد و چادر صفا بر روی افکنده و وی را بحرم مصطفی فرستاد خواجه وی را قبول کرد
در زنشان نظر او بر سید و وی را حیا مانع شد و گفت جبرئیل آمد که یا رسول الله ص این ضربت بر روی تو خورده است و این رنج
از برای تو کشیده است و رسول را از آن خبر حکایت کرد ای بنده مؤمن لذیران خار رنج و زیان بخش محنت دنیا چشی که چون
زخم خورده بچه اجل تو کار و تجدید تنخواه یک درهی **بیت** چون انداد خوب انداز آیند | لیعنی که کبیر و منکر آیند | من ربک ان
تو باز پرسند | دوزه روزه و از نماز پرسند | از جواب اگر عاجز آیی چنانکه از برای صفیه جبرئیل فرستادیم تا جواب وی بگفت
از برای تو بشیر و نذیر فرستیم تا جواب ترا تلقین کند که ربی الله و [illegible] تا تلقیح اجر
من احسن عملا **فصل سیزدهم** روی عن النبی ص انه قال صلوا خمسکم و صوموا شهرکم و اد و زکوة [illegible]
جنة ربکم صدق رسول الله صلی الله علیه و آله **مناجات** ای دستگیر درماندگان و ای فریادرس بیچارگان ای بر بی عزیزان ای
دوای بیمار دلان و ای طبیب بیماران و ای رحمت جراحت رسیدگان **بیت** ای درد تو درد و هم چراغ افروزان

در عهد و نوام بجد عشق آموزان | الهی نور بخش جمالت بفروت | از آن ارحم من دمکات تو در هم سوزان | یا درشا ابواب رحمت
و مغفرت بر همه گشاده گردان مدد توفیق بر مزید در ارادت و طاعات و ذکر جمله را بخش ای و بدرقه معرفت برسان الحمد فنا یه ارزد
عابد و در دل ما را بحضرت خود نزدیک گردان ما را از لطایف ایمان بهره مند از اسلام جمع گردان یا آل العالمین و یا خیر الناصرین
روایت است از ابن عباس رضی الله عنهما شمع جمع نور الهی صدف لطایف نامتناهی رونق بازار تبیعل و خلاصه سلاله
جان دو دل سید سادات منبع سعادت مشهور در وصف مصطفی ص میفرماید که نماز پنجگانه را بجای دارید و روزه ماه
رمضان بدارید و زکوة مال بدهید و حج خانه خدای بکنید تا بهشت خداوند خود برسید اخلاط حدیث این است اما حقیقت بشنو
فرمود که نماز پنجگانه را بدارید را مقدم داشت زیرا که سر جمله عبادت نماز است با وجود آنکه از تقدیم نماز بر جمیع امور مقدم داشته
تو آن را باز پس میداری و کار دنیا را مقدم میداری بخلاف امر خداوندی و بیدار که بعد تو در آتش نمیدانی که سر تا پا زیان است
بیت کار دنیا را مقدم داشتی بر امر حق | بعد بپنداری ره آخرت باشد جز زیان | امتیاز مؤمن و کافر تو آن کو از نماز | ای نماز را
نشانه ایمان نشان | نماز نشان ایمان است نور بر هان است رکن ایمان است عماد ایمان است چنانکه دلیل ایمان است فرق میان
کفر و اسلام است کفاره گناهان است شفای بیماران است درجات بندگان است کفایت درماندگان است عبادت نیکان است میراث
پیغمبران است خواجه فرمود اول الفرایض بعد معرفة الله تعالی الصلوة و اول ما یحاسب العبد به الصلوة و ان قبلت قبل ما سواه و ان
ردت رد ما سواه اول چیزی که بعد از معرفت الله بر بنده فریضه است آن نماز است و اول چیزی که بنده را با آن حساب کنند
نماز است اگر نمازش قبول کنند همه چیزش قبول و اگر نمازش قبول نکنند هیچ طاعت از وی قبول نکنند و فرق میانه مؤمن
و کافر نماز است که فرق بین الاسلام و الکفر الصلوة است و ایمان نماز است که علم الایمان الصلوة نماز ستون دین است که
الصلوة عماد الدین خانه که ستون خراب بود خانه دین و ستون خود را به نماز ده که اهل نماز خراب مکن **بیت** اگر از کاهلی نماز
گذاری | بنای خانه ملت خراب خواهد بود | بروز حشر که کس سر ای خود بیند | نصیب تو همه رنج و عذاب خواهد بود | کسیکه فرض
خدا را ادا کند امروز | ز اهل روضه دار المثاب خواهد بود | کنون که فرصت توفیق طاعتست ترا | اهوش باش که فردا عتاب خواهد بود |
هزار نیک و بد قول فعل روز جزا | اهر چه گفتی و کردی حساب خواهد بود | کسیکه گشت ز نماز قبول که امروز | بروز حشر یقین کامیاب خواهد
بود | فردای قیامت از جماعت سؤال کنند که ما سلککم فی سقر همه جوابی به شنوند از زبانشان جواب شنید لم نک من المصلین نماز میکردیم بلاوزم گرفتار شدیم

خوار که بمولا ابد ز روی نیاز | میکوش بذکر فکر تسبیح و نماز | تا بو که بعد روی بکن تت از جحیم | و انکه بهشت و حور یابد و ناز | خواهی
که تمام بهره یابد ز حیوة | و از آتش دوزخت بود روی نجات | بگذار نماز خویش از روی نیاز | تا در جنات بهشت باشد ما دات | خواجه فرمود
که هر که نماز گذارد در صفای زار و رهی و فرشتگان او را روایت در زند عطارت و ویرا بمحل قبول رسانند نماز شفیع وی باشد روز قیامت
ناجی باشد بر سر وی سپری باشد میان وی و دوزخ و کلید بهشت نماز است **بیت** چون نماز آمد کلید جنت رو و دستش مده | تا خدا
بر روی تو بگشاید ابواب جنان | پس نماز جمله مکن فوت دنیا ز پرش کبیره | تا رضای حق بیابی و بهشت جاودان | دیگر فرمود که مثل نماز
مثل جوی آبست که بر در خانه یکی بود و آن شخص در روزی پنج نوبت در آن آب سر و تن خود را بشوید هیچ رنج و پلیدی بر اعضای
وی نماند هر که نماز گذارد نماز و ویرا از شرک و کفر باز میدارد و پاک و پاکیزه میکرداند و از شیطان دور کند و بحضرت رحمن نزدیک
کند و چون نماز گذار در شرایط و ارکان نماز را اهتمامی بکار آورد خاشع و خاضع نمازش بمحل قبول رسانند که قد افلح المؤمنون
الذین هم فی صلوتهم خاشعون الی آخر آیه آورده اند که امام زین العابدین ع چون که در نماز ایستادی اندامش بلرزیدی
و رنگ بر اعضای وی افتاد در وی اشک از چشم مبارکش روان شدی آنحضرت را از آن سؤال کردند فرمود نمی دانید که در پیش
خداوند خود بایستم و با وی مناجات کنم و چون بدر مسجد آمد سر بر داشتی و گفتی الهی عبیدک ببابک یا محسن قد اتیک المسیء فتجاوز
المحسن بشأن تجاوز عن المسیء فانت المحسن و انا المسیء یا منتجاوز تجاوز عن قبیح ما عندی بحسن ما عندک یعنی خداوندا بنده تو بدرگاه
تو آمده است ای نیکوکار گنهکاران بدکردار بدرگاه تو آمده است خداوندا تو فرموده که نیکوکاران از سر گنهکاران در گذرند ای نیکوکار اشنده
گناه گنهکاران از سر گناه من بگذر معصومی که هرگز گناه نکرده و طرفة العین در خدا عاصی نشده و معروف و مشهور است که
یازده سال وضوی شام نماز بامداد گذارده و هفت پوست از موضع سجود پیشانی افتاد در زیر پای از نماز در هوای وی از آن میگفت
لا اله الا الله حقا حقا لا اله الا الله تعبدا و رقا لا اله الا الله ایمانا و تصدیقا در سجود و میگفت و حق سبحانه وتعالی تا هزار نوبت تمام شد
سر مبارک بر داشت محاسنش از آب دیده غرق شده بود با این همه خود را مقصر میدانست در مقام گنهکاران فرود می آورد و از
مناجات او بزرگوار است **بیت** و زادی قلیل ما اراه مبلغی | الزاد یکی ابعد مسافتی | اکثر بقی بالنار غایة المنی | فاین
رحلتی ثم این مفتی | یا من تحب الیه العبد بالندم | یا من الیه وردا الداء و السقم | لا تقطعن رجائی فیک یا سندی |
یا غافر الذنب للراجی بالکرم | **بیت** ای عفو تو بخشنده گناه همه من | در لطف تو باز داده راه همه من | مستم بیقین که رحمت شامل

تو | موقوف نکرده بگناه همه من | ابو درداء گفت شبی در حجره الجهم آواز حزین بگوش من رسید که یکی میگفت خداوندا اگر
عمر در نافرمانی تو صرف کرده ام و گناهم در صحیفه حفظه عظیم گشت جز سوی آمرزش تو نمی بویم و جز رحمت تو امید ندارم گفت
بر رفتم تا بهر بینم کیست **بیت** امیر المؤمنین حیدر علی بود | شجاع عرصه کشور علی بود | امام انس و جن و شاه عالم |
قسیم آتش و جنت علی بود | یکی خالق جهان که در دین | ز بعد مصطفی آنجا علی بود | خود را از درختهای پنهان داشتم تا چه میکند
نماز میگذارد و هر رکعتی چند که نماز بگذارد که یکی بر زاری آغاز نهاد در شنیدم که میگفت خداوندا چون در عفو تو نظر میکنم
گناه بر من خوار مینماید باز از سخت گرفتن تو اندیشم بلا بر من عظیم می آید پس گفت آه آه اگر من در نسیه اعمال خود بکرم
اثرا فراموش کرده باشم و تو آن را دانسته اگر فرماید بگیرید او را آه از آن گرفته که خویشش در ان نجات نخواهند داد و قبیلهٔ وی او را نفع نتوانند
رسانید اهل جمع را بر وی رحمت آید آه از آتش زبانه زننده اگر سختی اضطراب کرد و ساکن شد گفتم مگر در خواب شد که هیچ آوازی
بر نیامد برخاستم برفتم و ویرا از برای نماز بیدار کنم برفتم و برابر بودیم بر زمین افتاده بجنبانیدم و ویرا حرکت نکرد گفتم آه امیر المؤمنین وفات
کرد بدر خانه حضرت فاطمه شدم و حال باز گفتم گفت یا ابا درداء بیهوشی ویرا از ترس خدای تعالی است پس بنزدیک حضرت امیر المؤمنین
شدم و قدری آب بر روی زدم چشم باز کرد و مرا دید که میگریستم گفت یا ابا درداء چون باشی اگر ببینی که در حساب بیندی و مراجع
غلاظ و شداد گرد من در گرفته و دوستان مرا فرو گذاشته اهل جمع را بر من رحمت آمدی انکار رحمت تو پیشتر بودی ابو درداء گفت
آنچه از مقام و منزلت که خواهد بود که ویرا باشد و دوزخ در وسط خواهد بود بنگر که طاعت و عبادت و مناجات و سوز که چه
بوده است دعوی دوستی او میکنید و دوستی او اطاعت و پیروی اوست نه در غفلت و بطالت و معصیت **بیت** ای آنکه تو را
دامن کرد اهل خواهد بود | و از غفلت و معصیت خجل خواهد بود | در علم و عمل کوشی که در روز پسین | درست آویز تو اهلی علم خواهد بود |
از فعل اهل تو کرد دید سیاه | سر تا بقدم غرقه دریای گناه | گر زانکه تو هیچ بهشت خواهی زاله | لا حول و لا قوة الا بالله | دعوی محبت
و حکمه الهی علی بینم که چون نت تو شب و روز متابعت نفس و هوا میکنی و مخالفت فرمان خدا میکنی لیکن اهل فسق را دوست میداری
اهل فجور را عزیز و مکرم میشماری بخوش عیش بسر میبری القصور مسکینی که آن بهشت میتوان رفت **بیت** روز جزا ثواب بقدر عمل بود
خواهی بخیر کوشی تو خواهی گناه کن | گر بنده خوف خدا و دیندار مقتدی | گر به بخوف خشیت مردان الله کن | در راه عقل به سر و پا تا
پاک روی | گر شهی ز نجف و دی رو براه کن | شبها زخ نیاز بدرگاه عزت آر | با آه ناله یارب و با سینه آه کن | عزیزان از خدای بترسید

نمازی که با لهو و لعب بگذاشته اید از قضا کنید که روایت کرده اند که در آن وقت که ... امام صادق [illegible]
خواست فرمود که خویشان مرا جمع کنید چون جمع شدند فرمود که شما را وصیت میکنم بنماز که هر که فردای قیامت جواب [illegible] نماز
در کار وی باشد ما وی را شفاعت نکنیم بیت ای وای بما گر تو شفاعت نکنی / گمراه شویم ار تو هدایت نکنی / [illegible] علاج ما روز
جزا / گر تو نظر لطف و راحت نکنی / و نماز جماعت بگذارید که هر که نماز بجماعت بگذارد وی را پنج خصلت کرامت کنند روزی فراخ کرده شود
و عذاب گور از وی برداشته شود و نامه اعمال بدست راستش دهند و بر صراط [illegible] بگذرد کالبرق الخاطف والریح العاصف و بی حساب [illegible] بهشت
در حدیث آمده است که هر که نماز بجماعت بگذارد [illegible] حق تعالی [illegible] عقوبت [illegible] سه در دنیا و سه در وقت
مرگ و سه در گور و سه در قیامت اما آن سه که در دنیا [illegible] برکت از کسب [illegible] سیمای [illegible]
و آن سه که در وقت مرگ [illegible] تشنه میرد و گرسنه میرد [illegible] و آن سه که در گور [illegible] گور وی تنگ و تاریک کنند و منکر و
نکیر [illegible] و آن سه که در قیامت [illegible] حساب [illegible] دشوار [illegible] بهشت [illegible]
[illegible] افضل الاتقیاء [illegible] مولینا سلیمی [illegible] حدیث [illegible]
کرده است [illegible] بیت گفت پیغمبر که هر کز [illegible] در نماز / [illegible]
عاقبت پیش آیدش / [illegible]
[illegible]
[illegible]
اجابت دعوت [illegible] ششم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
در قبر [illegible] نماز [illegible]
[illegible] در قیامت [illegible] حساب [illegible]
[illegible] نماز [illegible]

[illegible]

قول [illegible] مصطفی [illegible] نماز [illegible] خواجه [illegible] من [illegible]
که حق تعالی فرشتگان آفریده است که بعضی در سجودند که هرگز سر از سجود بر نیارند بعضی در رکوعند که هرگز از رکوع راست نکنند
بعضی در صف ایستاده اند که از صف خود پراکنده نشوند منهم سجود لا یرکعون و رکوع لا ینتصبون و صافون لا یتنزایلون [illegible]
نماز کنند که از در حال قیام مانند کسانی است با فرشتگانی که در قیام اند و در حال رکوع با فرشتگانی که در رکوعند و در حال سجود با
فرشتگانی که در سجودند پس اگر میخواهی که از ثواب فرشتگان نصیب یابی نماز بجماعت بگذار [illegible] خواجه فرمود
که اداء زکوة [illegible] و در [illegible] زکوة واجب [illegible] در زر و نقره و شتر و گاو و گوسفند و گندم و جو و خرما و مویز [illegible]
که هر چیزی را زکوة است [illegible] زکوة مال [illegible] زکوة [illegible] زکوة [illegible]
زکوة فرزند [illegible] زکوة [illegible] زکوة علم تعلیم دیگرانست زکوة [illegible] زکوة
[illegible] زکوة [illegible] قران است زکوة [illegible] زکوة زبان [illegible]
زکوة چشم [illegible] زکوة دل تعظیم ایمان است اما امام محمد باقر فرمود که هر که زکوة مال بدهد حق تعالی [illegible]
[illegible] زکوة مال [illegible] روز قیامت [illegible] زکوة مال [illegible]
[illegible] روز قیامت [illegible]
[illegible] زکوة [illegible]
[illegible] سیطوقون ما بخلوا به یوم القیمة [illegible] زکوة [illegible] روز قیامت [illegible] آتش
[illegible] الذین یکنزون الذهب والفضة ولا ینفقونها فی سبیل الله فبشرهم بعذاب
الیم یوم یحمی علیها فی نار جهنم فتکوی بها جباههم و جنوبهم و ظهورهم عبد الله مسعود گفت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت مصطفی و مرتضی [illegible]
[illegible] درویشی اختیار کردند [illegible] حضرت مصطفی گفت حق تعالی مرا فرمود یا احمد [illegible] الفقراء [illegible]

و اما نیز که [illegible] درویشی اختیار کرده اند بیت ما ز درویشی [illegible] حبیب [illegible] مصطفی الفقر فخری
گفته است الفقر فخری [illegible] اختیار کرده اند در دنیا زحمت و مشقت [illegible] در قیامت حساب بسیار
[illegible] که در عهد حضرت رسول [illegible] نام وی ثعلبه رسول را گفت یا رسول الله از حق تعالی
[illegible] خواه [illegible] حضرت فرمود [illegible]
یا رسول الله من حق خدای [illegible] و صله رحم بجای آرم خواجه گفت خدا [illegible] ثعلبه را [illegible]
ثعلبه [illegible] حق تعالی [illegible] مدینه [illegible]
[illegible]
و هر جمعه [illegible] نماز جمعه [illegible] چون آیه زکوة نازل شد حضرت مصطفی [illegible]
[illegible] زکوة [illegible]
[illegible] رسول [illegible]
[illegible] ثعلبه [illegible]
[illegible] رسول [illegible] ثعلبه [illegible]
[illegible] من عاهد الله لئن آتانا من فضله لنصدقن ولنکونن من الصالحین فلما آتاهم من فضله بخلوا به وتولوا [illegible]
خبر بثعلبه رسید بیامد و گفت یا رسول الله [illegible] صدقه [illegible] ثعلبه [illegible]
[illegible] بیت [illegible] مصطفی [illegible]
[illegible] رسول [illegible] بیت [illegible]
[illegible] روزه ماه
رمضان [illegible] ماه رمضان است [illegible] رمضان [illegible]
[illegible]
[illegible] ماه رمضان [illegible]
[illegible] مجلس [illegible]

[illegible]

مجلس جمعیت حضور نه مجلس فسق و فجور مجلس مردان راه حق نه مجلس مردان مکر [illegible] مجلس غفران و فضل [illegible]
بیت مجلس خاصان رب العالمین / [illegible] / مجلس مردان راه دین حق / [illegible] / مجلس
تسبیح و تهلیل و نماز / مجلس توحید و تسلیم و نیاز / [illegible]
[illegible]
[illegible] شهر رمضان الف [illegible] یوم الجمعة [illegible]
[illegible] خواجه عالم [illegible] ماه رمضان [illegible]
[illegible] ماه رمضان [illegible]
[illegible]
در ماه رمضان [illegible] در کدام ماه خواهد یافت [illegible] در کدام ماه خواهد
[illegible] در کدام ماه خواهند [illegible] بیت [illegible] ماه صیام / خلعت غفران [illegible]
[illegible] / [illegible] رحمت [illegible] / ابر رحمت [illegible] / [illegible] لطف
[illegible] / [illegible] رحمت [illegible] / [illegible]
[illegible] ماه رمضان [illegible] رمضان
شهر رمضان الذی انزل فیه القران [illegible] الشیطان [illegible]
ابواب النیران [illegible] ابواب الجنان [illegible]
[illegible] سحور [illegible] السحور [illegible]
[illegible] القیام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حسنات

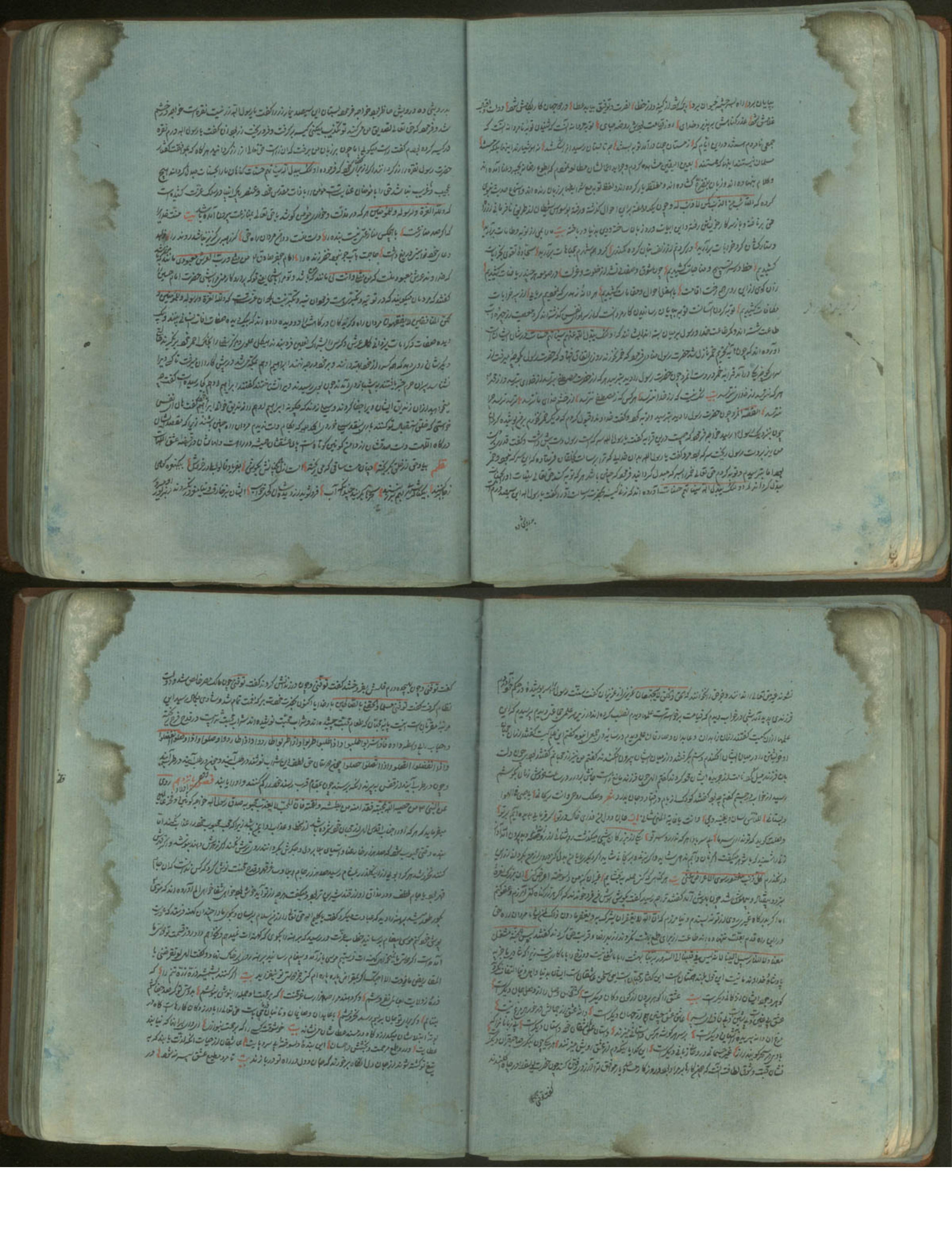
وحدت قران

حرم چه باشد فرمود که چشم حرم با صد هزار حسنه دیگر برابر است و هر روز و شبی صد و بیست رحمت بخانه میآید شصت رحمت برای طواف
کنندگان و چهل برای نمازگزارندگان و بیست رحمت برای کسیکه در کعبه نظر کند نظر کردن بکعبه عبادت است نظر در روی علما عبادت است که
النظر الی وجه العالم عبادة و در حدیث آمده که هرکه فضیلتی از فضایل امیرالمؤمنین بنویسد هر گناهی که بچشم کرده باشد حق تعالی بیامرزد و هرکه گوش
فرا فضیلتی دارد از فضایل امیرالمؤمنین و بشنود هر گناهی که بگوش کرده باشد حق تعالی بیامرزد **بیت** الحمد که سراج علیم شب و روز | جز
ثنا گفتنش اندیشه ندارم کاری | دارم امید که فردای قیامت یابم | در جوار حرم حضرت شاه یاری | یا رب از رحمت خویش بنما یم بخشش
که بجز فضل توام نیست امیدم یاری | گرچه جرم من آنقدر که نگنجد | گرچه بنده صد ساله باستغفاری | یا الهی تو بلطف تو همی پرسی | از جود
من مسکین بنما نه آثاری | هرکسیکه فضیلت حضرت امیرالمؤمنین علی را انکار کند یا در وی طعن کند از دنیا بیرون نرود تا به بلائی مبتلا
نشود شخصی را در شام بدیدند روی وی سیاه شده بود وی را از آن پرسیدند گفت در حضرت علی طعن بسیار میکردم شبی در خواب دیدم که شخصی
پیش من آمد و گفت تو آنکه در علی طعن بسیار میکنی و طپانچه بر روی من زد رویم سیاه شد چنانکه میبینی **بیت** هرکس که حب مرتضی نیست
لکن نیست که رو سیاه باشد | رسوا شود او بهر دو عالم | قول و عملش تباه باشد | حجوا بیتکم ان تخلو الجنة بربکم حق تعالی ابراهیم و اسمعیل
علی نبینا و علیهما السلام را فرمود که مرا خانه بنا کنید از سنگ ... عشق ... از یکجانب او بیابانی بی نهایت و از
یکجانب دریای بی نهایت و نظاره کنید تا عشقبازی عشق آن ما جنید کانسنگها مقناطیس ... سنگ بهزار فرسنگ برخ
نهاده و صد هزار اعرابی جلف بر آن نشسته و آتش عشق عاشق هر روز زیادتر و تیزتر ... افزود امام جعفر صادق علیه السلام فرمود
که حج خانه کعبه را دوست بدارید که هلاک نشوید و روایت کرده اند که مردی بنزدیک حضرت رسول آمد و گفت یا رسول الله پدر و مادرم فدای
تو باد من از خانه خود بیامده ام میخواستم که حج کنم با تو فوت شده و من مردی ام درویش مرا دلالت کن بر کاری که آن بکنم حج کار آورده باشم
پیغمبر فرمود بنگر بدین کوه یعنی بوقبیس اگر تو زر این کوه نفقه کنی ثواب حج در نیابی ابو القاسم بشیر بن محمد بن یاسر گوید حج
کردی ... در طواف روی او زرد شده و رنج سفر بر وی پیدا آمده و ... تا خانه تو چند است گفتم دو ماهه راه گفت
پس همسایه خانه ما باشی هر سالی بزیارت آی گفتم از خانه تو اینجا چند است گفت پنج ساله راه گفتم ... نیکو و کفتی ... ملاق ...
... گفت **شعر** زر من هویت وان شطت بک الدار | و حال من دونها حجب و استار | لا یمنعک بعد من زیارته | ان المحب لمن
یهواه زوار | **بیت** هرکه بعد در ره تو گام زد | که نگردد بر سر انجام درد | قبله اگر ساخته اند ... | ... وقتی و اصنام را | نقش کنی نام

نو بر جان خویش | سجده برم روز و شب آن نام را | مرد که بکعبه رود اول باید احرام گیرد احرام چیست انکه غسل برآرد و جامه
خوابیکه از سر بنهد لباسی ردایه و تکبیر را از بر کشد ازار فرو داند در نحو کعبه روی بمقصد آرد لبیک اللهم لبیک چیز تا این قصد
چه است قصد حق احرام باطن است که از جمله اغیار در این احرام ازار از تیاز بر باید بست ردای از وفا و بردباری بر دوش باید
افکند و در عالم صدق لبیک عشق باید زد و روی در بادیه فرو نیست باید نهاد و این نحوه چنان باید زد **بیت** نام تو شمع است دل پروانه
نام تو گنجست و دل ویرانه | تا شراب شوق تو نوشم ز شوق | با تو نیم از جان و دل بیگانه | هرکسی را زین قدح رنگی است | این قدح حرمی
فرد مرد است | آشنا باید بنام تو دهد کو چیست | زین جهان و زان جهان بیگانه | هوشیار را هوشیار ... | که بود نزدیک تو دیوانه | ابراهیم
خلیل در ظاهر کعبه بنا کرد جبرئیل جلیل در باطن کعبه بنا کرد و اما در سینها بر شکل کعبه است کعبه ابراهیم خلیل اینجا کعبه
جلیل جلیل از اسرار آن کعبه ... کعبه ... خلایق آن کعبه قبله خلق این منظر نظر حق اینجا مسجد حرام
اینجا مشهد کرام اینجا عرفات اینجا تحیات و کرامات اینجا مقام خلیل اینجا مقام لطف جلیل اینجا چشمه زمزم اینجا قدح الطاف و عادم
انجا رکن یمانی اینجا کنوز معانی ... عالم صورت حرم است و سر حرم مکه و سر مکه کعبه سر عالم حقیقت قرآن است و سر قرآن کلمه و سر کلمه
... لا اله الا الله ... بادیه را ... باید بریده پرده کعبه الهی ... از سر رجا و خوف باید
آورد و نفس خود را ... وقت خود قربان باید کرد اما این کار هر کسی نیست این کار مردانست که ترک دنیا فرموده اند و رندند **بیت** انحا که
دریوزه راه حکایه دارند | از زمانه کونین علاقه دارند | مشتاق جمال جانفزایند و لا | از قبل که گذشته اند و حاله دارند
فصل چهارم
روی عن النبی صلعم انه قال یا بنی هاشم ان اولیائی منکم المتقون یا بنی هاشم لا تاتینکم الناس بالآخرة وتاتونی بالدنیا تحملونها علی ظهورکم ... یا ابن الناس
یا فاطمة صدق رسول الله **مناجات** خداوندا ... از شر ... ابلیس ... در لوح ضمیر ما ... و از قوم ...
از زنهار ... دیده ما ... عتبار ... کردان ... شمع ما را ... الله ...
با ... از ... غفلت ... ما ... رحمت ... کرامت ... سالک ... آخرت کرامت ... در سلطنت
که ... مغفرت ... ذات ... تا ... خیر برآورده ... یا ارحم الراحمین
روایت از ... رسالت ... طهارت صغیر ... لولاک لما خلقت الافلاک ...
... انبیا چراغ ... محمد مصطفی صلی الله علیه و آله ...
... صاحب ... امید که ... شافع ... کرم

گرد و بار گناه از پشت بنهید و با جامه تقوی قرابت کنید که اگر بجامه تقوی روید با من همراه آن بهشت بیاشید ...
... آیه روی با فرحت آورده و تا توفیق الناس بالافواه ... که دعوتش اجابت کرد ... همراه آن ...
از آن بر دیده جان ... **بیت** تا بعد ... در ... دولت کنم | ... فرمان برم
خدمت کنم | طاعت ... کنم | دعوت اول ...
خواهم آمد ... **بیت** تا در تن من تاب و توان خواهد بود | چشم ...
اگر ... جان خواهد بود | فرمان تو بر جمله روان خواهد بود | ... امروز ... روز کار
نکرده ام اما | زان ... عشق ...
باخته اند | چون ... گفت **شعر** ... الله ...
واجب کردند | ... ولایت علیکم | رسول الله یوم غدیر ...
من غیر حرج الله ... کردند ... رسول ...
لکافر ... اهل السموات ... **بیت** ... حضرت ... حیدر ...
کرد ... اسلام | ... منافق ... کافر ...
روز و شب ... امیرالمؤمنین علی ... سال ... حضرت رسول ...
... رسول ... الملائکة ... رفع الصلوة ...
درود ... عالم ... رسالت ...
... عاشق ...
و ... عبادت ...
رسول الله ...
که ...
...
... **بیت** ...
...

... **بیت** درویش از پیش خود دور مکن | کس را ز خود ... | ...
درویش ... خود ... ما ... قدم بصدق در راه عشق نهادند
بیت ... عاشق قدم ... | معشوق ... | ...
... قدم بصدق و صفا بر قدم مصطفی ...
... خورشید که از مشرق برآید ...
... **بیت** ...
... عند المنکسرة قلوبهم ...
... فقل سلام علیکم کتب ربکم علی نفسه الرحمة ...
... سلام ...
... **بیت** ...
...
...
... الرحمة حق تعالی رحمت ...
...
...
...
...
...
... **بیت** توبه ...

حضرت معشوق مظهر نشود، هم عشق طلب کن و هم سر خواهی، اگر خواهی و ما میسر نشود، هم جهان طالب رضا را دیدند اما عاشقان
در کاهش و درد آن راهش آنند که اگر کونین و عالمین بر ایشان عرضه کنند هیچکدام سر فرود نیارند و گویند مقصود ما دگر است
بیت هر کس را سر چیزی و تمنا کسیست، ما بر دل راز تو نداریم تمنای دگر، بر سر کوی غمت معتکفم وقت تو خوش، [illegible]
اینجا تو بر و جا روی که ایشان کیستند اولئک الاقلون عددا والاعظمون قدرا عددشان اندک است و قدرشان بسیار عظیم
حضرت شاه مردان وصف ایشان فرموده است مصرع وصف ایشان شاه مردان کرده است، و در آن گفته اولئک خلفاء الله فی ارضه و
الدعاة الی دینه آه آه شوقا الی رؤیتهم خلفاء خدا اند در زمین و خوانندگان خدا اند بسوی او آه آه از آرزو دیدن ایشان [illegible]
ایشان خدا را [illegible] دارند و خدای ایشان را [illegible] است [illegible] گفت با جماعتی [illegible] هر در و
حبیب فارسی و مالک دینار بحج رفته بودیم [illegible] باران نیامده بود [illegible] تا برکت ایشان [illegible]
[illegible] طواف کردیم و نماز گزاردیم و دعا کردیم هیچ باران نیامد [illegible] آثار صالحان [illegible]
کردم یکیک را بنام بخواند و گفت در میان شما کسی نیست که خدای او را دوست دارد [illegible] دعا [illegible] اجابت
گفت دور شوید ما دور شدیم و روی بر خاک نهاد و گفت خداوندا بحق دوستی تو مرا [illegible] باران ده باران آمد [illegible]
[illegible] جاری [illegible] شد پرسیدم [illegible] گفتند [illegible] شعر من عرف الرب [illegible]
[illegible] فطاعة الله [illegible] ما ینفع العبد [illegible]
قلبی [illegible] مشغول عن الشر [illegible] بالسمع و بالبصر [illegible] حتی الوفاة [illegible]
بیت احرام درش گیر و دلا قربان کن، [illegible] جولان کن، [illegible] کعبه [illegible]
قربان کن، هر کس بدین پایه نرسد این پایه [illegible] آشکارا کرد و ز لباس اسلام برگردن
روزگار حضرت و دست در عروة الوثقی توحید زد باید که در تصدیق بنهایت تحقیق رسد و در هوای ایمان با قوام صدق
و اتقان [illegible] در کوشش یقین [illegible]
میدارد تا [illegible] صادق [illegible] شیطان [illegible]
بقدم استطاعت بسر برده باشد چون رشته عمرش باریک شود روز امیدش تاریک گردد [illegible] یحسبون
[illegible]

دل را به خرابات کرد و در حضرت سلطان [illegible] مالیده و درخت وجودش در خم [illegible] پرورده تا ناگاه رسول قبول [illegible] بر در آمده و گفته
[illegible] السلام [illegible] آورده اند [illegible] چند سال بانگ نماز گفته و شرایع اسلام ورزیده ناگاه نظرش بر جمال [illegible]
ترسا افتاد دلش از دست برفت [illegible] ترسا رفت و قصه با وی گفت [illegible] گفت اگر دعوی
صادقی [illegible] زنار بر باید بست که در محبت موافقت شرط است بیت هر که او [illegible] عشق او [illegible]
گفت ترسا [illegible] این کار [illegible] اسلام [illegible] عشق [illegible] آتش عشق [illegible] عقلش
نماند [illegible] جام [illegible] بس کسی که
ترک دین کنند [illegible] عشق [illegible] صد هزار [illegible]
کرد [illegible] عاشق [illegible] القصه قصد [illegible] رفت و در بستان [illegible]
[illegible] سال [illegible] شرایع اسلام ورزیده عاقبت کافر مرده و
بمقصود نرسیده فرد [illegible] خرابات [illegible] حکایت [illegible] شنیدم
[illegible] مالک دینار [illegible] گفت [illegible] مشغول [illegible]
روزی [illegible] شکایت [illegible] آمدند [illegible] فرستادم [illegible]
[illegible] گفت [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
برخاستم [illegible] دعا [illegible]
[illegible] جوان [illegible]
[illegible] توبه کردم [illegible]
[illegible] رفتم [illegible] مسجد الحرام
ضعیف و نحیف [illegible] عشق [illegible] گذشت جان عزیز [illegible] تسلیم کرد و طالب
بمطلوب رسید و عاشق بمعشوق [illegible] استغفر الله [illegible] هر که [illegible]

برنفس خود ظلم و ستم کند بعد از آن پشیمان شود و بدرگاه حضرت عزت رجوع کند و استغفار و آمرزش خواهد خدای را غفور و رحیم دریابد
بیت [illegible] نومیدی [illegible] عفو [illegible] رحیم [illegible]
[illegible] امید میدارم [illegible] الرحیم [illegible] عالم [illegible] آورده اند که در
زمان پیشین مردی بود گناهی کرده [illegible] پیغمبر آن زمان [illegible] که گناهی کرده ام از حق تعالی درخواه تا عفو فرماید درخواست عفو کرد
[illegible] که گناه دیگر کرده ام درخواه تا عفو کند درخواست عفو کرد [illegible] آمد پیغمبر [illegible] و گفت [illegible]
[illegible] از حضرت عزت [illegible] عفو [illegible] و گفت خداوند
[illegible] گناه کنم [illegible] شیطان و هوای نفس [illegible] گناه کنم حق تعالی [illegible]
[illegible] و گفت [illegible] بیت [illegible] رحمت تو [illegible] لطف تو [illegible] نهایت فضل
[illegible] غفار جرم بخشی ستار عیب پوشی [illegible] رزاق [illegible]
[illegible] حق تعالی توبه [illegible] دوست میدارد [illegible] التوابین [illegible] المتطهرین
[illegible] توبه [illegible] درگاه او رجوع کنید [illegible]
[illegible] بفرمان نشوی [illegible] حق تعالی [illegible] الذاکرین
[illegible] ذکر [illegible] زیارت [illegible] مشتاق [illegible]
[illegible] بیت [illegible] کیستی [illegible]
[illegible] کیستی [illegible]
[illegible] عاشق [illegible] عالم [illegible] گفت [illegible]
[illegible] مشغول [illegible] مشتاق [illegible] کرم [illegible]
[illegible] بیت [illegible]
[illegible] خلق [illegible]
[illegible] درگاه حق باشی [illegible] حضرت حق باشی [illegible]
[illegible]

[illegible] آورده اند که سلطان محمود روزی بعزم شکار بیرون رفته بود با لشکر بسیار ناگاه [illegible]
چون چشم [illegible] پدید آمد گفتند بر دیم [illegible] سلطان [illegible]
دید که [illegible] سلطان گفت [illegible]
[illegible] سعادتی حاصل [illegible] غلام [illegible] کدام سعادت [illegible]
[illegible] پادشاه عالم [illegible] سلطان [illegible] غلام [illegible] شفقت [illegible]
[illegible] مملکت [illegible] قدم در میدان بندگی [illegible] سعادت [illegible]
[illegible] لطف [illegible] ایمان [illegible] المؤمن [illegible]
کالبرق اللامع در رحمت [illegible] حتی اذا جاؤها وفتحت ابوابها [illegible]
[illegible] سلام علیکم [illegible] امروز از [illegible] دنیا بر کناره باشی که اگر [illegible]
[illegible] عذاب [illegible] الخبیثات للخبیثین والخبیثون للخبیثات بیت [illegible]
[illegible] الطیبات للطیبین
والطیبون للطیبات فصل [illegible] روی عن [illegible]
[illegible] مناجات [illegible] رحمن رحیم [illegible]
[illegible] قدرت [illegible]
[illegible] بیت [illegible] لطف [illegible]
[illegible] خورشید [illegible] پادشاه [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]
[illegible] مصطفی علیه افضل الصلوة [illegible]
[illegible] دنیا [illegible]
[illegible] دنیا [illegible]

داراییش او هموار دل در نعمت و حرمت و حشمت و زینت در زر و سیم او در تجمّل او می‌بیند و بداند که نهایت هر آفریده مردن است و غایت
هر آمدنی رفتنی، شربت مرگ و آن شربتیست که هر زنده‌ای را بباید چشید، ضربت مرگ ضربتیست که هر آفریده بخواهد رسید، سلطنت
سلطانان ضربت او را دافع نه، حرمت و حشمت ملکان [illegible] او را مانع نه، اگر برج بر بیابان سازی طناب قهر مرگ بگرد آن
در اندازد و اگر در زیر هفتم زمین حصار آهنین در روی سازی هم قهر مرگ بیرون آورد که اینما تکونوا یدرککم الموت ولو کنتم فی
بروج مشیدة، پس چون حال چنین است و مرجع و مآب همین، صواب آنست که اقتدا با انبیا و اولیا کنی و محنت دنیا بکشی و شهد
نامرادی بچشی که این محنت بسر آید و در جهت و آسایش در آید در وقتی که سلام ملکوتی آهسته برسد که سلام قولا من رب الرحیم
محققان گفته اند که چون مؤمن بمرگ رسد و عزرائیل بقبضه قهر جان او پیش آرد و جان از سینه که محل معرفت است بر [illegible]
خطاب عزت در رسد که [illegible] اسلام را [illegible] که [illegible] لطف ما بیرون آورد فیقول له تعالی یا ایتها النفس المطمئنة ارجعی الی ربک راضیة
مرضیة، جان مؤمن چون بشارت سلام بشنود همچو مرغی که از قفس بدر بیرون آید و چون روز قیامت باشد که جان را بقالب باز آرند
تن با روح گوید بیت چو تو رفتی مرا حیات نماند / عقل و هوشم شد و ثبات نماند / مرا از محنت دنیا بزندان گور آوردند در آن
لحد تنگ و تاریک خوابانیدند علیک مهربان مرا بی تو در خانه تنگ گذاشتند [illegible] الفت بگرفت روح گوید چون
از تو جدا شدم از زمین بسیار شدم و از آنجا باقی [illegible] شدم و در فضای جنت پریدم و در مراتع نعیم چریدم اما بی وجه تو یکدم قرار و آرام
نیافتم و بی وصل یک ساعت بکام نه، هر دو باهم [illegible] گویند چنانکه عاشق و معشوق راز گویند حکایت [illegible] باز بگویند چنانکه یعقوب
غم‌زده پیش یوسف احوال هجران و محنت چندساله [illegible] عزیز حکایت [illegible] و تقریر احوال [illegible] روح قبض کنند و [illegible]
جدا گیرند جانم بالا برند و قالب غم فرسوده را در زیر خاک پنهان کنند، عزیزا چند غم زن و فرزند خوری و بر احوال ایشان چند [illegible] بر احوال
خود گریه کن که اصل [illegible] در پیش گرفته و خطبه ازل [illegible] بخوانده بنگر که آدم صفی با چندین صفوت و کرامت کجا شد نوح نجی کو [illegible]
[illegible] خلیل صاحب کرامت و کلیم صاحب رسالت و یعقوب با ده [illegible] و ایوب [illegible] کجا رفتند پادشاهان
عالم و مهر و جباران عصر کجا رفتند این الاکاسرة الجبابرة الذین کنزوا الکنوز فما بقین و ما بقوا، آدم صفی که پسندیده حضرت [illegible] در اول
خلقت خلعت یافته مسجود ملایک مقرب شده اطراف و اکناف بهشت در تصرف آورده نقش ثم [illegible] و لقد کرمنا

[illegible]

بر منشور ظلمنا کشیده و اصطفینا من عبادنا طراز اعزاز لباس فرزندان او کرده صد و نود هزار نطفه طاهره نبوت را در صلب
او ودیعت نهاده آخر الامر از سکرات مرگ نرسته کاس یأس موت بدست فوت نوش کرده چون [illegible] بر نهاد آدم مستولی شد
ضعف در منزل قوت او رخت اقامت بنهاد و عجز خیمه در صحرای ذات او برد بیت رزه بر اعضای آدم او فتاد / شورش در ملک عالم
او فتاد، گفت ای جبرئیل همه محنتها دیدم فراق جنت [illegible] چشیدم جلا از وطن کشیدم و [illegible]
آنها ظلمنا انفسنا از عرش مجید بگذرانیدم با این همه غم و رنج [illegible] جبرئیل گفت ای آدم این رسول
مرگست این نشان قضاست این موکل در سرای بقاست، گفت ای جبرئیل مرگ چیست گفت موکلی که جان ببرد و عقل را غارت کند
حواس را بند بر نهد و تن را از حرکت فرو ماند [illegible] از دست ببرد و [illegible] عزیزان یاد کنید
آن [illegible] حسرت ز دیده [illegible] عرق [illegible] از پیشانی روان شد [illegible] چشم گشاده بفرزندان نگرد
اطفال [illegible] کفنی [illegible] آرزو و خواستن [illegible] کنند و تو در زیر لحد گور تنها مانده
[illegible] فرزندان [illegible] برادران حیران و سرگردان یاران دل بریان شده
[illegible] اجل مست شوی زیر لحد [illegible] سرمایه بدست [illegible] شعر
[illegible] من الموت فی طرف من نفس / ولو تمنعت بالحجاب والحرس / واعلم بان سهام الموت نافذة / فی کل مدرع منها و مترس / یا [illegible]
اترجی ان [illegible] / و [illegible] من الدنس / [illegible] کاخ تو [illegible] سازند / و [illegible] سازند / [illegible]
[illegible] اجل سرای ماتم سازند، آدم گفت خداوندا من از مرگ [illegible] خداوند عالم [illegible] آدم
مرگ [illegible] جبرئیل و میکائیل [illegible] آدم
بر صورت کبش املح الصورة عجیب [illegible] بیهوش شد چون بهوش
آمد ملک الموت را دید که قبض روح [illegible] گفت ای ملک الموت [illegible] فرزندان
تو [illegible] آدم گفت خداوندا جان دادن بر من و فرزندان من [illegible] پیغمبر [illegible] ملک الموت را دید
گفت بچه کار آمدی بزیارت یا بقبض روح گفت بقبض روح گفت چندانم امان ده که عیال را وداع کنم گفت مهلت نیست گفت
چندانکه خدای را سجده کنم دستوری یافت بسجده در افتاد [illegible] ملک الموت [illegible] مهلت ده که تا عیال را وداع کنم

دستوری یافت بدرخانه آمد که ای مادر سفری در پیش آمده گفت ای فرزند چه سفرست گفت سفر [illegible] مادر بگریه در آمد و [illegible] بسیار
بگریست بدرخانه عیال [illegible] آگاه کرد فریاد بر آوردند پس وداع کرد [illegible] کودک خرد بود دست در دامن
در پیچید و میگریست موسی [illegible] این گریه و زاری چیست گفت خداوندا [illegible] کودکان رحم آید
گفت دل فارغ دار که من ایشانرا نیکو دارم [illegible] نگاه دارم، گفت ملک الموت را که از کدام عضو جان من بیرون خواهی کرد
از دهان که بدو سخن با خدای گفته ام یا از دستی که الواح را برگرفته ام یا از پایی که بکوه طور بمناجات رفته ام پس ملک
[illegible] بوی [illegible] روح او را قبض کرد [illegible] گفتند یا اخا الانبیاء [illegible] کیف وجدت الموت قال [illegible]
[illegible] گفته اند [illegible] پیغمبران مرگ را چگونه یافتی گفت چو گوسفندی که او را زنده پوست کنند، آورده اند که عیسی مریم با
مادر خود در کوه [illegible] روزه میداشتند [illegible] ملک الموت را
دید که بروی سلام کرد گفت تو کیستی که درین شب تاریک بر من سلام میکنی که دلم از تو میترسد گفت ملک الموتم گفت بچه کار آمده گفت بقبض
روح گفت چندانم امان ده که پسرم عیسی باز آید گفت مهلت نیست گفت چندانکه ماه برآید تا [illegible] گفت مهلت نیست روح ویرا
قبض کرد عیسی باز آمد مادر را خفته دید بر سر بالین [illegible] آواز زد که ای مادر برخیز
[illegible] روزه [illegible] یا روح الله [illegible] آواز شنید که ای عیسی مادر مرده [illegible]
[illegible] مادر عیسی بگریست [illegible] آواز شنید
[illegible] از یاقوت سرخ [illegible] از زبرجد [illegible] گفت
ای فرزند [illegible] روزه [illegible] دنیا [illegible]
[illegible] گفت [illegible] آرزو من آنست که یکبار دیگر بدنیا آیم و روزه دارم و یک شب نماز [illegible]
ای عزیز من اکنون [illegible] اختیار در دست تو است [illegible] پیش از آنکه [illegible] گرفتار شوی الیوم عمل و غدا حساب
ولا عمل [illegible] حال دنیا چون [illegible] دل بر دنیا [illegible]
[illegible]

[illegible]

خیال و خدعه [illegible]
[illegible] بیت [illegible] محبت دنیا [illegible]
[illegible] آخرت را [illegible]
[illegible] بیت [illegible] هیچ کاری عاقبت
[illegible] حسرت [illegible] چون حقیقی است
[illegible] رحمت حق [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] دنیا و عقبی بایکدیگر جمع نیایند [illegible] دنیا و آخرت [illegible] ان الدنیا والآخرة
ضرتان متفاوتتان و سبیلان مختلفان فمن احب الدنیا [illegible] بمنزلة المشرق والمغرب [illegible]
بعد من الآخرة فرمود که دنیا و آخرت دو دشمن متفاوت اند و دو راه مختلف اند هر که دنیا را دوست دارد آخرت را دشمن داشته باشد
دنیا و آخرت بمنزله مغرب و مشرق اند [illegible] بمشرق [illegible] از مغرب [illegible]
آورده اند که پادشاه عالم موسی [illegible]
[illegible] موسی [illegible] گفت خداوندا [illegible]
[illegible]
[illegible] قیامت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فصل [illegible]
[illegible]

دنیا را نزد حضرت عزت هیچ قدر و منزلتی نیست که اگر بمقدار پر پشه‌ای قدر داشتی هیچ کافر از آن یک شربت آب نخوردی پادشاه عالم بی‌وفایی
و قلت نفع و سرعت زوال او را تشبیه کرده است بگیاه چنانکه در آیه فرموده است واضرب لهم مثل الحیوة الدنیا کماء انزلناه من السماء
فاختلط به نبات الارض و دیگر فرموده انما الحیوة الدنیا لعب و لهو و زینة و تفاخر بینکم و تکاثر فی الاموال و الاولاد کمثل غیث
میفرماید که حیوات دنیا و زندگانی در روزی چند که دو حال و لهو و طرب [illegible] جوانان زینت و آرایش [illegible] زنان شادی و نمایش
اقران و اهتمام تفاخر و تکاثر توانگران است بمال و فرزندان انگه فرموده کمثل غیث چون باران است که [illegible] از آن نبات بروید با نظارت
و طراوت چنانکه برزگران را شگفت آرد [illegible] پس از چند روز بیاید [illegible] خشک شود و زرد گردد و باد آن را در عالم پراکنده کند چنانکه
و هیچ اثر نماند [illegible] دنیا نیز روزی چند زینت کند [illegible] آفتاب [illegible] خشک شود و ریزه ریزه کرده و بباد حوادث هلاک شود [illegible]
نیز [illegible] عیش و عشرت و کامرانی [illegible] چشم [illegible] حاصل شده ناگاه چون [illegible]
[illegible]
[illegible] تابوت شده [illegible] **شعر** [illegible] قد کان یعیر باللذات والطرب [illegible]
[illegible] خالد ولید [illegible]
[illegible] آفتاب [illegible]
[illegible] دولت [illegible] دنیا اعتماد نیست در طلب [illegible] در طلب مغفرت [illegible]
کوشید سابقوا الی مغفرة من ربکم و جنة عرضها کعرض السماء والارض اگر به دنیا [illegible] مشغول شوی از طاعت و عمل صالح
باز مانی از بهشت که [illegible] آسمان و زمین است محروم مانی [illegible] هیچ چشم [illegible] و بر خاطر هیچ آدمی نگذشته
[illegible] **بیت** [illegible] بهشت [illegible] روز حشر [illegible] دنیا دل تو مشغول است
[illegible] عبد الله سنان گفت که از امام ناطق جعفر صادق ع پرسیدم از حوض کوثر [illegible] گفت
[illegible] دست من گرفت [illegible] مدینه [illegible] دیدم که [illegible]
سفیدتر از برف [illegible] شیر [illegible] یاقوت [illegible]
[illegible] در قرآن وعده فرموده است [illegible] درختان دیدم [illegible]

نیکوتر

نیکوتر کس [illegible] حضرت امام جعفر صادق ع [illegible]
[illegible] امام جعفر صادق ع [illegible]
[illegible] رسول الله [illegible]
[illegible] روح [illegible]
[illegible]
[illegible] **شعر** [illegible]
[illegible] منازل الخلد والفردوس [illegible] بالقدس والفردوس [illegible]
[illegible]
و از حضرت رسالت [illegible] و در حضرت عزت [illegible] امام محمد باقر ع فرموده کونوا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ما کنتم تعملون [illegible]
[illegible] هذا الکتاب لا یغادر صغیرة و لا کبیرة الا احصیها [illegible]
[illegible] **بیت** [illegible]
[illegible]

[illegible] عزیزا [illegible]
[illegible]
[illegible] **بیت**
[illegible]
[illegible]
بیت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] امام حسین ع [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **شعر** [illegible]
هذا المحال فی القیاس بدیع لو کان حبک صادقا لاطعته ان المحب لمن یحب مطیع [illegible] حضرت امیر المؤمنین علیه السلام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **شعر** [illegible]
[illegible] **بیت** [illegible]
[illegible]
[illegible]

دروغ گو

دروغ گوید [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] قصه ایوب [illegible]
[illegible] ایوب [illegible]
[illegible]
[illegible] **بیت** [illegible]
[illegible] **بیت** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ایوب [illegible]
[illegible]
[illegible] ایوب [illegible]
[illegible] **بیت** [illegible]
[illegible] **بیت** [illegible]
[illegible]
[illegible]

معرفت او کرده کرد است فریاد مسنی الضر وانت ارحم الراحمین بر آورد و گفت خداوندا تا طلسم جسم من شکسته نه گردید هم که حق
عز شانه اکنون که قصه خزانه معرفت وقت رغبت تو کرده اند خزانه حضرت [illegible] مده سخن ا [illegible] سوی قلبی [illegible] فانی ا [illegible]
وانت بذا اجسانه ا چون تو در جان نه بجز جان جمله را نا چیز کن ا تا بجز جانان نخواهد [illegible] جان من ا در گفتار مسنی الضر ایوب گفته است
قوما گفته اند یکی انکه چون ایام بلیت دراز شد شیطان که [illegible] خام طمع ایوب [illegible] گفت [illegible] سجده
کن ایوب بانگ بروی زد و دور راند ان ملعون چون ایوب نا امید شد زنش رحمه را وسوسه کرد [illegible] دل مبارک ایوب
از غم بسوخت گفت از بلا نمی نالم از طمع خام اعدا نالم قول دیگر انست که ایوب از بلا نمی نالید از کثرت بلا نا امید نیز اگر ایوب را دیگر
رسیده بود که ان ایوب با شفای کس بیند انبیا و رسل این بلا را از حضرت ما التماس کرده اند بالطف [illegible] این بلا را [illegible] تو زنیادیم چنین
بلا قصد رفتن کرد ایوب از فرقش بنالید و گفت انی مسنی الضر تا آنکه پادشاه عالم خلعت [illegible] را در پوشانید القصه چنین
مدت گشت بسر آمد جبرئیل آمد که ای ایوب پای خود بر زمین زن ارکض برجلک هذا مغتسل بارد و شراب پس ایوب پای بر زمین زد
چشمه آب گشاده شد یک گرم گفته اند چشمه یکی بود در دست [illegible] سر [illegible] در وقت غسل کردن [illegible] ایوب [illegible] بر تن خود [illegible] و
شهرتی شیرین بیاشامید علت ظاهر و باطن او برفت جوانی و صورت نیک باز آمد [illegible] اگر [illegible] [illegible] و [illegible]
بلا سلامت نیست ا جبرئیل حله آورد و در وی پوشانید و تاجی بر سرش نهاد زنش رحمه غایب بود چون باز آمد ایوب را [illegible] در
صحرا می گشت و میگریست و نوحه میکرد ایوب [illegible] ایوب آواز داد که ای ضعیفه [illegible] بیمار [illegible] که مونس [illegible]
گم کرده ام [illegible] بیت گم کرده ام آرام دل [illegible] از آن گم کرده ام ا [illegible] گم کرده ام ا ایوب گفت
ان بیمار تو با که شناسی گفت در وقت [illegible] نام او [illegible] گفت ایوب گفت بیا که ایوبم بیت
بیا بیا که امان ترا پناه و نجات ا [illegible] دل ریش [illegible] نجات ا [illegible] بیا که یعقوب توام ا از جان [illegible]
توام ا هر چند که شربت شفا یافته ام ا بیمار [illegible] که ایوب توام ا بیا که رنج [illegible] شد و گشت [illegible] حضرت عزت عالی
و فرزندان او چند انکه بود باز داد [illegible] واهله و مثلهم معهم رحمة [illegible] ذکری [illegible] الباب فصل چهارم
روی عن النبی [illegible] انه قال العلم خلیل المؤمن والحلم وزیره والعقل دلیله والعمل قائده والرفق والده والبر اخوه والصبر
امیر جنوده صدق رسول الله بیت چه [illegible] برکات کلمات سید رسل [illegible] اهل ایمان در رستگار [illegible] حق بدین

خطاء

مکان جمع کرده از تفرقه [illegible] بر جاده حق و صراط مستقیم هم راه ثابت در دور فردا پیش جهان با حضرت مصطفی و مرتضی
و فرزندان ایشان علیهم السلام جمع گردان یا اله العالمین و یا خیر الناصرین از ادبیات [illegible] مصطفی در دریای حبیب
[illegible] مرکز دایره [illegible] سبحان الذی اسری مقرب مقام دنی فتدلی فکان قاب قوسین او ادنی [illegible]
مصطفی [illegible] که علم دوست مومن است و حلم وزیر او است و عقل دلیل او است و عمل [illegible] او
[illegible] ایست نیکو کار [illegible] مر او است صبر و شکیبایی امیر [illegible] او است [illegible]
[illegible] خود که العلم خلیل المؤمن علم دوست مومن است [illegible]
اگر مومن را [illegible] بد [illegible] اندیشه [illegible] علم نصیحت و عاقبت اندیشی پیش [illegible] اندیشه باز دارد و که آن تکلیف الهم
من عباده العلماء [illegible] مرتبه [illegible] از علم شریفتر [illegible] رفیعتر [illegible] العلم والمال والملک فاختار
العلم فاعطاه الله تعالی الملک [illegible] داد [illegible] معنای کتب آسمانی اختیار [illegible] شریعت [illegible] سلطنت [illegible]
[illegible] از یکجانب صورت ملک [illegible] سلطنت [illegible] حکمت [illegible]
[illegible] بر [illegible] علم [illegible] در [illegible]
در نظر خود [illegible] علم را بر تاج ملک اختیار کرد [illegible] حکمت را بر قبای [illegible] نظم [illegible]
و لکن [illegible] الوری [illegible] اختیاری ا بسیار نظر کرد [illegible] علم ا چون اختیار [illegible] در علم
قرار گرفت پادشاه عالم [illegible] علم ملک و پادشاهی [illegible] داد و [illegible] اهل عالم [illegible] انا جعلناک
جعلناک خلیفة فی الارض تا عالمیان [illegible] معلوم شد که این [illegible] تبع علم است [illegible] که عالم [illegible]
کند و بر علم [illegible] از عبادت عابدی که [illegible] و فرمود که علم بیاموزید که آموختن او حسنات
و درس او تسبیح و بحث او جهاد و آموختن [illegible] صدقه است و فرشتگان [illegible] استغفار [illegible] عالمان و [illegible]
[illegible] ماهیان [illegible] علم [illegible] حلم وزیره [illegible]
[illegible] نصیحت [illegible] اگر [illegible] خشم [illegible] حلم که وزیر است [illegible]

ویرا از ان باز دارد و حوادث عالم که [illegible] علم [illegible] حلیم [illegible] کاد الحلیم ان یکون نبیا آورده اند که امام موسی را
دشمنی بود که هر گاه امام موسی را بدیدی دشنام دادی و لعنت کردی او را [illegible] حوالیان گفتند ما را اجازت فرمای
که [illegible] گفت نه [illegible] حلیمان و رحیمان [illegible] صبر کنید اتفاقا روزی آن شخص [illegible] از آن حضرت سلام [illegible]
[illegible] بر گرفت و [illegible] شد و بر وی سلام کرد و فرمود که این [illegible] بستان [illegible]
و دشنام مده و لعنت مکن بیت که دیده است بعالم چنین علیم و حلیم ا زهی کریم و رحیم و زهی حلیم و علیم ا زهی امام [illegible]
زهی [illegible] قدیم ا زهی بفضل و کرم [illegible] ا زهی [illegible] ا [illegible] قادر قدرت [illegible]
قدیم [illegible] حکیم ا [illegible] کرسی و لوح و قلم [illegible] عرش عظیم [illegible] و عترت
مقام [illegible] عظیم ا [illegible] جهنم [illegible]
[illegible] ا برای آن [illegible] تسنیم ا چون [illegible] اکرام و انعام [illegible] امام [illegible]
زهی حلیم و کریم [illegible] نبوت و [illegible] رسالت و [illegible] امام موسی را [illegible] تعظیم و
توقیر [illegible] علم [illegible] العقل دلیله عقل دلیل و رهبر مومن است [illegible]
[illegible] توحید [illegible]
[illegible] عقل [illegible] علم [illegible]
[illegible] عقل [illegible] مقصود [illegible]
والعمل قائده [illegible] بیت هر که [illegible] باید ا
[illegible] ا [illegible] عمل چون [illegible]
[illegible] بیت [illegible] ا [illegible]
[illegible] ا [illegible] ا [illegible]
[illegible] ا [illegible] ا [illegible] ا [illegible]
والده [illegible] باید که مومن [illegible]

بکرانه

[illegible] تقریر کن گفت نابن الاسلام [illegible] اسلام و [illegible]
بیت [illegible] اسلام است ا [illegible] اسلام است ا [illegible] خلعت قرب [illegible]
تاج [illegible] اهل البیت [illegible] بیت [illegible] ان اکرمکم
عند الله اتقیکم بیت [illegible] ا [illegible] ا [illegible]
[illegible] دیگر فرمود که البر اخوه [illegible] نیکو کار [illegible]
[illegible] ان الابرار لفی نعیم [illegible] ان الابرار [illegible] کان مزاجها
کافورا [illegible] ان الذین فسقوا فماویهم النار بیت [illegible]
[illegible] ا [illegible] ا [illegible] ا دیگر فرمود که الصبر امیر جنوده
صبر امیر [illegible] مومن است [illegible] صبر [illegible]
[illegible] الایمان نصفان نصف صبر و نصف شکر [illegible]
[illegible] صبر و [illegible] شکر و صبر [illegible] تفضیل صبر است و گفته اند
[illegible] شکر اول [illegible] نعمت [illegible]
[illegible] دوم [illegible] شکر المنعم واجب [illegible]
[illegible] سلام علیکم بما صبرتم فنعم عقبی الدار [illegible] نعمت [illegible]
لازیدنکم [illegible] انما یوفی الصابرون اجرهم بغیر حساب سیم [illegible]
النعم [illegible] الرب [illegible] چهارم [illegible]
[illegible] بلا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بیت [illegible]

عرب زوالیم ده‌ا هر لحظه سر بر حاو ها لیم ده‌ا با هر که بیا یوم فراقی بنهد‌ا با هر که نیامدم و ها لیم ده‌ا شب ابراهیم در خواب دید
که او حق شده که اسمعیل را قربان کنی چون روز شد اندیشه میکرد که این از رحمن یا وسوسه از شیطان آن روز را روز
ترویه نام نهادند چون دیگر شب شد باز در خواب دید دانست که این حق است آن شب را عرفه و روز را نیز عرفه خوانند ابراهیم خلیل بفرمان
جبار جلیل با جبار اسمعیل را گفت ای فرزند دلبند جامه نیکو در پوش و [illegible] کرد و از نازک [illegible] که [illegible] دوستی
[illegible] با جامه [illegible] در پوشید و موی سرش شانه کرد و دو ابرو در بر گرفت و بوسه داد و گفت [illegible] [illegible] از خود جدا کنم اما
بر که متابعت فرمان خدا کنم **بیت** ای [illegible] بجز داغ [illegible] نمی‌بینم [illegible] ای [illegible] آتش [illegible]
بیمیرم [illegible] ابراهیم گفت ای جوان خلیل و ای [illegible] اسمعیل کارد و رسنی بمن ده تا [illegible] گفت یا خلیل الله [illegible] کارد
و رسن چه میکنی گفت [illegible] گوسفندی [illegible] که قربانی [illegible] [illegible] گفت [illegible] [illegible]
برادرم [illegible] آمد و گفت [illegible] ابراهیم اسمعیل را کجا میبرد گفت [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
پسر را کشته است خلیل الله [illegible] گفت که [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] اسمعیل [illegible] الله [illegible]
او باد **بیت** [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
کردی [illegible] دیده [illegible] [illegible] دیده [illegible] [illegible] [illegible] ابراهیم [illegible]
شاید شیطان [illegible] ابراهیم رفت و گفت یا خلیل الله فرزند خود را [illegible] [illegible] شیطان [illegible] ابراهیم [illegible]
و گفت ای لعین شیطان [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
که جان خلیل بفرمان او [illegible] [illegible] فرزند [illegible] فرمود که قربان [illegible] کرد [illegible]
نظم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] عاشق [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] چون از خلیل [illegible] اسمعیل [illegible] گفت [illegible] اسمعیل گفت [illegible] [illegible] گفت [illegible] خدا
گفت حکم خدا را [illegible] [illegible] [illegible] **بیت** [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] اسمعیل [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

سنگ انداخت حق تعالی واجب فرموده است که حاجیان سنگ اندازند اسمعیل پدر را آواز داد که ای پدر بزرگوار توقف کن
تا من در پیش روم که شیطان در عقب من است و مرا وسوسه میکند اگر چه من عزم سرم و از کشتن غم ندارم **بیت** فدا دوست کردم
جان و از کشتن نمی‌ترسم اگر ترسد کسی دیگر از اینها من نمی‌ترسم هزاران جان شیرین در طریق عشق در بازم رضای دوست چون
حاصل شد از دشمن نمی‌ترسم **بیت** بر سر بازار عشق آزاد نتوان آمدن بنده باید [illegible] [illegible] جانان آمدن [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] چون پدر و پسر [illegible] رسیدند [illegible] ابراهیم اسمعیل را خبر داد که یا بنی انی اری فی المنام انی اذبحک ای پسر در
خواب دیدم که ترا قربان کنم اسمعیل گفت یا ابت افعل ما تؤمر ستجدنی ان شاء الله من الصابرین ای پدر [illegible] ابراهیم گفت تو چگونه صبر
کنی گفت ستجدنی ان شاء الله من الصابرین [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ابراهیم گفت [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] **بیت** [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
چون [illegible] [illegible] [illegible] **بیت** [illegible] [illegible]
[illegible] ابراهیم گفت [illegible] [illegible] [illegible] **بیت** [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] اسمعیل گفت
[illegible] [illegible] [illegible] ابراهیم [illegible] اسمعیل [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
فرزند خود را قربان میکند پادشاه عالم فرمود [illegible] [illegible] خلیل [illegible] [illegible] ابراهیم کارد در
حلق اسمعیل [illegible] هر چند قوت کرد [illegible] اسمعیل میگفت زود باش [illegible] فرمان حق بجای آر گفت چکنم هر چند قوت میکنم کارد

[illegible] گفت ای پدر در روی من نگاه میکنی شفقت پدری [illegible] [illegible] قوت کنی روی بر خاک [illegible] ابراهیم روی
اسمعیل بر خاک نهاد و کارد بر قفای وی نهاد و هر چند قوت کرد کارد [illegible] [illegible] [illegible] اسمعیل [illegible]
ابراهیم گفت ای فرزند هر چند قوت میکنم کارد [illegible] گفت ای [illegible] [illegible] کارد بر حلق [illegible] [illegible] ابراهیم [illegible]
[illegible] اسمعیل [illegible] آواز که یا ابراهیم قد صدقت الرؤیا [illegible] ابراهیم [illegible] [illegible] اسمعیل [illegible] [illegible]
بجای قربان [illegible] ابراهیم نگاه کرد که جبرئیل میآید و گوسفندی [illegible] گوسفند [illegible] ابراهیم [illegible] گوسفند [illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] اسمعیل [illegible] [illegible] گفت ای فرزند [illegible] گفت [illegible]
[illegible] جبرئیل گفت ای ابراهیم اسمعیل را بگوی که هر دعا که [illegible] [illegible] اسمعیل گفت خداوندا [illegible]
تا قیامت هر که [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] پادشاه عالم [illegible]
[illegible] **بیت** هر کسی که [illegible] [illegible] [illegible] از فضل [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ابن موسی الرضا علیه التحیة و الثنا که چون حق تعالی [illegible] گوسفند فرستاد [illegible] اسمعیل [illegible] اسمعیل [illegible]
[illegible] [illegible] فرزند خود را قربان کردی [illegible] عظیم [illegible] [illegible] پادشاه عالم [illegible]
[illegible] فرزندان [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] گفت فرزندان [illegible] [illegible] فرزندان [illegible] گفت فرزندان [illegible] پادشاه عالم [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible] پادشاه عالم [illegible] ابراهیم [illegible] [illegible]
حکایت واقعه وی در مقابل آن [illegible] [illegible] فرزند خود قربان کرده [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] شهیدان [illegible] [illegible] [illegible] امام حسن عسکری [illegible] [illegible]
و وعید در حق جهودان اولئک الذین اشتروا الحیوة الدنیا بالاخرة فلا یخفف عنهم العذاب ولا هم ینصرون رسول [illegible]
من [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] جهودان این آیت [illegible] [illegible] جهودان [illegible] [illegible]

آنانکه [illegible] کشتند [illegible] رسول الله [illegible] فرزندان ترا کسی بکشد فرمود که جگر گوشه ام حسن را زهر دهند [illegible] پاره جگر وی
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] امام حسین را با فرزندان دیگر [illegible] [illegible] [illegible] امام حسین [illegible] عذاب خدای [illegible]
[illegible] که حق تعالی لعنت کرده است [illegible] امام حسین [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
کنندگان امام حسین [illegible] [illegible] [illegible] امام حسین [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] دستها و پایها بریده [illegible] خداوندا مرا از آتش دوزخ نجات ده [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] از آتش نجات [illegible] گفت [illegible] [illegible] [illegible] امام حسین را شهید کردند [illegible]
[illegible] امام حسین [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] مصطفی و مرتضی و فاطمه زهرا را دیدم [illegible] امام حسین [illegible]
حضرت امام حسین [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] حضرت فاطمه [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] **فصل نوزدهم** [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
رسول الله [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
بیت یا رب از جرم ما تو در گذری [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] عیب ما را بفضل خویش بپوشی [illegible] [illegible] [illegible] روز و شب
[illegible] [illegible] [illegible] از آتش دوزخ [illegible] [illegible] [illegible]
الدنیا و الآخرة [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

طهارت صغیر از آب و خاک [illegible] لولاک لما خلقت الافلاک رهبر شاهراه ایمان [illegible] جهان [illegible]
اصفیا محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم [illegible] اقرار [illegible]
[illegible] پنج حس شما از کار [illegible] قیوم نمایید [illegible]
[illegible] **اول** آنکه در سخن گفتن [illegible] روشن [illegible]
تا نام [illegible] **دویم** آنکه هر [illegible] معروف و مشهور [illegible] **سیم** [illegible]
[illegible] **چهارم** روشنایی چشم [illegible]
[illegible] حرام [illegible] حلال و حرام [illegible]
[illegible] حلال [illegible] نور الصدقة [illegible]
[illegible]

[illegible]

خنده و قیل الله **نظم** دعوی عشق جانان در هر زبان نگنجد [illegible] در هر نظر نیاید [illegible]
صفات ذاتش در هر بیان نگنجد [illegible] در [illegible]
[illegible]
[illegible] لطفش اندر جهان نگنجد [illegible]
[illegible] در هر زبان نگنجد [illegible]
اندر جهان نگنجد [illegible]
[illegible] **بیت** [illegible]
[illegible] **بیت** [illegible]
روشن [illegible]
[illegible]
ابوالحسن نوری روزی با یاران [illegible]
[illegible]

[illegible]

رفت مسلمانان میروان رفتند بر سر آن پسر را بر مرکبی نشانیده با سلاح تمام رو بمیدان آورد و گفت جهد کن ای پسر تا بفردوس حظ
برسی چون اهل حرب در پوست جوان در معرکه آمد حرب بسیار کرد و از دشمنان بسی کشت هر ساعت روی سوی آسمان کرد و در خوشی خرمی
خندید و نشاط تمام میرفت **نظم** گفتم آخر بوقت جان دادن / چیست خندیدن و خوشی ایستادن / گفت خوبان حور پرده برکرده اند
عاشقان پیش شان چنین حیرند / منصور عمار گفت ای جوان مرا رسم حرب ندانی ولیکن تا چشم [illegible] گفت ای
شیخ الحمد من چنانم اگر تو بر چنین سعی بیشتر کنی ناگاه در آن کوشش زخمی بر جوان آمد و شربت شهادت نوش کرد منصور گفت در
آن شب میان کشتگان میگشتم جوان را دیدم خون از جراحتش میرفت و نور از رخسارش میدرخشید وی را دفن کردم چون بشهر باز
آمدم مادرش را خبر دادم گفت دوش پسر را دیدم در خواب که در بهشت است گفتم ای جان ای پسر خبر ده تا بفردوس چه رسید گفت
ای مادر در آن ساعت که زخم بر من رسید فرمان آمد تا حوران فردوس پیش من آمدند پیش از آنکه بر روی خاک افتم بر کنار ایشان افتادم
این عاشق عقبا بود عاشقان مولی که شدند سابقان که مقربان حضرت حق اند که السابقون السابقون اولئک المقربون [illegible]
[illegible] سابق [illegible] مخصوص گشته تاج کرامت [illegible] بر سر ایشان نهاده صد هزار تیر [illegible]
قضا بر دل و جگر ایشان خورده و ایشان بر درگاه [illegible] باز آمده و کاسات زهر نوشیده و آه نکرده اگر مقالت
تصدیق [illegible] احوال و مقامات انبیا و اولیا نظر کنی از حضرت آدم [illegible] برفرق ذکریا [illegible]
طشت [illegible] سوخته دل [illegible] حضرت [illegible] تیغ بر فرق [illegible] حسن [illegible] حلق [illegible] بریده و جگر
تفتیده فرزند امام حسین شهید کربلا [illegible] فالامثل حضرت امام حسین [illegible]
رسید [illegible] رفیع تر باشد و ثوابیکه از آن اعظم تر [illegible] بر آن ظالمان و مکرها [illegible] عذاب خدای اکبر [illegible]
[illegible] شدند اما هیچ یکی
از ایشان از دنیا بیرون نشدند تا به بلایه مبتلا گشته و بعد از آن بعذاب ویل و عویل طویل در ماندند ان هؤلاء [illegible]
ثقیلا یوم لا ینفع فیه خلیل خلیلا [illegible] آورده اند که [illegible] را دیدند [illegible] گفت
با جماعتی [illegible] که امام حسین را شهید کردند [illegible] در خواب دیدم [illegible] رسول الله [illegible]

من گفتم مرا باور چه کار [illegible] بگرفت [illegible] حضرت رسول را دیدم نشسته [illegible]
کرده و آن کس را [illegible] آورده و فرشته [illegible] ایستاده و تیغ آتشین در دست ایشان [illegible] هر گاه که تیغ [illegible]
زدی آتش در وی افتادی و بسوختی چون نوبت بمن رسید گفتم یا رسول الله بخدای که من هیچ بر امام حسین نزدم فرمود که راست گفتی
اما با ایشان بودی و انبوه ایشان را زیادت کردی [illegible] پیش وی رفتم طشتی دیدم پر خون فرمود خون جگر گوشه من
حسین است [illegible] فرو برد و در چشم من کشید چون از خواب برجستم [illegible] نابینا شده **بیت** هر کس که کند ظلم
[illegible] در این که کور گردد [illegible] در عیون اخبار الرضا آورده است که واقعه امام حسین [illegible]
یاد کنید [illegible] قطره چند آب از دیده بیرون آید که هر که بر حضرت امام حسین بگرید هر گناه که کرده باشد حق تعالی
[illegible] امام حسین جان فدا کردن [illegible] ثواب [illegible]
امام حسین شهید [illegible] اگر [illegible] شنیده [illegible] که چون حضرت امیر المؤمنین
از حرب جمل فارغ شد [illegible] گفت [illegible] کاشکی برادر من [illegible] حاضر بودی تا بدیدی که حق تعالی ترا نصرت داد [illegible]

[illegible] علیه السلام

فرمود [illegible] گفت [illegible] بعد از آن [illegible] یاد کرد و گفت والله لقد شهدنا فی عسکرنا
هذا قوم فی اصلاب الرجال و ارحام النساء سیرعف بهم الزمان و یقوی بهم الایمان گفت [illegible] در این لشکر ما
قومی که در صلبهای پدران و رحمهای مادران اند [illegible] ظاهر شوند [illegible] ایمان پس اگر [illegible] که
[illegible] و از ثواب شهداء [illegible] گنید [illegible] قطره چند آب از دیده بیارید [illegible]
[illegible] تعظیم کردندی [illegible] قدم [illegible] تعظیم کردندی [illegible]
[illegible] جگر گوشگان آن حضرت [illegible] جور و جفا کردند **بیت** هم گویند [illegible]
[illegible] شفیع [illegible] کشتند [illegible] دل و جانم [illegible]
خنجر / بالماس جگر کردند پاره / چگویم من از آن قوم ستمگر / حسینم را ندادند قطره آب / بریدند حلق آن ساقی کوثر /
رخ چون ماه او کردند رنجور / شکسته سینه آن خوب منظر / ندا و ندا تو بستان داد من امروز / [illegible]

فصل بیستم روی عن النبی [illegible] انه قال اذا کان یوم القیمة یقعد علی ابن ابیطالب [illegible] الفردوس و هو جبل قد

علا علی الجنة و فوقه عرش رب العالمین و من سفحه یتفجر انهار الجنة و یتفرق فی الجنان و هو جالس علی کرسی من نور یجری
بین یدیه التسنیم لا یجوز احد من الصراط الا و معه براءة بولایته و ولایة اهل بیته [illegible] علی الجنة فیدخل محبیه الجنة و مبغضیه
النار صدق رسول الله **حکایت** [illegible] رسید [illegible] در ماند کان
[illegible] نعم الوکیل بیچاره کان [illegible] نعم المولی و نعم النصیر [illegible] و هو
السمیع البصیر **بیت** ای عقل برده سوی عرفان تو راه / علم تو نسر دفتر حکمت اگاه / [illegible] تو دلیل / ا
ذره [illegible] لطف تو گواه / پروردگارا [illegible] جلالت [illegible]
[illegible] کتب فی قلوبهم الایمان از ظلمت کفر [illegible] توفیق [illegible]
مکن که [illegible] عدل تو [illegible] مستحق آن نیستیم [illegible] فضل تو [illegible] مستحق آن نیستیم یا اکرم الاکرمین و یا خیر الغافرین
روایت است [illegible] رسالت [illegible] جلالت برگزیده کاینات [illegible] بلیغ مکتب
ادب و علم عالم [illegible] فصیح محفل انا افصح العرب و العجم خطیب [illegible]
محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم [illegible] مناقب [illegible] رسانیدم [illegible] روز قیامت باشد
[illegible] فردوس [illegible] بهشت [illegible] از آنجا آید و در بهشت
[illegible] و در حدیث آمده است که در بهشت صد درجه است [illegible] از زمین تا آسمان و بلندترین
درجهای بهشت فردوس است و بالای آن عرش [illegible] عظیم است و این فردوس جای مقربان حضرت عزت است و آن بالای
علیین است که حق تعالی فرموده که کلا ان کتاب الابرار لفی علیین و ما ادریک ما علیون کتاب مرقوم یشهده المقربون
در حدیث آمده است که اگر یکی از اهل علیین [illegible] روشن شود [illegible]
اهل علیین است [illegible] علی ابن ابیطالب [illegible] فردوس که بالای درجات علیین است [illegible] باشد
[illegible] و تسنیم [illegible] شراب مقربان است [illegible] دهند و دیگران را ممزوج چنانکه فرمود
و مزاجه من تسنیم عینا یشرب بها المقربون [illegible] عرصات [illegible]

او بود [illegible] بعرصات رسانند و اگر [illegible] باشد [illegible]
[illegible] الجنة و مبغضیه النار [illegible] از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام **شعر** ان علیا [illegible]
[illegible] فان ضعف الیقین [illegible] گفت روزی [illegible] رشید
[illegible] امیر المؤمنین [illegible] روایت کنم
گفت [illegible] روایت کنی گفت از فضایل [illegible] اگر خوف [illegible]
گفت خوف و ترس [illegible] گفت [illegible] گفت پانزده هزار [illegible] هزار حدیث [illegible]
[illegible] دیده ام [illegible] دیگر [illegible]
[illegible] که امیر المؤمنین [illegible] و لعنت [illegible] گفتم [illegible] فرشت [illegible]
گفتم چون [illegible] گفتم [illegible]
کشته گفت [illegible] دشنام میدهم و لعنت میکنم [illegible] زیانه [illegible] خانه [illegible]
در [illegible] شب در آمد [illegible] بتیغش کشم یا با آتش بسوزانم یا با آب غرق
کنم در این اندیشه در خواب شدم دیدم که در آسمان گشاده شد و رسول صلی الله علیه و آله فرود آمد [illegible] پوشیده و امیر المؤمنین علی علیه السلام
فرود آمد و سبز جامه پوشیده و امام حسن و امام حسین علیهما السلام فرود آمدند [illegible] پوشیده و جبرئیل کاسه
در دست داشت [illegible] رسول خدا [illegible] رسول علیه السلام فرمود که هر که شیعه
علی است [illegible] دیدم که چهل کس [illegible] رسول [illegible]
[illegible] خانه بیرون آوردند [illegible] گفت یا رسول الله [illegible] دشنام میدهد
رسول گفت [illegible] کس [illegible]
[illegible] گفتم [illegible] خانه [illegible]
بود [illegible] خانه [illegible] آمد [illegible] چون

دیدی عذاب خدای را سر در پیش افکنده و هیچ نگفت و آب از چشمش جاری شد **نظم** بعد از روش خود گفتا که او
مسخ است در روش کنی ای کن نشان بود ایمن ز عذاب خالق اکبر ۞ بیرون بردند سنگ را و اندر خانه اش کردند ۞
بماندم صاعقه افتاد در وی گشت خاکستر ۞ بدینان گشت مسخ و سنگ بعقبا نیز جاویدان ۞ عذابش از همه اهل جهنم باشد
افزون تر ۞ که و این سنگ کین مرتضی بر خواست در عالم ۞ که طوق لعنت اندر کردن او نیست چون چنبر ۞ هیچ شک
نیست که حق تعالی دوزخ را از برای دشمنان حضرت امیر المؤمنین آفریده است و بهشت را از برای دوستان وی چنانکه خود
فرموده که لو اجتمع الخلق علی حب علی ابن ابیطالب لما خلق الله تعالی النار اگر همه خلقان بر دوستی علی جمع شدندی حضرت عزت
جل و علا آتش دوزخ نیافریدی **شعر** ان علی ابن ابیطالب خیر الوری و اللیث الغالب ۞ یا طالبا شک علی اهل الخلق المعنی
الطالب ۞ فتوی رسول الله ان لا فتی الا علی ابن ابیطالب ۞ علی خیر البشر و من ابی فقد کفر ۞ علی بهترین خلقان است و هر که سلم
منکر در این جمله کافر است **نظم** بخدایی که آسمان و زمین ۞ است در تحت امر فرمانش ۞ برسولی که سوره و انجیل ۞ هست برهانش
هست نیز در شانش ۞ که علی بود خیر خلق الله ۞ بعد احمد امام حق دانش ۞ حضرت حق ز غایت تعظیم ۞ گفته بود ذات بفر آنش ۞
لا فتی گفت جبرئیل او را ۞ مصطفی خوانده شاه مردانش ۞ مرتضی را بدان تو چون دگران ۞ افضل عمر و زید میدانش ۞ در
مصافی که او کند جولان ۞ هیچکس نیست مرد میدانش ۞ هر که را بغض او بود نبود ۞ بخدا و رسول ایمانش ۞ چون با تفاق علی
بهترین خلقان است و رسول نفس او را نفس خود خوانده است که یا علی نفسک نفسی و لحمک لحمی و دمک دمی و در آیه مباهله
نفس علی را حق تعالی نفس رسول خوانده است پس علی بهترین خلقان است **بیت** چون علی بهترین خلقان است ۞ شاه مردان
و شیر یزدان است ۞ روز محشر بحضرت عزت ۞ شافع جرم و اهل عصیان است ۞ مرتضی را امام حق دانید ۞ هر که را علم
و عقل عرفان است ۞ حب او نقش صفحه جان کن ۞ کرت امید عفو و غفران است ۞ هر که از حب او بپیچد سر ۞ او ز تیغ
و خیل شیطان است ۞ نیست کس جز علی وصی نبی ۞ کین امامت بنص قرآن است ۞ او امام حق است نی بنزی ۞ که فلان و فلان
و بهمان است ۞ عترت او دلیل و اهل حقند ۞ جمله عالم طفیل ایشان است ۞ و قصه مباهله آنست که ترسان نجران که از اجبار

و رؤسای ایشان را عاقب و سید و عبد المسیح میگفتند پیش رسول آمدند و ایشان بسی تن بودند گفتند ای محمد ما یقول فی
عیسی قال عبد اصطفاه الله چگونه محمد در حق عیسی گفت بنده بود که حق تعالی برگزید و برا گفتند پدر او که بود گفت حق تعالی
وی را بی پدر آفرید گفتند هیچ خلق دید بی پدر و حق تعالی این آیه فرستاد ان مثل عیسی عند الله کمثل آدم خلقه من تراب ثم قال له کن فیکون
این عجب نیست که عیسی را بی پدر آفرید آدم را بی پدر و مادر حق تعالی او را از خاک آفرید مثل عیسی بنزدیک خدای تعالی چون مثل آدم است
گفتند این قول نکنیم و ترا باور نداریم حق تعالی این آیه فرستاد که فمن حاجک فیه من بعد ما جاءک من العلم فقل تعالوا ندع ابناءنا
و ابناءکم و نساءنا و نساءکم و انفسنا و انفسکم ثم نبتهل الآیه ای محمد هر که با تو خصومت کند در کار عیسی پس از آنکه علم یقین
بتو آید در حق او بگو بیایید تا ما پسران خود را بخوانیم و شما پسران خود را و ما زنان خود را بخوانیم و شما زنان خود را و ما نفسهای خود را بخوانیم و
شما نفسهای خود را الغرض که بحکم این آیه بحکم نفس ایشان و حکم نفس با بعد و این کنایت است از غایت اختصاص و محبت
چنانکه دو دوست که در دوستی بغایت رسیده باشند گویند که ایشان متحد شده اند که اگر بصورت دواند بمعنی یکی اند **شعر**
انا من اهوی و من اهوی انا ۞ نحن روحان حللنا بدنا ۞ فاذا ابصرتنی ابصرته ۞ و اذا ابصرته کان انا ۞ ثم نبتهل پس خدا را
بتضرع و زاری بخوانیم و لعنت کنیم بر دروغ زنان از ما و شما تا هر که دروغ زن باشد عذاب بر وی فرود آید پس مقرر کردند
که دیگر روز مباهله کنند با قوم خود دیگر روز بصحرا روند و مباهله کنند پس ترسا قوم خود را گفت اگر فردا محمد با عامه صحابه بیرون آید
با وی مباهله کنید و هیچ اندیشه مدارید که بر حق نیست و اگر با خویشان خود بیرون آید مباهله مکنید و مصالحه کنید پس دیگر روز
با مداد صحابه در مسجد جمع شدند هر یکی طمع آنکه رسول وی را با خود ببرد و خواهد فرمود حق تعالی مرا فرموده است با خاصگیان خود
بیرون آیم **بیت** غرض زانفسنا و ز نسا و ابنا ۞ علی و فاطمه شبیر بود و شبر ۞ پس خواجه عالم علی را برداشت و حسن و حسین را از پیش کرد و فاطمه را در پس خود و روی بصحرا نهاد و فرمود که یکی از صحابه بیاید پس اسقف چون نزدیک
ایشان آمد بدید گفت ایشان کیستند که با تو مباهله گفتند آنکه بر دست راست اوست داماد و پسر عم او است و آنکه در عقب او است
دختر او است و آن دو کودک نواده او اند اسقف گفت زینهار تا مباهله مکنند برویم و مصالحه کنیم که من
روی چند می بینم که اگر از حق تعالی درخواهند که کوهها از جای بکنند بکنند جمله پیش حضرت رسول آمدند و صلح خواستند

رسول خدا با ایشان صلح کرد و گفت بدان خدایی که جان من بید قدرت اوست که اگر صلح نکردی و با وجب مباهله کردی آتش از
این کوه بیرون آمدی و همه را بسوختی چنانکه در روی زمین یک ترسا زنده نماندی پس اگر نجات و رستگاری میطلبی تولا با
کن در دوستی دشمنان ایشان تبرا کن که بی تولا و تبرا طاعت و عبادت مقبول نباشد **شعر** خمس صلوة ای مردوده ۞ الا بحب
الخمسة الطاهرة ۞ المصطفی و المرتضی حیدر ۞ و ابنائهما و الزهرة الزاهرة ۞ **بیت** نماز پنج نپذیرد خدا ۞ بیدوستی تو بپنج
تن ۞ احمد رسول پس از آن مرتضی ۞ فاطمه آنگاه حسین و حسن ۞ این پنج تن آن پنج تنند که ششم ایشان جبرئیل امین بود و پنج تن
که اهل بیت رسول اند ایشان اند که آل عبا اند روایت که ام سلمه رضی الله عنه گفت روزی حضرت رسول در خانه من بود
فاطمه بیامد و طعامی بیاورد و از برای حضرت رسول انجناب فرمود علی و حسن و حسین را بخوانید بخوانند رسول با ایشان طعام
تناول فرمود چون فارغ شدند حضرت رسول بر سر گلیمی خیبری نشسته بود آنرا برگرفت و بر ایشان افکند و فرمود که اللهم
هؤلاء اهل بیتی فاذهب عنهم الرجس و طهرهم تطهیرا خداوندا اینها اهل بیت منند رجس از ایشان ببر و ایشان را پاک و پاکیزه گردان
ام سلمه گوید من بر در بودم گفتم یا رسول الله من از ایشان نیستم فرمود تو با خیری اما اهل بیت من اینها اند در حال جبرئیل آمد
و این آیه آورد که انما یرید الله لیذهب عنکم الرجس اهل البیت و یطهرکم تطهیرا و خود را در میان ایشان تعبیه کرد و گفت یا رسول الله
من نیز از شما ام آنرا روز باز جبرئیل را از آل عبا میشمارند **شعر** اهل العبا رسول الله و ابنته ۞ و بعلها و ابناها خمسة جمعوا ۞
جبرئیل سادسهم و الله تعالی سابعهم یوم العبا و لعل الله یجمعوا و دوستی و محبت ایشان از اصول دین است و رکنی از ارکان
مسلمانی است که حق تعالی میفرماید قل لا اسئلکم علیه اجرا الا المودة فی القربی بگو ای محمد که من در ادای رسالت از شما مزدی
نمیخواهم الا میخواهم که خویشان مرا دوست دارید از عبد الله عباس مرویست که چون این آیه آمد گفتند خویشان تو که اند که
حق تعالی مودت ایشان میفرماید رسول فرمود علی ابن ابیطالب و فاطمه و حسن و حسین و فرزندان ایشان هر که با دوستی ایشان
میرد بهشت وی را واجب شود از جریر ابن عبد الله البجلی روایت که رسول فرمود که من مات علی حب آل محمد مات شهیدا الا و
من مات علی حب آل محمد مات تائبا الا و من مات علی حب آل محمد مات مؤمنا مستکمل الایمان الا و من مات علی حب آل محمد مات
تبشره بالجنة ثم منکر و نکیر الا و من مات علی حب آل محمد یزف الی الجنة کما تزف العروس الی بیت زوجها الا و من مات علی حب آل محمد

والجماعة الا و من مات علی بغض آل محمد جاء یوم القیمة مکتوب بین عینیه آیس من رحمة الله الا و من مات علی بغض آل
محمد مات کافرا الا و من مات علی بغض آل محمد لم یشم رائحة الجنة حضرت پیغمبر فرمود هر که بر دوستی آل محمد میرد شهید میرد هر که
بر دوستی آل محمد میرد آمرزیده میرد هر که بر دوستی آل محمد میرد با ایمان میرد هر که بر دوستی آل محمد میرد ملک الموت و منکر و نکیر
وی را بشارت دهند ببهشت هر که بر دوستی آل محمد میرد وی را ببهشت برند چنانکه عروس را بخانه شوهر برند هر که بر دوستی آل محمد میرد بر سنت و جماعت
هر که بر دشمنی آل محمد میرد فردای قیامت میآید بر پیشانی وی نوشته که نا امید است از رحمت حق تعالی هر که بر دشمنی آل محمد میرد
کافر میرد هر که بر دشمنی آل محمد میرد هرگز بوی بهشت نشنود وای بر بیچارگان ظالمان که بر آل محمد چندین ظلم کردند و بیداد نمودند
علی الخصوص بر جگر گوشه مصطفی و مرتضی نور دیده فاطمه زهرا امام حسین شهید کربلا که سیصد جراحت بر جسد نازنینش
زدند **شعر** فلک عقوبة لا اهتدت الیها ۞ و ثمود بها و کان الملفخر ۞ و جسرة اذلم اکن فواد ایل ۞ فی القوم تبلغ
نفلهم الی الا وهفر ۞ آورده اند که حضرت رسول از سفر میآمد بخانه ام معبد فرود آمده در پهلوی خیمه درختی خشک
بود رسول در زیر آن درخت بوضو ساختن مشغول گشت چون مضمضه کرد آب دهان مبارک حضور را بر آن درخت ریخت
دیگر روز اهل آن خیمه گفتند دیگر روز آن درخت را دیدیم بزرگ شده با نضارت و طراوت هر چند تمامتر روز بروز
بزرگتر میشد تا درختی عظیم گشت و میوه و بار شد میوه خوشبوی تر از مشک و شیرین تر از عسل که اگر گرسنه خوردی سیر شدی
و اگر تشنه خوردی سیراب شدی اگر بیمار خوردی شفا یافتی اگر درویش خوردی توانگر گشتی ما را از آن شجره مبارکه بهره بودیم اهل
بادیه در سایه او آمدندی و هیچ حیوانی بود تا روزی بامداد آمدیم آن درخت میوه فرو ریخته بود و برگش زرد شده و شاخ و
فرع کرده دانه و هناک شدیم پس بر نیامد که خبر وفات حضرت رسول بما رسید بعد از آن درخت میوه داد در اما اندک
بعد از سی سال روزی بامداد آمدیم دیدیم که درخت میوه ریخته و برگ زرد شده و خار بار آورده گفتیم آه حادثه دیگر
افتاده است ناگاه خبر شهادت امیر المؤمنین علی بما رسید با تو فیض بر در نشستیم و دیگر آن درخت میوه نیاورد در دست ما مگر
برگ آن درخت تبرک میجستیم و بیماران و دردمندان از آن شفا یافتند تا روزی دیگر در بامداد آمدیم و دیدیم که از ساق
و برگهای آن درخت خون تازه میچکید گفتیم آه حادثه عظیم افتاده است و چون شب درآمد آواز نوحه و زاری جنیان

واز ایران ورفت می‌شنیدیم وکسی را نمیدیدیم در تفحص آن افتادیم تا چه حادثه شد ناگاه خبر واقعهٔ امام حسین علیه السلام رسید
با تم آنحضرت بنشستیم و مصیبت آن شهزادهٔ مظلوم قیام نمودیم و خوناب از دیدها روان کردیم [illegible]
بر مصیبت و رنج بر مسلمانان نبود هرکه در ماتم او ننالد شعر اتت الروح لو اکیف [illegible] لعبد الحسین [illegible]
[illegible] حسینا [illegible] وصبی جمیع [illegible] هذا بنات محمد مصیبة [illegible] فی البلدان [illegible]
بنی [illegible] فرح [illegible] انظروا الی افعال الزناة [illegible] کربلا [illegible] کعب الاحبار [illegible]
مدینه [illegible] واقعه که در کتابها خوانده بود خبر رسید گفت عظیم تر این واقعه [illegible] کشتن امام حسین علیه السلام
بود چنانچه خوانده ام که آن روز که امام حسین را شهید کنند فرشتگان [illegible] آسمان بگریند واز آسمان خون ببارد
شبانگاه آن روز سرخی در آسمان پیدا شد که تا قیامت بماند گفته یا ابا اسحق پیغمبران ورسولان بسیار کشته اند [illegible]
هیچکس را از آسمان خون نبارید است و بر هیچکس نگریسته است گفت [illegible] ان قتل الحسین عظیم [illegible] کشتن حسین
کار [illegible] پیغمبر [illegible] سید رسولانست پسر سید اوصیاست [illegible] فاطمه زهراست [illegible]
که جان [illegible] قدرت اوست که چنانکه خوانده ام [illegible] شهید کنند [illegible] فرشتگان [illegible]
و دیگر [illegible] تا روز قیامت که هرگز از گریه باز نه ایستند و در هر شب آدینه [illegible] هزار فرشته فرود آیند [illegible]
شهزاده نوحه وزاری کنند و فضل او زیادت [illegible] اهل آسمان [illegible] عبدالله المقتول خوانند فرشتگان [illegible]
[illegible] فرشتگان [illegible] یا حسین مظلوم خوانند آن روز که حضرت امام حسین را شهید کنند آفتاب [illegible]
شبانه روز گرفته باشد جهان تاریک شد [illegible] بیت المقدس هر سنگی که برداشتند خون تازه [illegible]
روی عن رسول الله [illegible] ان الله تعالی اختار من الناس الانبیاء ومن الانبیاء الرسل ومن الرسل [illegible] ومن الشهور
رمضان ومن الایام الجمعة ومن اللیالی لیلة القدر [illegible] خیر من الف شهر [illegible]
[illegible]

[illegible]

القوافی [illegible] عالم [illegible] وتفکر [illegible] بیت [illegible] درمان و علاج [illegible]
[illegible] هرچه از دل ریش خویش گویم باتو [illegible] ناگفته تو صد هزار چندان دانی [illegible] پادشاه [illegible] طاعت نداریم [illegible]
[illegible] واثق [illegible] ان [illegible] که بدین آیه که فرموده و لا تقنطوا من رحمة الله [illegible] بیت [illegible]
راه [illegible] لا تقنطوا من رحمة الله [illegible] چشم بدان داریم [illegible] الا تخافوا ولا تحزنوا وابشروا بالجنة [illegible]
[illegible] رحمت [illegible] معصیت [illegible] رحیم [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] وسیله ساخته ایم بیت وسیله ساخته ام [illegible] آل محمد [illegible]
فدای آل محمد [illegible] بزرگوار خدایا ببخش [illegible] آل محمد [illegible] هر چند گناه [illegible]
در حبل المتین ان الله یغفر الذنوب جمیعا [illegible] پادشاه [illegible] محمد و آل محمد که [illegible] رحمت و مغفرت [illegible]
یا الله العالمین و یا خیر الناصرین [illegible] برگزیده حضرت [illegible] سبحان الذی اسری [illegible]
مصطفی [illegible] که پادشاه عالم [illegible] پیغمبران [illegible] برگزید [illegible] پیغمبران رسولان را [illegible]
[illegible] رمضان را [illegible] روز جمعه را برگزید [illegible] شب قدر [illegible] هزار ماه [illegible]
این شب [illegible] پادشاه عالم اول آدم [illegible] برگزید
ونوح را [illegible] الانبیاء [illegible] ان الله اصطفی آدم ونوحا [illegible] اولوا العزم [illegible] حق تعالی رسول را [illegible]
العزم من الرسل [illegible] پیغمبر [illegible] در سورهٔ انعام [illegible] فبهداهم اقتده [illegible]
[illegible] صاحب شریعت [illegible] نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد [illegible] شریعت [illegible] حضرت محمد
شریعتها منسوخ [illegible] حق تعالی انبیا را [illegible] حضرت محمد را [illegible] بیت [illegible]
[illegible] دعا [illegible] از کرم و بخشش [illegible] عالمیان [illegible]
[illegible] ام سلمه گفت روزی [illegible] حضرت [illegible]

دعوی میکنی که از ابراهیم فاضلتری ابراهیم خلیل بود و تو خلیل نیستی خواجه فرمود ابراهیم خلیل بود ومن حبیبم و مصطفی ام [illegible]
[illegible] از خلیل [illegible] تو میگوئی که از موسی فاضلترم موسی کلیم بود با حق سخن گفت [illegible]
سخن گفت [illegible] آسمان [illegible] سخن گفتم با حق [illegible] تو میگوئی که از
عیسی [illegible] مرده را زنده کرد [illegible] خواجه دست [illegible] حضرت علی [illegible]
[illegible] گفت [illegible] رسیدم [illegible] گفت [illegible]
یوسف بن کعب [illegible] زنده کن [illegible] امیر المؤمنین [illegible] شهید
[illegible] ام سلمه گفت [illegible] حضرت رسول اجازت خواستم [illegible] بقیع [illegible]
[illegible] کعب [illegible] رسول [illegible]
[illegible] یوسف بن کعب [illegible]
[illegible] شنیدم [illegible] کعب [illegible]
[illegible] قریش [illegible] امیر المؤمنین [illegible]
[illegible] پادشاه عالم آدم و نوح را برگزید [illegible] ان الله اصطفی آدم ونوحا وآل ابراهیم وآل
عمران [illegible] نبوت [illegible] ابراهیم [illegible] آل عمران [illegible] موسی [illegible]
[illegible] عیسی [illegible] مریم [illegible] عمران [illegible] اهل البیت [illegible] علی ابن ابیطالب [illegible]
عمران [illegible] رسالت [illegible] ابراهیم [illegible] آل عمران [illegible]
[illegible] کفی بالله [illegible]
[illegible] آل ابراهیم [illegible]
آل عمران [illegible]

[illegible]

فرستاده که اگر مردی [illegible] ولایت [illegible] نبوت [illegible]
[illegible] پادشاه عالم [illegible] آدم را برگزید [illegible] خلافت [illegible]
[illegible] خلیفة [illegible]
[illegible] خلافت و امامت [illegible] شعر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ان الله اصطفی آدم [illegible] آل عمران [illegible]
[illegible] حسین [illegible]
[illegible] فاطمه [illegible] حسن و حسین [illegible] رحمة الله [illegible] لعنة الله [illegible]
[illegible] شام [illegible] عراق [illegible]
امام حسن [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] هرچند آدم برگزیده حضرت [illegible]
[illegible] جعفر الصادق [illegible] آدم [illegible] بهشت [illegible]
قصر [illegible]
[illegible] آدم [illegible] فاطمه [illegible]
[illegible] فاطمه [illegible]
[illegible]

این کوثر را جهت قال رسول الله الحسن والحسین سیدا شباب اهل الجنة گفت این فرزندان من حسن و حسین اند که سید این جوانان بهشت اند آدم بر بالای
قبه پنج نور دید بر بالای یک نوشته که انا المحمود و هذا محمد و بر بالای دیگری نوشته که انا الفاطر و هذه فاطمه و بر دیگری نوشته که انا الاعلی و هذا علی
و بر دیگری نوشته که انا المحسن و هذا الحسن و بر دیگری نوشته که انا قدیم الاحسان و هذا الحسین جبرئیل گفت ای آدم این نامها را [illegible]

[illegible]

خود را اعلام کردم در آن وقت که در پیش حضرت اهل البیت بودم در کفت قبول کردم حق تعالی ملائکه را فرمود تا بر تو سلام کردند [illegible]
پس کفت چون این حدیث شنیدم از رسول دوستی علی با کوشت و خون من آمیخته شد و هرکز درون [illegible] و خلاف [illegible] کردم
هم دوستان وی چنین بودند آورده اند که سیاهی را بحضرت شاه مردان آوردند که دزدی کرده بود امیر المؤمنین ع فرمود
یا اسود دزدی کرده کفت بلی یا امیر المؤمنین حضرت فرمود [illegible] یا امیر المؤمنین
فرمود یکبار دیکر از تو بپرسم اکر اعتراف آری دست ات [illegible] کفت یا امیر المؤمنین چنانکه [illegible] شاه مردان بار دیکر از وی
اعتراف آورد دستش را ببریدند سیاه دست بریده را بر دست چپ کرفت و بیرون رفت [illegible]
رسید پرسید که یا اسود دست که ببرید کفت امیر المؤمنین [illegible]
[illegible] جمیع مؤمنان [illegible] ابن الکوا کفت او دست تو برید و تو مدح او [illegible]
او که [illegible] با کوشت و خون من آمیخته است [illegible] بیت اکر [illegible]
قدم [illegible] ابن الکوا پیش حضرت امیر المؤمنین آمد [illegible] امیر المؤمنین فرمود
که ما را دوستان باشند که اکر [illegible] پاره پاره کنیم جز دوستی ما نیفزاید و ما را دشمنان [illegible] جز
دشمنی ما نیفزاید حضرت امام حسن ع فرمود تا او را طلبیدند و کفت یا اسود دست تو [illegible] مدح و ثنای [illegible] کفت یا
امیر المؤمنین حق تعالی مدح و ثنای تو میکند بیت [illegible]
حضرت شاه مردان [illegible]
[illegible]
[illegible] کفت کدام کمیت
[illegible]
[illegible]
[illegible] ابن فضل ابن الربیع [illegible]

[illegible]

از جرم [illegible] منم موصوف بمعروف منم [illegible] عظیم [illegible]
کتاب [illegible] القرآن المجید منم [illegible] العظیم منم صراط المستقیم منم علی برادر رسول [illegible] کفت
رسیده است که تو معجزه رسول خدایی و امام [illegible]
[illegible] کفت [illegible] سوم [illegible] شصت هزار کس [illegible]
[illegible] بدانیم که تو حجت خدایی [illegible]
شاه مردان [illegible]
داده است که برادر رسول خدا است [illegible] کفت [illegible] حضرت شاه مردان آمدم کفت [illegible]
که [illegible] جنازه [illegible] اعرابی جنازه [illegible] شاه مردان نماز [illegible] اهل
کوفه [illegible] شاه مردان [illegible] اعرابی [illegible] جنازه [illegible]
[illegible] شاه مردان فرمود [illegible] اعرابی کفت [illegible]
کفت [illegible] شاه مردان فرمود [illegible]
[illegible] شاه مردان [illegible] اهل کوفه
کرد و کفت ای اهل کوفه [illegible] بنی اسرائیل [illegible] از علی ابن ابی طالب که برادر رسول خداست [illegible]
[illegible] کشته [illegible] زنده [illegible]
[illegible] کفت [illegible]
و کفت لبیک یا حجة الله فی الانام و المتفرد بالفضل و الانعام شاه مردان فرمود [illegible] کفت [illegible]
[illegible] امیر المؤمنین [illegible]
کرد [illegible] اعرابی [illegible] کفت یا امیر المؤمنین [illegible] در خدمت تو باشم [illegible] شاه مردان
بودند تا که در صفین شهید شدند امیر المؤمنین ع فرمود [illegible] شعر [illegible]

[illegible] الله [illegible] هو السلام الکنوز و الجوهر الذی [illegible] المقدس [illegible]
[illegible] الغلوم الظهور [illegible] علم المصطفی و شفیقه [illegible]
کن تا حضرت [illegible]
[illegible] الذین اتبعوا من الذین اتبعوا و راوا العذاب [illegible] نعمت و کمال
دین [illegible] و اسلام پسندیده [illegible] الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام دینا
و چون [illegible] دوستان [illegible] آورده اند که بعد از وفات آنحضرت [illegible]
که دوستان وی [illegible] ابو الاسود الدیلی [illegible]
شهد [illegible] ابو الاسود [illegible] کفت
[illegible] کفت [illegible] شاه مردان [illegible]
و کفت شعر [illegible] علیک [illegible] امیر المؤمنین [illegible] آورده اند که حضرت
شاه مردان [illegible]
امیر المؤمنین ع فرمود یا رشید [illegible] رشید کفت [illegible] شاه مردان [illegible] درخت [illegible]
[illegible] درخت [illegible] درخت
[illegible]
[illegible]
[illegible] کفت
کفت [illegible]
[illegible] رشید [illegible] در حق اهل البیت و دوستان و دشمنان [illegible] و حکایت
[illegible] رفت و وی را خبر داد

کفت

کفت زبانش ببرید [illegible]
[illegible] شهید شد و سعید کشت [illegible] بیت در مطبخ عشق
جز نکو را نکشند [illegible] زشت خو را نکشند [illegible] مرده را نکشند [illegible]
که در طواف [illegible] شهید شد [illegible] را شهادت
[illegible] رشید و سعید شد [illegible] و لا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا بل احیاء عند ربهم یرزقون [illegible]
شهید کرده [illegible] حق تعالی [illegible]
داده است [illegible] حقیقت [illegible]
[illegible] شاه مردان فرمود [illegible] و الله لابن ابی طالب آنس بالموت من الطفل [illegible] ابی طالب [illegible]
[illegible] فرمود [illegible]
[illegible] یعقوب [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] یوسف [illegible]
[illegible] رسول [illegible]
رسول [illegible] فرمود [illegible] السموات و الارض [illegible] کعب [illegible] کفت یا رسول الله [illegible]
باشد کفت [illegible]
که او چراغ [illegible] حق تعالی
ترتیب داده است [illegible]
امامان [illegible] حسن و حسین علیهما السلام بیت [illegible] حسین و حسن [illegible]
یکبار [illegible] از قول خدا [illegible] در حدیث آمده است [illegible] کفت
[illegible] حق تعالی فرمود [illegible]

که ارکان ترا بحسن و حسین آراسته کرده‌ام فتبخترت الجنة کما تتبختر العروس بین النسوة در بهشت بجنابید چنانکه عروس در میان زنان شاد کند تو
اگر بهشت بحسن و حسین آراسته گردانیده است و اگر عرش است حسین و حسن گوشواره عرش خواهند بود روز قیامت بیت
دو گوشواره عرش خدا حسین و حسن ؛ دو شاهزاده دین زینت زمین و زمن ؛ دو گوهر عالم آدم دو فخر جمع امم ؛ دو حضرت الاصطفی [illegible] دو
اعلم دو احسن ؛ دو یادگار رسول و دو نامدار بتول ؛ که روشن است بایشان تمام سر و علن ؛ مقرر است بر ایشان و عترت ایشان ؛ اساس
ملت دین و بنای فرض و سنن ؛ ز لوح دل نرود نقش مهرشان ما را ؛ اگر ز کالبد جان نازنین از تن ؛ در حدیث آمده است
که فردای قیامت حق تعالی بفرماید تا منبری از نور بر راست عرش نهند و منبری از نور بر چپ عرش پس یکی امام حسن و بر دیگری امام حسین
عرش بایشان آراسته گردد چنانکه عروس بگوشواره با چنین حق شناسند و بزرگ کنند که [illegible] در کاه ربوبیت [illegible] چندان ظلم و بیداد
کنند و از خداوند نترسند بیت منکرانی که حدیث نبوی رد کردند ؛ انچه ظلم بر اولاد و عم کردند ؛ بنهادند اساس ستم و جور و جفا ؛
بدعت فتنه و بیداد پدید کردند ؛ مصطفی چون همه با امت خود نیکی کرد ؛ امتان با همه چه با عترت او بد کردند ؛ کم فتد [illegible] اولاد
بهر دانها ؛ هرچه کردند حقیقت همه با خود کردند ؛ امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود روزی رسول صلعم بحجره ما در آمد و ما طعامی ساخته بودیم
در پیش آنحضرت نهادیم تناول فرمود چون فارغ شد در ما نگریست و بگریست گریستن سخت گفتم یا رسول الله تو را چه شد خدا ترا [illegible]
هرچه ترا گریانید فرمود آنچه بعد از من با شما خواهند کرد که پیدا می بینم جهان [illegible] بر فرق تو زنند و محاسن ترا بخون
خضاب کنند و [illegible] حسن را طعنه بر ران زنند و بعد از آن زهرش دهند تا جگرش پاره پاره شود و
حسین را در صحرای کربلا غریب و تنها بعد از آنکه فرزندان و خویشان و محبان ویرا بکشند بخواری و زاری ویرا نیز شهید کنند
حرم ویرا اسیر ببرند [illegible] طاغیان یاغیان از عذاب خدای جهان [illegible]
[illegible] ایشان [illegible] است که [illegible] بیت هرکه با آل نبی ظلم کند وای بر او
تا نپندارند [illegible] پس فرمود که هرکه زیارت شما کند و بر شما بگرید [illegible] در موقف
بگیرم و از هول قیامتش بیرون آورم و به نعیم مقیمش برسانم پس جهد کنید و احوال ایشان یاد کنید و قطره چند آب
از دیده ببارید تا بدین نعمت و کرامت برسید از امام ناطق جعفر صادق علیه السلام روایت است که فرمود هرکه بر امام معصوم حسین

علیه السلام بگرید یا بگریاند دیگری را بیاید بهشت ویرا واجب شود و در عیون اخبار الرضا علیه السلام آورده است که دعبل
خزاعی گفت چون پدرم را وفات آمد من حاضر بودم زبانش بسته شد و رویش سیاه گشت من بترسیدم و از [illegible]
نا امید شدم چون وفات کرد ویرا در خواب دیدم که می آید با روی سفید و روشن و جامه سفید و نیکو پوشیده گفتم ای پدر
حق تعالی با تو چه کرد گفت ای [illegible] سیاهی روی و گرفتن زبان من از آن بود که در دنیا خمر میخوردم هم چنان رویم سیاه و زبانم بسته
بود حضرت رسول صلعم بیامد و گفت دعبل تویی گفتم آری یا رسول الله فرمود بر خوان آن مرثیه که در حق فرزندان من گفته گفت خواندم
شعر الا افحک الله الدهر ان ضحکت ؛ و آل احمد مظلومون قد قهروا ؛ مشردون نفوا عن عقر دارهم ؛ فانهم قد جفوا [illegible]
رسول صلعم بگریست و گفت نیکو گفته و مرا شفاعت کرد و [illegible] بخشیدند و اینجا که رسول است [illegible] مبارک خود برملا کرده در
پوشیده است راست گفته [illegible] آل محمد مظلومانی بودند مقهوران بودند و از خان و مان [illegible] بیرون کرده [illegible] و از ایشان کشته
و بعضی از جور و ظلم ظالمان در اقطار عالم متفرق گشته و در هر شعبی و [illegible] پنهان گشته و خوف و ترس [illegible]
فصل بیست و [illegible] روی عن رسول الله صلعم انه قال ان ادنی اهل النار عذابا یوم القیمة رجل علیه نعلان من النار یغلی منهما
دماغه کانه مرجل مسامعه [illegible] جمر و اشفاره لهب النار و یخرج [illegible] بطنه من قدمیه فانه لیری انه اشد اهل النار عذابا
و انه من اهون اهل النار عذابا صدق رسول الله [illegible] ای ملک [illegible] صمد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عاشقان [illegible] صدق سالکان راهت [illegible]
برآید [illegible] بدور افتادگان [illegible] ؛ باب دیده طفلان معصوم ؛ بسوز سینه پیران مظلوم
که اندرین وقت [illegible] غفلت [illegible] عنایت [illegible] از دلهای [illegible] بردار و هم را از خواب غفلت [illegible]
[illegible] شراب شهوت [illegible] کرامت کن پروردگارا [illegible]
[illegible] لطف و کرم [illegible] خلوت [illegible]
کامی [illegible] یا ارحم الراحمین و یا خیر الناصرین روایت است از [illegible] شفیع امت [illegible]

که هرچند [illegible] دنیا بر دین [illegible] چون [illegible] الفقر فخری [illegible] حاصل نیاید چون ابر [illegible]
نیاید تفیض من الدمع [illegible] رسول الثقلین و [illegible] برگزیده حضرت [illegible] رسول الله صلعم [illegible]
او شنیدی میفرماید که فردای قیامت که خلایق را در موقف حساب بدارند که وقفوهم انهم مسئولون [illegible]
بزانو در آیند که [illegible] جاثیة هرکه پای [illegible] نفس [illegible] نهاده باشد [illegible]
نهاده امروز پای در براق کرامت [illegible] بهشت فردوس [illegible] کرامت [illegible] ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات
کانت لهم جنات الفردوس نزلا امیرالمؤمنین فرمود که مرا سه دوست بود یکی آنکه گوید من با توام [illegible] و [illegible]
که اگر عمل بد باشد دشمن بود [illegible] دیگر آنکه من با توام تا بوقت مرگ [illegible]
دیگر آنکه با او باشد [illegible] فرزندش بود چون [illegible] تسلیم کنند [illegible] عمل صالح کن [illegible] نفس [illegible]
[illegible] بیت غلام [illegible] که پای [illegible] نفس [illegible] نهاد ؛ نظر حلال [illegible]
[illegible] نظر [illegible] ؛ [illegible] ؛ [illegible]
باشد [illegible] عروس دنیا [illegible] کرده باشد [illegible] بهشت [illegible] کرده امروز [illegible]
[illegible] سخت باشد [illegible] آتش [illegible]
[illegible] آتش [illegible]
[illegible] عذاب [illegible]
[illegible] یوم ینفخ فی الصور فتأتون افواجا
میفرماید که روزی [illegible] رسول الله [illegible] ابو ایوب
انصاری [illegible] رسول صلعم [illegible] فرمود [illegible] عظیم [illegible] روز قیامت [illegible]
حشر کنند بیت حشر خلق [illegible] روز جزا ؛ [illegible] حدیث مصطفی ؛ بعضی بصورت خوکان بعضی
بصورت بوزینگان بعضی را [illegible] بعضی کور باشند بعضی کر باشند بعضی را زبان [illegible] بیرون آمده
باشد [illegible] بعضی را دستها و پاها بریده باشند بعضی را لباس قطران پوشیده بعضی را

بر درختان آتشین کرده بعضی را از ایشان [illegible] باشد مانند مردار گفتند یا رسول الله اینها کیستند و این عذابها از برای چیست
فرمود اینها که بر صورت خوکانند حرام خوارگانند و رشوت ستانندگان و اینها که بر صورت بوزینگان سخن چینانند اینها که
[illegible] رباخوارگانند و قاضیانند که حکم بناحق کرده باشند [illegible] اینها اند که [illegible] باشند اینها که زبان
[illegible] عالمانند که [illegible] گفته باشند [illegible] کرده باشند آنانکه دست و پا بریده باشند [illegible]
باشند آنانکه بر درختان آتشین باشند [illegible] آنانکه با لباس قطران باشند متکبرانند آنانکه [illegible]
و لذات حرام مشغولند حضرت پیغمبر فرمود که هرکه [illegible] بهشت بر وی حرام کردانند امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که هرکه
بر مؤمنی چیزی [illegible] روایت کند [illegible] و در پیش [illegible] نقصان بود و از چشم مردمان بیفتد از ولایت خدای
بیرون آمده باشد و در ولایت شیطان داخل شده باشد دهم از کلام ناطق جعفر صادق روایت شده که سه کس باشند که در بهشت
نروند یکی آنکه خون حرام کند دوم خمرخواره سیم سخن چین حضرت رسول فرمود که هرکه [illegible] و [illegible]
[illegible] که [illegible] امام [illegible] فرمود که هیچ پیغمبر [illegible] تمام کردانیده [illegible] خمر حرام کردند
در رسول صلعم فرمود که خمر حرام بود در زمان همه پیغمبران رسول فرمود که بهشت را حرام کرده [illegible]
[illegible] فرمود که عذاب گور از سه چیز است [illegible] غیبت گفتن و سخن چینی کردن و [illegible] امیر
المؤمنین علیه السلام فرمود که دروغ گوید کسیکه گوید من حلال زاده ام و گوشت مردمان بغیبت میخورد [illegible] غیبت [illegible]
خورش سگان جهنم است بیت غیبت مردم مگو بهتان مکن ؛ خانه اسلام را ویران مکن ؛ در طریق جنة الفردوس [illegible]
دوزخ و نیران مکن ؛ [illegible] گناه [illegible] سیاه [illegible] کرده اید و چه عذر
ساخته اید ان لدینا انکالا و جحیما و طعاما ذا غصة و عذابا الیما میفرماید که ما ساخته ایم [illegible] از برای [illegible]
آهنین و غلها [illegible] آتشین [illegible] ایشان است [illegible] طعامیست با غصه طعام ایشان
چه باشد زقوم و ضریع و غسلین و غساق [illegible] خون [illegible]
[illegible] حضرت رسول [illegible] فرمود [illegible]

و دزد و الظاهر الاثم و باطنه ففی ترک الذنوب الظاهرة خلاص النفوس من عذاب النیران و فی ترک الذنوب الباطنة خلاص القلوب من
عذاب الهجران در ترک گناه ظاهر خلاص تن است از عذاب آتش و در ترک گناه باطن خلاص دل است از عذاب هجران شعر
الهی [illegible] و ظنی بک یا رب جمیل فحقق یا الهی حسن ظنی الهی گناهان بسی کرده ایم
بفضل تو نعمت بسی خورده ایم ره آرزو رفته ایم بی شمار [illegible] در بسته ایم تهی دستیم از طاعت ای کردگار با اخلاص چیزی
نیاورده ایم ولکن تو دانی که هرگز بقصد بکفر و بشرک نیاورده ایم شفاعتی لاهل الکبائر من امتی سوی الشرک و الظلم فرمود که شفاعت
من اهل کبایر راست از امت من بغیر شرک و ظلم یعنی مشرک و ظالم را شفاعت نکنم و در حدیث آمده است که فردای قیامت جانوری
از دوزخ بیرون آید یعنی کژدمی از کژدمان دوزخ رأسه فی السماء السابعة و ذنبه تحت الارض السابعة من المشرق الی المغرب
یعنی سرش به آسمان هفتم رسیده باشد و دنبالش در زیر هفتم زمین و دو شاخش از مشرق تا مغرب جبرئیل گوید [illegible]
گروه را از امت که یکی در نماز تقصیر کرده باشند و کسی که زکوة نداده باشند و کسی که در مسجد حدیث دنیا کرده باشند و کسی که ربا
خورده باشند و کسی که خمر خورده اند و بی توبه از دنیا رفته اند در حدیث آمده است که بر خمر خواره سلام مکنید و اگر رنجور شود
عیادت مکنید و اگر زن خواهد ابا کنید و اگر بمیرد [illegible] و در گورستان مسلمانان دفن
مکنید در شرع آمده است که هر که یکبار خمر خورده است تازیانه اش بزنند و دیگر اگر بخورد تازیانه اش بزنند و دیگر اگر بخورد چهارم
بکشند و در قول بار چهارم و حضرت خواجه ص فرمود که هر که شربتی خمر بخورد بر خدای واجب است که او را شربتی دهد از طینة الخبال گفتند
طینة الخبال چه باشد فرمود که زرداب دوزخیان فرمود هر که خمر خورد و بی توبه از دنیا برود در وقت مردن کلمه ایمان
نتواند گفت کلمه کفر گوید [illegible] بیمار شد وی را در حالت نزع یافت گفت بگوی اشهد ان
لا اله الا الله گفت نمیگویم [illegible] گفتم این گفت [illegible]
پرسیدند که عمل او چه بود گفت روزه داشتی و نماز گزاردی گفتند هم چنان است که [illegible] کافر مرد گفت [illegible]
نخفته گفتند معلوم شد که شومی خمر بوده که کافر از دنیا بیرون شد عزیزان از کبایر اجتناب کنید تا صغایر شما بخشند چنانکه
میفرماید ان تجتنبوا کبائر ما تنهون عنه نکفر عنکم سیئاتکم دوری کنید از گناه بزرگ تا گناه خرد را ببخشند دیگر میفرماید
و ندخلکم مدخلا کریما یعنی در جای بزرگوار در آریم که آن بهشت است یکی دیگر از گناه بزرگ زناست خواجه ص فرمود

که هر که زنا کند

که هر که زنا کند و بی توبه از دنیا برود در یا از دوزخ در گور وی بگشایند و ماران و کژدمان دوزخ بر وی مسلط کردانند تا قیامت
در عذاب باشد و روز قیامت وی را عذاب کنند که اهل دوزخ از [illegible] عذاب پناه با خدای دهند [illegible] زنا کنندگان [illegible]
باشد هزار سال ایشان در عذاب باز دارند و فرموده که هر که قوادگی کند میان مردی و زنی بحرام بهشت بر وی حرام کردانند و دوزخ را
ماوای او گردانند و آن بدجای بازگشتیست و همیشه در خشم خدای باشد مگر که توبه کند و بدرگاه حق تعالی رجوع کند امیرالمومنین ع
فرمود که دروغ گوید کسی که گوید من حلال زاده ام و زنا دوست دارد رسول ص فرمود که هر که با زنی مسلمان یا جهود یا ترسا یا آزاد
یا بنده دخول کند بر آن [illegible] از دوزخ بگشایند که عذابهای دوزخ بر وی میآید تا روز قیامت و چون از گورش برانگیزانند چنان
بوی کند که مردمان را از گند وی در زحمت باشند و بدانند که عمل وی در دنیا چه بوده است آورده اند که جبرئیل
نزد پیغمبر آمد متغیر اللون شده پیغمبر گفت یا اخی جبرئیل الحال ترا چه چیز متغیر ساخته گفت نگاه کردم در دوزخ دیدم وادیی که
[illegible] گفتم این [illegible] گفت سه گروه را اول متکبر دوم مدمن خمر سوم قواد را گفت چون روز قیامت باشد [illegible]
که کجایند دشمنان من جبرئیل گوید یا رب [illegible] حلال را حرام داشته اند
ایشان را با شیاطین به دوزخ رانند ربوا [illegible] امام جعفر صادق ع فرمود که یکدرم ربوا نزدیک حق تعالی عظیم تر است از
هفتاد بار زنا با مادر و خواهر و در حدیث معراج است که خواجه ص فرمود جماعتی را دیدم که شکمهای ایشان برآماسیده و بر گذر فرعونیان
افتاده و فرعونیان بر ایشان عرضه میکنند بامداد و شبانگاه که النار یعرضون علیها غدوا و عشیا فرعونیان چون شتران مست پای
بر ایشان می نهادند [illegible] گفتم یا جبرئیل اینها کیستند گفت ربوا خوارانند [illegible] جماعتی دیگر را دیدم شکمهای ایشان پر مار و کژدم
چنانکه از بیرون میتوانست دید گفتم اینها کیستند گفت ایشان کسانی اند که زکوة نداده اند [illegible] بغفلت در این گناهان
افتاده باشید باید که بیرون آیید و بدرگاه حق رجوع نمایید بیت وقتست که ترک هوس و ناز کنیم از هر چه جز از حق است خود باز کنیم
[illegible] بر خیزیم [illegible] اکنون که زمام اختیار در دست [illegible] گرفتار شود
و حالت اضطرار رسید آنگه کردار آنوقت قبول نباشد که لیست التوبة للذین یعملون السیئات حتی اذا حضر احدهم الموت قال
انی تبت الآن و چون توبه قبول نباشد بخشم و عذاب خدا [illegible] گرفتار شود و کس را طاقت عقوبت و خشم وی نباشد

طاقت زبانیه و حرارت وی نباشد طاقت سلاسل و اغلال نباشد بیت که راست طاقت خشم خدای عز و جل که را تحمل صبر بود
سلاسل و اغلال دریغ نقد جوانی که صرف شد در جهل دریغ عمر که بگذشت در طریق ضلال برفت عمر و نرفتیم راه شرط ادب
براستی که ببازی برفت چندین سال کنون که رغبت خیرات را در طاعت نیست دریغ روز جوانی که صرف شد بمحال زمان توبه
عذر است و وقت بیداری [illegible] کنون هوای عمل میبرد [illegible] نفس [illegible]
شباب چنان گذشت که دیگر امید خیر نماند مگر بفضل خداوند فاعل متعال بزرگوار خدایا بحق مردان [illegible]
عاشقان جمال بیارزان طریقت که نفس شکستند بزور بازوی تقوی و تجرید [illegible]
و [illegible] مراد نفس خود اند در سرای غرور که صبر پیش گرفتند تا بوقت [illegible]
[illegible] در حدیث آمده است که چون روز قیامت باشد زبانیه را خطاب رسد [illegible]
[illegible] خذوه فغلوه [illegible] پاره پاره شوند حق تعالی باز زنده گرداند [illegible]
بر گردن او نهند پس فرماید ثم الجحیم صلوه ثم فی سلسلة ذرعها سبعون ذراعا فاسلکوه او را با آتش دوزخ برید و در زنجیرهای آتشین
کشید هر زنجیری هفتاد ذرع آورده اند که اگر حلقه از آن زنجیرها بر کوهی از کوههای دنیا نهند کوه گداخته شود و آب گردد پس خلاص
و نجات از این عذابها در ترک گناهانست و رسیدن به نعیم مقیم ترس الهیست و پای بر سر هوای نفس نهادن کما قال الله تعالی و اما من خاف مقام
ربه و نهی النفس عن الهوی فان الجنة هی الماوی ترک هوای نفس کن ترس خدا شعار ساز کار تو چون بفضل خداست حکیم
کارساز [illegible] در زمان پیشین زنی بود در غایت حسن و جمال چنانکه هر که نظر بر وی افتادی عاشق او گشتی
و مال بسیار خرج [illegible] روزی عابدی [illegible] چشم بر وی افتاد دلش بوی میل کرد و هر چه داشت بفروخت
هر [illegible] بفروخت آتش [illegible] دلش بسوخت [illegible] عقل و صبر و قرار [illegible] دلش از دست
رفت [illegible] عشق [illegible] طاقت [illegible]
او در باخت [illegible] عابد [illegible] عقل [illegible] عشق [illegible] تقوی [illegible]
هر که را عشق [illegible] القصه [illegible] بر تخت نشسته بود گفت بیا عابد بر تخت رفت لرزه بر

اعضای

اعضای وی افتاد زن گفت ترا چه بود گفت [illegible] از خدای می ترسم [illegible] زن [illegible]
عابد برفت زن [illegible] گفت این مرد هرگز گناه نکرده [illegible] یک گناه که خواست کردن [illegible] گناه که [illegible]
توبه کرد و از [illegible] عابد [illegible] چشم [illegible]
[illegible] تسلیم کرد زن گفت خداوندا توبه کردم [illegible] بیت یا الهی یا الهی یا الها توبه کردم توبه کردم توبه کردم از گناه
[illegible] روز و شب [illegible] عذر خواهم عذر خواهم عذر
خواهم عذر خواه [illegible] آه از لطف تو [illegible] گفت [illegible]
[illegible] در خواب دیدم در بهشت بر تختی نشسته [illegible]
[illegible] هر که ترک گناه کند و از خدای بترسد [illegible] بر تخت نشیند [illegible] بهشت برای متقیان [illegible] بیت بهشت
جای [illegible] اگر [illegible] بهشت [illegible]
[illegible] در حدیث آمده است که پادشاه عالم فرمود که اعددت لعبادی الصالحین ما لا عین رأت و لا اذن سمعت و لا
خطر علی قلب بشر [illegible] در بهشت [illegible] چشم ندیده باشد و هیچ گوشی نشنیده باشد [illegible]
[illegible] در صفت [illegible]
[illegible] از نقره [illegible] لولو و یاقوت و مرجان است درختان وی [illegible] میوه [illegible]
[illegible] بیرون آید [illegible] بر تخت [illegible] میوه [illegible]
و ذللت قطوفها تذلیلا در بهشت جویهای آب روان و جویها [illegible] شیر و جویها [illegible] عسل مصفی که فیها انهار من ماء غیر
آسن و انهار من لبن لم یتغیر طعمه و انهار من خمر لذة للشاربین و انهار من عسل مصفی [illegible]
[illegible]
[illegible] در بهشت حوران [illegible] کانهن اللؤلؤ المکنون
جزاء بما کانوا یعملون [illegible]
[illegible] في الخیام [illegible]
[illegible]

بیت: این خط رایت ماه تابانست / این قد قامت سرو بستانست / پیش رویش که آفتاب بتافت / میزند لاف حسن نادانست / از خلایق
نوای این برد / کی تن جسم است صورت جان است / این همه هست اما هیچ یک را از این خیل خوبان بهیچ نا اهل نگاه نهند و او تو مرو
پراکنده دنیا شده و بزینت و آرایش نا پایدار او فریفته گشته میخواهی که با این خاتونان برسی و با عروسان جنان عقد نکاح بندی
مصرع: زهی تصور باطل زهی خیال محال / بیت: از جان بسیار مانده جانانت آرزوست / زنار نابریده و ایمانت آرزوست / بر درگهی که نوبت
ابلیس همی زنند / مور ضعیف ملک سلیمانت آرزوست / فرعون وار لاف خدایی همی زنی / وانگه قرب حوری عمرانت آرزوست / چون کودک
کردامن خضاب کرده اند / دامن سیاه گشته و عیدانت آرزوست / ای بیکر نا عروس خود را چه تحفه ساخته که آرزوست باشد را چه هدیه آماده
دیگر این تحفه طاعت و هدیه عبادت فرستاده اند طاوس یمانی گوید روزی در ماه رمضان بزیارت پیشوای عابدان و سرور متقیان امام
مرضیان زین العابدین شدم گفتند در نمازست دستوری خواستم و در رفتم دیدم او در سجود کرده بر روی مبارکش از آب دیده
گل برخاسته میگریست و میگفت بنزلی بجنتوی الی رحمة عبدك الهی عبیدك ببابك فقیرك ببابك اسیرك ببابك برجوائك [illegible]
شعر: یا من یجیب دعاء العبد فی الظلم / یا من الیه [illegible] / لا تقطعن [illegible] یا سندی / یا غافر الذنب [illegible] بالکرم
بیت: دریا که حیات [illegible] عذر بپذیر / در حالتی [illegible] ام زار و حقیر / از تو همه نعمتست و از من تقصیر / من هیچ نیم همه تو بخشی کم گیر
بکر معصومیکه هرگز گرد ذلت بر دامن او ننشسته عبادت و طاعت و مناجات دلسوز وی چگونه بوده است دل تو در عمر در مناهی و مناهی
بسر میآوری و در پی هوای نفس میروی و از حق شرم نداری و طمع حور و قصور میداری نوامید که این نفس و جز فردوسی البود کم
امروز بعمل صالح مشغول بود که جزاء بما کانوا یعملون نا / حق تعالی بفضل و رحمت خویش وعده کرده از بهر حور و قصور تو هم نفس
کنی خدمت / تو هم ز پیر و رستگی عزدور / با چنین غفلت و چنین تقصیر / ام امید قصور دارد و حور / بهشت و حور طلب میکنی به بیرون
که باغ جنت فردوس را ملکانه نیست / اگر بهشت و حور و قصور میجوی خود را از شیطان و غرور دنیا نگاه دار تا حصار بیند کرده
از شیطان که حصن المؤمن ثلث المسجد و تلاوة القرآن و ذکر الله تعالی مسجد و خواندن قرآن و ذکر حق تعالی پناه با این حصار داده
و چون در مسجد در آمدی جز بعبادت حق مشغول مشو در مسجد بیرون مرو آورده اند که در زمان پیغمبر [illegible] پیغمبر آنکس
از مسجد بیرون آمد ابلیس دید بر در مسجد ایستاده و عصی در دست و طبلی از کردن در آویخته و تبری بر میان کرده گفت الملعون اینجا
چکنی گفت ازین جایگاه چیست گفت هر روز به این صفت بدر مسجد میروم دیگر از اتباع خود بر در مسجد میغرسم چون مرد مان سلام

نماز بمن
نماز بمن دو وال تزویر بر طبل وسوسه زنم و از دی آواز آید آواز اول این بود الطمع الطمع چون بگوش کسی رسد که بخلق
طمع دارند گویند اگر در مسجد توقف کنیم مقصود ما از ما بجا رانند و تشریف لذ ما باز گیرند زود از مسجد بیرون آیند بوسوسه من
و بزیر علم من در جمع شوند اگر بر امانی بمانند چون بدیر در کرسی ستاده این تبر زهرآلود بر جگر ایشان زنم تا در چاه این [illegible] افتند وشه
ایمان از دنیا بر وند این حکایت موافق حدیث حضرت رسول است که من تواضع لغنی لاجل غناه ذهب ثلث دینه یعنی هر که تواضع کند
او را برای مال و توانگری تواضع کند دو بهره از دین او ببرد و محققان گفته اند دو بهره از آن است که آدمی را سه چیز است دل
و زبان و کالبد هر که بر زبان و کالبد تواضع کرد دو بهره از دینش ببرد و اگر دل نیز با آن کردی تمامت دینش برفت لا تحقق المکون
مع الطمع فان ذلک بذل [illegible] و آواز دوم که از طبل من بیرون می آید این باشد که الحرص الحرص هر که را حرص دنیا در دل بود
چون آواز بوی رسد گوید اگر اینجا توقف کنم دیگران بیع و شرای کنند سود ببرند و من محروم مانم زود از مسجد بیرون آید و بزیر علم
من در آید آواز سیم این بود که المنع المنع چون این بگوش بخیلان رسد گوید اینجا عث درویشان و سایلان سوال کنند و ما را چیزی
بایشان باید داد زود برخیزند و از مسجد بیرون آیند و بزیر علم من در آیند چون این سه فرقه را از مسجد بیرون آرم اهل ذکر و
طاعت بمانند و گویم من خیل خود را بر دم شما خیل خدا بیمید و بنده کان مخلص او که دست رفته است که الا عبادک منهم المخلصین ای
درویشان نیکو بشنوید و بدانید و اگر در حق باشید تا فرو رند نبود از مسجد بیرون مروید که مسجد خانه متقیان است و بهر کار را است
المسجد بیت کل تقی اینجا که طور رفته بود هم توان کرد آورده اند که در زمان خلافت عمر یکی از مسجد در آمدی و چون سلام نماز بداد
در حال برخاستی و برفتی بارها چنان کردی روزی سلام نماز بداد و برخاست عمر بانگ بر وی زد و گفت چرا از بنگاه نمیداری چون
چشم پر آب کرد و گفت بانکس شکستگان من بیچارگان ببخشای تو هم دانی که احوال درماندگان و بیچارگان چگونه بود تو هم دانی
که بینوایان و بیچارگان چگونه بسر میبرند بیت: تو از [illegible] بیش طرب میرسد / هم لایکه بر ما شب میرسد / چون تو از حال من خسته
خبر داری / ام هم من بیکسی و درویش دلفگار منم / دلم از شدت غم خون شده اما چکنم / غم دل با تو چگویم که تو بیمار منی / گفت مرا از
احوال خود خبر ده گفت درویشی مالی را رسیده است که من و عیالم پیر و دیگر پیراهن داریم که اگر من بپوشم ایشان برهنه مانند و اگر من
بپوشم در برهنه میمانم با عیال و ما پیراهن را در پوشم و بیایم در نماز کنم و زود ببرم تا در پوشند و نماز بگذارند همچنین از جهان چون
بشنید ندگریان شد نه شخص دربیت المال رفت و هشتاد درم نقره بیرون آورد و گفت بگیر و در خرج خود و عیال خود صرف کن

چون بستند و اندر رها بجانب رگرد و حالت قصه با عیال گفت عیالش چون این قصه بشنید گفت ای دون همت از خود بگفر دست
خود را بگذاشتی / بیت: هم غفار بی با عیار خود گفتی چرا / با حسنی راز دل بیمار خود گفتی چرا / ایجه ما را با خدا است نهان راز
مرد مان / بکسان راز خود و اسرار خود گفتی چرا / درویشی بالات دنیا بفرختی ولی مالا [illegible] عرمان مسوختی بغیرت حق که اگر ایشان با زبس
نه هرگز با تو نباشم خوب گفت دنیا را از آن اختیار کرده ام تا از سعادت عقبی محروم نشوم / بیت: کر دنیا هیچ نباشد نه بود باک نه
بعقبی / چه تو درم اهم و در کرم هیچ نباید / القصه چون برفت درها باز داد آن ایمو [illegible] بگریه کنند در راه خدای
اخلاصش جهت رد باشد که ما مردان نیز باشیم و اخلاص ما از زن کمتر نباشد / بیت: هم از راستی بگذار خم نشد / هم مردی که از زنان کم بود
پس حیدر دکرشش بکشنید و امورد حب خود را بدانید و عملها کار رساند و اخلاص فرستید که حق تعالی ما را بدین فرموده که وما
امروا الا لیعبدوا الله مخلصین له الدین پس چون شب در آمد عیال جوان برخاست و تجدید وضو کرد و دو رکعت چند نماز کرد و جوانی
او در زاری کرد برخیز و طهارت کن مرد برخاست و طهارت کرد و زن گفت ای مرد ما را با در ویشی خود خوش بود تا هفت کس را ز انده جوانی
ما خبر نبود چون آنکار اشد سر پیش زرین زند که دنیا نخواهم / بیت: با دولت را زد و شستم پنهان نه دلشش این زمان / احوال پنهان
من بر دشمنان شد عیان / گشت آشکار راز من شد گفته در هر انجمن / گفتند با هم اینکه سخن از دوستان از دشمنان / سیر آمدم
از عمر و جان بر رست دل رخت از جهان / نی جهد وقت آمد که من پنهان شوم از عمر و جان / از حق تعالی میخواهم که تا روح من قبض
کند تو توفقت چکنی یا نه گفت میکنم گفت سر بسجده نه مرد سر بسجده نهادند و ساعتی با حق مناجات کردند و جان بحق تسلیم
نمودند / بیت: مرشان خدا چنین رفتند / بندگان خدا چنین رفتند / جان فدا رخت نند در ره دین / وز جهان با صفا چنین
رفتند / فصل بیست و دوم / روی عن رسول الله صلی الله علیه و سلم انه قال اول من یدخل الجنة قالوا الله و رسوله اعلم فقال اول من یدخل
الجنة فقراء المهاجرین الذین یتقی بهم الثغور و یتقی بهم المکاره یموت احدهم و حاجته فی صدره لا یستطیع لها قضاء
صدق رسول الله صلی الله علیه و سلم خواجه صلی الله علیه و سلم فرموده میدانید که اول کسیکه ببهشت رود که باشند گفتند خدا و رسول عالم ترند فرمود درویشان
مهاجر ثغورهای مسلمانان بمعانی ایشان استوار باشد و بلاها از خلق ببرکات ایشان دفع گردد و یکی از ایشان از دنیا آرزو در سینه
از دنیا ببرد و بدان آرزو نرسیده باشند که بحقیقت بیقین رسیده بود و در جوار بحقیقت یقین رسد جای جنت
نزدیک او راحت و نعمت باشد که اذا بلغ العبد حقایق الیقین الیقین البلاء عنده نعمة والرخا مصیبة شنیده که چون خواجه

کوئین و فخر عالمین شاه مردان را خبر میداد از حکم بردن خوات رفت و خبر شهادت وی نیز داد و فرمود کیف انت صبرک چو بود
در انوقت چگونه باشد گفت یا رسول الله لیس هذا من مواطن الصبر بل هو من مواطن الشکر گفت المقام مقام صبر نیست بلکه مقام شکر است
یعنی من آن بلاها و محنتها را نعمت و دولتی میدانم که شکران بر من واجب است / بیت: ما ز عشقت هر بلای را که نعمت دانسته ایم / هر جفا کز
تو اید آن وفا دانسته ایم / ما هر کو یدکه کامی چند روزی کشته ایم / عاقبت را خانه در کوی بلا دانسته ایم / مهر در زیر و دفا با دیگران
میکنی که ما / با ستم خو کرده و قدر جفا دانسته ایم / لیکن آن درویش یکی بعد از دی بلا و محنت را نعمت و راحت دانسته اند و
میگفتند تا یافتن از مراد ما دولت ماست اقتدا بدو کرده بودند آورده اند که ابراهیم ادهم مدتی در بصره بود دیر آرزوی خرما بود
انقدر سیم نداشت که قدری خرما خرد روزی نعلین از پا در آورد و بنزد خرما فروش برد و گفت این نعلین بستان و خرما چند بمن ده
تا ازکار کرد نعلین کهنه بود بینداخت ابراهیم نعلین برگرفت و روان شد یکی این حال مشاهده کرد و گفت مگر درویش را نشناختی و ابراهیم
ابن ادهم زاهد زمانه و عابد یگانه است پشیمان شد طبق خرما برگرد و در عقب روان شد و میگریست و میگفت ای ابراهیم توقف کن
تا خرما فروش ابراهیم روی باز پس کرد و گفت لا ابیع الدین بالتمر باز کرده که من دین خود را بخرما و بخرمای نفروشم / بیت: ندام بدنیا
فانی / درم و برگ و بی نوا باشم / از خلایق کناره کردم تا / بنده مخلص خدا باشم / چند این نفس الکن خدمت / تا بکی تابع
هوا باشم / نظری کن بلطف خود یارب / تا ترا جویم و ترا باشم / در تو آنم ترا کرد خوانم / در نیابم ترا کرا یابم / عزیزی زیبا
اثر فقیر را گدا کرده اند و هر گدا را فقیر گفته فقیر دیگر است و گدا دیگر فقیر آنست که ترک دنیا کرده است و گدا آنست که دنیا
ترک او کرده میگاه از بزرگان گوید وقتی درویشی بخانقاه آمد و از من حلوا خواست آن وقت بر من پوشیده شد فراموش کردم شب رسول
خدا را در خواب دیدم با صد و سیزده پیغمبر رسل هر یک طبق حلوا بر دست پرسیدم که کجا میروند گفتند پیش آن درویش که حلوا خواست
که دوستی از دوستان حق است گفت تو ای این خواب بر جستم و حلوا خواستم و پیش درویش بردم درویش سر بر زانو نهاده بود
سر بر داشت و گفت هر گاه که درویشی از آرزو باشد سیصد و سیزده پیغمبر را از کجا آرد تا شفیع سازد این بگفت و قدم
از خرگاه بیرون نهاد / بیت: هر که او بر خدا توکل کرد / لاجرم هرچه خواست یافت ازو / یافت طوق حدیث گر دنیا / پیچ کم
سر بتافت ازو / درویشی چیزی از شربت محبت چشیده بود که حلاوت عیش نعیم دوستان را در نظر بر پای خود چندان لذت

تا بنده که دیگران از دراز عمر بریان نتوان یافت بیت مردان رهش میل بهستی نکنند / خود بینی و خویشتن پرستی نکنند / در مشرب [illegible]
کر بجز آبات آیند / هم خانه تهی کنند و مستی نکنند شعر یقولون لیلی [illegible] اهل البیت عاشق / فقلت ثمل یوما خلوت من العشق / شربه
بکاس الحب فی المهد شربة صحاو منها حتی القیامة فی حلق کیست که از شراب محبت او مست نیست که در زیر اعلام جلال او [illegible]
در هر گوشه صد هزار ازو [illegible] طریح و جریح و شهید و قتیل است بیت کو هر که در راه دو رش سودای تو نیست / کو دل که در او غارت سودای تو
نیست / ترک سر و دل بکوی جانانه بنمای / کز فتنه روی عالم آرای تو نیست الکتاب [illegible] و آخره [illegible] و آخره [illegible]
و آخره [illegible] بلا در محبت باید چنانکه [illegible] باید که جز حق نگردد دل باید که جز حق مشغول نشود [illegible] کار روان [illegible]
[illegible] بردی که ده [illegible] استقبال میکنند و میگویند بیت گر قصد هلاک من شقای دل توست / مقصود من از جهان
رضای دل توست / با بنده بگو آنچه هوای دل توست / تا با تو چنان زیم که رای دل توست / آورده اند که پادشاه زاده بود در غایت
جمال [illegible] نظر بر جمال او افتادی بهزار دل عاشق [illegible] شدی و [illegible] کشته عشق او گلی سوخته افتاده درویش سوخته [illegible]
جاره [illegible] دید که در موضعی که پادشاه زاده تیر انداختی [illegible] خاک بود که [illegible] هدف بر کرده بودند [illegible]
کرد و سینه را هدف ساخت پادشاه زاده تیر انداختی گرفت تیر او که بزد بر سینه درویش عاشق آمد آواز [illegible]
[illegible] دید [illegible] بهره کرد بگریست و گفت ای درویش چرا چنین کار کردی گفت [illegible] [illegible] تو این شنوم که
چرا چنین کردی بیت گفت [illegible] ای [illegible] کردم [illegible] تا تمام کو بیم چرا کردی چنین / تیر چون از دست تو آید بیرون / کو بیرون [illegible]
من جوی خون / هر چه از دست تو آید خوش بود / گر همه دریای پر آتش بود / کاشکی من [illegible] جان نامم بر تیر تو افتد من [illegible]
بگفت این و از خوشی خوش جان بداد / جان دگران بگزیده [illegible] زبان بدارد / از برای عشق مجازی [illegible] جان [illegible] عشق حقیقی شود
[illegible] عشق حقیقی بود هر [illegible] اگر جان فدا کنند بیت [illegible] عشق [illegible] / از حضرت معشوق [illegible] هم عشق طلب کن و هم
خواهی / آن خواهی و هم [illegible] آورده اند که در روز قیامت جماعتی غازیان را که در راه دنیا به تیغ کفار شهید شده باشند
بهشت فرمایند ایشان چون به بهشت رسند جماعتی را بینند در صدر جنت نشسته گویند خداوندا ما فرزندان را یتیم کردیم و زنان را
بیوه و جان را از برای رضای تو بذل کردیم اینها کیستند که پیش از ما به بهشت رسیده اند خطاب عزت در رسد که اینها
درویشان امت محمد اند که گویند الهی این فضیلت بچه یافتند فرماید شما عمر یکبار به تیغ کفار شهید شدید و ایشان در هر روز

[illegible]

صد هزار بار به تیغ اشتیاق کشته می شدند شهادت شما دیر بود و شهادت ایشان دیگر بیت عاشق بسته چاه و غم عشق [illegible]
غازی بغزای دشمن اندر تک و پوست / چون کشته شوند ان بایی که ماند / کان کشته دشمن است و این کشته دوست / درویشان
نو خلقان فضل او بیند بر کشید کان لطف او بینند ایشان چون لباس افلاس و گلیم از دست فلاحی در زاویه خمول پوشیده اند
و لکن [illegible] تمام [illegible] قدر بریده اند لاجرم احتیاط لطف ازلی ایشان [illegible] کسوت برقد و بالای ایشان [illegible]
[illegible] زنهار [illegible] دلق کهنه و خرقه ژنده [illegible] جانهای زنده [illegible] که خزانه پادشاه است که نقد [illegible]
[illegible] ودیعت نهاده است و این ندا در عالم داده که انا عند المنکسرة قلوبهم والمندرسة قبورهم بازرگانان که راه روند گنج
نقد بود در جاهای ویرانه پنهان کنند تا دزدان دست زحمت خویش دور دارند بیت جان از درویشان طلب زیرا که شاه [illegible]
مقیم / رسم باشد گنجها در جای ویران داشتن / تا ای درویش تو سرمایه [illegible] کو هر بار از خانه دنیا بمنزل کو رسید
دو تا ای منزل قیامت اگر حق فقط این امانت نیکو کنی که چون ابمنزل رسی نزلت [illegible] ترا نزلا من غفور رحیم فتوتی [illegible]
[illegible] والملائکة یدخلون علیهم من کل باب سلام علیکم بما صبرتم فنعم عقبی الدار بمقعد صدق رسانم که فی مقعد صدق عند ملیک
مقتدر [illegible] سلام قولا من رب رحیم زهی خوش حالتی که [illegible] بمقصود رسیده باشیم [illegible]
[illegible] درد [illegible] روزگار فراق بسر آمده معشوق مر عاشق را [illegible] آمده و این ندا داده که [illegible]
[illegible] ای [illegible] رسید [illegible] هر [illegible] میرسید امروز [illegible] شاید هم اگر [illegible] باشد [illegible]
خواهید اینک فردوس اعلی اگر [illegible] باید اینک حوران بهشت اگر قرآن خواهید اینک [illegible] اگر [illegible] خواهید اینک [illegible]
اگر جای [illegible] خواهید اینک سریر اگر جامه خواهید اینک حریر اگر باده خواهید اینک شراب طهور اگر ساقی خواهید اینک [illegible]
بیت ای بنده موحد مار [illegible] نشود / گر جای یار خواهی اینک سرای نور / در تکیه گاه خواهی اینک سریر دولت / در یار [illegible]
خواهی اینک لطیف حور / با دا بسی [illegible] حقات بزیر عرش / هم سایه بود نوح و خلیل و کلیم طور / نزدیک [illegible]
کشته [illegible] نه بیم [illegible] نه [illegible] / نه بیم هول دیدن نه دید [illegible] در روضه
[illegible] / داد [illegible] کشیده با [illegible] خوش زبور / [illegible] / [illegible]

با واسطه ندای خداوند آمده / ساقی منم شراب خوار بنده صبور / عزیز من اگر درویشی بهتر نبودی خواجه کونین و فخر عالمین
ندای [illegible] فقر [illegible] در عالم ندادی و اللهم احینی مسکینا و امتنی مسکینا و احشرنی فی زمرة المساکین [illegible] آورده اند
که هر گاه که حضرت خواجه از سفر باز آمدی اول نزد فاطمه زهرا شدی و تفحص احوال او کردی روزی از سفر باز آمد بر رسم و عادت
خود بخانه فاطمه شد و سلام کرد فاطمه جواب باز داد اما بر کوفت چون نزدیکی رسید [illegible] گفت فاطمه از جای بجست و گریان شد
و گفت ای پدر مهربان [illegible] هر که عالم معذورم دار که از گرسنگی چشم خیره شده بود شما را نشناختم [illegible]
اگر در تعظیم و توقیر شما تقصیر رفت سبب آن بود خواجه گریان شد و گفت ای جان پدر [illegible] [illegible]
[illegible] فاطمه [illegible] کرد [illegible] دید که بر پشت [illegible] [illegible] فاطمه صبر کن بر درویشی دنیا
[illegible] تا گرسنه زییم و گرسنه میریم و روز قیامت میان [illegible] برشفاعت کنم [illegible]
[illegible] ای عزیزان زینهار [illegible] رسید که ایشان دنیا [illegible] و پادشاهان [illegible] آورده اند که [illegible]
در مسجد کوفه بود یکی گفت تعجب میکنم از این دنیا که در دست دیگران است و بنزدیک شما نیست حضرت فرمود که تو پندار
که ما نخواهیم و یا نمیدهند [illegible] دست دراز کرد و مشتی ریگ برگرفت در حال در دست [illegible] گشت
گفتند از نیکوترین جواهر [illegible] فرمود که اگر خواستمی چنین بودی و از دست فرو ریخت هم سنگ ریزه شد تا بدانیکه درویشی ایشان
اختیاری کرده بودند پس اگر درویشی نتواند بود جهد کن تا دستگیر درویشان و درماندگان کن که هیچ [illegible] عبادت
[illegible] دستگیری و پای مردی درویشان و درماندگان نیست بیت رعایت دل درویش [illegible] کردن / [illegible] کن بهترست
پیش خدا / جان قدر که تواند بجو دل درویش / که هست فضل اعمال خدمت فقرا / آورده اند که بزرگی [illegible] عبد الجبار
مستوفی هزار دینار زر بر میان داشت بکوفه فرود آمد روزی در کوچهای کوفه می گشت اتفاقا بخرابه بر خورد [illegible]
[illegible] و خرابه [illegible] ناگاه مرغ مرده یافت [illegible] در زیر چادر گرفت و رفت عبد الجبار بالخود گفت همانا که
این عورت درویش است [illegible] در عقب او رفت [illegible] بخانه در شد [illegible] دید [illegible]
[illegible] آورد [illegible] شدیم زن گفت مرغ مرده ام [illegible] عبد الجبار چون این

[illegible]

بشنید بگریست [illegible] احوال او پرسید گفتند زن عبد الله ابن زید علویست شوهرش را حجاج یوسف بکشت و کودکان
[illegible] خاندان [illegible] عبد الجبار گفت اگر چه [illegible] آن هزار دینار از میان
باز کرده و بدان خاتون داد و گفت ای عورت این بستان [illegible] آمد [illegible] دینار [illegible] داد و بازگشت [illegible] کوفه
[illegible] مشغول شد [illegible] چون حاجیان مراجعت نمودند و بکوفه نزدیک رسیدند مردمان باستقبال بیرون شدند عبد الجبار نیز برفت [illegible]
نزدیک قافله رسید شتر سواری در پیش می آمد بروی سلام کرد و گفت ای خواجه عبد الجبار از [illegible] در عرفات ده هزار دینار [illegible]
[illegible] ده هزار دینار [illegible] داد و [illegible] عبد الجبار هزار دینار [illegible] ده هزار دینار است
فرستادیم و فرشته بر صورت تو فرستادیم تا از برای تو حج بگذارد و در سال حج مقبول [illegible] بثبت کنیم [illegible]
[illegible] تحقیق کرده [illegible] کار [illegible] ان الله لا یضیع اجر من احسن عملا فصل [illegible] پنجم
روی عن رسول الله [illegible] ثلث مهلکات و ثلث منجیات فاما الثلث المهلکات شح مطاع و هوی متبع و اعجاب المرء بنفسه و الثلث
المنجیات خشیة الله فی السر والعلانیة والقصد فی الفقر والغنی والعدل فی الغضب و الرضا صدق رسول الله [illegible] ای بر [illegible]
[illegible] عزت فراخ [illegible] وای [illegible] که طاق ایوان عظمت [illegible] ملکی [illegible] قدرت
[illegible] عظمت [illegible] فطرت [illegible]
[illegible] هوای [illegible] و ای [illegible]
[illegible] وهم و فهم کنگره جلالت [illegible] کبریا [illegible] رسیده بیت ای حاکم نور [illegible]
ممالک مالک / وی کرم روان کون [illegible] سالک / در وصف [illegible] تو چنین می گویند / [illegible] کل شی هالک / [illegible]
[illegible] تو و کبریت عظمت و کبریای تو [illegible] و صلوات بر روح [illegible] سید ولد آدم [illegible]
در رسان و صد هزار ان انواع بشارت و اصناف تحفت بارواح ائمه معصومین علیهم السلام در رسان پروردگارا توفیق [illegible]
[illegible] و [illegible] و از خط و زلل [illegible] حلاوة [illegible]
[illegible] ما [illegible] فاتبعونی یحببکم الله [illegible] رهنمای

طریقه مثلا خواجه هر دو سرا اگر رسول الله هم میفرماید که ای امتان من اگر خواهید که از عذاب و عقاب جهنم خلاصی یابید و بنعیم
مقیم برسید از سه خصلت هلاک کننده حذر کنید و به خصلت نجات دهنده قیام نمایید آنچه هلاک کننده است یکی بخل است
خواجه فرمود که اتقوا الشح فانه اهلک من کان قبلکم از بخل پرهیز کنید که بخل هلاک گردانید آنرا که پیش از شما بودند کسری
از روزبران پرسید که چه چیز است که فرزندان آدم از آن زیانکارتر نیست گفتند درویشی گفت نه بخل است درویش چون عطا یابد
فراخ دست شود بخیل اگر توانگر فراخ دست نشود در حدیث آمده است که الجنة دار الاسخیاء بهشت جای جوانمردانست و فرمود که السخی قریب من الله
قریب من الناس و قریب من الجنة و بعید من النار والبخیل بعید من الله بعید من الناس و بعید من الجنة و قریب من النار جوان نزدیک است
بخدای و نزدیک است بمردم و نزدیک است ببهشت و دور است از آتش دوزخ و بخیل دور است از خدای تعالی و دور است از مردم و دور است از بهشت
و نزدیک است باتش دوزخ حضرت شاه مردان فرمود که بشر مال البخیل بحادث او وارث بشارت ده مال بخیل را یا حادثه یا وارث
یعنی بخیل مال صرف نکند و حقوق واجب ادا نکند تا حادثه افتد که مال تلف شود یا بمیرد و وارثان ببرند و صرف کنند
آورده اند که مردی بخیل بود نام شداد مال بسیار جمع کرده بود و یک لقمه بوی نداد نمیخورد چون وفات کرد زنش شوهر کرد شوهرش دست
در نهاد بمال شداد و با اطراف خرج میکرد روزی زن آب در چشم بگردانید و گفت ایمان شداد است که جمع کرده بود و یک لقمه نخورد بیا تو میخوری
شوهرش گفت کاش آنچه خورده بود کو خوردی و بر ما حاکم نبودی شداد را شریک بود بخیل چون وی رسید دست در نهاد و هر روز مال صرف
می کرد و دعوتها میداشت و میگفت کلوا فیل انا یا کل اجل زوجته شداد یعنی بخورید پیش از آنکه شوهر زن شداد بخورد آورده اند که بخیلی در
بعد روزی با عیال خود طعام میخورد سایلی بر در آمد زن خواست که سایل را طعام دهد زد شوهر بترسید و ببهانه در خانه شد و نیم نان در
زیر جامه خود گرفت و به سایل داد شوهر خبر یافت وی را طلاق داد روزگاری برآمد زن شوهر دیگر کرد روزی با این شوهر طعام میخورد
سایلی بر در آمد زن خواست که وی را طعام دهد گفت بده اگر این شوهر مثل شوهر سابق مرا طلاق دهد باک نیست گفت روزی شوهر
خواهم دستوری خواست گفت مائده طعام برداشت و بوی ده زن مائده طعام برداشت و در سرای باز کرد شوهر اول خود را دید فریاد
برآورد و شوهرش از خانه بیرون آمد گفت ای زن ترا چه افتاده گفت این سایل که می بینی شوهر من بود وقتی به روایت آن بخیل عظیم که
در مستول بود بسبب بخیلی وی حالش این شده است و حقتعالی خلقان گشته شوهر زن گفت بهتر از این بشنو آن درویش که بدر خانه شما

آمده من بودم که مرا نیم نان دادی که این مرد ترا طلاق داد من درویش و محتاج بودم اما سخی و جوانمرد بودم حق تعالی مرا بسبب جوانمردی
توانگر گردانید و او را بسبب بخل وی درویش کرد **بیت** بخیلان در بهشت خواهد بود هر جوانمرد که سخی باشد حکم ندارم در بهشت
بخیل ابلهی هر که جوانمرد باشد دوم از آن سه خصلت هلاک کننده متابعت هوای نفس است شاه مردان فرمود که از دو چیز
بر شما چندان نمی ترسم که از هوای نفس و درازی امل ان اخوف ما اخاف علیکم اثنان اتباع الهوی و طول الامل فرمود که متابعت
از حق باز دارد و درازی امل آخرت را فراموش کند بزرگی فرموده است که هرگاه ترا دو کار پیش آید ندانی که کدام بهتر است بنگر که
کدام از هوا دورتر است آن کن **شعر** اذا طالبتک النفس یوما بشهوة ؛ وکان الیها للخلاف طریق ؛ فدعها وخالف ما هویت فانما
هواک عدو والخلاف صدیق **بیت** هر نفس تو طالب شهوت ترا ؛ متابع نفس و ترک هوا کن ؛ راه راست خواهی بگو ای برادر
تو نفس هوا را خلاف خلاف کن ؛ هوا دشمن جان خلق است و شیطان ؛ مرا این هر دو را زود دور راه کن ؛ خلاف هوا چون صدیق
تو باشد ؛ خلافش ز بهر رضای خدا کن ؛ سوم از آن سه خصلت که هلاک کننده است عجب است عجب طاعت را باطل کند حضرت امام جعفر صادق
فرمود معصیت با عذر بهتر است از طاعت با عجب نمی بینی که ابلیس بطاعت خود معجب گشت گفت چندین طاعت کردم خطاب آمد که
لعنت کردم و آدم ترک سنتی کرد و گفت خداوندا بد کردم خطاب آمد که مغفرت کردم خلقان تو که معصیت با عذر بهتر است
از طاعت با عجب آورده اند که در زمان پیشین زاهدی بود است سیصد سال بر سر کوهی خدا را عبادت کرده بود و طرفة العین
در خدای عاصی نشده حق تعالی درخت اناری داده بود و چشمه آبی که از آن انار میخورد و از آن آب میآشامید و طهارت میساخت از
حق تعالی درخواست تا قبض روح او در سجده کند تا فردای قیامت از سجده برخیزد حق تعالی فرماید بر او برحمت من ببهشت او گوید خداوندا
سیصد سال عبادت من کجا شد که مرا برحمت خود میباید ببهشت ببرد پادشاه عالم فرماید فرشتگان او را که حساب وی بکنند چون
حساب بکنند سیصد سال عبادت وی در مقابل یک انار پیش نیاید که طاعت برده بود پادشاه عالم فرماید شکر نعمتهای دیگر
کو او از خجالت سر در پیش افکند خطاب عزت در رسد که ببرند بسوی دوزخش بر ید ان بنده فریاد برآورد که خداوندا بد کردم با من بفضل خود
و برحمت خود مرا در بهشت کن پادشاه عالم بروی رحمت کند وی را ببهشت فرماید تا بدانی که طاعت باید کرد و بر طاعت خود
اعتماد نباید کرد و معجب نباید شد **بیت** کرم را در طاعت ز آن میش ایمن مباش ؛ در گنه کاری ز فضل و رحمتش دل بر مدار

کرم در طاعت ز آن میش ایمن مباش ؛ در گنه کاری ز فضل و رحمتش دل بر مدار ؛ و در هم در حقیقت لنز رحمت او لا ناتیس **شعر** فما عتبه بالمولی فداک جلیل ؛ و من دام قرع الباب سوف
ذلیل ؛ وان نفس قدایر ما یلیکها ؛ لاتقبیهاته سجدة لقلیل ؛ امروز هر یک در دل سود داده دارند و در دوره بیداری باشی تا سره ادات
استحقاق ربوبیت بازگشته انبیاء و رسل راهی با کاله جمال دار تقام حال بیا آیند و حدیث علم در تبلیغ کرده که ما علم لنا الا
ما علمتنا انک انت العلیم الحکیم فرشتگان ای آیند فرجهای تسبیح و تقدیس بیاد و نیاز برداده که ما عبدناک حق عبادتک عارفان
و موحدان میگویند که ما عرفناک حق معرفتک ای آنکه ترا دیده ان ماه ای دانا تو عبارت کردن در باب **بیت** که حقدار اند بر حرف اثبات
تو نیست ؛ اندیشه لجانا بجز مناجات تو نیست ؛ صفات ترا باجبی که دانم ؛ دانند ذات تو بجز ذات تو نیست ؛ و التقت الخیانت
خشیة الله فی السر والعلانیة از آن سه خصلت نجات دهنده یکی ترس حق است در زمان درشکال از همه طاعتی و عبادتی چون ترس حق نیست
گفته اند اهل ایمان ترس خداست حضرت رسول فرمود بنده را دیدم که آتش در او افتاده بود اشک از ترس خدای بیامد و وی را بر آتش
کار خایفان دارند کار شکستگان دارند کار سوختگان دارند **بیت** تا خاص خدا را از دل و جان نشوی ؛ بر رگ خبر مرد میدان
نشوی ؛ شیران جهان پیش تو روباه شوند ؛ گر تو سگ نفس را بفرمان نشوی ؛ آورده اند که در ایام مالک دینار مردی بود عمر خود در خرابات
و خمر و زمر صرف کرده هرگز روزی ساعتی خیر نیاورده و هرگز شبی اندیشه کار خود نکرده پاکان وقت از صحبت او چند
کرده نیکان زمان از مصاحبت او دوری جسته ناگاه موکل قضا بدو رسید و دست مطالبت بدامن عمرش دراز کرد دانست که وقت
رحلت است درجایه اعمال خود نظر کرد خطی که رقم در خاد اشتی ندید بجوید یا عمل خود فروتر کرده است امیدواری در آن توان زد
نیافت آهی سرد از میان دل پر درد برآورد و گفت یا من له الدنیا والاخرة ارحم من لیس له الدنیا والاخرة ای پادشاه
دنیا و آخرت رحم فرمای بر کسیکه نه دنیا دارد نه آخرت این بگفت و جان بداد **بیت** دردا و حسرتا که بافسوس میبردم ؛ بر باد داده
دانم عمر و حیات خود ؛ نیکویی ندارم و دارم ز فضل تو ؛ از فضل و رحمت تو امید نجات خود ؛ القصه اهل ولایت این خبر بشنیدند و شکر
کردند و از رفتن او خوشحال شدند او را در خرابه انداختند تا سگان حمله برو زنند و لاشه او را ملاشی کنند شبانه مالک دینار بخواب
دید که در فلان مرتبه که گذشته و گذاشته است بر فلک بر آن اندوخته او را از آنجا بردار و کار روی لب زر در جای پاکان و منزل نیکان

ولیکن گفت خداوندا او در جهان خلق بر بدکاری و بدنامی مشهور بوده است و چیزی بین حضرت آورده است که سزای
چنین کرامتی شده است گفت که چون بجان نزع رسید در جریده اعمال خود نظر کرد هیچ خطا دید مفلس وار بدرگاه ما نالید
عاجز وار بر حضرت ما اضطراب کرد دست در حبل المتین فضل و انعام ما زد دستش گرفتیم طمع در رحمت ما بست بروی رحمت کردیم
و از عذاب الیم نجات دادیم و بنعیم مقیمش برسانیدیم کدام دردآلودی بدرگاه ما نالید که زحمت شفایش ندادیم کدام علتی را
حضرت ما خلاصی طلبید که خلعت شاهی در او نپوشیدیم اگر عمر بیاد داده عفو از ما طلب اگر رسیاه کرده مغفرت از ما خواه که
رحمت او بسیار است و فضل او بیشمار **بیت** اگر گناه کرده مغفرت ز خدا طلب ؛ نامه سیاه کرده نور بکوه صفا طلب ؛ عمر بیاد
داده در گنه او فتاده ؛ روی بره نهاده رهبر و رهنما طلب ؛ ریخ نکشی ستم مبین خسته مباش و غم مخور ؛ مرهم جستش بجو دارو از و بشی
دعا طلب ؛ عزیز من گشته در گاه او باشی سوخته راه او بس که جز شکسته جان در این راه درست نیاید **بیت** شکسته است دلی
دارم از تو بر ز جراحت ؛ مرا از این دل مجروح بهم نو به رحمت ؛ آورده اند که مردی فاسق و فاجر چون بود مرگ رسید وصیت کرد
که چون وفات کنم مرا بسوزید و خاکستر نیمی در دریا ریزید و نیمی در بیابان بدهید چون وفات کرد چنان کردند بادشاه
عالم باد و آب را حکم کرد تا ذرات اجزای او را جمع کردند بکمال قدرت خود او را زنده گردانید و فرمود ای بنده من این وصیت چرا
کردی گفت من از حی و خشم تو خداوندا از ترس تو کردم گفتم باشد که مرا زنده نکنی و عذاب نفرمایی فرمود از ترس رسید گفت آری پادشاه عالم
فرمود که حکم خداوندم واجب کرده ام بر خود که هر که از من ترسد در دنیا من وی را ایمن گردانم وی را در عقبی برد که بر تو رحمت کردم و از
دوزخت آزاد ساختم **بیت** ای بنده ز عقوبت روز جزا بترس ؛ از خشم و قهر قادر قدرت نما بترس ؛ وانکه که باز زنده
بعد از مرگ ؛ از هر چه کرده بد بهشت سزا بترس ؛ ظاهر کنند بر تو و بینند مردمان ؛ اعمال خیر و شر در آن بعقوبت بترس ؛ حاظر
نشود در عرصات فکر کنند ؛ هم مصطفی بپیش تو هم مرتضی بترس ؛ حیران نگوئی ز شرم و خجالت در آن مقام ؛ خواهی که هیچ خجل
نه بینند ترا بترس ؛ اکنون که فرصت است بطاعات و خیر کوش ؛ با خود بخشش و دولت مدار از جفا بترسی ؛ خواهی که شرمسار
نگردی بروز حشر ؛ امروز کار خویش بساز از خدا بترس ؛ هر حال که طایفه اند که گناه را امید اشند و چون بوسوسه شیطان

خلاف حق معصیتی از ایشان صادر شود خود را مجرم و گناه کار بیند و بعد از آن گناه استغفار و آمرزش میخواهند روی نیاز بدرگاه
بی نیاز میاورند و خوناب دل از دیده میبارند و از خدای می ترسند این طایفه اند که در دنیا از خشم خدا ایمن و در عقبی از آتش دوزخ
دور و برحمت خدا نزدیک و طایفه دویم آنانند که بر گناه خود اصرار مینمایند و خود را مقصر و بزه مند میدانند و طلب رحمت و مغفرت
حق میکنند و بمجالس و محافل اهل الله حاضر می شوند و حق از باطل جدا میکنند و از [illegible] جدا میگیرند و درد دین [illegible] میاویزند و با [illegible]
الفت میگیرند و با [illegible] صحبت میدارند و سر از فرمان حق نتافته صد هزار رنگ دستان بر هم باخته کلام الله میخوانند و بآیات رحمت
امیدوار می شوند و از آیات عذاب میترسند و این بیت در زبان خود [illegible] که بیت زان طایفه نیستم که [illegible] جهت
زان قوم نیم که ترسم از محنت زشت بیهوده چه غم خورم که معلوم نیست تا بر سر من در ازل ایزد چه نوشت این طایفه را امید رحمت
و مغفرت نخواهد بود بلکه جاوید در جحیم بعذاب الیم گرفتار خواهند بود اگر [illegible] روزی در این دار دنیا بهوا و هوس زندگانی کنند عاقبت
از این منزل بمنزل راحت [illegible] برسند و بمقام [illegible] که کل شیء یرجع الی اصله مراجعت کنند و [illegible] معلوم شد این شخص که
حق کدام و ناحق کدام بیت [illegible] از زبان خود [illegible] صد خانه [illegible] بیکار [illegible] [illegible]
کنند [illegible] اکنون هستی [illegible] خصلت نجات دهنده القصد فی الفقر والغناء بیانه [illegible] در حدیثی [illegible]
این صفت مومنان است که والذین اذا انفقوا لم یسرفوا ولم یقتروا وکان بین ذلک قواما چون نفقه کنند اسراف نکنند و [illegible]
گرسنه نگذارند بزرگ تر خصلت است که اگر بقدر کوه احد در حق صرف کنی اسراف نباشد و اگر مقدار طعام در معصیت صرف کنی
اسراف باشد والعدل فی الغضب والرضا عدالت در حال غضب و در حالت رضا آنانکه عدل کردند نام نیک ایشان در دنیا
باقی مانده و در عقبی از دوزخ خلاص یافتند و بنعیم مقیم رسیدند آنانکه برای دنیا ظلم کردند دنیا برای ایشان نماند و در
عقبی بعذاب الیم و آتش جحیم گرفتار شدند حجاج یوسف را حکایت کنند که سعید ابن جبیر را بر دار کرده بود گفت ای شقی خدا را
چگونه می بینی گفت شقی تو باشی [illegible] در میان چهار نعمتم که شکران بر من واجب است اول آنکه شکر میکنم که ظالم تو نیستی و مظلوم
منم [illegible] دوم آنکه ترا بر جان من دست است برایمان من دست نیست سیم آنکه [illegible] پیش دست [illegible] چهارم آنکه

میدانم

میدانم که چون روح از تنم مفارقت کند به بهشت روم حجاج چون بدوزخ رفت وی را در خواب دیدند گفتند خدای با تو چه کرد گفت
هر کسی را که کشتم یکبار بکشتند و از برای سعید ابن جبیر هفتاد بار مرا بکشتند آورده اند که وقتی پیره زنی درویش در جوار پادشاهی
[illegible] پادشاه [illegible] که درویش لایق نمیافتاد روزی پیره زن غایب شد پادشاه خانه وی را خراب کرد و کوشک خود افزود
چون پیره زن باز آمد و آن حال را مشاهده کرد صبر کرد تا وقت سحر که وقت مظلومانست بیت فریاد پیره زن که برآید بسوز دل
سبقت برد ز جمله مردان کارزار [illegible] صد هزار بار از آن سخت تر زند ضربت که شیر شرزه بشمشیر آبدار آنگه پیره زن روی بر خاک
نهاد و گفت پادشاها اگر من غایب بودم تو حاضر بودی چرا گذاشتی که خانه من خراب کردند در ساعت [illegible]
[illegible] پیره زن [illegible] برایجا نوشته که این قیمت خانه تو است [illegible]
معلوم شد که [illegible] قوت ایشان بعدل [illegible] قدرت خود [illegible] عدل [illegible] سقف
و خانه فرو برده عدل [illegible] و قیمت خانه دادن [illegible] ان الله یامر بالعدل [illegible]
[illegible] داد مظلومان ستانند عدالت [illegible] داد مظلومان [illegible] از دست ظالمان خلاص [illegible]
[illegible] آورده اند که سلطان ملکشاه وقتی با لشکری [illegible] و چشم وی
[illegible] بگرفتند و بکشتند پیره زن را خبر شد پیش ایشان برفت و بر سر پلی که گذر سلطان بود بنشست چون سلطان بدانجا
رسید پیره زن برخاست و عنان [illegible] بگرفت و گفت جواب من در این سر پل میگوئی یا در آن سر پل [illegible] بیت [illegible]
[illegible] اگر [illegible] کسی تو در کجا [illegible] بدهی به ازان [illegible]
سلطان [illegible] پیاده شد و گفت داد تو امروز دهم که مرا طاقت [illegible] نیست پیره زن [illegible] سلطان
در عوض یک گوساله [illegible] چندان [illegible] روزی چند بر آمد سلطان در گذشت [illegible]
[illegible] در خواب [illegible] بر [illegible] دید [illegible] رفت [illegible] و گفت خداوندا
عاجز بودم [illegible] رحمت کرد اکنون عاجز شده است بروی رحمت کن [illegible] اکنون [illegible]
[illegible] در مانده بودم [illegible] اکنون در مانده است او را دستگیر [illegible] و او را در خواب دید پرسید

که حالت چیست گفت اگر حمایت و شفاعت آن ضعیفه نبودی و مار از نهاد دم بر آمده بودی عدل ما را دولت گرفت [illegible]
[illegible] ای بزرگان عدل کشید [illegible] جهان احسان فرو مگذارید بیت [illegible]
[illegible] دولت و ملک [illegible] بیت پادشاه عالم [illegible] و عدل و احسان فرمود در عقب آن [illegible] و تفقد [illegible] اقربا
و خویشان فرمود که و آت ذا القربی حقه خویشان را عطا دهید و تفقد حال ایشان کنید و [illegible] ایشان برسانید آورده اند که شبی
از شبهای ماه مبارک رمضان [illegible] التماس کرد که اگر [illegible] تشریف داده خانه [illegible]
سازی سعادت و شرف ما باشد خواجه اجابت فرمود [illegible] حضرت امیر [illegible] آید [illegible]
[illegible] التماس کرد [illegible] تشریف فرماید خواجه
اجابت فرمود امام حسن [illegible] التماس کرد دیگر شب از برای خواطر شهزاده حسین تشریف [illegible] فرمود چون خواست
[illegible] حضرت [illegible] عالمین [illegible]
[illegible] حضرت خواجه اجابت فرمود [illegible]
وعده داد و چون شب در آمد [illegible] خواست که [illegible] جبرئیل [illegible] العالمین
در رسید [illegible] امید [illegible] خواجه [illegible] و فاطمه [illegible]
و طعامی [illegible] رسول در آمد و فرمود السلام علیک مهمان میخواهید گفتند خواهیم و جان [illegible] مهمان با وقار [illegible]
بیت [illegible] مهمان خواهی گفتم خواهم [illegible] جان خواهی [illegible] خندید و گفت [illegible] دانستم [illegible]
[illegible] خواهی پس [illegible] گفتند [illegible]
[illegible] طعام [illegible] در خانه رفت و روی بر خاک نهاد و گفت الهی [illegible]
[illegible] برگزیده [illegible]
[illegible]

فضه

فضه این کرامت [illegible] یافت [illegible] که خدمت خاندان مصطفی باخلاص [illegible] و [illegible] صادق داشت ای عزیز [illegible]
[illegible] حق تعالی [illegible] صادق و طلب [illegible]
[illegible] بگو که توکلت علی الحی الذی لا یموت توکل بر زنده کن که هرگز نمیرد [illegible] توکل بر غیر او [illegible]
[illegible] حکایت [illegible] روی عن النبی صلعم انه قال الضیف اذا دخل بیت اخیه المومن دخل
معه الف رحمة والف برکة و غفر الله تعالی ذنوب اهل ذلک البیت وان کانت ذنوبهم اکثر من زبد البحر وورق الاشجار [illegible]
الله تعالی ثواب الف شهید [illegible] الضیف [illegible] فی الجنة درجة من اکرم
الضیف [illegible] خواجه [illegible] مهمان [illegible]
[illegible] حق تعالی گناهان [illegible] اگر [illegible] گناهان ایشان بیشتر از کف دریا باشد و برگ درختان و ثواب [illegible] شهید در
جریده اعمال [illegible] کنند و [illegible] که مهمان از طعام [illegible] ثواب حج [illegible] در دیوان [illegible]
[illegible] مهمان [illegible] و در حدیث دیگر
فرموده است که من کان یومن بالله والیوم الآخر فلیکرم ضیفه [illegible] روز قیامت باید که مهمان را گرامی
دارد حضرت ابراهیم را عادت [illegible] بود که [illegible] مهمان طعام نخوردی [illegible] مهمان نیامد [illegible]
روز چهارم بر سر راه رفته تا [illegible] ابراهیم گفت [illegible]
و مهمان [illegible]
[illegible] روزه [illegible] و گفتند [illegible] خدا [illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible] گفتند [illegible]
[illegible] آسمان [illegible]
خداوندا [illegible] حق تعالی [illegible] جمله

سر از سجده برآوردند و کلمهٔ شهادت بر زبان راندند و مسلمان شدند آورده‌اند که درویشی از بادیه برآمد سوخته و کوفته و نالان
اندیشه کرد که از کسی چیزی خواهد بیادش آمد که حضرت رسول فرموده است که اطلبوا الخیر عند حسان الوجوه حاجت بر نیکو رویان
عرضه دارید درویش میگشت طبیب ترسا را دید نیکو روی و جامهٔ زر کرده دید در آمد و گفت بیگانه است اما نیکو روست حاجت
خود بر وی عرضه دارم دست فراپیش داشت و گفت ای اوستاد به هیچ حیله علت دارم طبیب دست بر رگ وی نهاد و گفت درویش
درویش برگشت طبیب غلام را گفت درویش را بخانه بر و بگوی تا زود مزعفر بپزند و در پیش طعام کنند غلام درویش را بخانه
برد و آنچه طبیب فرموده بود بجای آورد طبیب بخانه آمد درویش خواست که بیرون رود گفت ای درویش بنشین و در خانه رفت
و صره‌ای زر بیرون آورد و گفت این سی دینار زر است بستان که دوای تو این دوا است درویش زر بسته و بازگشت و دست در حلقه
در زد و روی سوی آسمان کرد و گفت خدایا مرا دردی بود دوای آن بنده‌ای کرد این مرد را دریغ است اگر صد دشمن بود و دارا
بنده در دولت و آن کفر و بیگانگیست دوای او ایمان و معرفت است از تو دریغ مدار طبیب بیرون آمد و گفت ای درویش
دست از حلقه در بدار که درد مرا دوا فرستادند و گفت اشهد ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله و ان علیا ولی الله بیت
ای شده کز خطا سوی صواب آری مرا ٭ وز شراب شوق حق مست و خراب آری مرا ٭ چون کار رحمت اوست هر لحظه موج ٭ تا کجا پیغام رحمت
با ثواب آری مرا ٭ فرح این بس خداوندا که در روز شمار ٭ کمترین از بندگانت در حساب آری مرا ٭ بود شاه لطف تو همراه این
کنه ٭ انقلاب ساعت که پای انوار کتاب آری مرا ٭ آورده‌اند که مردی بود از صحابه که هرگز مهمان بخانه نبردی روزی رسول با وی
عتاب کرد گفت یا رسول الله زنی دارم که اگر وقتی مهمان بخانه می‌برم تا مدت یک ماه خصومت می‌کند فرمود ببر و طعامی بساز
تا امشب بخانهٔ شما آییم و مهمان شما باشیم مرد با خانه شد و زن را اعلام کرد زن گفت امروز رسول خدا را مهمان خواهی کرد شاید که چیزی
نباشد که لایق آنحضرت باشد باید وقتی دیگر الحال گفت نتوانستم که رسول صلعم فرموده است که امشب بخانهٔ شما میآییم میان مرد و زن
ملاقات بسیار رفت آن زن سوگند خورد که هیچ طعام نپزد مرد بیرون رفت و طعام پخت چون شب درآمد و حضرت رسول بخانهٔ ایشان
تشریف فرمود و از طعام ایشان تناول کرد و بیرون شد زن گفت ای مرد مگر تو پیش رسول خدا از من شکایت کردی گفت نه

کفت

گفت کدام مرد گفت رسول کی می‌گوید گفت از آنجا که رسول از طعام ما هیچ نخورده است مرد گفت چون زن گفت عجب چیزی دیدم که
چون رسول بخانهٔ ما آمد کرمهای نان از دامن آنحضرت در آویخته بود چون بیرون رفت ماران و کژدمان و نهنگها دیدم
که از روی وی در آویخته بود مرد گفت من از آن هیچ ندیدم برخاستند و نزد رسول خدا رفتند و حال و قصه عرضه داشتند
خواجه فرمود که زن راست میگوید آن کرمهای نان روزی حق بود که با من میآمد و آن ماران و کژدمان گناهان اهل آنخانه بود
که بیرون بردم و شما را از گناه پاک کردم که چون مهمان بیاید با روزی خود آید و چون برود گناهان اهل آنخانه را ببرد بر دم
الضیف اذا جاء جاء برزقه و اذا ارتحل ارتحل بذنوب اهل البیت بیت الحق اگر درویش از آفرینش ارزق تو ٭ الحق بنهی نعمت
رزق نهان خویشتن ٭ هرکرا بینی بعالم روزی خود میخورد ٭ کز خوان است نانش در زخان خویشتن ٭ پس ترا حقیت ز مهمان دا شت
باید بهر آنکه ٭ میخورد بر خوان انعام تو نان خویشتن ٭ است همه آن شیر یزدان و امام المؤمنان علی ابن ابیطالب علیه السلام فرموده است
حبب الی من دنیاکم ثلثة الصوم فی الصیف والضرب بالسیف والاطعام بالضیف هر چیز که در دنیای شما است چیزی که مرا
دوست دارم در تابستان روزه داشتن و در راه خدای تعالی تیغ زدن و مهمان را طعام دادن از دوستی طعام دادن بود که خود
نمیخورد و بمهمان میداد که و یطعمون الطعام علی حبه مسکینا و یتیما و اسیرا ثعلبی که مفسرست و امام اصحاب حدیث چنین روایت
نقل کرده اند از حی بود عبدالله عباس و غیره که امام حسن و امام حسین علیهما السلام بیمار شدند حضرت رسول با ایشان بعیادت رفتند
و شاه مردان را گفت که ای علی اگر در حق فرزندان نذری کنی نیکو بود و هر نذری که هیچ از آن وفا نباشد هیچ نباشد شاه مردان گفت
که رضای خدای بر ذمت گرفتم که اگر فرزندان مرا شفا دهد سه روز روزه دارم فاطمه گفت من نیز نذر کردم که چون حق تعالی ایشانرا شفا دهد
سه روز روزه گیرم اما میان کنیز ایشان حسن و حسین گفتند ما نیز این قبول کردیم فضه گفت من نیز نذر کردم چون حق تعالی ایشانرا
شفا داد شاه مردان فاطمه را گفت وقت آنست که بنذر وفا کنیم روزه گرفتند و بنزدیک آل محمد از قلیل و کثیر هیچ طعامی نبود
و ایشان را همسایه‌ای بود نام شمعون ابن حابا امیرالمؤمنین بپیش وی رفت و از وی قرض خواست شمعون در خانه رفت و مقدار
پشم و سه صاع جو بیرون آورد و گفت این پشم بنزد زنان ده تا بریسند این جو مزد ایشانست حضرت امیرالمؤمنین علی بستد و بخانه
آورد و فاطمه زهرا از آن جو صاعی آرد کرد و پنج قرص نان بپخت هر یکی را قرصی چون نماز شام بگذارند طعام در پیش نهادند

وخواستند که تناول کنند ناگاه از در سائلی بر در آمد و گفت مسکینی ام از مسکینان مرا طعامی دهید تا خدای تعالی
شما را از مائده‌های بهشت طعام دهد امیرالمؤمنین روی با فاطمه کرد و گفت شعر فاطمة ذات المجد و الیقین ٭ یا بنت خیر الناس
اجمعین ٭ اما ترین البائس المسکین ٭ فیشکو الینا جایع حزین ٭ بیت ای دختر بهترین خلقان ٭ ای در دُرج افتخار و زمان ٭ این مسکین را کم
برور ماست ٭ زین نان جوین تو سیر گردان ٭ حضرت فاطمه در جواب شاه مردان فرمود بیت فرمان ترا شنیدم از جان ٭ ای شیر خدا و
شاه مردان ٭ امشب نخورم بوی خورانم ٭ از حصهٔ خویشتن من این نان ٭ امیرالمؤمنین قرص خود بایشان کرد فاطمه موافقت کرد امام
کبیر یا حسن حسین نیز موافقت کرد و فضه نیز موافقت کرد طعام بدادند و آن شب با آب تهی روزه گشادند روز دیگر همچنان جو
آرد کردند و پنج قرص نان بپختند و بوقت افطار پیش آوردند یتیمی بر در آمد و گفت السلام علیکم یا اهل بیت النبوة و معدن الرسالة
یتیم ام از فرزندان مهاجران پدرم را روز عقبه شهید کردند مرا طعام دهید تا خدای شما را از جنت طعام دهد شاه مردان
فرمود بیت ای فاطمه بر در یتیم است ٭ در کربت و رنج و بیم است ٭ هرکو بخورد و را خوراند ٭ نزدیک خدای او کریم است ٭ فاطمه گفت
ای تاج مصطفی و جانم ٭ من نان نخورم بوی خورانم ٭ تا گرداند خدای عالم ٭ در حشر شفیع بر زنانم ٭ امشب نیز جملهٔ طعام بدادند و
با آب خالص روزه گشادند روز سیم از باقی جو طعامی پختند چون وقت افطار خواستند که تناول کنند سائلی بر در آمد و گفت اسیرم
از اسیران شما ما را اسیری گرفته‌اند و طعام نمی‌دهند حضرت امیرالمؤمنین بفاطمه گفت بیت ای فاطمه خجسته منظر ٭ امد بر در اسیر مضطر
از فرط رنج و بینوایی ٭ نالان و حزین به در وفا در ٭ فاطمه فرمود بیت ای شیر شهید علم را در ٭ شمشیر بر وز امانت سرور ٭ از کرسنگی زرد روی ایشان
اندر تن دل شده است چون نار ٭ با این همه من نموده ایثار ٭ از بهر ثواب روز محشر ٭ آن شب نیز طعام بدادند و در روز چهارم امیرالمؤمنان
بیکدست حسن را گرفت و بدیگر دست حسین را و ایشانرا بخدمت حضرت رسول آورد و ایشان از ضعف میلرزیدند که از بیماری برخاسته
بودند و سه روز روزه داشتند و هیچ طعامی نخورده بودند رسول صلعم چون ایشانرا دید برایشان بگریست و فرمود تا بحجرهٔ مطهرهٔ
فاطمه درآمد فاطمه را دید در محراب ایستاده از گرسنگی شکم بپشت بسته و چشم در حدقه فتاده دل مبارک حضرت رسول
طاقت نداد فرمود واغوثاه واغوثاه بالله اهلبیت محمد یموتون من الجوع کار اهلبیت محمد باینجا رسیده است که از گرسنگی

میلرزند

میلرزند در حال جبرئیل آمد و این آیه آورد که یوفون بالنذر تا آنجا که و کان سعیکم مشکورا یعنی ابرار روفا می‌کنند بنذری که
کرده‌اند و میترسند که شر از روز قیامت باشد و عام و یطعمون الطعام علی حبه مسکینا و یتیما و اسیرا و بر دوستی خدا طعام میدهند
مسکین و یتیم و اسیر را با آنکه خود محتاج اند و از گرسنگی در اضطراب اند لقمه باز میگیرند و دیگران را ایثار می‌کنند و میگویند ما شما را
طعام نه برای رضای خدا میدهیم و از شما شکری و جزای طمع نداریم ما میترسیم از روزی که از سختی آن روز که مردمان بغایت ترش
روی باشند ایشانرا از آن روز برسید حق تعالی ایشانرا ایمن گردانید و در روی ایشان انوار و در دل ایشان سرور و خرم گردانید
فوقیهم الله شر ذلک الیوم و لقیهم نضرة و سرورا و جزاهم بما صبروا جنة و حریرا و جزای ایشان بهشتها که کشیده‌اند و روزه
داشته‌اند و هر گرسنگی صبر کردند و طعام بدیگری دادند جزا داد ایشانرا بهشتی که در انواع نعمتها و طعامهای گوارنده و میوه‌های
لطیف و لذیذ باشد و هر اینکه خود نپوشیدند و بدیگران پوشانیدند جزا داد ایشانرا جامه‌های حریر بهشت و در بهشتهای آراسته
تمیز کرده باشند چون پادشاهان خوشدل و مراد تا حاصل بنگر بید که جزای دستگیری درماندگان چگونه باشد در تفسیر امام حسن
عسکری علیه السلام مذکور است که روزی حضرت رسول صلعم بیاران نگریست و گفت کدام یک از شما دوش از زر و صد درم قرض را در خوش
بگذارده است شاه مردان گفت من یا رسول الله دوش بیگذشتم فلان مرد را دیدم که فلان منافق بر گریبان المؤمن را چه بر چشم بر حق افتاد
گفت یا امیرالمؤمنین ای برادر رسول خدا بطلب و من برس که این مرد هزار و هفتصد درم بر من دارد و من درویشم و هیچ چیز ندارم که بوی دهم
روزی در خواه که مرا مهلت دهد تا حق تعالی مرا روزی دهد تا بوی بدهم گفتم من خود از آن بزرگتر دارم که روزی خدا خواهم و او را بر من
منت باشد من از مالک الملک درخواهم تا کار تراب زود روی سوی آسمان کردم و گفتم خداوندا کار محمد و آل محمد و این بنده را
گذارده کردان دیدم که در آسمان گشاده شد و آواز آمد که یا ابالحسن بفرما تا این بنده را تا دست برزمین زند هرچه در دست وی آید
از سنگ و کلوخ برگیرد که حق تعالی آنرا برای تو زر کرده اند بفرمودم وی دست برد و چند پاره سنگ و کلوخ برگرفت حق تعالی آنرا زر سرخ
گردانید گفتم دین خود بگذار و باقی ترا است خواجه صلعم فرمود که دی جبرئیل مرا خبر داد که آن از هفتصد را که در هزار و هفتصد زر گشته هزار هزار ثوب
عدد آن جز خدای تعالی نداند حق تعالی ترا بر آن عدد کوشکها و قصرها در بهشت کرامت کرد و اضعاف آن از خدم و عبید داده که هیچ چشم
ندیده و هیچ گوش نشنیده و هیچ آدمی بر خاطر خطور نکرده باشد فصل پنجم ... روی عن النبی صلعم انه قال لعبید الله بن عباس

ما املک بکلمات الله تنفع بهن قال بلی یا رسول الله قال احفظ الله یحفظک احفظ الله تجده امامک تعرف الی الله فی الرخاء یعرفک
فی الشدة و اذا سئلت فاسئل الله و اذا استعنت فاستعن بالله واعلم ان النصر مع الصبر و ان الفرج مع الکرب و ان مع العسر یسرا
صدق رسول الله [illegible] پادشاها به برکات اوقات خلوت صلحا و به برکات زفرات نادمان و به برکات لبیک حاجیان و
قران و قران خوانان و به برکات صد و بیست و چهار هزار نقطه نبوت اول آدم و آخر محمد [illegible] و برکات دعای عالمان و عابدان
و آمین جمله فرشتگان به روزگار جمله مسلمانان و مومنان از شرق تا به غرب عالم در رسان همه اخوان جمع و چشمی پر دمع و ذکر [illegible]
و گفتاری بایسته و علمی کافی و علمی وافی و رغبتی و دردی و سینه بی کین و [illegible] و دو راز مجاز و خاطری حق جوی و زبانی حق
گوی و قدمی ثابت و فرست [illegible] یا اله العالمین و یا خیر الناصرین روایت از آن چشم چراغ آفرینش که تا خیر نور
او از میدان فطرت لامع گشت هیچ موجودی را نوری در چشم نیامد که لولاک لما خلقت الافلاک این سید هم چشم بود و هم چراغ چشم
کرد می جهان آورد که بعثت لاتمم مکارم الاخلاق چراغ بود که اگر لمعان نور او نبودی همه اغلمت گمراهی بظلمت ابد [illegible] شده بودی که
کنتم شفا حفرة من النار فانقذکم منها عجب چشمی بود که هرگز خواب غفلت [illegible] که تنام عیناه و لا ینام قلبی [illegible] چراغی بود با آنکه همه عالم
مخالفت او [illegible] [illegible] کردن و آن هر لحظه افروخته تر میشد که یریدون لیطفئوا نور الله بافواههم والله متم نوره
زهی چشمی که در چشمش [illegible] مشغول شد لاجرم در حق وی آمد که ما زاغ البصر و ما طغی
زهی [illegible] که [illegible] در چشمش [illegible] اللهم ارزقنی عینین [illegible]
مناقب او بگوش [illegible] رسانیدم [illegible] دیگر حکمت [illegible] عبد الله [illegible] عباس را گفت ترا تعلیم دهم [illegible] که در [illegible]
مانع باشد گفت بلی یا رسول الله فرمود احفظ الله یحفظک خدای را نگاه دار تا خدای ترا نگهدارد یعنی در تنهایی اوامر و اجتناب
نواهی او محافظت کن و در نگه داشت جانب دوستان و بندگان او متابعت نمای تا نگه داشت او از زوال نعمت و وقوع در
بلیت محفوظ مانی و بنظر عنایت و عاطفت او ملحوظ گردی بیت جانب حق نگاه دار بصدق تا ترا از بلا نگهدارد پاک
از معصیت کشیده کنی او بدست بلات نسپارد با آنکه از معصیتش دور باشی و لطف حقش نزدیک [illegible] حضرت و خاکساران
درگاهش قربت و وسیلتی باید جست تا براه و مقصود رسی که یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله وابتغوا الیه الوسیلة خواجه [illegible]

که میان بنده

که میان بنده و خداوند حجابیست یعنی میان بنده و ثواب و رحمت خدا و آن حجاب امیر المومنین علی ابن ابیطالب است تا بنده
با او توسل نکند و تقرب نجوید هرگز بثواب و رحمت حق نرسد سلمان فارسی رض روایت کند از رسول خدا صلعم که با رث علم
[illegible] گرامی ترین خلقان بر من حیدر است و برادر من علی و بعد از ایشان امامان از فرزندان ایشان اگر از شما حاجتی پدید آید و قضای
آن خواهد و یا واقعه پیش آید و دفع آن جوید باید که توسل به کار و آل کند [illegible] حاجتش روا کنم و بلا از وی بگردانم و اگر بنده را
در طاعت و عبادت تقصیر رفته باشد چون ایشان را دوست دارد و از دشمنان ایشان تبرا جوید او را بیامرزم و بر وی رحمت کنم و اگر نعوذ
بالله علی را دشمن دارد و از دشمنان وی تبرا نکند هرگز بروی رحمت نکنم آورده اند که یکی از عبا گفت شبی در خواب دیدم که قیامت
برخواسته است و حضرت رسول و امام حسن و امام حسین را دیدم که بر کنار حوض ایستاده بودند و مردم را آب میدادند تشنگی عظیم بر من
غالب شد پیش ایشان شدم و آب خواستم رسول فرمود مرا آب ندهید گفتم چرا یا رسول الله فرمود زیرا که در همسایگی تو فلانکس علی را
دشنام می دهد و تو منعش نمیکنی گفتم یا رسول الله نمیتوانستم رسول دست برد و کاردی بکشید و بمن فرمود بستان این کارد را
برو و سرش از تن جدا کن [illegible] می بینم که کارد بستدم و بخانه همسایه شدم و وی بر بستر خفته بود سرش از تن جدا کردم و تا پیش رسول
آمدم فرمود آبش بدهید مرا آب دادند بیاشامیدم بیدار شدم طهارت ساختم و رکعتی چند نماز بگذاردم چون صبح روشن شد آواز
واویلا شنیدم از خانه همسایه گفتم این چیست گفتند فلانکس را بر بستر سرش از تن جدا کرده اند گفتم سبحان الله این خوابی که
من دیدم حق تعالی او را تحقیق گردانید پس جماعتی را متهم کردند و بگرفتند و پیش والی شهر بردند و هیچ گناهی ندیدند من برخاستم
و گفتم ایشان را از آن گناهی نیست گناه من ابراهیم است که علی را دشنام میداده است شعر بغض الوصی علامة
وسمت بها اولاد الزنا من لم یوال من الانام وصیه سیئات عند الله صدام زنا هر که در بغض مرتضی کوشید در حقیقت
بجز مجاز نیست نیست در دوستیش [illegible] پدر [illegible] مادرش مجاز نیست دیگر فرمود احفظ الله تجده امامک خدا را نگه دار تا
در پیش خویشتن یابی یعنی بر رسوم اوامر او کن تا رحمت و عصمت او در پیش تو باشد که ایشان را اهتم و رحم الله در موقف طاعت باز پسی
بایست تا لطف و کرمش در پیش بینی در مقام توکل و تبرا که مباش تا نعمت و دولت پیش باید و در وسیله و قربت جستن با دوستان
تقصیر مکن تا از شر دشمنان ایمن گردی ملازم باش با درگاه عزت و زبان بکش بشکر و نعمت او چو او دائم نظر بسوی
تو دارد دمی غافل مباش از حضرت او آورده اند که مولایی از آن امام [illegible] پیش آنحضرت آمد و شکایت کرد از [illegible]

که او را میر بکشانید و گفت یا ابن رسول الله دعا کن تا حق تعالی شر وی دفع کند که او دشمن اهل بیت امام علیه السلام لب مبارک
بجنبانید و گفت برو که شر وی دفع کردند گفت به خانه شدم هیچ او از وی برون نیامد در برزوم زن همسایه گفت ما را واقعه پیش
آمده است من و شوهر طعام میخوردیم اضطرابی در وی پدید آمد من شنیدم که می گفت ایها الزمین مرا بخور او از وی شنیدم که الفار
او بیک دم بیفتاد و جان بداد هر که با ایشان عناد کند چنین باشد بیت هر که باشد و دشمن آل رسول دارد عنادی در سینه
بغض و کین در جهان احوال او زبون بود جای او فرود اسفل باشد یقین حجت و فرد ملک بیند از خدا دوستداران امیر
المومنین بنده درگاه ایشان هر که شد پادشاهی یافت در خلد برین یافت ملک هر دو عالم هر که کرد مهر آل مصطفی نقش
نگین رسول صلعم در حق امام حسین فرموده است الا و ان الحسین باب من ابواب الجنة من عاداه حرم الله علیه ریح الجنة حسین
دریست از درهای بهشت هر که با وی عناد کند حرام گرداند خدای تعالی بر وی بوی بهشت را وای بر ظالمان یزیدیان که چندان ظلم
و طغیان با وی کردند لاجرم هر یکی در دنیا ببلایی مبتلا شدند و در آخرت بعذاب الیم و عقاب جحیم گرفتار شدند سدی گفت بکربلا
رفته بودم و مهمان مردی شده بودم بهم آنجا فرود آمده بودیم شبانگاه سخن قاتلان امام حسین علیه السلام میرفت گفت الحمد لله که قاتلان در اندک مدتی
هلاک شدند و از ایشان هیچ کس نماند الا ملعونی که در خانه او بودیم گفت منم آن ملعون که در حرب امام حسین بودم و دیدم که
در این گونه بکشتند و او دیر تر رسید این بگفت و چراغ تاریک شد برخواست تا چراغ اصلاح کند آتش در انگشت وی افتاد هر چند
حیله کرد نتوانست آتش را فرو نشاند دوید و خود را در آب افکند آتش بر بالای سر او [illegible] هر که سر از آب برآوردی آتش
در روی افتادی تا که در میان آب در آتش بسوخت و بدوزخ رفت بیت هر که ستم کرد بر آل رسول از آتش خشم و غضب حق بسوخت
گشت زبان کار و عالم چه او دین خود از جهل بدنیا فروخت دیگر خواجه صلعم فرمود تعرف الی الله فی الرخاء یعرفک فی الشدة
معرفت جوی با خدای در حالت خوشدلی و شادمانی تا آشنایی کند با تو در حالت ناکامی و ناتوانی بیت آشنا با آشنایان کو کرامت
بیگانگان هر که چشم آشنایی دارد او بیگانه است دوست را بشناس تا او نیز بشناسد ترا گشت پیدا این جهان را بیاد
جانانه نهاست ناشنایی با خدا انسان که نفس دشمن را که او بیشه سرگرانه و فرزانه است هر که او دیوانه شد در عشق او
هوشیار است هر که چون شیر آنجا پیش او دیوانه است رهبری گوید بگویید که سارا بیمار رشیدم که بهلاکت نزدیک بود گفتم ای جوانمرد
بجا آی و سیلتی باید جست کم که حق تعالی [illegible] شفاعت او شفا دهد احکس را در مدت پیش در جستجوی بیمار [illegible]

عابدان امام زین العابدین نیافتم و مدت عمر را دوستی ختم ملازمت ایشان [illegible] شدم و گفتم یا ابن رسول الله صلعم
می بینی که کار بجان رسیده است و حالی در کار رسول [illegible] زین العابدین دست بر داشت و گفت خداوندا این بیمار شده
[illegible] و وسیله میب [illegible] ما را به تو قول و [illegible] اخلاص که از آن [illegible] ولی [illegible] شفا [illegible] روز
وی فراخ گردانی و قدر او در عالم رفیع گردانی زهری گفت بدان خدایی که جانها بامر اوست که در حال شفا یافتم و بعد از آن
بسیار شدم و تنگدستی و سختی بمن رسید و امید میدارم که به برکت و دعای آن شهزاده معصوم خدای بر من رحمت کند و مرا بیامرزد
مداح علی ابن الحسین فریضة علی لازم احسن عبیده اشرف فوق النجوم محله اقرب حتی لسان حسوده از امام محمد باقر حکویم
که منبع علم و فضل و شرع و زهد و ورع بود آورده اند که هر گاه جابر ابن زید الجعفی از وی روایتی کردی گفتی حدیث کرد وصی الاوصیا
و وارث علوم الانبیاء عبادة ابن کثیر گفت امام محمد باقر را گفتم حق مومن بر خدای چیست وی از وی بگردانید بار دیگر سوال کردم
فرمود حق مومن بر خدای [illegible] که اگر این درخت را بگوید بیا بیاید گفت اندر درخت را دیدم که پیش وی آمد گفت باز گرد که ترا نخواستم
درخت باز ایستاد و بجای خود رفت هر معجزه که جمله انبیا را بود رسول ما را بود و از حضرت رسول میراث با ائمه رسید ایشان را بود
وارثان رسول حسین ابن زید گفت امام جعفر صادق را گفتم یا ابن رسول الله خبر ده ما را از آنکه حق تعالی ابراهیم را گفت که او لم
تومن قال بلی و لکن لیطمئن قلبی گفت میخواهی مثل او را بتو نمایم گفتم آری امام صادق ع یا باز یا غراب یا طاوس یا حمامه
هر چهار مرغ پیش آنحضرت جمع آمدند ایشان را ذبح کرد و پاره پاره نمود و گوشتهای ایشان با هم آمیخت و بچهار جزو بنهاد و فرمود
یا باز یا غراب یا طاوس یا حمامه گوشتها از جا برخواست از آن برای و از این برای [illegible] تا چهار مرغ شدند و بپریدند امام
جعفر صادق علیه فرمود از این است که بر ما حسد میبرند و در حق ماست که ام یحسدون الناس علی ما آتیهم الله من فضله فقد آتینا آل
ابراهیم که ما را ملک عظیم دارند که فقد آتینا آل ابراهیم الکتاب والحکمة و آتیناهم ملکا عظیما از نجات و رستگاری [illegible]
بشناسی و بجان و زبان ایشان دوست دار بر خلاف قدر شاه ملکی بیت گر ز خط بندگیشان پای دل بیرون برد از جنت [illegible]
خط آزادی بسر است ور نه بی مهر ایشان دعوی طاعت کنی طاعت بی مهر آل و طاعت بی پر ابابیل است دیگر فرمود و اذا سئلت
فاسئل الله و اذا استعنت فاستعن بالله چون سوال خواهی که از کسی چیزی خواهی خواست سوال از خدای کن و از او در خواه که
هیچ سایلی از درگاه او خایب و خاسر و بی نصیب باز نگردد و از او در خواه که در دو جهان هر که تو از آن در خواهی و از
غیر او مخواه که نداری و در [illegible] که تو از او چیزی خواهی بیت حاجت خود پیش هر مخلوق عرضه کم کن از آنکه خوار شوی

باخدا اگر غم دلت کرا زاد / بیگانه از روزگار میاب بشوی / بیت روبدرگاه خدا آر چه افتد کاری / که بکوید در مخلوق و بنالی یا رب
دل در او بند که از فضل ترا گیرد دست / در او کوب که هرگز به نمیرد دیاری / و چون استعانت دیار خواهی از وی خواه که هرکه استعانت
از وی خواست او دستگیر و معین در شد شعر من الله استعن فی کل امر / فان الله للداعی مجیب / هو المولی المجیب لمن دعاه /
و فی یرجوا سوی المولی یخیب / ابو طلحه گفت در بعضی از غزوات با حضرت رسول علیه السلام چون کار سخت شد و کارزار گرم گشت
رسول صلعم فرمود بگو یا ایاک نعبد و ایاک نستعین سه بار دیدم که از تنها جدا افتاد و کسی را نمی دیدم که تیغ میزد جمله بزیمت شدند گفتم
یا رسول الله تیغ که میزد فرمود فرشتگان الیس کار چون بر تو سخت کرد بگوی ایاک نعبد و ایاک نستعین تا کار تو برآید اما دعای
رسول دیگر است و دعای تو دیگر ترا شفیع باید تا کار برآید یا ایها الذین امنوا اتقوا الله وابتغوا الیه الوسیلة عطا بن [illegible] گوید
که مرا و مولای مرا امام موسی ابن جعفر از مدینه به بغداد آوردند و محبوس کردند و مدت حبس دراز کشید مشتاق اهل و عیال ام
امام موسی بدانست فرمود دلت با اهل و عیالت که در مدینه اند گفتم بلی یا ابن رسول الله فرمود برو و غسل کن و پیش من آی چنان
کردم کردی فرمود آن حضرت برخاست و دو رکعت نماز گذارد و فرمود بگوی بسم الله الرحمن الرحیم و دست فراخ ده و چشم بر هم
نه چنان کردم فرمود که چشم باز کن باز کردم بر سر تربت حسین علیه السلام فرمود این تربت جدم حسین است نماز گذارد و من نیز نماز گذاردم
فرمود چشم بر هم نه نهادم فرمود باز کن باز کردم بر سر تربت امیر المؤمنین علی بودیم گفت این تربت جدم علی است نماز گذارد و من نیز گذاردم
فرمود چشم بر هم نه نهادم فرمود بگشا گشادم بر سر تربت حضرت رسول علیه السلام فرمود این تربت جدم رسول الله و اینک سرای تو
در رو و عهد تازه کن و بیرون آی در رفتم و عهد تازه کردم و به تجدید زن دادشتم با آن حضرت آمدم گفت دست بمن ده و چشم بر هم نه
دست بوی دادم و چشم بر هم نهادم گفت بگشای چشم گشادم بر سر کوه بلند دیدم که آب از آسمان بر سر او فرو می
شد بدان آب وضو ساخت و بانگ نماز کرد و در نماز ایستاد من چهل مرد را دیدم که در عقب وی نماز کردند من نیز نماز کردم چون
از نماز فارغ شد فرمود که این کوه قاف است و اینها اولیا و اصفیا اند از حق تعالی درخواستند تا میان خود و ایشان جمع کند
پس القوم را وداع فرمود و مرا گفت چشم بر هم نه نهادم گفت بگشای گشادم در زندان بغداد بودیم دوستی آن حضرت بر حال من
ثابت شد شعر انی احبهم یا رب معتصما / فاغفر بحبهم یوم القیمة لی / مانند این از امام معصوم هشتم امام علی ابن موسی
الرضا علیه التحیة والسلام روایت است که گفت امام رضا علیه السلام از مامون اجازت خواست که در روز عید بیرون رود [illegible]

بیدکر

بیدکر رسول تو بجز نیاید مامون ملعون وی را اجازت داد حضرت امام رضا لب چشمه رفت و آنجا خیمه بزد مامون روز دیگر
روز هشتم برگشت و بدان لب چشمه رفت امام رضا آنجا بود و ویرا پرسید و باز آمد [illegible] که از مدینه پیکی برسید که امام
رضا ما در فلان روز آنجا رسید و از آنجا بمکه شد عامل مکه نیز نامه نوشت که امام رضا اینجاست ترا اعلام کردم تا بدانی
مامون اعلای تعجب کرد و برخواست و پیش حضرت امام رضا رفت و گفت از تو درخواستی که مرا الحقت روز معاف داری که
روزه میخورم و به آب میروم و بمدینه و مکه شدی حق تعالی علمی عظیم ترا داده است من برادر و عم توام از آن حرفی بمن آموز
که بدان نفعی گیرم امام رضا فرمود که من خضر بودی بر آن قادر نبودی که در الحقت بروم و بیایم فکیف که من [illegible]
مامون ملعون بخندید و گفت بخدای که رفتی و باز آمدی و تو حجت خدایی و دوستی تو دیگر خواهد فرمود و اعلم ان النصر مع الصبر
ان الفرج مع الکرب و ان مع العسر یسرا بدانکه نصرت با صبر است و فرج با غم و حوالت و نعمت در عقب رنج و محنت و یسر
ردیف عسر است اگر رنج و محنت و بلا و مصیبت بتو رسد صبور باش و بار از خدای خواه تا ترا از آن محنت و بلیت فرج ارزانی
دارد بیت صبور باش که در کارها صبور رسد / الصبر مرهم شده بسته زود بگشاید / محمد ابن شاذان الغزنوی حکایت کرد
از محمد ابن حسان از علی ابن خالد که گفت من در [illegible] لشکر بودم گفتند اینجا مردی محبوس است که از شام آورده اند که دعوی پیغمبری کرده است
گفتم بروم و ویرا ببینم بدان زندان شدم مردی را دیدم با فهم و کیاست گفتم حال و قصه تو چیست گفت دروغ گفتند که من
دعوی پیغمبری کرده ام من در شام عبادت میکردم در موضعی که از آنجا که سر حسین [illegible] می گویند و در عبادت علیهم السلام شخصی آمد و مرا گفت
برخیز برخواستم خود را در مسجد کوفه دیدم گفت این مسجد را می شناسی گفتم آری این مسجد کوفه است در او نماز کرد و من نیز نماز کردم چون باز
نگرستیم خود را در [illegible] دیدم [illegible] بگذردیم چون باز نگرستیم خود را در شام در موضع عبادت خود دیدم دیگر سال نیز
همچنین کرد چون خواست که از من جدا شود گفتم بحق آنکس که ترا بدین قادر کرده است که مرا خبر ده که تو کیستی گفت من محمد ابن علی ابن
موسی الرضا ام پس چون خبر بمحمد عبد الملک رسید گفت تا مرا بند بر نهادند و در زندان کردند ویرا گفتم قصه بنویس تا پیش محمد
عبد الملک برم بنوشت محمد ابن عبد الملک توقیع کرد که بگوی که آنکس که ترا از شام بکوفه و از کوفه بمدینه و مکه برد و بشام
آورد [illegible] تا از زندانت بیرون کند علی ابن خالد گفت من از این غمناک شدم و ویرا بصبر فرمودم دیگر روز بدر زندان شدم

خلقی را دیدم بر در زندان گفتم چه بوده است گفتند آن مرد را که از شام آورده بودند کم یافتند ندانستند که بزمین فرو شد یا بر
آسمان رفت گفتم اهل بیت رسول کشتی نجات اند هر که پناه بایشان برد از بلای دنیا و عذاب عقبی نجات یابد شعر آل النبی
سراة اصناف الوری / ولمن یوذیهم اعز ما / منهم التقیة والجواد [illegible] / [illegible] / وکانما فاق النبی [illegible]
لک / فانحط بنفحتی ومقالی / یا ایها المغرور لا تک راغبا / بغرورک عن حب آل / سعید حاجب گفت متوکل مرا گفت
ناگاه بسرای [illegible] در شو و بنگر چه می کند ویرا بگیر گفت در شدم وی در نماز بود چون نماز تمام کرد گفت یا سعید جعفر ترک من
نکند تا که پاره پاره اش کنند بدست اشارت کرد و گفت دو روز سختی عظیم از من در دل من افتاد بیرون شدم آواز خروشی و فریاد شنیدم
که از سرای متوکل برآمد که وی را بکشتند ایشان اولیای خدا بودند و اصفیای خدا بودند حجت های خدا منصور بودند بنصرت خدا عالم
بودند بضمیرها عارف بودند بلغتها فصیح بودند ابو حمزه گفت امام حسن عسکری با ترکان و رومیان و هندویان بزبان ایشان
سخن میگفت من تعجب کردم و با خود گفتم این زبانها را از کجا آموخته است آن حضرت با من نگریست و فرمود که حجت خدا [illegible]
میان وی و دیگران چه فرق باشد شعر وانما الکتب ابن آدم صورة / فی فیه معنی شاهد با یوته / بیت گفتا بصورت ار چه زاولاد
آدمم / از روی مرتبه زهمه حال برترم / خورشید آسمان ظهورم عجب مدار / ذرات کاینات اگر [illegible] / فصل [illegible]
روی عن النبی صلعم انه قال لعلی علیه السلام یا علی انت امیر المؤمنین وامام المتقین یا علی انت سید [illegible] والوصیین و وارث علم [illegible]
وخیر الصدیقین وافضل السابقین یا علی انت زوج سیدة نساء العالمین وخلیفة خیر المرسلین یا علی انت مولی المؤمنین وانت
الحجة بعدی علی الناس استوجب الجنة من تولاک واستحق دخول النار من عاداک یا علی والذی بعثنی بالنبوة واصطفانی علی جمیع البریة
لو ان عبدا عبد الله الف عام ما قبل الله ذلک الا بولایتک وولایة الائمة من ولدک وان ولایتک لا تقبل الا بالبرائة
من اعدائک واعداء الائمة من ولدک بذلک اخبرنی جبرئیل علیه السلام فمن شاء فلیؤمن ومن شاء فلیکفر صدق رسول الله صلعم روایت
از سید رسل [illegible] کل تو کل مامور با مر قل صدر ایوان کاینات بدر آسمان موجودات مشتری برج سعادت خورشید افاق رسالت
خواجه هر دو سرا شفیع روز جزا احمد مصطفی صلعم این شنوده که شنیدی از نعت او بگوش اوشه رسانیدیم شاه مردان

وشیر یزدان

وشیر یزدان و امیر جمله مومنان علی ابن ابیطالب را گفت ای علی تو امیر مومنانی و امام متقیانی و وارث علوم پیغمبرانی و بهترین صدیقانی
و [illegible] و فاضلترین سابقانی ای علی تو شوهر سیده زنان عالمیانی و خلیفه بهترین پیغمبرانی و مولای جمله مومنانی ای علی تو حجتی بعد از
من بر جمله مردمان بهشت واجب شود آنرا که ترا دوست دارد و مستحق دوزخ شود آنکس که ترا دشمن دارد بدانکه مرا برسالت بخلقان
فرستاد و از جمله خلقان برگزید که اگر بنده هزار سال خدا را طاعت و عبادت کند از وی نپذیرد مگر بولایت و ولایت تو و دوستی اولاد
از فرزندان تو و این نیز مقبول نشود تا از دشمنان شما تبرا نکند جبرئیل مرا بدین خبر داد هر که میخواهد مومن باشد و هر که میخواهد کافر شود
و از امام معصوم [illegible] باقر روایت است که آن حضرت روایت میفرماید [illegible] از رسول خدا که فرمود شب معراج پادشاه عالم فرمود
ای محمد علی اول است و آخر است و ظاهر است و باطن است و بکل چیز عالم است گفتم خداوندا این نه صفات کمال تو خداوند است [illegible]
فرمود یا محمد انا الله لا اله الا انا الاول الخالق البارئ المصور له الاسماء الحسنی یسبح له ما فی السموات والارض وهو العزیز الحکیم یا محمد انا
الاول لا شئ قبلی وانا الاخر لا شئ بعدی وانا الظاهر لا شئ فوقی وانا الباطن لا شئ دونی منم خدایی که جز از من خدای نیست آفریدگار
خلقانم صورت کنندهٔ آنم نامهای خوب نیکو مراست تسبیح می کنند هر چه در آسمان و زمین است عزیز و حکیم و قاهر و غالبم [illegible]
فرمایم بر وفق صواب [illegible] بازلیت و آخرم بابدیت و ظاهرم با حدیت باطنم بصمدیت یا محمد علی الاول اول من اخذت میثاقه
من الاوصیاء و علی الاخر من اقبض روحه من الاوصیاء [illegible] اول کسی که [illegible] میثاق او کنم علیست از اوصیا
و آخر کسی که قبض روح او کنم از اوصیا علی باشد علی الظاهر اظهرت له جمیع ما اوحیت الیک لیس لک ان تکتم منها شیئا علی ظاهر است بدان
معنی که هر وحی که بتو فرستادم آن بر علی ظاهر کرده ام هیچ چیز از علی پوشیده نیست علی الباطن ابطنته سری الذی اسررته الیک فلیس
فیما بینی و بینک ستر دونه علی باطن است بدان معنی که سری که میان من و تو است با او در میان نهاده ام علی علیم بکل ما انزلت من الحلال
والحرام والفرایض والاحکام والتاویل والتنزیل علی عالم است بهر چه فرو فرستاده ام از حلال و حرام و فرایض و احکام و تاویل
و تنزیل رهی بزرگ و بزرگواری علی علیه السلام شعر لو ان المرتضی ابدی محله / لاضحی الخلق طرا سجدا له / کفی فی فضل مولانا علی
وقوع الشک فیه انه الله / بیت علیست اول و آخر علیست ظاهر و باطن / علیست قدرت قادر علیست عالم و دانا / علیست شاه ولایت
علیست راه هدایت / علیست ماه امامت علیست اعظم و اعلا / علیست هادی برحق علیست حاکم مطلق / علیست مشفق اشفق علیست مخفی و
پیدا / زبعد احمد مرسل علیست افضل و اکمل / بحق قادر خلاق قدیم وحی و توانا / تمام کرد بالهام کشف حیدر صفدر / بوحی هر چه بدانست مصطفی

حقیقت آورده‌اند که مردی وزنی بخصومت پیش حضرت امیرالمؤمنین آمدند مرد خارجی بود آواز بلندتر کرد امیرالمؤمنین بانگ بروی زد و فی
الحال سکی شد یکی گفت یا امیرالمؤمنین بانگ برابر مردی سک شد پس چه چیز ترا مانع است از معاویه و دفع وی فرمود که اگر من خواهم
خواستم که معاویه را بر تخت یا بر جنازه پیش آورند آوردندی و لیکن توقف نکردی و لکن ما خازن خداییم نه بر زر و سیم بلکه بر اسرار وی
در راه او ستر این بود حضرتش یکیسم چنانکه حق تعالی فرموده بل عباد مکرمون لا یسبقونه بالقول وهم بامره یعملون آورده‌اند که در آن وقت که شمشیر
فرق زده بودند معصومه این مرو بود پیش آنحضرت آمد و گفت یا امیرالمؤمنین مدتیست که حسنت در خواطر من میگذرد و میخواستم که از تو سؤال
کنم ایست تو مرا مانع میشد اگر اجازت فرمایید اکنون بپرسم فرمود بپرس گفت یا امیرالمؤمنین تو فاضلتری یا آدم فرمود یا معصومه
تزکیة المرء نفسه قبیح قبیحست که مرد نفس خود را بستاید اما چون میپرسی میگویم آدم را از یک چیز نهی کرده بودند در جهان نزدیک شد و بسیار
چیزها بر من مباح بود که من آن نکردم و بدان نزدیک نشدم گفت تو فاضلتری یا نوح فرمود نوح قوم خود را دعای بد کرد و من نکردم
و پسر نوح کافر بود و پسران من سیدان جوانان اهل بهشتند گفت تو فاضلتری یا موسی فرمود حق تعالی موسی را برسالت پیش فرعون فرستاد
گفت انی اخاف ان یقتلون میترسم که مرا بکشند که یکی از ایشان را کشته‌ام برادرم هارون را با من بفرست و چون حضرت رسول مرا فرمود که سوره برائت را
بر اهل مکه خوان و من صنادید قریش را کشته بودم نترسیدم و رفتم و بر ایشان خواندم والقدیر در خطبه آن کردم گفت تو فاضلتری یا ابراهیم
فرمود ابراهیم گفت رب ارنی کیف تحیی الموتی و من گفتم لو کشف الغطاء ما ازددت یقینا گفت تو فاضلتری یا عیسی فرمود مریم مادر عیسی
در بیت المقدس بود چون وضع حملش نزدیک شد آواز آمد که بیرون رو که اینجا عبادت خانه است و مادر من چون وضع حملش
خواست که بشود در بیرون کعبه بود آواز آمد که اندرون کعبه درآی و من اینجا در وجود آمدم بیت است گفتی یا امیرالمؤمنین ای آنکه
گفتی یا امام المتقین ای هیچ کس جز مصطفی شبه تو نیست ای از خلایق در سما و در زمین ای همتا و نا کفو و همتای تو نیست ای همتای بی نظیر
ای قرین عالم و آدم طفیل ذات تست ای امام هر امیر و امیر هر امین ای اولیا را سید و سرور تویی ای انبیا را امام تویی یار و معین ای چیره
بر ذات پاکت ومعیدم ای از پی آن حضرت جان آفرین ای مدحت در قرآن ثنا گویت خدا ای نیست مثلت هیچکس غیر از امین ای مصطفی جای دگر
جای تو تست ای جای دیگر حضرت روح الامین ای ام السلمه زنی بود توریة و انجیل خوانده و اوصیای پیغمبران شناخته نزد رسول آمد
و گفت یا رسول الله هر پیغمبری را خلیفه بود یکی در حال حیات و یکی بعد از ممات خلیفه موسی در حال حیات هارون بود و بعد
از ایشان

و بعد از ممات یوشع ابن نون وصی و خلیفه عیسی در حال حیات کالب ابن یوحنا بود و در بعد ممات شمعون ابن حمون الصفا
چنانچه خوانده ام که ترا یک خلیفه و وصی پیش نیست در حال حیات و بعد از ممات چنان فرمای که وصی تو کیست گفت سنگ پاره بمن ده
ام السلمه گفت سنگ پاره برسول دادم بر کف دست نهاد و با انگشت بمالید و چون آرد کرد و بسرشت و چون یاقوت سرخ کرد و
انگشتری وی نهاد و نقشی بر او پدید آمد و دست راست بر سقف خانه زد و دست چپ بر زمین زد و بیک انگشت تا کند گفت هر که این
تواند که من کردم او وصی من است در حال حیات و بعد از وفات گفت سلمان فارسی مرا بعد اشارت کرد و من گفت وی خواندم
پیش وی شدم و گفتم تو وصی رسولی گفت آری بیار سنگ پاره فوری سنگ پاره بوی دادم بر کف نهاد و بمالید و آرد کرد و بسرشت
و یاقوت سرخ کردانید و انگشتری وی نهاد و نقش بر وی پدید آورد و یکدست بر زمین نهاد و یکدست بسقف خانه زد و بانگشت
دو تا کند ام السلمه گفت امام حسن را دیدم در پیش پدر ایستاده کودک بچه گفتم وصی تو کیست گفت این پسر کرچکی گفتم تو بیا گفت آری
بیار سنگ پاره چون دادم در دستش چنان کرد که جد و پدر کردند گفتم ایا وصی او را کجا یابم که او کودکیست اتفاق در حجره حسین کلام
حسین را دیدم گفتم تو اکنون کیست گفت ای ام السلمه من آنم که تو میطلبی وصی برادرم و وصی جد و پدر چهار سنگ پاره قبلان سنگ پاره
بوی دادم بسرشت و یاقوت سرخ کردانید و نقش در وی پدید آورد و فرمود در وی نگاه کن نگاه کردم نام رسول و امیرالمؤمنین
و حسن و حسین و نام نه امام از فرزندان حسین بر وی پدید آمده بود من از آن تعجب کردم و گفتم دیگر معجزه بنمای حا بین فرو خواست
و دست راست برداشت من عمودی از نور دیدم که بر هوا پیدا شد من بیفتادم و بیهوش شدم آن شاهزاده سر من برد فرا پیش من تا
با هوش آمدم و آن شیخ مورد یا من است خشک نشده است و پژمرده نگردیده وصیت کرده ام که او را در کفن من بنهند و گفت حق
تعالی مرا عمر داد تا امام زین العابدین علیه السلام را یافتم در نیز همان معجزه بنمود بصیرت دیدیم زیادت شد و دوستان ایشان را کوشت
و خون آمیخته شد بیت مهر ایشان بجان خریده دلم ای بهر کام چه رسیده دلم ای گشته آزاد از غم ایام ای شاد مانی گشت و در آیینه دلم
زنده کیا یافت جان بخلیتم ای هر مرادی که جست دیده دلم ای بشارت بشنو امام محمد باقر فرمود که هر که ما را دوست دارد و بشوید ما
اگر گناه کار بود وی را در موقف حساب بدارند حق تعالی وی را گناهش عارف کرداند چون معترف شود حق تعالی آسیات ترا
بحسنات مبدل کرداند و حسنات خود را فرا مردمان نماید تا گویند آفرین بنده را لایکسیئة نبود بعد از آن حق تعالی
او را ببهشت فرماید و این آنست که فرمود اولئک یبدل الله سیئاتهم حسنات پیغمبر فرمود ان حبنا اهل البیت

یحیط الذنوب عن العباد کما یحط الریح الشدید الورق عن الشجرة یعنی دوستی ما اهل بیت گناه را از بندگان فرو ریزد چنانکه باد سخت
برگ را از درخت پس اگر میخواهید که بدین کرامت رسید تولا بجا آرید و اطاعت ما در پی آییم ان اولوا الامر که حق تعالی اطاعت
ما را با اطاعت خود و اطاعت رسول قرین کرده است که اطیعوا الله واطیعوا الرسول واولی الامر منکم آورده اند که جوانی از اهل
بلخ در کنار ابوجعفر علیه السلام بنشست روزی گفت من بنزدیک تو نه از دور تو می نشینم بلکه از برای فضل و فصاحت تو می نشینم
امام تبسم فرمود و هیچ نگفت روزی چند بر آمد آن جوان نیامد امام از حال وی پرسید گفتند بیمار است یکی آمد که یابن رسول الله
آن جوان درگذشت و وصیت کرده که شما بروی نماز کنید فرمود بروید و کاری اینجا زنید و چون وی را بشوید هم چنان بر سریرش
بگذارید تا من بیایم پس برخاست و دو رکعت نماز بگذارد و دو ردای حضرت رسول بر دوش افکند و در آن خانه شد که وی را نهاده بودند
و آواز داد که ای فلان برخیز که خدای تعالی ترا زنده کردانید آن جوان گفت لبیک یابن رسول الله و باز نشست امام گفت حالت تو چیست
و چون بود گفت روحم قبض کردند و در آن هیچ شکی نیست و در غیبت آوازی که از آن خوشتر نشنیده بودم که روحش باز دهید که
محمد این شخص دیر از ما درخواست نه زیرا که امام محمد باقر شفیع بزرگ که امام جعفر صادق که مفضل ابن عمر گفت ز دیک مولای محمد امام جعفر
صادق علیه السلام بودم و بصحن سرای آمد وی را سایه ندیدم از آن تعجب کردم وی آواز داد که ای مفضل ما نوریم نور را سایه نباشد هر که
تسلیم کند ما را بابا باشد در بهشت آورده اند که مردی از اهل خراسان مال و نعمت بسیار داشت و دوستدار اهل بیت بود از مال خود
شدی در بر خود وظیفه کرده بود که هر سال هزار دینار بامام جعفر صادق رسانیدی یکسالی عیالش گفت مرا بزیارت تربت پیغمبر
رسول را ببینیم و از مولی خود ایشان زنا بخشد و بدی بر مراد اجابت کرد و وی را با خود ببرد و آن هزار دینار که از برای آنحضرت میبرد
در درجی نهاد و قفل بر آن زد و مهر بر نهاد و چون بمدینه رسید درج برگرفت و مهر و قفل نگاه کرد و دید که یکی جفا بود قفل
بگشاد و در درج هیچ زر نبود مرد متحیر فرو ماند از زن مایه پرسید گفت نمیدانم با ما کسی نبوده که خیانت کند هم با شد مرد زر را از زن
در جد کرده هزار دینار از بسته و پیش امام برد امام فرمود این زر باز ده که آن زر که در درج بود ما بردیم مالا احتیاج پیش
آمد بفرمودیم تا از آن زر آوردند مرد را بصیرت زیادت شد برفت و آن زر باز داد و دیگر روز بخانه شد زن خود را در
حالت نزع یافت گفتند در حالی بدوش بیاید و پنجاه مرد بر سر بالین وی برنشست تا که درگذشت چشمش فرو گرفت و دامنش
الهه

بربست و وی را در جنازه بچید و پیش امام آمد و درخواست تا بران ضعیفه نماز کند امام برخاست و دو رکعت نماز بگذارد و گفت برو
بخانه شو که اهلت امر و زنرش کند مرد با خانه شد زن را زنده دید القصه بعد شدن زن در طواف کاه امام جعفر صادق را دید
که مرد ما را کرد وی کرفته شوهر را گفت این مرد کیست گفت این مولای ما ابو عبدالله است زن گفت بخدا اینکه این مرد است که دیدم او را
دست در ساق عرش زده و شفاعت میکرد تا روح مرا باز دادند این نوع معجزات از ایشان غریب و عجیب نیست زیرا که هنوز از
غنچه مشیت گل حکمت خلقت شکفته بود و در دیوان تقدیر منشور خلافت بنام آدم ننوشته که نور وجود ایشان در خانقاه عدم با
سبحه تنا یا ملائکه را فقه میکردانیدند و هر چه از کتم عدم بصحرای وجود آمد از آدم و عالم و لوح و قلم و عرش و کرسی و جن و انس همه
طفیل وجود ایشان بود بیت غرض ز خلقت آدم وجود ایشان بود ای جهان مسخر چهان وجود ایشان بود ای در آن زمان که ملائک
سجود میکردند ای نبود هیچ وجودی سجود ایشان بود ای چون امام جعفر صادق درگذشت عبدالله جعفر دعوی امامت کرد و آن پسر مهتر
بود امام موسی علیه السلام گفت که هیزم گرد کنند و آتش بر وی افروخت و نفط در وی ریخت و عبدالله را گفت ای برادر اگر تو امامی و صاحب
این کاری دست در این آتش کن وی دست در نکرد و امام موسی دست در آن آتش کرد و آتش را ای بود شعر بدا یجی وقفنا علی الخلیفة
فالفا الفاد ولا فالتم ای وکیف لا ابدع مولا غدا ای فی عصرة خیر بنی ادم ای وحی ملوی ادرکا بنه ای بین قریش و بنی هاشم ای عاره
بن ابو یزید کفت در صحبت امام هشتم معصوم امام علی ابن موسی الرضا علیه الاف التحیة و الثنا بمکه میرفتیم غلامم در راه ریکور
دانگور خواست کفتم اینجا انگور از کجا بود امام رضا ع کسی بمن فرستاد که غلامت آرزوی انگور کرده است بمقابل تو هنگر
بنگرستیم باغی دیدیم و در وی درختان انار و انگور و در رفتم و انگور و انار باز کردم و پیش غلام آوردم و چون بیغداد آمدیم
لیث ابن سعد و ابراهیم ابن سعد را حکایت کردم ایشان پیش امام رضا شدند و باز گفتند فرمود آن را شما در رستن
بنگرید نگاه کردند تا دیدند اهر نوع میوه در وی گفتند که ای سید ایم که فرزند رسول خدایی و بهترین خلقانی بعد از پدر
و جد ابو نواس را گفتند تو شاعرتری چرا مدح امام رضا نمیگویی گفت در مدح امام رضا هیچ نمیگویم که یا قوت و طاقت
آن در دو کس مدح کسی گویم که جبرئیل این خادم پدرش بوده باشد پس گفت شعر قیل لی افضل الناس طرا ای فی المعانی و فی الکلام البدیه
فلما ذا ترکت مدح ابن موسی والخصال التی تجمعن فیه قلت لا استطیع مدح امام کان جبرئیل خادما لابیه ای بنده این یا کفت

دشمن کو تو دید | کو شیر توست که بر آسمان رسید سرش | ... که در جهان نبود کس ... | بگفتمش که بیمارم
شود امیر ... | که جبرئیل امین است خادم ... | ... گفت ... چنانکه ... شدم ... و ...
نزدیک گشتم پیش مولای ... ابوالحسن علی بن موسی الرضا علیه التحیة والثناء شدم و گفتم یا بن رسول الله ... رحمت ... در دست ...
امام ... بنوشت ... ابو جعفر محمد تقی ... دعا کنند و ابو جعفر امام محمد تقی را
... امام محمد تقی را ... گفتم این
... آسمان ... چشم باز شد ... شعر
... روایت کرده اند از ...
ابن سعید که گفت نزدیک ابوالحسن علی نقی شدم ... یا بن رسول الله در ...
... بشارت کرد و گفت ...
...
[illegible]

پس در نماز اینچنین گفت بر تکبیر گفت بر پایان نماز چیست گفت نظر کردن در جای سجده گفت تحریم نماز چیست گفت تکبیر گفت تحلیلش چیست
گفت سلامش گفت جوهرش چیست گفت تسبیحش گفت طهارتش چیست گفت تعقیبش گفت تمام نماز چیست گفت الصلوات بر محمد و
آل محمد گفت قبولش چیست گفت ولایتنا والتبرا من اعدائنا ولایت ما و بیزار شدن از دشمنان ما گفت چیست رها نکردن کسی را
بر جهوا لکم بر خوارت و گفت الله یعلم حیث یجعل رسالته پس اگر تولا با اهلبیت رسول کنی و از دشمنان ایشان تبرا نماز تو قبول کنند و مقبول
حضرت افریدگار نکردی و اگر بخلاف این باشی مردود حضرت حق باشی بیت هیچ نماز نپذیرد خدا تا نکوی تو بر این پنج تن احمد مرسل
پس از ان مرتضی فاطمه آنگه حسین و حسن در حدیث آمده است که رسول علیه السلام فرمود هر که را شهید کردند در راه حق فرشتگان که بر وی
موکل اند [illegible] شهیدی [illegible] که از برای روح وی درهای آسمان گشاده و حوران استقبال وی نکردند حق تعالی بران فرشتگان
وحی فرستاد که بر نگرید بر نگر بستند روی هوا دیدند پر از طاعت و خیرات و میان فرشتگان که بر خیرات و طاعات موکل اند گفتند
خداوندا چرا درهای آسمان نگشایند از برای عملهای وی پادشاه عالم میفرماید ما در آسمانها بگشایند و این را فرماید بر در برید عملها را اگر
میتوانید فرشتگان هرچند که خواهند بردارند نتوانند پادشاه عالم فرماید طاعت بنده را مرکبی است تا مرکب نباشد بمحلی قبول نرسد
وان تولای علیست و فرزندان وی و تبرا از دشمنان ایشان شعر نام المرکب تولای علیست حرم الموسل کر لا تولای علیست سر قرار
کند در روز حشر هر که را امروز سودای علیست بر مراد خویش گردد کامیاب هر که را در دل تمنای علیست هر که نوشید جام مهرش در ازل
تا ابد سرمست شیدای علیست نیست در عالم کسی جز مصطفی کو قرین و شبه و همتای علیست فرشتگان بگذارند و برا [illegible] مرکب نباشد
گویند خداوندا اوورا [illegible] فرماید شما این عملها را بگذارید و بمقام خویش باز روید ایشان بروند پادشاه عالم زبانیه را فرماید
تا هم اعمال را بدوزخ برند تا بدانید که بی تولای علی و فرزندانش طاعات و عبادت مقبول نباشد شعر لو ان عبدا اتی بالصالحات
غدا و ود کل نبی مرسل و ولی و صام ما صام صوام بلا ملل و قام ما قام قوام بلا کسل و حاج ما [illegible] من الذنب
معصوم من الزلل ما کان [illegible] فی الحشر یوم البعث منتفعا الا بحب امیر المؤمنین علی پس هر گاه که تو تولای ایشان نماز گزاری و شرایط
و ارکان تمام بجای آری و دیگر ثواب تو جهت انس ابن مالک از رسول علیه السلام روایت کرد که چون بنده از برای نماز برخیزد و تکبیر
احرام بگوید از گناه پاک گردد چنانکه از روز که از مادر متولد شده است و چون اعوذ بالله من الشیطان الرجیم بگوید بعد [illegible]

کبری

کبری او باشد حق تعالی وی را عبادت یکساله بنویسد و چون الحمد و سوره بخواند چنان باشد که حج و عمره کرده باشد و چون برکوع
رود چنان باشد که هم [illegible] بصدقه داده باشد و چون بگوید سبحان ربی العظیم و بحمده چنان باشد که هر کتابی که حق تعالی از آسمانها
فرستاده است تلاوت نموده است و چون گوید سمع الله لمن حمده حق تعالی بنظر رحمت در او نگرد و چون بسجده رود پادشاه عالم بعدد هر
حسنه بنویسد و چون گوید سبحان ربی الاعلی و بحمده چنان باشد که بعدد هر حرف بنده آزاد کرده باشد و چون بتشهد نشیند ثواب صابران
بدهند و چون سلام بدهد درهای بهشت را بروی او بگشایند و فرماید ای بنده هر در که خواهی به بهشت رو ای عزیزان بنگرید
که باندک تکلیف چون تشریف کرامت میفرماید بنده را بیت لطف او لطفیست بیرون از عدد فضل و فضلیست افزون از شمار
گر بود هر موی زبانم باشدت شکر یک نعمت نگوید از هزار هر گاه که گناهی از تو در وجود آید چون برخیزی و نماز کنی آن گناه از تو
عفو شود که ان الحسنات یذهبن السیئات معاذ جبل روایت کرد که مردی پیش حضرت رسول آمد و گفت یا رسول الله چه گوئی در حق کسی که
با زنی نامحرم در خلوت نشیند و هر چه میان زن و شوهر باشد بدیشان باشد الا مواقعه که از ایشان بوده حق تعالی این آیت فرستاد
که اقم الصلوة طرفی النهار و زلفا من اللیل ان الحسنات یذهبن السیئات رسول علیه السلام فرمود که باید برخیزد و وضو سازد و دو رکعت نماز
کند تا کفارت گناه وی شود صحابه گفتند یا رسول الله این مر او راست یا جمله امت را فرمود که جمله امت راست و خواجه
امام ناطق جعفر ابن محمد الصادق علیه السلام فرمود که چون آدم بزمین آمد سیاهی پدید آمد بر وجود وی از سر تا بقدم و وی بدان [illegible]
[illegible] جبرئیل آمد و گفت بوقت نماز پیشین نماز بگذار و دو رکعت [illegible] و همچنین پنج نماز [illegible] چون بگذارد آن سیاهی
زایل شد جبرئیل آمد و گفت هر که از فرزندان تو مثل این بگذارد از گناه پاک شود چنانکه تو پاک شدی از این سیاهی هر گاه که در دنیا
در رنج و بیماری بتو رسد نماز گذار تا شفا یابی بیت روی طاعت بر زمین در راه ایل [illegible] بجان بنده ام خداوند زمین و آسمان
است از قول نبی معراج مؤمن چون نماز زان عروج اهل حق باشد بملک لامکان بعد تلقین شهادت هست این یا نماز اولین امری
که فرمودت خداوند جهان چون نماز آمد کلید جنت [illegible] دستش مده تا [illegible] بر روی تو بگشاید ابواب جنان احتیاط [illegible] و کاهلی
توان کرد از نماز زانکه نماز [illegible] آورده اند که حضرت خواجه علیه السلام سلمان فارسی رضی الله عنه را دید که بر پشت
افتاده است [illegible] فرمود یا سلمان شکمت درد میکند گفت بلی یا رسول الله خواجه علیه السلام فرمود قم فصل برخیز و چهار رکعت نماز
کن سلمان برخاست و دو رکعت کرد شفا یافت در نماز صدق و محبت از برای انکه گفته اند صدق و محبت در چهار چیز است
المناجات مع الحبیب والقیام ابدا لحبیب والتضرع الی الحبیب والتقرب بالحبیب راز گفتن با دوست و ایستادن در

پیش دوست و زاری کردن با دوست و تقرب جستن با دوست یعنی چون نماز راز است با دوست نیکو نباشد که در میان راز بغیری
التفات کنی و بدیگری باز نگری آورده اند که سر پوشیده در طواف بود [illegible] چشم بوی کشید گفت ای نادان که در این وقت راز که
باز آمده بنظر حرام [illegible] بیت اندر همه عمر من شبی وقت نماز آمد بر من خیال معشوق فراز بر داشت نقاب از رخ و برگفت
بناز یارا بنگر که [illegible] ای گدای عامی که روزی [illegible] و تو در [illegible]
[illegible] و بدیگری [illegible] دیگری [illegible] بیت [illegible]
نبودی [illegible] روایت [illegible] بیت [illegible]
باشی [illegible] روی در روی [illegible] عزیز من [illegible] عزت [illegible]
چنانکه ذات [illegible] دایم است [illegible] بیت [illegible]
عزیز تو خوار [illegible] عزیزان [illegible] من اعتز بالله فهو عزیز فی الدارین و من اعتز بغیر
الله فهو ذلیل فی الدارین من اعتز بالمولی فذاک خلیل [illegible] ذلیل بیت هر که [illegible] عزیزش [illegible] یوسف
مصری [illegible] افتاد و صاحب جاه شد [illegible] چون [illegible] عزت [illegible] شاه شد [illegible]
الوقت [illegible] بنگر که انبیا و اولیا [illegible] عزت یافته اند ان الله اصطفی آدم و نوحا و آل ابراهیم و آل عمران علی العالمین تاج
اصطفی و [illegible] آدم و نوح و آل عمران و آل ابراهیم نهاده بعضی را بر بعضی تفضیل داد تلک الرسل فضلنا بعضهم علی بعض
رسولان را بعضی بر بعضی تفضیل دادیم [illegible] آدم را صفوت دادیم و ادریس را رفعت دادیم نوح را اجابت
دادیم ابراهیم را خلت دادیم داود را حکمت دادیم سلیمان را مملکت کرامت کردیم موسی را [illegible] عیسی را انواع
معجزات محمد مصطفی را [illegible] دادیم [illegible] دادیم [illegible] بیت [illegible]
[illegible] دادی [illegible] خوبان همه دارند تو تنها داری [illegible] از مسجد الحرام بمسجد اقصی و از
ازانجا بسدرة المنتهی سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی الذی بارکنا حوله [illegible]
[illegible] آیات [illegible] عالم [illegible] وجود شریف او [illegible] علیه السلام [illegible] عالم فلک را
[illegible] عالم [illegible] زمین را [illegible] نقطه نبوت

درکز

درکز رسالت در خلوت قرب طفیل تو بودند ملائکه ملکوت و ساکنان حظیرة جبروت در آرزوی دیدار تو اند عرش
مشتاق [illegible] کرسی [illegible] تو است بیت ای دیده خرد [illegible] ادراک عقل عاجز و صف کمال تو ای ترک فلک
[illegible] هندوی آسمان جلال [illegible] تو [illegible] لطف [illegible] داده هم [illegible]
مقصود دنیا و عقبی تو بوده است مقصود ما ز دنیا و عقبا وصال تو آب حیات در ظلمات خجالت [illegible] زان خاک [illegible]
[illegible] سلطان روز [illegible] فلک [illegible] انبیا [illegible]
[illegible] باشد [illegible] سایه [illegible] جلال تو [illegible] شاهان جهان غلام [illegible]
[illegible] ماه بر [illegible] چون قدم [illegible] اسپ [illegible] و [illegible] سدره المنتهی
بگذرانیدند و خلعت قرب قاب قوسین او ادنی [illegible] پوشانیدند و [illegible] نشانیدند و [illegible]
[illegible] و درج [illegible] باز کردانیدند و [illegible] حجت [illegible]
موسی گفت السید [illegible] و خواجه [illegible] بیت ماه روی [illegible]
بودی [illegible] در بهشت عدن [illegible] زنجبیل [illegible]
با شراب [illegible] حضرت خواجه فرمود دوست [illegible] بیت [illegible]
[illegible] اندیشه [illegible] تو [illegible] دل [illegible] جان [illegible]
[illegible] فرمود [illegible] نماز آوردم گفت [illegible] نماز آوردی [illegible]
[illegible] خبر داد موسی گفت [illegible] تخفیف طلب کن [illegible] ضعیفند طاقت این بار گران ندارند خواجه باز
[illegible] تخفیف [illegible] موسی رسید [illegible] خبر داد گفت یا حبیب الله دیگر تخفیف
خواه [illegible] القصه خواجه تخفیف [illegible] تا بر پنج نماز قرار گرفت [illegible] پنج
نماز [illegible] و مواظبت نمای و تقصیر روا مدار و اول وقت [illegible] که خواجه فرمود اول الوقت
رضوان الله و آخر الوقت غفران الله دیگر خواجه فرموده است فضل الاول علی الآخر [illegible]

نماز در آید هر حقی که ترا باشد دست از آن بردار و روی بنماز آر که در حدیث آمده است که چون بندهٔ مؤمن در اول وقت نماز
ترک امر دنیا کند و روی بحضرت خداوند آورد حق تعالی مهم او را کفایت کند و در دنیا شر اشرار از او باز دارد و در آخرت
لب کن ابرارش فرود آرد و بر او رحمت کند و ادا ... آورده اند که خواجهٔ پارسا روزی تنور بتافت تا نان بپزد وقت
نماز درآمد و کودکش نیز در گریستن آمد و شیر میخواست با خود گفت هم اسکار پیش آمده هیچ بر از آن نیست که نماز گذارم که رضای
حق در آنست در نماز ایستاد ابلیس لعین فریادی بکرد و شیاطین و عفاریت بر وی جمع آمدند و گفتند ای مهتر ترا چه رسیده است
گفت مرا سجده فرمودند ابا کردم و این زن را فرمودند طاعت کرد گفتند ما را چه فرمایی گفت کودکش را در تنور اندازید در تنور
انداختند کودک فریادی بکرد چون آواز کودک بگوش مادرش رسید آتشی در دلش افتاد اما توفیق دریافت که وجیب نبود که
روز پیش خدا باز گردی و فرمان وی را در نیمه گذاری نماز بریده و کودک سوخته و دیو خوشنود گشته هم فایده نکند پس بعد از آنکه
نماز تمام کرد چون بسر تنور رفت کودک خود را دید در میان آتش که با آتش بازی می کند و هیچ ضرر بوی نرسیده چون وی فرمان
خدای نگاه داشت خدای تعالی فرزند او را از آتش نگاه داشت تا بدانی که هر که خدای را باشد خدا او را باشد آورده اند که روزی
ابوذر غفاری بحضرت رسالت آمد و گفت یا رسول الله گوسفندی چند دارم که اگر خود بصحرا می برم از خدمت تو محروم می مانم
و اگر بدیگری می دهم که بصحرا برد می ترسم که بر ایشان ظلم و ستم کند خواجه فرمود که برو و گوسفندان را خود بصحرا بر ابوذر گوسفندان را
بصحرا برد و در نماز ایستاد گرگی بیامد و در میان گوسفندان وی افتاد ابوذر گفت شیطان بوسوسه من درآمد که این ساعت هم گوسفندان
مرا تباه کند و مرا ... نماز گفت باکی نیست مرا توحید خدا و ایمان بمحمد مصطفی و تو با هم مرغی در زندان وی و تیرا
از دو دشمان وی مانند مرا این باید از دنیا و هر چه در دنیاست ترک برفت و گوسفندی برگرفت شیر درآمد و گرگ را بدو نیمه کرد
و گوسفند را بسر گله داد و بسخن درآمد و گفت ای ابوذر تو نماز کن و دل مشغول مدار که حق تعالی مرا بر گوسفندان تو گماشته است
تا تو از نماز فارغ شوی پس هر کرا نماز صدق و اخلاص باشد و لایق درگاه جهانی باشد و هر که مخلص تر و نزدیک تر
خطر او بیشتر که المخلصون علی خطر عظیم فرد زو بیگانه آتش بود حیران که کشان داننده سیاست سلطان ... حضرت ادهم
روی عن رسول الله صلعم انه قال من اخلص لله تعالی اربعین صباحا ظهرت ینابیع الحکمة من قلبه علی لسانه صدق رسول الله صلعم

خواجه علیه

خواجه کاینات صلعم میفرماید که هر که چهل صباح برخیزد و بطهارت خلق در افزاید و حجاب حجاب ازش بردارد و هر که طاعت او
در میدان اخلاص جولان دهد بجلایی حقایق برسد و چشمهای حکمت از دل او بر زبان او روان شود اما اخلاص آنست که خلق را از ذره
بر ورای وصدق آنست که خود را از میانه بر گیری و هیچ ذرهٔ محل رتبت و جاه و حرمت اثبات نکنی که هر که احوال و افعال خود را اثبات
کند هرگز حلاوت طاعت بمذاق وقت او نرسد و مقربان حضرت هر یکی با تاجی از عصمت و کمری از طاعت و عبادت چنانکه
لا یعصون الله ما امرهم و یفعلون ما یؤمرون و چون نوبت دولت آدم درآمد و دوال جلال و سلطنت او بر کوس عزت زدند ایشان
از سر طهارت خویش آواز دادند که اتجعل فیها من یفسد فیها و یسفک الدماء لاجرم سلطان امر از عالم الارادت درآمد اسجدوا
لآدم این وقت کلاه تکبر کشید تا قدر سجود شما بر خیزد تا ایشان از کی گفتند اتجعل فیها من خلیفه فیها لحقق گفته اند که ایشان
بطاهر نگریستند و در ایشان که بصورت بشریت نگاه کردند ولطف ربوبیت لاجرم جواب باز داد که انی اعلم ما لا تعلمون ای فرشتگان
شما با آلایش ظاهر مینگرید و من بآرایش باطن شما را بر سر ایشان اطلاع نیست و بر اطاعت ربوبیت هم فوق نه اگر شما خطا ظاهر
ایشان می بینید من صفای باطن ایشان می بینم اگر شما در سدره طاعتید ایشان در خلوت معرفت اند اگر شما دست بعصمت در زده اید
ایشان دست بر حمت ما زده اند عصمت شما را خطر از قبول ما نبود ایشان را از معصیت چه خطر اگر عفو با ایشان باشد ای عزیزان دست
بعنایت ازلی و سابقهٔ لطف لم یزلی زنند پیش از آب و گل بعهد است از روزگار دایرهٔ تکوین بر شخص کلاهی میکشید خطاب کرد که
میا آفرینم که هرگز چنان ندیده اید نه آنکه بر قدرتم مستحق بود لکن غیرت عنان قدرت باز کشید خواستم که سر محبت بکیفیت
او را بجز ظاهر آن چنان است که ... که او را بیت دوست داشتی گفتند بسر خود را اما من مراد غایت دوست
داری گفت تا مجد یک گفتار هم که مرا فرزندی دیگر بود تا در محبت او شریک نباشد القصه چون آفتاب جلال آدم سر از برج جمال بر زد
ملائکه ملکوت را در پیش سر او سر وری او بسجود فرمودند که اسجدوا لآدم در این سجده خلاف کرده اند یک قول آنست که سجده خدا بر بود
و آدم قبله بود قول دیگر آنست که سجده اجلال و تعظیم بود و آنکه در صلب آدم مستقر بود بر انوار شان تشریف کرامت انبیا
از ایشان یافتند معجزات انبیا را بود از ایشان بود علم بر آنکه انبیا را بود اسماء ولاد مصطفی الیه الحکمی بجمیع رسول
الجاسلین ان اولیا را بود از ... بزرگی فقد و شرف عترت پاک مصطفی الیه آورده اند که منصور دوانقی کس بحشم داد

او ساخته بودند و ابلیس چون نفاق و کبر و منی داشت هنوز سر باز زده بود که تیر لعنت را بنور قهر اب داده بود تا
بدانی که در این راه بنده که را افکند که باید و کبر و منی نشاید بیت حذر از کبر بنده بنده که کوه انانیت پیش آر و افکند که
کن های تا هم ابلیس خود بینی نباشی اگر ای سزاوار تحسین نباشی هم لاف آدمی آدمی باش حرم بر نیکو بهر این کبر و ناز و کلم
هم اصل وجود تو از خاک باشد هر آنکس که خاک بود پاک باشد آورده اند که ابلیس گوید مرا سجده مرجودی و نکردم
آدم را فرمودی که گندم مخور بخورد یکی بیک باشد ای طریق بیدرگاه غلط کردی آدم مخلص بود و تو منافق او دوست
بود و تو دشمن بودانند که ذات دوستان در حساب نیارند و طاعت دشمنان بچیزی بر نگیرند بیت مرا با حالت ای دوستی
وصال است گر از دل بخواهد دیده بر دوزم زنهار نگوئیه که آدم گناه کرده است که آدم از صغیره و کبیره معصوم بود
اگرچه حق تعالی در قرآن گفته که عصی آدم ربه فغوی این نه آن عصیان است که فعل قبیح باشد زنان که ضد رشد باشد
معصیت حق انعام بود اگر واجب بود و اگر مندوب آدم الا ترک تناول شجره مندوب بود اگر ترک تناول آن کردی مستحق ثواب
گشتی چون نکرد مستحق ثواب نشد و غوی بمعنی خوابست یعنی از آن ثواب بی بهره ماند دیگر آنکه ترک نیت از آدمی در وجود
آمد دار اینست سرای تکلیف نه بود حق تعالی آدم را که بیافرید برای خلافت زمین آفرید که انی جاعل فی الارض خلیفه و چون
بزمین فرستاد رقم ثم اجتباه در وی کشید و تاج ان الله اصطفی بر سرش نهاد انبیا دوستان حق بودند اگر اعتقاد تو در حق
دوستان او نیکو بود تو در جریدهٔ دوستان او بود زیرا که دوست دوست باشد دشمن چنین چنانکه شد از کوثی افتد در
داذ الحبیب بذنب واحد جاءت محاسنه بالف شفیع آورده اند که یکی با یکی صحبت داشت چون وقت وداع آمد عذری
بخواست اما ابراهیم ادهم بصر است گفت دل فارغ دار که ما را با تو صحبت مجتبی بود است دوات از دوست هیچ
نه چند عزیز اتو هم دوستم هم نهد بنده که بر ظاهرت امر و فرمان است دوستی که در باطنت نشار لطف دوستان است
اما انسی ادام و اجتناب نوای او نکنی و بساط ظلم در نوردی نامت در جریدهٔ دوستان ثبت نشود که دانتهم لا نحب
الظالمین بلعنت من موعود نکردی که الا لعنة الله علی الظالمین از رحمت دور نکردی که فبعدا للقوم الظالمین
ظلم بر انواع است زشت ترین ظلمها آنست که مسلمانی را بیجان کنی یا قصد خاندان مسلمانان کنی یا دلها بر بیان کنی دیدها

و افغان کس نزد عمران با بیل کجزند و گفت امام جعفر بن محمد سحر است اگر بحو کنید که او را در قبلیس من شرمسار کنید من
شما را مال عظیم بدهم پس آن عمران صورتهای سباع ساختند و در پهلوی خود بنشاندند و منصور بر تخت رفت و خلق
حاضر شدند منصور کس فرستاد و امام جعفر صادق را بخواند چون امام علیه السلام درآمد و سحرها و صورتها را بدید گفت وای بر
شما مرا نمیشناسید که من کیستم منم آن حجت خدای که سحر پیران شما را باطل کرد در عهد موسی عمران الکه بدان صورتها
نگریست فرمود بگیرید هر یک صاحب خود را و خود بر بیر بگرفتند و خود بردند منصور از هیبت بیهوش شد و از تخت در افتاد
چون بهوش آمد گفت یا ابا عبدالله توبه کردم از این در گذر و عفو کن فرمود عفوت کردم گفت صورتها را بفرمای
تا آنها را رد کنند فرمود هیهات هیهات اگر عصای موسی سحرهٔ فرعون را رد کرد نه این سباع نیز رد کنند
این بنا شد و تو هرگز این را نه بینی گر نظر کور را امام جعفر صادق علیه السلام شعر جعفر الصادق یا بنی الوری
وارث العقل للنبی الرسول ما ذا یقول العبد فی مدحه بولد بین المرتضی والبتول پس چون حق تعالی ملائکه را بسجود
آدم فرمود همه سجده کردند الا ابلیس که گردنکشی کرد و از جمله کافران شد که فسجدوا الا ابلیس ابی و استکبر و کان
من الکافرین در ابلیس خلاف کرده اند که فرشته بود یا نه بیگر روایت از عبدالله عباس آنست که فرشته بود و پیشین از زبانیه
فرمان ناخوش عزرائیل بود قول دیگر آنست که فرشته نبود چنانکه من الجن دیگر آنکه فرشتگان از نورند و وی از آتش
فرشتگان طعام و شراب نخورند و میان ایشان مناکحت نبود و ابلیس بر خلاف اینست و او منافق بود و عبادت دیگری
کرد بروجه نفاق بود و فرشتگان ندانستند حق تعالی بامتحان سجده کشف ستر وی کرد تا فرشتگان را معلوم شود
که او منافق بوده است و متکبر سهل بن عبدالله گفت بنظر بصیرت نظر کردم و نقار او بر حقایق باشتم هیچ راه نزدیک
از نیاز ندیدم و هیچ عقاب و حجاب سخت تر از دعوی نیافتم بره ابلیس فرو نگر تا هم دعوی باز ... آدم آنکه سجده ملائکه پیش
کردند و بر تخت خلافت ... بنهادند و بهشت بهشت را اقطاع وی کردند و این هم توقیع روا داشتند که وکلا منها رغدا
حیث شئتما و ره کاری از نیاز او کم نشد لاجرم چون با بنده که افکندند که داشت آموز کنندم خورده بود که تاج ثم اجتباه از زبر

او بود

گریبان کنی و بعد از آن این نیز ظلم است که باز حد شرع بیرون کنی و خلاف فرمان کنی که و من لم یحکم بما انزل الله فاولئک هم الظالمون
این نیز ظلم است که یک حکم بخلاف حکم او بکنی چون عصیان کنی که و من لم یتب فاولئک هم الظالمون و چون ظالم نباشی یار ظالم نیز مباش
که هر که یار ظالم باشد با ظالمانش محشور کنند که احشروا الذین ظلموا و ازواجهم آورده اند که یکی بر یکی را گفتند فلان کس قلم را نیکو می تراشد
که هر که خط بدان نویسد نیکو آید بفرمود تا وی را حاضر کردند و قلم بوی داد تا وی بتراشد یکی بدان قلم نام [illegible] بنوشت نیکو آمد وی را
خلعتی فرمود و در برخواست چون او بسرا رسید باز گشت گفت ایها الامیر قلم بمن ده که بدان صنعتی فراموش کرده ام قلم بوی داد
سر قلم بینداخت و درویش وی نهاد گفت این چرا کردی گفت چون بسرای رسیدم یاد آمد که یکی با من گفت که اما تذکر قول الله
سبحانه احشروا الذین ظلموا و ازواجهم ترسم که بدین قلمها چیزی رقم [illegible] بنویسی و معاونان ترا یاری کرده باشم با تو ام حشر کنند
بیت علاج واقعه پیش از وقوع باید کرد ** دریغ سود ندارد چو رفت کار از دست ** روز قیامت فرشتگان را خطاب رسد
که حشر کنند ظالمان را با ظالمان زانیان را با زانیان خماران را با خماران زاهدان را با زاهدان آه هر روزی خواهد بود امروز عزیزا
غافل مباشید بیت بگو دای عزیز من بگو دانی ** چه گوئی غافلی از عذاب خدا ** هرچه امروز میکنی فردا ** به همدست جزای آن بسزا
گر بود باید آن بود حشرت ** گر بد ار همه بد دهند جزا ** ور نکویی کنی ز نیکویی ** در صف اهل قرب یابی جا ** قصه کوته شد چنین زیرا است
ایمنی اندر میان خوف و رجا ** تو بدنیا جایش از آن ساکن ** اگر بوئی رستگار در عقبی ** ور [illegible] خدای کوش امروز ** تا بیابی جزا
فردا ** آورده اند که یکی از مردان راه حق در بازار می رفت گفت کیست امروز بزرگ که [illegible] بمیدان بزرگ نعره بزد و بیهوش شد
چون بهوش آمد گفتند ای شیخ ترا چه افتاد که چنین شدی گفت دیگر روز بزرگ شنیدم و مردمان بیخبر [illegible]
آمده در راه هم چون بدنیا بفروخته شعر انت فی غفلة و قلبک ساهی ** ذهب العمر والذنوب کما هی ** ای که پنجاه رفت و در خوابی
راه نه اینست خطا میروی ** راه روان زان ره دیگر روند ** پس تو بدین ره بکجا میروی ** [illegible]
صفت پیش خدا میروی ** [illegible] روز بزرگ [illegible] بزرگان که خورد و صغیر شوند [illegible] عزیزان که خوار و ذلیل گردند [illegible]
اسیر کردند [illegible] از سیاست [illegible] باشند و هم فردا [illegible] بر آورده که ما را طاقت
سیاست تو نیست [illegible] قیامت برآید و [illegible]

[illegible]

انتی اتقی خداوندا احسان مرا ببخشای و با من هرچه خواهی کن خطاب عزت در رسید که ای [illegible] تو دوست منی و احسان تو در شان
تو اند هر آینه این ترا از برای تو دوست باید داشت بیت بیا بر درگه ما یا الهی کن ** گدای درگه ما باش و دایم پادشاهی کن
اگر خواهی که فردا سرخ رو گردی در آن حضرت ** بیا امروز خون از دیده بار و چهره کاهی کن ** [illegible]
بترک لذت دنیا و عصیان و ملاهی کن ** عزیزا شرط دوستی آنست که هر که را دوست داری دوست او را دوست دار و دشمن او را دشمن
یکی مجنون را دید که با سگی الفتی میکرد گفت ای مجنون با سگ الفتی میکنی گفت ای نادان این سگ کوی لیلی است از آن با او [illegible]
میکنم بیت روزی مجنون سگی بدید اندر دشت ** ناگه میلاد در گرد او بر گشت ** گفتم مجنون عشق تو بالای سگ چیست ** گفتا که شبی
بکوی لیلی در گشت ** من کی گفتم که عاشق روی توام ** من خاک کف پای سگ کوی توام ** ای دعوی شوق و محبت کرده در راه محبت
درست بر خاسته شعر [illegible] ** [illegible] ** راه محبت بر زبان بیان کردن
آسانست اما بشرایط محبت قیام نمودن کار مردانست [illegible] که خواهد که قدم در راه محبت نهد ظاهر بر شریعت وقف باید کرد و باطن
بر حقیقت شب و روز مرکب عشق بباید تاخت و بساط اعتبار بر باید انداخت دل از جان و جهان بر باید خواست بیت ای هم مردانت
از سر جان در گذر ** از سر جان هم مردان در گذر ** گر همی خواهی گذر در کوی دوست ** از جان به و ز عشق جانان در گذر ** آورده
که پادشاه زاده جمالی کامل داشت روزی با وزیر گفت اینچنین جمالی که مراست هیچ جا سوخته ایست که با ما کار داد [illegible]
وزیر گفت ای پادشاه زاده ترا عاشقان بسیارند لکن [illegible] درویشی است که از کار گذشته و بحقیقت رسیده پادشاه زاده گفت
درویش را بمن بنمای گفت چون فردا بمیدان روی درویش در پای میدان ایستاده [illegible] و میگوید بیت هر که چو
چوگان بچوگان تو سر در ناورد ** گرد [illegible] گوی سرگردان بجا ** از ازل ایزد عزیزت کرد و [illegible] را ذلیل ** مالک الملک
ایزد هر چه خواهد آن کند ** القصه پادشاهزاده دیگر روز زودتر برخواست و انواع تکلف زیادت کرد گفت [illegible] که امروز تکلف
زیادت کرده گفت هر روز بصید وحوش میشدم امروز بصید قلوب میروم بیت تو گر بصید روی از تو وحش گریزد ** اگر در کمند
تو [illegible] گرفتاری ** [illegible] ** بگوی [illegible] بشیرین که شهد می بارد ** شاهزاده بمیدان در آمد
گوی در خم چوگان آورده از سر میدان در نگریست درویش سوخته را دید که در پای میدان ایستاده انگشت حیرت در دندان
حسرت گرفته پادشاهزاده اسب براند پیش درویش شد بیت [illegible]

[illegible] ای درویش [illegible] که انا عند المنکسرة قلوبهم القصه پادشاهزاده بنزدیک درویش رسید
درویش سر بر آورد [illegible] پادشاه گفت السلام علیک ای درویش گوی بمن ده بیت [illegible]
خوش [illegible] و علیک السلام والاکرام ** قیام خواستم کرد [illegible] ** [illegible] سرو قیام ** هنوز سلام معشوق
درویش نرسیده بود که آوازی از او برآمد و گوی با جانان بداد شعر من مات عشقا [illegible] بیت
نادیده بروی [illegible] ** سرگشته شدم ز عشق [illegible] کم کردم راه ** [illegible] عشقت ناگاه ** [illegible]
عشق مجاز شنیدی عشق حقیقی نیز بشنو آورده اند که حق تعالی بموسی وحی کرد که در مصر در فلان محله در فلان سرای جوانی است که
[illegible] اورا بدرگاه ما دعوت کن [illegible] موسی برفت بر در آن سرای
[illegible] فرعون را پرستیده بود [illegible] ایام جوانی در [illegible] و عصیان به پیری رسانیده وی را دعوت
کرد پیر موسی را جفا کرد [illegible] موسی تحمل کرد و گفت بیت برای یار اگر صد جفا کشم [illegible] ** [illegible] برای خاطر یار
اگر جان گرامی فدای دوست کنم ** [illegible] ** موسی گفت ای پیر چند سال است که فرعون را می پرستی [illegible]
موسی گفت [illegible] فرعون را خدمت کردی نه نعمت دنیا داری و نه ثواب آخرت اگر [illegible] یک کلمه توحید [illegible]
[illegible] نعمت دنیا [illegible] دولت عقبی بیت [illegible]
[illegible]

[illegible] موسی کلیم را از رحمن رحیم خطاب رسید [illegible]

نهاده است بر گیر بیت [illegible] ** [illegible] ** موسی گفت [illegible]
[illegible] بیت هر که در راه خدا رنج برد [illegible]
[illegible] دریغ که عمر ضایع کرده ام شوق اسلام وی را در طلب آورد [illegible]
شهادت [illegible] بیت [illegible]
[illegible] خبر بفرعون رسید گفت [illegible]
[illegible] گفت ای فرعون [illegible]
[illegible] خدمت کرده باشد [illegible] هر چه خواهی بکن که ما از برای دوست از جان و جهان برخیزیم
بیت [illegible]
[illegible] فرعون و شیطان [illegible] خداوند رحمن و رحیم [illegible]
[illegible] غلط کرده [illegible] لا یجد المرء حلاوة الایمان حتی [illegible]
[illegible] عشق [illegible] بیت [illegible] عاشق ** عاشق هم [illegible] معشوق
[illegible] عاشق ** [illegible] جبرئیل [illegible]
موسی آورد [illegible] عاشق [illegible] قدم در بارگاه وصال معشوق [illegible] کنند تا معشوق
[illegible] خویش عاشق سوخته را [illegible] معشوق ظاهر گشته و از عاشق جز نام و نشان
نمانده بیت عشق آمد و شد [illegible]
[illegible] فرعون [illegible] رحمن و رحیم را [illegible]
حق تعالی موسی را خبر داد [illegible] گفت یا کلیم الله [illegible] دوست
در دیگ بلا [illegible] الا العاشق الصادق [illegible] جان تسلیم کرد بیت جان شیرین برای حق در باخت
تن برای رضای حق در باخت ** موسی بگریه در آمد خطاب عزت در رسید که [illegible]

وان خوش به بهشت رسیده و حور العین برکنکرهای بهشت آمده و بر دی در درج ابر نثار کرده اند و نشر دی می نموده اند موسی چون
جان دید خوشحال شد چنانچه باشد هر که زر سر جان برخیزد جانان و جان یابد بیت هر که از جان گذشت جانان یافت
بار دیگر بفضل حق جان یافت فصل فی قصه [illegible] روی عن النبی صلعم انه قال فی مناجاته الهی اصطفیت آدم و کرمته
واتخذت ابراهیم خلیلا و کلمت موسی تکلیما و جعلت عیسی روحا فای شیء تبارک و تعالی یا محمد اصطفیت آدم لانک کنت
فی صلبه واتخذت ابراهیم خلیلا لانک کنت من نسله و کلمت موسی تکلیما لذکرک و صفاتک و جعلت عیسی روحا لتبشر
الخلق لبعثه ظهورک صدق رسول الله صلعم راویان اخبار نبوی و ناقلان آثار مصطفوی از ستارگان فلک دین و معصومان طیبین و
طاهرین روایت کرده اند که خواجه کونین و فخر عالمین در مناجات گفت خداوندا آدم را برگزیدی و بخلعت خلافتش مکرم کردانیدی
و تاج اجتبا و اصطفا بر سرش نهادی و ابراهیم را خلعت خلت پوشانیدی و رداء شرف بر کتف جاهش افکندی و آوازه دوستی
او با قصای عالم رسانیدی و موسی عمران را از میان اهل طغیان و عصیان بیرون آوردی و صاحب مجلس طور و محرم اسرار
بساط قربش کردانیدی و مقام عیسی بر طارم چهارم افلاک ساختی و ریحان لقب او حرز در ریاض عصمت او بشکفانیدی اما
که چون من با حضرت بی نیاز تو راز گفتم درجه و منزلت ایشان با من شرح دادی خطاب من جل رسید که یا
محمد دل خوش دار که ما دیگر انرا برای تو آفریدیم و ترا برای خود مقصود همه کاینات تویی سرور جمله موجودات تویی که آدم تشریف
یافت از آن بود که صدف در عصمت تو در صلب او بود و شکوفه ثمره تو لانک کنت فی صلبه ابراهیم را که خلعت خلت پوشانیدیم
از آن بود که صلب وی سراپرده نور نبوت و گوهر حکمت تو بود من لانک کنت من نسله اگر با موسی عمران در وادی ایمن نسق تو از
برادیح دوجه طور کلمه چند رفت ما با موسی هم دختر خواند مناقب تو کردیم شعر ما نه کی بود تو چو نبودیم اگر میان الکو و آن قلم
اعظم کردیم دخیمه دخر کلاهش بر طارم چهارم زدیم از آن بود که بشارت قدوم تو بود که جعلت عیسی روحا لتبشر الخلق لبعثه
ظهورک حضرت از عنایت بی علت خواجه را از آدم و آدمیان منقطع میکرداند که کان محمد ابا احد من رجالکم و لکن
رسول الله و خاتم النبیین عالم را از نور او روشنایی است و او را بآینه کل هم روشنایی است آدم طفیل محمد بود تو چه داری که محمد طفیل

ادبو

او بود بیت نبود عالم و آدم که نور احمد بود زآفرین عالم غرض محمد بود تا ظن نبری که ما ز آدم بودیم کانندم که نبود آدم
ادم بودیم خواجه فرموده که کنت نبیا و آدم بین الماء والطین و دیگر فرمود که اول ما خلق الله نوری حیرا الی خیر که حق
تعالی بیافرید نور مرا بیافرید و دیگر فرمود خلقنی الله و علیا من نور واحد مرا و علی را از یک نور آفرید و دیگر در حدیث آمده
که مرا و علی را پیش از آدم و عالم آفرید به پانصد هزار سال ما بتسبیح و تقدیس او مشغول بودیم در وقتیکه هیچ مسبح و مقدسی
نبود حق تعالی آدم را آفرید و نور ما را در صلب وی نهاد و در دادم در بهشت بود و ما در صلب وی بودیم و نوح در کشتی نشست و ما در
صلب ابراهیم او را در آتش انداختند و ما در صلب وی بودیم حق تعالی ما را در اصلاب پاکان و ارحام پاکان نقل می کرد تا
بصلب عبد المطلب رسانید پس آن نور را بدو نیمه کرد نور مرا در صلب عبد الله و نور علی را در صلب ابو طالب نهاد و
مرا نبوت داد و علی را امامت داد و نامی از نامهای خود برای ما اشتقاق نمود خداوند عرش محمود است و من محمدم و او علی الاعلی است
و این علی است بیت کدام بود که آن خجسته نور الهی که ذره ایست از آن نور روشنی مه و خور برآفرینش آن نور پاک بود
مقدم بصورت بشریت اگرچه بود مؤخر بیافرید به پانصد هزار سال ز آدم بصنع خویشتن آن نور صانع اکبر بقعه تقی
چه زار صلب طیبان پس از آدم خدای کرد با رحام طیبات مقدر بصلب طیب عبد المطلب آمد و آنگه
بامر حکمت بزدان دو نیمه گشت برابر خدا ز نیمه آن نور آفرید نبی را پس آنگهی ولی الله راز نیمه دیگر
بجای نص نبوت ز لطف ساخت یقینی بران امامت را علی نجات کرد مقدر ازین خبر است که چون بدعوی
نبوت برحضرت جهانیان نزاع بود مرا که فرستاده کاسه سارا بطلبید مغز فضل نطق میکند و برسالت اقرار میداد
آیه که پرسیدار میداد حضرت رسالت گواهی ای داده حضرت الهی بر جمله انبیاء شاهی که چشمه
سلسبیل از بنان انگشتان او روان میکرد که ینبع الماء من اطراف اصابعه مرتو به که جمله بتیانرا بود محمد مغفر
رابطه موسی عیسی بر سنگ زد از ده چشمه روی روان شد که فانفجرت منه اثنتا عشرة عینا حضرت مصطفی گرا سر
و انگشت دو چشمه روان کرد که چنانکه روایت است از جابر بن عبد الله که گفت با حضرت رسول خدا بودم و در عزای

حضرت رسول آب حرف گفتم یا رسول الله ما را آب نمانده است و در مشک قطره ایست که یک شربت نباشد فرمود که یکشربت تشنه
فرمودند بیا وره این کاسه بزرگ بیا ورده رسول صلعم مستعد یب بار کشی در کاسه نهاد و دو انگشت مبارک را در آن کرد و فرمود
یا جابر بسم الله بگوی و آن قطره آب در کاسه ریز جابر گفت آب ریختم و دیدم از میان انگشتان رسول هم آب بجوشید تا کاسه پر آب شد
رسول فرمود آب بیاشامید و برد و در بیا هیچ تو اهید مردمان می آمدند و آب می کشیدند و هیچ بیستند آب بر بیداشتند تا همه سیراب
شدند حضرت رسول دست از کاسه بیرون کرد کاسه همچنان پر آب بود موسی عصا بر دریا زد و دریا شکافته شد حضرت مصطفی باشارت
انگشت باسمان کرد ماه را بشکافت و آنچنان بود که جمعی سرکشان سودای ضلالت و کم گشتگان بیدای جهالت که نقش توحید را
بدست شرک از تخته دل شسته بودند و در تیه تحیر راه گم کرده بحضرت رسالت شدند که ما دیده ایم تو در آفاق خبر کنند و ما از
سراپرده دار تو چون حلقه بر در ماندیم بر مصداق قول خود معجزه بنمای و این معجزه که در زمین میخواهی ما را امکان چنان است کم [illegible]
کار را لباس تلبیس بپوشاند یکی از این ابر آسمان افکن و این طبق ماه را بر بام سکن تا ما را این خبر خیانت [illegible]
شبهه از بصر بصیرت ما برخیزد خواجه چون این سخن بشنید گفت خداوند توانایی که امین گرایان بر سر چکار ندارد مصطفی تست
مرا توسته ده تا بمقراض انگشت قرانه از دامن ماه ببرم باشد که این معجزه باشد که این کوردلان بدان بینا شوند خطاب عزت
در رسید که ای محمد کرا با نوای این خدایم است تو اشارت کن که ماه بسی بنان نوبت چون انگشت بیان نوبت خواجه بنگاه
کرد و ماه را دید که از زیر دامن شفق سر بکریبان افق بر آورده بود و بنور خود عالم را منور کرده افتاب رسالت که نقش انوار
او بر نور افتاب و ماه غالب بود ذره از تیغ انگشت خود بر میان ماه زد و ماه را بدو نیم کرد چنانکه نیمه از جانب کوه حرا
و یک نیمه از جانب [illegible] شعر وقد شق قرص البدر عند امتحانهم بایمائه ملک الرقیب المقتدر آن که بنان او سپهر
شق گرفت خورشید از خجالت روی عرق گرفت طاوس باغ سدره که در علم منتهاست از منتهای آن که در آید دی سبق گرفت
در حدیث آمده است که فردای قیامت منادی از حضرت عزت ندا کند که هر که نام محمد است کو برخیزد و بیحساب بهشت رود
از برای کرامت محمد و فرمود که بنده را بقیامت آرند که نام وی محمد بود و گناهان بسیار کرده است خطاب آید که ای بنده ای
شرم نداشتی که با نام دوست و حبیب بودی و چنین گناه کردی اگر تو شرم نبود من بار شرم میدارم ترا که هم محمد تویی

[illegible]

دوست منیر تر اعذاب کنم برو که بر تو رحمت کردم زهی بزرگوار این حضرت چاره و بزرگی او بیت منی دوست دارم
کر تو را دوست دارم تو شرم نداری که زمن شرم نداری ای خورشید فلک سعادت وای ماه آسمان سیادت
با این همه بزرگی و جلالت خاکی تو را از ضعف و تند لی بر سر کبر و فخر بیرگت و میگفت انا ابن امراة تا کل القدید
ولتا انکم تنسون الوالد لاجرم در رقبه قدرت تو نیز او را او دیگر نخواهی شکسته نند و وعده هزار الطاف بر فرق همت
او نثار کند و جمله موجبات را فرمودند مرحبا خطاب نقش نهادند جابر گفت حضرت رسول خدا در سفری بودم رسول حضرت
که بقضاء حاجت میخواست بکنار رواب رود و دو درخت بود از یکدیگر دور اشارت فرمود و درختان را که بیکدیگر نزدیک شوید
و درختان را چون این خطاب رسید هر دو روی بیکدیگر آوردند و زمینی شکافته میرفتند تا هر دو در برابر یکدیگر
ایستادند حضرت رسول در پس درختان رفت و طهارت کرد چون بیرون آمد اشارت کرد که هر یکی بجای خود روید با جای
شدند مثل این از حضرت شاه مردان روایت کرده اند در تفسیر امام حسن عسکری آورده است که امیر المؤمنین بعضی در سفری
در صحرای فرود آمد حاجت که بطهارت رود و جماعتی منافقان گفتند بایکدیگر بیاییم و دور صورت درنگریم و آنچه از او ببینیم
به بینیم که با او از رسول ما نشنیده میکنند از آنکه ولایت شاه مردان بوده است و دو درخت بود از یکدیگر دور و بمقدار یک فرسنگ
قنبر را گفت که آن دو درخت را آواز ده که وصی محمد میفرماید که بیکدیگر نزدیک شوید قنبر گفت یا امیر المؤمنین آواز
من چگونه بدان دو درخت رسد فرمود خدای تعالی بدیشان رساند قنبر آواز داد و درختان روی بیکدیگر آوردند چون
دو دوست که مدتی باشد که بیکدیگر نرسیده باشند و یکدیگر را ندیده باشند به تعجیل تمام میرفتند تا بیکدیگر رسیدند شاه مردان
خواست که در پس آن درختها رود منافقان گفتند که در کی درخت گویم دور به بینیم شاه مردان ملاحظه است قنبر را گفت
مرا به پوشش درختان احتیاجی نیست بگوی درختان بجای خود روند قنبر گفت تا درختان هر یک از این مقام خود آوردند
و به تعجیل برفتند شاه مردان در میان ما چون خود بنشست بطهارت هر کاه منافقان بیجا خواستند که بدان جانب نگرند چشمهای شان
کور میشد و چون روی از آن جانب میگردانیدند چشمهای شان روشنی میشد تا که شاه مردان فارغ شد این غریب عجب
نیست از ولایت آنحضرت که شاه مردان را معجزات بود چنانکه حضرت رسول را زیرا که نفسی علی نفسی کما لخلقات
که با علیا نفسک نفسی و دمک دمی و حقیقت هر دو را از یک نور آفریده جمله تصرفات از نور ایشان است نور

ایشان از نور حق که الله نور السموات والارض مثل نوره کمشکوة فیها مصباح المصباح هو نور العلم فی صدر النبی الزجاجة
صدر علی علمه النبی وصار الی صدره یکاد العلم من آل محمد یتکلم بالعلم قبل ان یسئل نور علی نور امام مؤید بنور العلم والحکمة فی اثر امام
من آل محمد الی وقت قیام الساعة امام محمد باقر علیه السلام فرمود مصباح نور علم است در سینه رسول و زجاجه در سینه علی ابی طالب است
که رسول علم خود را بودیعت در سینه وی نهاد و یکاد زیتها نزدیک است که عالم از آل محمد سخن گوید بدان علم پیش از آنکه از وی پرسند
نور علی نور امامیست مؤید بنور علم و حکمت بر اثر امامی از آل محمد تا قیامت حق تعالی بدین نور هر که را خواهد هدایت نماید
که خواهد یعنی که لطف کند چون داند که صلاحیت آن دارد والله بکل شیء علیم [illegible] و پادشاه عالم که این نور در سینه ایشان
تعبیه کرده است نوریست که کشوف از کسوف نیست اشراق از امکان نیست طلوع او را غروب نیست [illegible] زوال نیست از کرم
شمع افروخته است [illegible] افروز زمین نور الله نور السموات والارض بیت دودی بجز آمد آتشی بر من زد و زان شمع
که آفتاب پروانه اوست مصرع اگر میخواهی که از این نور منور گردی در فردای قیامت در پیش و پس و راست و چپ نور بود که یسعی
نورهم بین ایدیهم وبایمانهم بولای ایشان اقتدا کن و امتثال اوامر حق و اجتناب نواهی کن بیت ز کلام الهی یعنی نورهم بر خوان
که هست او دو نشان مرتضی را روی در محشر سفید [illegible] و ایرا امام خویش دان بعد از رسول آنکه وارث حق امامت بر گزید
دیر سفید پس شرط مودت آنست که متابعت انبیا و اولیا کنی و مخالفت نفس و هوا کنی زبانت را بگوی تا از دروغ و غیبت
گنگ باشد گوشت را بگوی تا از استماع لهو و لعب کر باشد چشمت را بگوی تا از نظر حرام کردن کور باشد سینه‌ات را بگوی
تا از کینه برادر مؤمن [illegible] باشد تنت را بگوی تا [illegible] دلت را بگوی تا [illegible] در درگاه خدا باشد اگر تیر بلا آید هدف
شود و اگر جوهر وفا آید صدف باشد اگر مصباح نور الله آید مشکوة باشد تا تاج عزت دنیا و عقبی [illegible] بنده که او را باشی
تا [illegible] رحمت ترا باشد و در نعمت او شاکر باشی و در بلای او صابر تا به درجه صدیقان برسی [illegible] در فردای قیامت
با ایشان حشر کنند ترا ان شاء الله تعالی فصل سی و دوم روی عن النبی علیه السلام انه قال قال الله عز وجل من
استسلم لقضائی و صبر علی بلائی و شکر علی نعمائی کتبته صدیقا و بعثته یوم القیامة مع الصدیقین صدق رسول الله صلعم

خواجه کاینات و سرور موجودات چنین فرمود که پادشاه عالم جل وجلاله میفرماید که هر آن بنده که حکم قضای مرا گردن ننهد
و بر بلای من صبر نکند و نعمتهای مرا شکر نگوید من که پادشاه عالمم وی را در زمره صدیقان نویسم در فردای قیامت با صدیقانش
حشر کنم پس اگر خواهی که بدین درجه و پایه برسی صبوری را در شان خود پیرایه ساز و شکیبایی و نامرادی را سرمایه گردان که صابر
هر حال بر مراد [illegible] گردد و صبور [illegible] منصور و مظفر شود عون و نصرت [illegible] از وی خواه تا بمراد برسی
بیت ز خدا جوی نصرت و یاری تا شوی بر مراد دل منصور صد هزار حاجت ار از وی خواه تا با دراک او شوی مسرور نقلست
که در نامرادی هر که شکیبایی نماید عاقبت او بر مراد پادشاهی کند که شادی بی غم و داد بی ستم است با هر رنجی راحتیست
با هر دشواری آسانی و با هر بیماری تندرستی و با هر درویشی توانگری اما بنده باید که در وقت محنت و بلیت پناه با حضرت عزت
آرد و تقوی و پرهیزکاری را شعار خود سازد تا نجات و رستگاری یابد آورده اند که سه شخص از بنی اسرائیل در طلب
علم رفیق بودند راهی سخت و مقصدی دور در پیش گرفتند ناگاه ابری بر آمد و بادی سخت بر خاست و باران [illegible] پناه
با خدای نکردند و آنجا گواهی کردند ندانستند که بیک پایه از بلا نتوان گریخت و بگران دستی با قدر نتوان آویخت شعر
لا مرد من قضاء الله ولا مفر من قدره بیت با قضا بر نمی توان آمد با قدر بر نمی توان آویخت القصه در آن غار [illegible]
[illegible] شده بودند و از باران و زحمت [illegible] سوده بودند که ناگاه [illegible] در کوه افتاد و سنگها فرو افتاد و در گرفت ناگاه در
آن سنگها یکی بر در غار نشست چنانچه در غار بر ایشان بسته شد و در محنت گشاده گشت هر چند اندیشیدند جز فضل حق
چاره و دولت آویزی و جز رحمتش جای گریز ندانستند گفتند این محنت را جز اخلاص در دعا [illegible] وسیله
جستن [illegible] از این [illegible] که موسی عمران وصیت کرده است که هر گاه مهمی بشما رسد حق جل جلاله را با خلاص
بخوانید و [illegible] شفیع آورید تا خلاص و نجات یابید پس بیایید خدا را هر یک بتضرع [illegible] و خشوع
بخوانیم و خاصترین طاعتی که بخدا و خالصترین عملی که در مدت العمر بدان قیام نموده وسیلت استجابت دعوت خود سازیم
و آن بزرگوار را شفیع آوریم که خلاص و نجات یابیم پس یکی از ایشان گفت خداوندا تو میدانی که مرا دختر عمی بود

[illegible] که عاشق جمال و کمال او بودم و بسیار زر بدان کار صرف کردم و روزگاری در آن مشقت بودم روزی بر مراد خود قادر گشتم
در خلوتگاه [illegible] زحمت اغیار یافتم خواستم کام دل از آن حاصل کنم [illegible] را در کشیدم و [illegible] او [illegible]
[illegible] گفت اتق الله یا ابن عم ولا تفض الخاتم الا بحقه ای پسر عم از خدا بترس و مهر خدای بر مکن چون گفت از خدای بترس
از خدای بترسیدم و از سر آن مراد برخاستم و پای بر سر هوای نفس نهادم و از آن معصیت دست کوتاه کردم خدایا اگر میدانی
که ترک آن معصیت خشیة لک و ابتغاء مرضاتک کرده ام بحق محمد افضل اکرم سید اولین و آخرین است و آل او که بهترین
پیغمبرانند که ما را از این ورطه برهان [illegible] و هنوز این سخن در دهن داشت که [illegible] از آن سنگ بیفتاد
و منفذی در آن سنگ پیدا شد شخص دوم گفت خداوندا تو میدانی که مادری و پدری پیر داشتم بغایت عمر رسیده و از کسب باز مانده
و از حرکت عاجز گشته من شب و روز بخدمت ایشان مشغول بودمی و از آن ترسان که مبادا از برکات وجود ایشان محروم باشم
طعام شام و چاشت خود بخدمت ایشان بردمی یک شب طعام ایشان بیگاه تر [illegible] ایشان شدم [illegible] مشغول شده بودند
خواستم که خواب بر ایشان مشوش کنم ترسیدم که [illegible] رنجیده شوند و [illegible] که باز گردم نباید که از خواب بیدار شوند و قدح
[illegible] باشند و چون آگاه شوند نیابند [illegible] در دست نهاده [illegible] تا سحر بر پا ایستادم تا گر بیدار شوند
خداوندا اگر میدانی که این خدمت خاص از برای رضای تو کرده ام بحق محمد و آل او که افضل و اشرف پیغمبر اند که این [illegible] بر ما بگشای
در حال ثلثی دیگر از آن سنگ بیفتاد و شخص سیم گفت من [illegible] اجیری داشتم چون آن اجیر [illegible] اجرت بدادم گفت
اجرت عمل من بیش از این است قبول نکردم گفت [illegible] یوم یاخذ حق المظلوم من الظالم [illegible] از خداوند که حق
مظلومان از ظالمان بستانند این بگفت و برفت [illegible] از خدا [illegible] ترسیدم و بدان اجرت [illegible] خریدم و در رعایت و محافظت
آن سعی [illegible] کردم تا در مدتی اندک بسیار شدند بعد از مدتی آن شخص باز آمد و گفت از خدای بترس [illegible] اشارت [illegible]
کردم و گفتم حق تو اینست فرا پیش گیر [illegible] استهزا [illegible] گفت ای مرد [illegible] کفایت نیست که استهزا میکنی
[illegible] یقین دان که تمامت [illegible] حق تو است و همه را بوی بگفتم و تسلیم وی کردم خداوندا تو
اگر میدانی

اگر میدانی که این سخن راست است و نیت من در عمل و عقیدت در [illegible] این حسنه لله [illegible] بحق محمد و آل او که ما را از این
شدت برهان و [illegible] آن سنگ [illegible] از مدخل آن غار بر خواست و ایشان را از آن ورطه خطر خلاص حاصل آمد تا بدانی که هیچ [illegible]
دستگیری در وقت بلیت و محنت بهتر از نیت خالص و عمل صالح [illegible] وسیلت [illegible] بحضرت [illegible] محمد و آل محمد نیست شعر وسیله
ساخته ام ز ولای آل محمد [illegible] سرم که کنم جان فدای آل محمد [illegible] جان [illegible] سر را بسته [illegible] صدق دل بدهم جان
برای آل محمد هر گاه که داهیه و حادثه روی بتو آرد پناه بحضرت حق ده و حضرت رسول و اهل بیت را شفیع آر تا خلاص
و نجات یابی آورده اند که دو برادر از اهل کوفه بزیارت حج شدند چون بمیان بیابان رسیدند یکی از تشنگی وفات کرد
دیگری بر بالین وی نشست متحیر و سرگردان و نمیدانست که چه کند پناه بحضرت حق داد و با اهل بیت رسول وسیلت جست این
قضیه در عهد امام جعفر صادق علیه السلام بود پس نگاه کرد مردی را دید در پیش وی ایستاده گفت حال چیست گفت یکی برادرم وفات
کرده است و من نمیدانم که در این بیابان چه کنم آن حضرت پاره عود [illegible] بوی داد و گفت این را در میان دو لب برادرت نه در میان
دو لب وی نهادم در حال بفرمان حق تعالی زنده شد برادرش از وی پرسید که تشنه [illegible] گفت نه [illegible] شدند بعد از آن
برادر که دعا میکرد اتفاق افتاد که به مدینه به پیش امام صادق [illegible] آن حضرت را چون چشم بروی افتاد فرمود برادرت را حال
چون است گفتم سلامت چون گفت آن پاره عود چه کردی گفتم یا بن رسول الله چون برادرم زنده شد از شادی آن را فراموش
کردم فرمود آن وقت که تو دعا میکردی برادرم خضر در پیش من بود از پیش تو فرستادم با پاره عود از ساق عرش و آن باز
بمن رسید نمیدانی که بزرگواران ایشان [illegible] مرتبت و منزلت ایشان بنزدیک حضرت حق شعر کرام هم عز و جاه و رفعة
ولا [illegible] ملام هم و قد کبر داعی طوق مدحی و منطقی لا بدع من جبریل خادم جدهم بیت بزرگانند که خدام
خدا اند در این درگاه با قدر و بجا اند اگر خواهی که ایشان را بدانی حقیقت دان که آل مصطفی اند در تفسیر امام حسن عسکری
مذکور است که فرعونیان بنی اسرائیل را کارهای سخت میفرمودند چنانکه حق تعالی خبر داده که یسومونکم سوء العذاب یذبحون
ابناءکم و یستحیون نساءکم و فی ذلکم بلاء من ربکم عظیم بناهای بلند برای ایشان می ساختند و گل و خشت و سنگ بر پشت نقل

می‌کردند و بسیاری بود که یکی از ایشان از بام در افتادی و بمردی یا دست و پای بشکستی و بر جای ماندی ایشان با موسی شکایت
کردند موسی با حضرت حق مناجات کرد خطاب عزت در رسید که بگو تا ایشان را در ابتدای هر کاری بر محمد و آل محمد صلوات
دهند تا انشاء الله دشوار بر ایشان آسان شود و از بلا ایمن گردند پس ایشان در ابتدای هر کاری بر محمد و آل محمد صلوات می‌دادند
آن کارهای دشوار همه بر ایشان آسان می‌شد و چون فرعون گفت که هر پسری که از بنی اسرائیل در وجود آید بکشند و دختران را زنده بگذارند
چنانکه حق تعالی خبر داده که یذبحون ابناءکم و یستحیون نساءکم تا بود که پسر آوردی و شب در کوه بودی و در غار نهادی و دو بار
بر حضرت محمد صلوات دادی و بازگشتی حق تعالی در انگشتان کودک شیر پدید کردی و طعام که مکیدی غذای وی بود و فرعونیان
چون بر بنی اسرائیل غالب بودند دست بر دختران ایشان دراز می‌کردند ایشان با موسی شکایت می‌بردند موسی با حضرت حق مناجات
کرد پادشاه عالم فرمود که بگو بنی اسرائیل را که هر گاه از این جماعت کسی روی بشما آورد شما صلوات دهید بر محمد و آل او پس
چون یکی از فرعونیان قصد یکی از دختران ایشان کردی آن دختر صلوات دادی در ساعت آن شخص به بلایی مبتلا شدی که با
آن دختر نپرداختی به برکت صلوات بر محمد و آل محمد پس هر که امروز حاجتی در جهان پیش آیدش بر حضرت محمد صلوات با خلاص
دهد و حاجت بخواهد خدای تعالی آن حاجت را بر اجابت برآورده گرداند و ساخته کند بیت هر که امروز جز از راه هدی | بدل
جان بر آن قیام کند | بی شک و شبهه هم مراد دلش | حق باحسان خود تمام کند | خواجه هم فرموده [illegible]
[illegible] حاجت خود از خدا [illegible] با امید و نیاز برخی نیاز عرضه کنید که او خواهش خواهندگان دوست دارد و نیاز
نیازمندان را خریدار است بیت نیاز خویش بدرگاه بی نیازی بر | که او نیاز تو [illegible] دوست می‌دارد | مراد حاجت خود
عرضه در بر کرمش | که او ترا ز کرم ناامید نگذارد | پادشاه عالم بنده را به بلا مبتلا گرداند تا که او را دوست دارد تا
ناله و زاری او بشنود و تضرع [illegible] او به [illegible] گفت در بادیه می‌رفتم جوانی را دیدم پشمینه پوشیده و کلاه
[illegible] بر سر نهاده و روی زرد و دل پر درد و چشم پر آب و جانی از عشق کباب در زیر لب چیزی می‌گفت و نوحه
می‌کرد گوش به لب او داشتم می‌گفت بیت جویان ترا همیشه بر غم بینم | خوانان ترا دیده پر نم بینم | آلوده [illegible]

[illegible]

از نعمت کی بینم | در گلشن دوستانت گلکم بینم | گفتم ای جوان از کجا می‌آیی گفت از حرم گفتم کجا می‌روی گفت از شکم زمین گفتم
سواری یا پیاده گفت سوارم بر پنج مرکب نشسته و پنج جنیبت بر دست گرفته اول بر مرکب قضا نشسته‌ام و جنیبت رضا
بر دست گرفته‌ام دویم بر مرکب بلا نشسته‌ام و جنیبت صبر بر دست گرفته‌ام سیم بر مرکب نعمت نشسته‌ام و جنیبت شکر بر
دست گرفته‌ام چهارم بر مرکب خوف نشسته‌ام و جنیبت ترک گناه بر دست گرفته‌ام پنجم بر مرکب جا نشسته‌ام و جنیبت طاعات
و دعا بر دست گرفته مردان راه و عاشقان درگاه چنین رفته‌اند اگر از مردان راهی گام بر دار که انین المذنبین احب
الی من دخل المسبحین ناله گناهکاران دوست‌تر دارم نزد ما از آواز تسبیح گناهکاران ناامید مشو بیگانگی خشیة الله
الا غفر الله ذنوبه هیچ مؤمن نباشد که از ترس حق بگرید الا که حق تعالی گناهان وی را بیامرزد بیت بیا ای صاحب ذنب و
خطایا | اگر داری امید عفو و غفران | برو بر درگه حق نیم شبها | تضرع کن با خلاص از دل و جان | بگو یا رب اگر عاصی شد
از من | خطا ای زان پشیمانم پشیمان | ببخشا راه بخشایش گناهان | بیامرزد بفضل خویش یزدان | اگر طاعت با آب دیده شسته
شود و قطره آب چشم صفت در که دوزخ را سرد گرداند کدام آب آب چشم گرد مال آب چشم پشیمانان آب چشم پریشانان
ای عزیزان از این حکایت آبی در چشمتان نیاید براند شنید لرزان روزی که نامه‌ها پران شود بعضی را بدست راست و بعضی
بدست چپ دهند و فرمان در رسد که اقرأ کتابک نامه‌ات بخوان ای بی عاقبت نامه‌ات بخوان ای عالم بی عمل نامه‌ات بخوان
ای جوان فاسق نامه‌ات بخوان ای زاهد ریا نامه‌ات بخوان ای روزه دار با غیبت نامه‌ات بخوان ای در حرم مسلمانان خیانت
کرده پس بنده بیچاره نامه می‌خواند هر گناهی که می‌رسد اگر خواهد که منکر شود دست و پا و جوارح و اعضا گواهی دهند بیت
چگونه منکر اعمال خود شوم در حشر | که هست بر عملم دست و پا گواه دریغ | ز کرده‌ها و گنه و معصیت که من دارم | سیاه هست بر
اعمالم سیاه دریغ | آه از آن نامه‌های سیاه و از آن صحیفه‌های پر گناه عزیزا من تدبیر ساخته و چه اندیشه کرده بیت
اندیشه ز روز روزی که گویندت بیا بر خوان | سواد نامه عمر که سر تا بخطا باشد | اگر اعمال خیر تست که ما امروز میآریم
بسا رسوا بیا بر ما که فردا هم ز ما باشد | اما بنده نیز باشد که بیند نامه اعمال خود آهسته خوان تا دیگران گناهانش نشنوند

وی بر خواند هر گناه بیند و هیچ طاعت نه گوید خداوندا وقتی نیز طاعتی کرده‌ام بجمعه و جماعتی حاضر بوده‌ام تسبیح و تهلیلی
نیز گفته‌ام از آن هیچ نمی‌بینم گویند بر دیگر طرف نوشته‌ام وی بر خواند و سر بزیر افکنده خطاب آید که عزت تکلیف ما مرحوم
ترا بر رسول و اهلبیت رسول و دستگیری تو در ماندگان و بی ره کان را نام برگردان و بر حلقات که وی از آن اثری نام ترا بر گرداند گوید
یا ادم اقرؤا کتابیه ای دوستان فرح بیایید و نامه که در ورق می‌بخوانید و عمل خیر مرحمت بده کنید غم بشادی بدل شد محنت براحت
بیت کار اگر بسته شد گشایش یافت | عیش اگر زهر بود شکر شد | ای عزیزان اگر می‌خواهید که در آن روز با شدت و زمان با هول
نایبت که بوم کان شره مستظر را کار سخت بر شما آسان شود و رنج و محنت ایشان براحت و آسایش مبدل شود دست مظلومان بیاورید و مراد
محرومان حاصل کنید برگ بی‌نوایان بسازید و در ماندگان را دست گیرید بیت داد مظلومان بده بیچارگان را دستگیر | برکن کار ای بی نخیل
عذر ایشان در پذیر | کار محرومان بساز و بی‌نوایان را بسوز | دوستان را عفو کن بنده و دشمنان را خجل بر گیر | با خدا ساز دل مردم بتیغ ظلم
دستم مسوز و دیده از غیبت مردمان بدوز روی عجز و نیاز بدرگاه بی نیاز آور آب ندامت از دیده ببار عذر خود خواه و توبه کن
از هر گناه با حضرت رفیع الدرجات مناجات کن و از سوز جگر بگوی مناجات یا رب بلطف و کرم عذر ما را اندر پذیر | انچه توبه کردیم ره ما
یا الهنا | باز گشتیم باز گشتیم دست گیرای دستگیر | آورده‌اند که مردی را پنجاه درم وام بود و در دست چیزی نبود و از غم پیش بادیه
سپیج که مرد کریان روی بطلب او از آن خود نهاد راه یهود و داشت در راه شی وی باز آمد گفت حال حیث گفت خیرت
جهود گفت کجی دین مسلمان که مرا از حال خود خبر ده خبر داد جهود گفت ساعتی توقف کن و در خانه رفت و بیست دینار در
آورد و گفت هر چند بیگانه‌ام اما همسایه‌ام نیکو نبود که مرا در خانه سیم بود و همسایه در رنج و بیم بود ای مسلمانان ای مردم
دریغ که کمتر از جهودان مباشید بیت که نداری وجه و جود وجهی | کمتری از جهود گبر و جهود | کار درویش مستمند بساز | تا بیابی
تو سود از رازق و صد کو دیگر کن از جان ترسا گر دل بنده کنی خوشنود | ای مرد صالح پنجاه درم ستد و بشد و فرم آورد و مرد سبیل
که وی دعا زرها از کجا آوردی احوال بازگفت گفت بیشیان که چرا که جی کمتر از جهود سیم و در خانه رفت و قباله وی بیرون
آورد و گفت بستان قباله که من در آن بتو بخشیدم شبانه در خواب دید که قیامت برخاسته و نامها پران شده بعضی را بدست

[illegible]

است می‌دهند و بعضی را بدست چپ می‌دهند نامه وی بدست راست دادند و گفتند بر دیگر جانب بهشت گفت چگونه است
که مرا بی حساب ببهشت می‌فرمایند آواز شنید که تو بالیس خود نامه و قباله باز دیدی و ما بکرم خود نامه باز دهیم چنانچه تو
با وی حساب نکردی ما با تو حساب نکنیم چنانچه تو وی را بخشیدی ما نیز ترا بخشیدیم تا بدانکه هر که نیکی کند با خود کرده باشد
ان احسنتم احسنتم لانفسکم فصل هشتم روی عن النبی صلی الله علیه و سلم انه قال قال الله عز و جل اذا کان الغالب علی قلب عبدی
ذکرا تولیت اموره و کنت جلیسه و دریسه و محدثه صدق رسول الله مهتر و بهتر عالم و پیغمبر بنی آدم حبیب الله محمد رسول الله
فرمود که پادشاه عالم می‌فرماید که هر گاه دل بنده من در بیشتر احوال بذکر عز و جلال من و شکر نعمت بکمال من مشغول باشد
و عده است که تولیت امور کار او را به هیچ غیری حواله نکنم و در هیچ مقامی او را با او نگذارم بلکه همه مرادات و حاجات او را
بکرم خود بر آورم آثار فضل خود را همنشین او گردانم انوار لطف خود را قرین و رفیق او سازم و اکرم در خلوتگاه محبت می
سخن گوید جواب آن هاتف رحمت فرا با و رساند چشم و دل او را ناظر نور جلال احدیت خود گردانم جوار لطف خود را منزل
قرار او سازم بنده چون با یاد ما انس گیرد همه مراد او برآریم از بند اغیارش بیرون آوریم از بلا محنتش آزاد کنیم بخلوت
قرب حضرت خود شاد دلش کنیم رحمت بر صاحب دولتی عالی همتی باد که یاد حق را ملازم زبان و حرز جان خود سازد و با یاد
غیر نسازد تا بحکم الحدیث آفتاب عنایتش پرتوی دهد دلش را حلقه بند دلش بجنبانند هر کرا توفیق دوام ذکر دادند
در محبت بروی گشادند اما صاحب دولت بحقیقت آن کس است که طرفة العین از ذکر حق غافل نباشد و چنان مستغرق
ذکر حق باشد که کونین را فراموش کند که سالکان راه و محققان درگاه چنین گفته‌اند که الذاکر و الله هو نسیان ما سواه حق
یاد کنید اما بشرطیکه کاینات را فراموش کنید بیت چون یاد دوست کردی از غیر او مکن یاد | زیرا که یاد غیری کردن
حرام باشد | الصبر از طالب جویای درد عشقت | مخصوص بهر سعادت تا خود کدام باشد | در سلک بندگانت گر نیست
نام ما را | در خانه گدایانت شاید که نام باشد | آخر دیوانه در محبت لیلی ناقص الحال چنان بکمال افتاد که شخصی روزی از
مجنون پرسید که خلافت حق ابابکر بود یا حق علی گفت حق لیلی بود شرط محبت این است بیت ما را خواه خلق بعالم ورش

کانور یکی دل دو دوستی ناید خوش اسرار کلمه شهادت که اصل کلمه نفی و اثبات است اینست که لا اله اشارت است به نفی ما سواه
و الا الله اشارت است به او که والله چنانکه عالم توحید شرکت نمی پذیرد عالم تذکیر که نتیجه محبت است که من احب شیئا اکثر ذکره هم شرکت
نمی پذیرد و غیر را در خود راه نمیدهد [illegible] میباید کرد تا بویکی چه رسد شعر لا ترا از تو رهاید [illegible] / با خداوند آشنا [illegible] / لا چو الا
کشت [illegible] یقین / اول و آخر یکی گردد [illegible] / لا و الا قلم در کش تمام / تا همه معشوق ماند و السلام / ای مراد خویش خواهی
ترک وصل ما بگو / ور مرا خواهی رها کن اختیار خویش را / یکی بزرگی را گفت مرا پندی ده گفت کن فردا [illegible] نباشی
[illegible] آورده اند که مردی [illegible] در عقد خود آورد چون [illegible] در ان خانه [illegible] دید از آهسته مرد پرسید
که این چیست گفتند عروس این را دوست میدارد گفت چاره [illegible] دیگر برا دوست میدارد
بیت ما را خواهی ز خویشتن دست بشوی / [illegible] / [illegible] / [illegible] الا و انت مرادا
اذا کنت لم [illegible] فانت حبه / [illegible] / تا شعله عشق تو [illegible] افروخته شد / جان در دل عاشقان همه سوخته شد
آنرا که دلش بوصل افروخته شد / از هر دو سرا او چشم او دوخته شد / آورده اند که حضرت امیر المومنین [illegible] عباس
و [illegible] زینب را در وقت کودکی یکبار [illegible] عباس [illegible] بگو یکی گفت
یکی گفت بگو دو تا گفت ای پدر شرم دارم که بزبانی که یکی گفته ام دو گویم حضرت امیر [illegible] گفت ای
ما را دوست میداری گفت آری گفت [illegible]
که کودکان آنحضرت چگونه عارف بوده اند عزیزا اگر طالب دنیا باشی طالب حق نتوانی بود [illegible] دنیا و عقبی را
فراموش کند بیت [illegible] که دنیا و عقبی فراموش کرد / [illegible] ترک دنیا کردی و طالب حق گشتی
یقین [illegible] رسید بیت [illegible]
از زمین برگرفت / [illegible] / [illegible] / بعث [illegible]

طالب جزء

بطالب بهشت نتوان یافت اول قدم در شهر شریعت باید نهاد و از در شهر در باید رفت در شهر شریعت کدام است که
خواجه [illegible] فرموده که انا مدینة العلم و علی بابها بیت [illegible] ولایت [illegible] نبوت انور / [illegible] شهر تعلق بولایت دارد / علم از
حضرت علی [illegible] و از فرزندان معصوم وی [illegible] ایشان [illegible] بحقیقت برسی [illegible] اهل [illegible]
الطریق الوسطی [illegible] و چون قدم در راه ایشان نهادی مردانه باش اگر نفس تو در طاعت کاهلی کند [illegible]
بسطامی را گفتند [illegible] نفس را [illegible] در راه دین [illegible] گفت [illegible] ندارد [illegible] نفس [illegible]
اینست که دعوت [illegible] الطاعات فلم تجب [illegible] دعوت کردم نفس خود را [illegible] طاعات اجابت نکرد
[illegible] گفتم چون در خدمت [illegible] حرام باشد تا جان [illegible] در بند [illegible]
[illegible] الحق [illegible] هوای خود را [illegible] کنید و دل [illegible] جمع کنید و ترک [illegible] کنید هیچ چیز [illegible] عزیز تر از
جان نیست اگر [illegible] اول [illegible] جان [illegible] بیت [illegible] در ره توحید نتوان رفت راست / [illegible]
باید یار رضای خویشتن / بنده را جز بنده [illegible] / بنده [illegible] خدای خویشتن / پس ای درویش [illegible]
تا بدرگاه این و آن [illegible] دل در عمر [illegible] پادشاه عالم [illegible]
[illegible] آورده اند که [illegible] خلیفه [illegible] خلیفه [illegible]
دو [illegible] خلعت [illegible] خلیفه رسانیدند [illegible] خلعت [illegible]
در [illegible] خلعت [illegible] خلیفه [illegible]
پادشاه عالم [illegible] خلعت [illegible] خلیفه [illegible]
دنیا و عقبی [illegible]
بیت [illegible] / [illegible] / [illegible] عالم
[illegible]
[illegible]

هذا القران [illegible] لکن هر که این شراب نوش کند [illegible] او [illegible]
[illegible] از صلب پاک آدم [illegible] گفت [illegible] این شراب تا نوش کنیم بیت بیار باده که با یاد
دوست نوش کنیم / [illegible] / [illegible] / [illegible]
چون این شراب نوش کرد [illegible] بیت [illegible]
[illegible]
[illegible] آدم سوخته عشق [illegible] سوخته [illegible]
آتش [illegible] سوخته [illegible] سوخته است [illegible] بیت
عشقت [illegible] سوخته دل [illegible] / [illegible] سوخته [illegible] / آدم چون سوخته محبت [illegible]
[illegible] سوخته [illegible]
[illegible]
[illegible] عاقلان دیگر است
و کار عاشقان دیگر بیت [illegible] کفر و با ایمان [illegible] کار / [illegible] سلطان [illegible] کار / هر که در [illegible] عشق
افتاد [illegible] / [illegible] عاشقان [illegible]
[illegible] رضوان [illegible] کار / بلبلان [illegible] / [illegible]
رندان در صبوح [illegible] / [illegible] / [illegible] در دو عالم [illegible]
دیوان [illegible] کار / عاقلان [illegible] / [illegible] کار / [illegible]
من [illegible] عشق [illegible] معرفت [illegible] بزرگان گفته اند [illegible] معرفت [illegible]
علم [illegible] عارف [illegible] معرفت [illegible] حضرت [illegible]

تجوا [illegible] العبد عبدان طالب الدنیا
و طالب المولی فمن طلب الدنیا [illegible] و من طلب المولی [illegible] الدنیا [illegible]
[illegible] قلوبهم [illegible] نام [illegible] باشند [illegible]
[illegible] باشند [illegible] عاشق [illegible]
[illegible] باشند [illegible] عن المضاجع [illegible] باشند
[illegible] باشند [illegible] تسلیم [illegible]
اگر ما را [illegible] عذاب [illegible] بیت [illegible]
رحمت عام است [illegible] قدیم / [illegible] فضل و رحمت [illegible] / [illegible] آورده اند که
[illegible] ابراهیم ادهم [illegible] عظیم [illegible] ابراهیم [illegible] روی بقبله [illegible]
گفت [illegible] گفت خداوندا [illegible]
[illegible] بیت [illegible] / [illegible]
[illegible] بیت
[illegible] / [illegible] عزیزا بنده خاص [illegible] غلام خاص [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] غلام خاص [illegible] سلطان [illegible]
غلام خاص [illegible] رضا [illegible] دنیا [illegible]
[illegible] قرب [illegible]
[illegible] انا عرضنا الامانة علی السموات و الارض و الجبال بیت [illegible]
[illegible]

هذا القران

کمیل ابن زیاد را گفت العلم خیر من المال چه که دانست که جوهر علم بهتر است از مال زیرا که علم ترا نگهدارد و تو مال را نگاه می باید داشت و بسبب مال ایشان را دشمن شوند و بسبب علم دشمنان دوست گردند مال از خرج کم گردد و علم بعمل افزاید پس اول از تو علم باید که تا عمل درست آید و چون علم حاصل شد و خواهی که در میدان بندگی در آئی نفس و حرص را سرمایه کار خویش مساز در هیچ معصیت اقدام منمای و اگر وقتی گرد معصیت بر چهره معامله ات نشیند بآب تحسین توبه آن گرد را زایل گردان و با صرار آلوده برمعاصی آن گرد را زاید مگردان پس بدانکه از طریق شریعت که ادق من الشعر است جهت احتیاط بکن که باتو پس جویه حساب خواهد بود و تو از آن غافل که من یعمل مثقال ذرة خیرا یره و من یعمل مثقال ذرة شرا یره هرگاه که بدین طریقت روان شدی بحقیقت برسی تربصورت معنی گمند دلی بزرگ را برسیدند از طریقه درویشان گفت ده چیز حاصل باید کرد تا مرد درویش شود علم و عمل و صبر و شکر و بذل و قناعت و توحید و توکل و تسلیم و تحمل هر که بدین صفتها موصوف است درویش است و اگر نه در قبا است دلان بر زهد کرد بیغفار ما هوا پرست هوس باز که روزها بخواب آلوده و در بند شهوت شبها بروز کند در خواب غفلت بخورد هر چه در جهان آید و گوید آنچه در زبان آید زندیق است اگر چه در عبا است بیت صورت حال عارفان دلی است | اینقدر بس که روی در خلق است | در عمل کوش هر چه خواهی پوش | تاج بر سر نه و علم بردوش | ترک دنیا و شهوت است و هوس | پارسائی نه ترک جامه و بس | آورده اند که روزی خواجه کونین و فخر عالمین بخانه فاطمه آمد دید او را مشغول دیده چیزی بکار مشغول گفت ای پدر مهربان من آمدنت بخانه من صفا و جواریح خود را بخدمت مشغول کرده ام بچشم عبرت می بینم بگوش حکمت می شنوم بزبان ذکر او میکنم بدل در آلاء و نعمای او فکر میکنم و دیگر میکنم بدست دستاس میکشم بپای گهواره حسن حسین میجنبانم خواهم ای فرزند ای جان پدر هم چنین باش تا فردای قیامت میان دو بندیم در جان گناهکاران را من شفاعت کنم و تو زنان را بیت فردا که خلق را بعلها جزا دهند | عاجز شوند و کس نبود عذر خواهشان | زرت الاستان از حرم هزار جرم | ایزد بروی حور ببخشد گناهشان | روایتست از سلمان فارسی رضی الله عنه که گفت روزی بدر خانه خاتون قیامت فاطمه زهرا رسیدم ناله حضرت فاطمه علیها السلام رسید که گفت از درد سر و گرسنگی و آزرده گردن چه طاقت شدم سلمان گفت چون این بشنیدم دلم بسوخت و آب از چشمم روان شد آواز دادم که میخواهم در آیم فضه گفت ای سلمان سیده زنان علیها از جامه خاک تیز کم خود را

اذن قرابتها

از تو بپوشند گلیم خود بفضه دادم تا خیرات در خود بپوشید در رفتم فاطمه دستاس میگرد دست مبارکش مجروح شده بود و خون میچکید گفتم السیده زنان عالمیان وای محمد و ای جان چرا فضه را نمیفرمایی که دستاس کند که دست مبارک تو مجروح شده گفت پدرم فرموده است که روزی خدمت خانه من کنم و روزی فضه امروز نوبت من است در این حکایت بگویم که امام حسین علیه السلام گهواره بگریه در آمده گفتم السیده من خرا از دو کار یکی فرمای گهواره جنبانیدن و شاید حسین را خاموش کردن یا دستاس کردن فرمود تو دستاس کن تا من حسین را خاموش کنم سلمان گفت من دستاس میکردم بانگ نماز در آمد خواستم که بمسجد شدم و نماز گذاردم و امیر المؤمنین را گفتم تو اینجا نشسته و حضرت فاطمه را دست از دستاس کشیدن مجروح شده است امیر المؤمنین علیه السلام آب در چشم بگردانید و برفت و زود باز آمد و شادان و خندان رسول علیه السلام فرمود که یا علی گریان رفتی و خندان باز آمدی فرمود یا رسول الله بخانه شدم فاطمه را دیدم که خفته بود و دستاس میگردید پنداری که کسی او را بگردانید فرمود ایشان فرشتگان اند آفریده است حق تعالی از برای خدمت گذاردن آل محمد بر ضعف فاطمه بخشود فاطمه را فرمود تا برکار روی دیر ایاران دیده و خدمت کنند فصل در عرض ادب با ابو و جدهم روی عن رسول الله صلی الله علیه و سلم انه قال فاطمة بهجة قلبي وابناها ثمرة فؤادي وبعلها نور بصري والائمة من ولدها امناء ربي وحبله الممدود بينه وبين خلقه من اعتصم به نجى ومن تخلف عنه هوى صدق رسول الله صلی الله علیه و سلم خواجه کونین و فخر عالمین فرمود که فاطمه شادی دل من است و پسران وی میوه دل منند و شوهر وی نور چشم من است و امامان از فرزندان وی امینان خدای منند و حبل خداوند هر کس که دست در او زد نجات یابد و هر که از او باز پس ماند در دوزخ افتد پس امروز از کتب بستان نوشی کن فردا شراب طهورت دهند از ظرفشان من رحیق مختوم ختامه مسک در مجلس تعالی فی مقعد صدق عند ملیک مقتدر در بستان جنة عالیة در زیر درختان و گلبنان حدائق واعنابا با دلبران فرستان و کواعب اترابا از قدح و کاس دهاقا از دست ساقی کوثر و سقیهم ربهم شرابا طهورا اگر میخواهی که بدین نعمتها دسترسی دست در حبل الله زن که و اعتصموا بحبل الله جمیعا حبل الله کیست آنان که خدای در حق ایشان میفرماید که یطهرکم تطهیرا یعنی خدای ایشان را دوست میدارد و دوستی ایشان را دوست میدارد ندا و اقتدای ایشان و فضل ایشان و سرور ایشان و بهتر ایشان امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب است شعر ما العلی الذی اشباه

قتیل لذی الذین بالفرات قتلا بلا جرم سقعا بفقده | مزید ایادی ابن ابن حماته | العجز از امام این مظلوم پس حسین و حبل الله کیست امام زین العابدین علیه السلام آن بزرگی که یازده ساله بر وضوی نماز شام نماز بامداد گذارده در ریاضت و رنج و عبادت بی نظیر بود در فتوت و مردی الفتی نوشت در کشف و بیان الهامی زبانی بود معجز آتش بسیار بود کرامتش بی شمار حماد ابن حبیب الکوفی گفت سالی بحج شدم از قافله باز پس ماندم در بیابان سرگردان شدم چون شب در آمد بوادی رسیدم درختی بود در آن وادی پناه بان درخت بردم چون تاریک شد جوانی را دیدم جامه کهنه پوشیده از برای وی چشمه آب پیدا شد طهارت کرد و در نماز ایستاد دیدم که در پیش وی صحرا بوی مشک شد گفتم این ولیی از اولیای خدا است من نیز در عقب وی در نماز ایستادم و چون از نماز فارغ شد من نگریست و گفت یا حماد اگر توکلت نیکو بودی راه گم نکردی پس دستم گرفت و گفت بیا من در عقب وی میرفتم چراحاظان میآمد که زمین در زیر قدم من در می نوردند چنین صبح در آمد گفت اینک مکه برو گفتم بدانجا که امید بود داری بگوی که تو کیستی گفت تو چون بشنو کند وادی نعم علی ابن الحسین آورده اند که هشام ابن عبد الملک در طواف بود هر چند میخواست که حجر الاسود استلام کند از زحمت انبوه خلقان نمی توانست چون امام زین العابدین بطواف گاه در آمد خلقان راه باز دادند و تعظیم و توقیر کردند هشام گفت این کیست که خلقان وی را اینچنین تعظیم و توقیر میکنند فرزدق شاعر گفت ای عجب غیلا ینکره این کیست این آن کس است که جمله موجودات از جمادات و حیوانات وی را می شناسند سنگ ریزه های بطحا کردی های برای حاجی نعمت وی را می شناسند و گفت شعر هذا الذی تعرف البطحاء وطأته | والبیت یعرفه والحل والحرم | هذا ابن خیر عباد الله کلهم | هذا التقي النقي الطاهر العلم | اذا رأته قریش قال قائلها | الی مکارم هذا ینتهي الکرم | ان عد اهل التقی کانوا ائمتهم | او قیل من خیر خلق الله قیل هم | بعد از وی حبل الله کیست امام محمد باقر علم اولین و آخرین است حضرت رسول وی را باقر نام نهاده در حدیثی طویل با جابر ابن عبد الله گفت انه یبقر العلم بقرا فاذا ادرکه فاقرئه منی السلام ای جابر چون وی را دریابی سلام من برا و رسان او دریای علم بود و در علوم ظاهر و باطن فضل و معجزات آن حضرت نه چندان است که از بر توان شمرد ابو بصیر گفت پیش آن حضرت رفتم و گفتم شما وارثان رسول خدا اید رسول دانست آنچه انبیا دانستند گفت بفرمان خدای بلی گفتم پیش من بیا من دست

لا و الذی لا اله الا هو سرور شهیدان حضرت امام حسین علیه السلام فرموده بود پس در کنار فرات بود پیراهن بیرون کرد و در آب شد ناغ کسته آب موج برآورد و پیراهن وی بربود چون از آب بیرون آمد آوازی آمد که یا ابا الحسن انظر علی یمینک فی قعر البحر فانظر ماتری بک فانما ان کنت تکبیر ان نجم بین امیر المؤمنین نگاه کرد پیراهن دید در روانی بود فراگرفت در قعه از گریبان وی بیفتاد برداشت و بران نوشته دید بسم الله الرحمن الرحیم هدیة من الله العزیز الحکیم الی علی ابن ابی طالب هذا قمیص هارون ابن عمران و اورثناها قوما آخرین این هدیه است از خدای عزیز حکیم این پیراهن هارون ابن عمران است که میراث بقومی دیگر رسانیدیم شعر علی ونی الله والله عباده علی علی القدر عالیة المراتب | اذا کان بيني المعانب خارجا بالصمصامة ابدی فروب المناقب | و ما شکر فی الناس اعداؤهم کریم شریف المستحق والمناسب | کذالک فکم الله فیه ابن عم من | یحافظ من خارج وناصب | بعد از حضرت علی حبل الله کیست جگر گوشگان رسول و نور دیده گان بتول سیدان جوانان اهل بهشت امیرین کبیرین حسن و حسین علیهما السلام آورده اند که روزی سید المرسلین با جبرئیل امین در سخن بود ناگاه حسن و حسین کودک بودند در آمدند جبرئیل را بر صورت دحیه کلبی دیدند گستاخ وار پیش وی شدند و از گرد وی در آمدند جبرئیل گفت یا رسول الله ص چه میطلبند فرمود ترا بر صورت دحیه کلبی می پندارند هر گاه که دحیه آمدی ایشانرا بوخاری تحفه ای آوردی جبرئیل در حال سیبی و اناری و بهی از بهشت فرا گرفت و بدیشان داد و ایشان شاد گشتند حضرت رسول فرمود این میوه ها را بیش و در دیده بر دیده میگوزید و از هر یکی چیزی بلیغ گذاریده ایشان کردن و بروز دیگر بر سر آن شدند درست شده بودی چنانکه در اول بود پس هرگاه که از آن چیزی بخوردندی و باقی بگذاشتندی چون باز بسر آن شدندی درست شده بودی تا حضرت فاطمه از دنیا برفت انار را کم یافتند و چون حضرت امیر المؤمنین را شهید کردند بهی را نیز کم یافتند سیب بماند تا آنوقت که حضرت امام حسین را در کربلا از آب منع میکردند هرگاه که تشنگی بر آن حضرت غلبه کردی آن سیب را ببوییدی تشنگی ساکن شدی و چون امام حسین را شهید کردند آن سیب نیز گم شد اما بوی آن سیب از مرقد معطر و مشهد منور آن حضرت میشنودند از امام معصوم امام زین العابدین روایتست که هر آن مومن مخلص که در موسم امام حسین را زیارت کند بوی آن سیب از تربت وی بشام وی در رسد و بوی تربت خوشتر از بار خوشتر است از مشک و عنبر شعر علی تربتها رحمة وحیده | سقی الله امراتها علی ارض کربلا | مراتع اطهار من المرتضات | و صلی علی روح الحسین حبیبه

قتیل لذی الذین

و چشمهای وی سود و هر دو چشم روشن شد فرمود که میخواهی که همچنین باشی و ترا بهشت باشد یا میخواهی که چنان که بودی
باز چنان شوی که بودی و حساب بر بهشت روی گفتم چنان شوم که بودم و حساب بهشت روم دست بر چشم نهاد همچنان شدم که
اول بودم هم ابو بصیر گوید در کوفه زنی را قرآن می آموختم در خلوت با وی مزاحی کردم چون بخدمت ابو جعفر امام محمد باقر رسیدم خشمناک
در من نگاه کرد و فرمود که هر که در خلوت گناه کند حق تعالی باک ندارد و دیگر بجرم او هلاک کند هم گفتی با آن زن گفتم از شرم
روی بر پوشیدم و گفتم توبه کردم و از پیش امام جعفر صادق جعفر کریم مناقب الصادق مشهورة یبقلها عن صادق صادق قد
فاق اهل الارض فی عصره وهو فی حالاته فائق وکل ذی فضل بالفضل و فضله معترف ناطق امام ناطق جعفر بن محمد الصادق
قدوه جمله مشایخ بود اهل ذوق را پیش رو اهل عشق را پیشوا بود عباد را مقدم زهاد را مکرم صاحب تصنیف حقایق بود در لطایف تفسیر
و اسرار تنزیل بی نظیر بود معجزات بسیار و کرامات بیشمار داشت آورده اند که منصور دوانقی شبی وزیر را گفت برو و جعفر صادق را بیار تا
بکشم وزیر گفت کسیکه در کوشه نشسته باشد و عزلت گرفته باشد و بعبادت مشغول شده باشد و دست از ملک کوتاه کرده در
کشتن وی چه فایده باشد هر چند گفت سود نداشت کس بطلب آنحضرت فرستاد و غلامان را گفت چون وی درآید من با وی در سخن درآیم
دستار از سر بردارم شما در حال وی را بکشید پس چون امام صادق را درآوردند منصور از تخت فرود جست و پیش آنحضرت باز دوید
و در صدر پیش بنشاند و در پیش وی بزانو درآمد و گفت مولای من چرا زحمت کشیدی گفت مرا طلب کردی گفت ترا امروز بفرمان است
هر چه فرمایی فرمود آن میخواهم که مرا نخواهی تا من نیایم گفت سمعا و طاعة غلامان و وزیر تعجب کردند امام هم برخواست و
برفت لرزه بر اعضای منصور بود دواج بر سر کشیده و بیهوش بیفتاد و بیهوش بماند تا نیم شب چون بخود باز آمد وزیر حال وی پرسید
گفت ای وزیر چون امام صادق درآمد اژدهایی دیدم که دهان یکی بزیر صفه
نهاده و یکی بر بالای آن میگفت ای منصور اگر تعرض نمایی ترا بالای این صفه فرو برم چون این بدیدم عقل از سر من
برفت و بیهوش شدم وزیر گفت آن سحر گفت خاموش باش کدام سحر صادق محب خدا است و بهترین خلفای الله ملایع
طاغیه می دانستند که ائمه معصومین حجت خدایند معصوم اند و خلفا اند و بهترین خلقاند اما از حسد و از برای دنیا

روزه جاه و منصب دنیای فانی نعیم عقبای باقی را از دست بدادند دوزخ را اختیار کردند هارون الرشید علیه اللعنه حضرت
امام موسی بن جعفر را در مدتها در زندان کرده بود بارها قصد کشتن آنحضرت کرد میسر نشد تا عاقبت الامر سندی شاهک را
گفت در رطب زهر کن آن امام معصوم در سجود دید سیاه بکوبش آنحضرت فرو کرد تا بدان سبب شهید شد صلوات الله علیه آورده اند
که روزی هارون الرشید علیه اللعنه بر بام کوشک خود بر زندان نگاه کرد سفیدی بدید زندانبان را بخواند و گفت جیست آن سفیدی
که در زندان می بینم زندانبان گفت آن موسی بن جعفر است و ردا در سجده است که از دیروز تا امروز همچنین سجده
در دانم که تا یقینا جات دایم که نبود گفت چگونه گفت هر شب در قیام و رکوع و سجود است و چون نماز بامداد کند ساعتی
بتعقیب مشغول می شود و بعد از آن در سجده می افتد در سجده است تا نماز پیشین و دیگر نماز میکذارد و فریضه و سنت بعد از آن
بسجود میرود و در سجده است تا نماز شام عزیزا بنگر که طاعت معصومان چگونه است مقام عزیزان مطلبی پایه صدیقان و فرع
مقربان دیگران در طاعت ایشان بی بهره مانده از عادات ایشان بیخبر بوده و خلاف ایشان ناکرده بیت یکدم نکشی انچه ترا فرمود نه
خواهی که چنان شوی که مردان بودند تو راه نرفته ازان ننمودند در نه کر تو دایکه درش نکشودند اگر چنان نتوانی بود که تو را
بود کدام مرتبه مقربان است اما باید که الخ بر تو فریضه کرده هر بجای آری و از انچه ترا نهی کرده اند باز ایستی پادشاه عالم
فرموده است عبدی اذا ما افترضت علیک تکن من اعبد الناس واجتنب عما نهیتک تکن من ازهد الناس وارض بما
قسمت لک تکن من اغنی الناس بنده من انچه بر تو واجب کرده ام بجای آر تا از عابدترین بندگان باشی و از انچه ترا
نهی کرده ام دور باشی تا از زاهدان باشی و انچه ترا قسمت کردم بدان رضا ده تا از توانگران بندگان باشی هر گاه که بدینجا
طریقت روی بحقیقت رسی اما بشرط آنکه دست در حبل الله زده باشی بعد از امام موسی حبل الله کیست جگر گوشه مصطفی و مرتضی
امام علی بن موسی الرضا علیه التحیه والثنا حضرت خواجه فرمود که ستدفن بضعة منی بارض خراسان لا یزورها مومن الا اوجب الله
له الجنة و حرم جسده علی النار زود باشد که جگر گوشه مرا در زمین خراسان دفن کنند هر مومن که او را
زیارت کند حق تعالی بهشت را بر او واجب کرداند و تن وی را بر آتش دوزخ حرام کرداند و در حدیث دیگر فرمود هر که
وی را زیارت کند چنان باشد که هفتاد حج کرده باشد در برابر هر روز با اعتقاد حاجی در بهشت هر که در دست بکی زیارت

باعلی موسی الرضا یکطواف مرقد سلطان علی موسی الرضا افضل در مشهد از حج اکبر است و از امام موسی بن جعفر روایت که هر که سیم
علی را زیارت کند چنان باشد که هفت حج کرده باشد و فرمود چنان باشد که هفتاد حج کرده باشد و خدای را در عرش زیارت
کرده باشد بیت یک زیارت مرترا افضل ز حج سنت است بخلاف یا ربی یا علی موسی الرضا هر که عاشق شهید اینجا است از فضل خدای
مولی با شد خدایا یا علی ابن موسی الرضا چون روی بر روضه رضا آوردی افضل از حج بجا آوردی زهی سعادت که ملازمان و
مجاوران حضرت او راست بیت هر کس که ادب همی داشت تمام شد از کمان روضه زوار سلام شد هر کس که یافت قرب مقبان
آن مقام از ره سر بهشت اعلی مقام شد هر کس که مشهد رضوی را طواف کرد ایمن شد از بهشت الحرام شد هر که قبله کرد روی سوی
آن بارگاه کرد فیروز گشت و در دو جهان نیکنام شد اذا کنت تاملی ان تریح من النار فی حالتها فلازم مودة
آل الرسول و جای یا علی بن موسی الرضا معجزات کراماتش آورده اند که بندگان فرمود که در روز دوشنبه روز ان شا الله
پس روز دوشنبه صحرا رفت و خلق بسیار با آنحضرت بصحرا رفتند چون نماز گذارد و دعا کرد ابری برآمد مردمان در جنبش آمدند
فرمود این ابر آن شما نیست از برای فلان شهر است همچنین تا ده ابر برآمد فرمود این ابر از آن شماست و نه بارد تا بمقام خود رسید
پس چون بمقام خود رسیدند باران بارید گرفت باران بزرگ قطره که یکساعت در نهاد و حوضها و غدیرها را پر کرد
مردمان زبان بمدح و ثنای امام علی بکشادند جماعتی حاسدان و منکران ولایت پیش مامون علیه اللعنه شدند و دیرا ملامت
کردند که چرا امام را ولی عهد کردی این حجت که کردی شرف و بزرگی و عظیم که خلافت و امامت است از خاندان عباس
با خاندان علی حواله میکنی و این ساحر ساحرزاده را تربیت میکنی تا بازار خود را تیز میکند و خلق تراز فریبد مامون علیه اللعنه
گفت وی پنهان دعوت میکرد خواستم که دعوت وی با ما باشد و من بعد هر روز بر مرتبه وی چیزی کم کنم تا بصورتی در دیده خلق کم
نمایم که بدانند که وی مستحق این کار نیست ملعونی نام وی حمید ابن مهران گفت مرا دستوری ده تا با وی مجادله کنم و در پیش
خلقان وی را خجل و شرمسار گردانم گفت چنان کن پس مامون علیه اللعنه گفت تا اشراف اطراف و علما و فضلا جمع
شدند و حضرت امام رضا را حاضر کردند حمید ملعون روی با امام رضا کرد و گفتا ای پسر تو عظیم از صلاحیت گذشته

وازقند رضا وزکرده بسبب بارانیکه عادت است باریدن وی که بادعای تو اتفاق افتاده است پندار که معجزه ابراهیم
خلیل آورده یا معجزه موسی کلیم اگر راست میگویی که ترا معجزه و کرامت است اشارت کن بدین دو نقش شیر که بر مسند
مامون کرده اند تا دو شیر شوند و این را بر من مسلط کردان تا مرا هلاک کنند و اگر از خود ظاهر مسکین چیزی یکه نتواند حضرت امام
رضا علیه التحیه والثنا در خشم شده با نقش الصور نماز کرد که فرا گیرید این فاسق فاجر را و طعمه خود سازید بفرمان خدای تعالی
آن دو صورت دو شیر شدند و آن ملعون را در هم آوردند و خوردند چنانکه از وی هیچ باقی نماند در پیش حضرت امام رضا
بایستادند و گفتند ما را چه میفرمایی اگر فرمایی با مامون همچنان کنیم فرمود نه بروید با جای خود بجای خود رفتند و در صورت
خود گشتند چنانکه بودند مامون ملعون بیهوش بیفتاد امام فرمود تا برو گلاب زدند تا بهوش آمد ایشان نور حق لیکن هیچ
کس نتواند که نور حق را فرو نشاند لقوله تعالی یریدون لیطفئوا نور الله بافواههم ویابی الله الا ان یتم نوره ولو کره الکافرون
اگر در ظاهر ظالمان و کافران غالب بودند اما در حقیقت غلبه ائمه معصومین راست و بحجت غالب بودند که حق ایشان را
غصب میکردند و ایشان را شهید میکردند ان دولت و سعادت ایشان بود مثل این مثل ستاره کان است که قال النبی کمثل نجوم
السماء روندگان در بیابانها و دریاها بستارگان راه برند و بی ستارگان در تیه ضلالت و جهالت بدیشان راه برند هر گاه که
ستاره فرو رود ستاره دیگر برآید هر گاه که امامی در گذرد دیگری بجای او بایستد شعر الی الرحمن ان یغنوا فمنها یغیب
کوکب طلعت کواکب بعد از حضرت امام علی ابن موسی الرضا محب خدا جگر گوشه مصطفی نور دیده مرتضی ابو جعفر محمد
التقی بود ام الفضل دختر مامون زن وی بود گفت ابو جعفر مرا رشک میبرد که او بزنان دیگر و کنیزکان نگاه میکرد وی در شدم
نزد او بغایت جمیل و بهای گفتم تو کیستی گفت زن ابو جعفرم گفتم کدام ابو جعفر گفت امام محمد تقی و من از فرزندان عمار یاسرم
گفت من چون این سخن بشنیدم چندان رشک بر من درآمد که ظهر را نگاه نتوانستم داشت متعجیل پیش پدر شدم و گفتم ابو جعفر
ترا دشنام میدهد و عباسیان را اهانت میکند و چند بار گفتم که از این هیچ نبود مامون علیه اللعنه خمر خورده بود و مست شده
در خشم شد و تیغ برگرفت و گفت بر خیز تا او را بدین تیغ پاره پاره کنم در وی بحجره ابو جعفر نهاد من پشیمان شدم و در عقب

دی برفتم و پا بر سر فادم بنیر بابا بیا جد ما ملعون علیه اللعنة بگریه دی در آمد ابو جعفر خفته بود تیغ در دی نهاد و دیرا پاره پاره
کرد و تیغ بر حلقش مالید و سرش از تن جدا کرد چون از شراب مست بود کف بر دهن آورده باز گشت فی الحال نیز بیرون شدم و تا بر فرا
میگریستم و جزع و فزع میکردم چون روز روشن شد بیدار گفتم که دانی امشب چه کردی گفت چه کردم گفتم پسر امام رضا را که
دوی خفته بود تیغ در دوی نهادی و دیرا پاره پاره کردی و سر دوی [illegible] کرد گفت چیست که این ملعونه میگوید گفت
چنین بود ملعون گفت آه آه هلاک شدم دین و دنیا از من برفت ای یاسر برو در زود خبر بیار یاسر برفت در زود باز
آمد و گفت بشارت باد ترا رفتم و دیرا دیدم مسواک بطارم برداشت و بر دوی هیچ نشانه نبود خواستم تا پیراهن او را از بدنش برکنم
و ببینم که بر بدن دوی هیچ جراحت است یا نه گفتم یا پسر رسول الله میخواهم که این پیراهن بکنم آنحضرت برادر فی بیاسات پیراهن را
بیرون کرد بجدای که بر تن دوی هیچ جراحت ندیدم ماهون بسجده در آمد و یاسر را هزار دینار بخشید [illegible] وزیادة
از این لذایان عجیب و غریب است زیرا که ایشان وجه الله و باب الله اند شعر هم الصلات الطیبات التی بها یتاب علی
انی خاطئ یخرج و یزلف هم البرکات النازلات علی الوری نعم بجمیع المسلمین و تکشف هم الباقیات الصالحات بذکرهم
لذاکرها خیر الثواب المضعف هم الحرم المامور امن اهله واعداده من حوله یتخطف هم الوجه وجه الله والجنب جنبه دهم فلک
نوح خاب عنه المتخلف هم الباب باب الله والحبل حبله و عروة الوثقی لوای و تکشف بعد از امام محمد تقی علیه السلام حجت
خدای پسرش علی نقی بود آورده اند که متوکل خلیفه در سرائی بعد بزار بر دو داشت گفت تا سلاح تمام پوشیدند آکنده و خود بر
بالای رفت و امام علی نقی را آنجا بردند و لشکر را بر وی عرض کرد و غرضش آن بود که در [illegible] کرده اند از آنکه می ترسید
که بر دی خروج کند امام فرمود که میخواهی که لشکر مرا ببینی گفت کجاست ترا لشکر فرمود دعا در نگر در نگریست از مشرق تا مغرب
سوار دید با سلاحهای تمام در هوا ایستاده متوکل بیهوش شد و متحیر شد امام علی نقی فرمود ایمن باش ما دست از دنیا بداشته
ایم و ترک دنیا کرده و روی بحضرت مولی آورده [illegible] دور از سر دنیا گذشته ایم انتقام کرده ز دنیا گذشته
ایم از آرزوی لذت و عیش او بهر رضای حضرت مولا گذشته ایم هر که حلاوت طاعت و عبادت و ذکر خدا

یافت

یافت که بدین دنیا میل کند شعر ترک الناس دنیاهم و دینهم شغلا بذکرک سیدی و دنیای بعد از امام علی نقی حجت خدای پسرش
امام حسن عسکری بود کودک بود در چاه افتاد زنان فریاد بر آوردند امام علی نقی نماز میگذارد و گفت فزع مکنید که بر دی هیچ باکی
نیست او حجت خداست بعد از من بیایید و او را ببینید لب چاه آمدند او را دیدند که آب بر سر چاه آورده بود و ان بر سر آب
نشسته با آب بازی میکرد شعر خلق الجمال المحیا مثل شمس الضحی انجم مثل القمر الازهر بعد از دی حجت خدای [illegible] اشارت بر ذر
و ظهور دولت او نیست که لم یبق من الدنیا الا یوم واحد لطول الله ذلک الیوم حتی یخرج رجل من اهل بیتی اسمه اسمی و کنیته کنیتی
یملا الارض قسطا و عدلا کما ملئت ظلما و جورا حضرت حق جل جلاله اگر از دنیا نماند الا یک روز که خدای تعالی آن روز را دراز کند تا مرد
از فرزندان من خروج کند که نام وی نام من باشد و کنیت دی کنیت من باشد و جهان را پر از عدل و داد کند بعد از آنکه پر ظلم
و جور شده باشد شعر حتی یطلع الشمس المهدی فتری عزنا بین الضلالة اجدعا یروح به الدین الحنیف غالبا و یصبح
جیش الظلم بالعدل جزعا خوش آن زمان که امام زمان ظهور کند جهان ز ظلم پر از نور کند بداد و عدل [illegible] جهان بیارایند
ظلام ظلم و ستم از زمانه بر دارد [illegible] ظلم [illegible] بر اندازد جهان [illegible] زهی عنایت فضل و کرم
زهی توفیق که کرده حضرت ایزد بدان امام رفیق فصل پنجم در [illegible] عن النبی صلعم انه قال الشریعة اقوالی والطریقة
افعالی والحقیقة احوالی والمعرفة راس مالی والشوق مرکبی والخوف رفیقی والفقر فخری و به افتخر علی سایر الانبیاء صدق رسول الله
رسول الثقلین و فخر عالمین میفرماید که شریعت اقوال من است و طریقت افعال من است و حقیقت احوال من است و معرفت سرمایه من
است و شوق مرکب من است و خوف رفیق من و فقر فخر من است و بدان فخر میکنم بر سایر پیغمبران [illegible] حدیث است اگر خواهی که بوئی
از حقیقت این حدیث بمشام جانت رسد اول قدم در شهر شریعت نه و آنچه بر تو واجب است بدان در عمل آر در طریقت [illegible]
کما الطریقة افعالی اگر چه کسی را طاقت عمل رسول نباشد اما بکوشید بجهد [illegible] هر قدر که توانند و جهد [illegible]
علمای رسول صلعم نماز [illegible] در اول چنان [illegible] نماز کردی تا که آیه تخفیف آمد که قم اللیل الا قلیلا
نصفه او انقص منه قلیلا و از بس که در مقام بند که بر [illegible] ایستاد [illegible] گفتند
گفتند که [illegible] در کار خود [illegible] آیه نازل شد که طه ما انزلنا علیک القران لتشقی یعنی یا طاهر از العیوب و یا هادی الی علام

الغیوب ای پاک و پاکیزه از همه عیبها و ای راه نماینده بدانندهٔ غیبها و گفته اند طا در حساب نه باشد و ها پنج چون با هم ضم کنند
چهارده حق شود یعنی ای ماه چهارده ما این قرآن از برای رنج تو نفرستادیم [illegible] بر زمین نه و خود را رنجور مکن [illegible] بیت
ای حبیب ما مکش چندین جفا در عبادت بر زمین نه هر دو پا از جفای [illegible] از جا برو [illegible] دیگر علامتش روزه
بود روزهٔ دی نه روزه تن بود و بس بلکه روزهٔ آنحضرت روزهٔ تن و دل و جان بود روزه بر سه نوع است روزه ایست که از آن
روزه جز گرسنگی و تشنگی چیزی دیگر نیست و آن است که دهان بربندی از خوردن و آشامیدن و بگویی آنچه نباید گفت و بشنوی
آنچه نباید شنید و ببینی آنچه نباید دید نصیب تو از این روزه این باشد که رب صایم لیس من صیامه الا الجوع و العطش آورده اند
که در عهد رسول صلعم زنی روزه داشتی و غیبت مردمان کردی روزی پیش حضرت رسول آمد و گفت یا رسول الله من روزه دارم
[illegible] فرمود روزه نداری اما گرسنه [illegible] الاتفاق [illegible] گفت من روزه دارم رسول فرمود روزه نداری اما
گرسنه تا یک روز از خانه بیرون نشد و غیبت مردم نکرد [illegible] بحضرت رسالت آمد [illegible] فرمود امروز روزه داشتی بیت
روزه آن نیست که از خوردن و آشامیدن روز ها گرسنه باشی دهان بربندی روزه آنست که از غیبت و بهتان و دروغ
دور باشی بدل و جان و زبان بربندی هر چه امر است بجا آوری و خاص نشوی و آنچه نهی است ترا دیده از آن بر دوزی چشم
گوش و دل و جان [illegible] بر روزه اگر بند که حق بیان بربندی آورده اند که رسول صلعم شنید زنی را که کنیزک را دشنام دادی و روزه
میداشت گفت بیا طعام بخور گفت یا رسول الله من روزه دارم حضرت فرمود چگونه روزه داری که کنیزک خود را دشنام دادی روزه
از طعام و شراب تنها نیست که [illegible] الصوم لیس من الطعام و الشراب روزه دیگر آن است که همه اعضا و جوارح را باز داری
از آنچه ترا از آن نهی کرده اند و بطاعت و خدمت حق مشغول کردی اینچنین روزه سپر باشد ترا از آتش دوزخ که الصوم جنة من النار
دیگر روزه آنست که روزه دل را از نظر کردن بهر چه جز معبود است [illegible] در بسته کردانی [illegible] ملک [illegible] خوان [illegible]
[illegible] هر کاه که چنین روزه دارد [illegible] تو از این روزه این بود که الصوم لی و انا اجزی به هر که این روزه را تواند
داشت مردانه بوده اند که روزه چنین داشته اند و نماز چنین گذارده اند لاجرم گوی دولت از میان بردند و یافتند آنچه
خواستند و برسیدند بانچه طلبیدند بیت عاشق بعشق دست بردند و شدند [illegible] عشق سر دادند و شدند

[illegible]

[illegible] صفت از [illegible] شدند [illegible] شدند [illegible] دل را از ریب و شبهت پاک کن تا
بنور یقین حق پرستی کرده نور یقین حق را در توان یافت دل را یکتا کن که دل دو تا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ملامت [illegible]
[illegible]
شوق طاعت و عبادت [illegible] شوق [illegible] کریم بنده نواز [illegible] لی مع الله وقت لا یسعنی فیه ملک مقرب و لا
نبی مرسل شوق [illegible] رسید چنانکه حسن بصری گفت شبی در وقت سحر [illegible] شدم [illegible] دیدم روی
بر خاک نهاده و میگفت شعر یا ذا المعالی علیک المعتمد [illegible] طوبی لعبد تکون مولاه [illegible] یشکو الی ذی الجلال
بلواه [illegible] اکرم [illegible] اکثر من حبه لمولاه [illegible] شعر
لبیک لبیک انت [illegible] وکل ما قلت قد سمعناه [illegible] و عذرک [illegible] سلنی بلا [illegible] ولا فجل
ولا تخف انتی انا الله گفت از خوشی این کلمات بیهوش شدم [illegible] بهوش آمدم نگاه کردم آن جوان جگر گوشه مصطفی و
نور دیده مرتضی امام حسین بود دانستم که اینچنین کرامت جز چنان بزرگواری را نبود گفتم یا ابن رسول الله [illegible]
[illegible] الخوف والتفرع [illegible] فاذا نفخ فی الصور فلا انساب بینهم یومئذ ولا یتساءلون [illegible]
والقرار [illegible] این آیه خواندم که در قیامت از نسب [illegible] رسید [illegible] رفته است بلکه معصومان و مطهران
از کار آخرت و احوال قیامت چگونه ترسان بوده اند خواهم که بنیان [illegible] در این حدیث فرمود که الخوف رفیقی خوف و خشیت
رفیق [illegible] که هرگز از من جدا نیستند خوف و خشیت را [illegible] حاجت نیست هر چند طهارت و نزاهت بیشتر است خوف و خشیت بیشتر
خشیت خاص [illegible] خوف و خشیت [illegible] علم و معرفت است کما قال [illegible] انما یخشی الله من عباده العلماء ان
الذینهم من خشیة ربهم مشفقون سالکان راه [illegible] در خوف و خشیت [illegible] در کاه [illegible] تا [illegible] رسد

بجایست است الا تخافوا و لا تحزنوا شنود گویند لا تخافوا من فوات النعیم و لا تحزنوا من عذاب الجحیم و ابشروا بثواب رب رحیم لا
تخافوا من الفراق و لا تحزنوا من الاشتیاق و ابشروا بالاشتیاق وای بر آنکس که در او خیانت بوده باشد ندای لا بشری شنود گویند [illegible]
مباد که وصالت نیست بشارت مباد که جز جحیمت نیست بشارت مباد که بار و قرب جنت نیست بجز حبس [illegible] ان العزیزان برسید از
خجالت بخشش باز [illegible] میدانید که هر چه می کنید او میداند [illegible] آه از خجالت اکرم چه کنم بیت آنان که توجهت
بنده از بیچیزی [illegible] کریم که تو [illegible] اکرم [illegible] کرده ام [illegible] آورده اند که خلیفه را
غلامی بود بغایت صاحب جمال خلیفه وی را بغایت دوست داشتی ناگاه بیمار شد هر چند که اطبا دوا کردند شفا نیافت و
روز بروز سوخته تر [illegible] طبیبی بود حاذق در خلوت وی را گفت [illegible] افتاده است که [illegible] گفت
دل افتاده است و آن است که من شراب دار خلیفه بودم [illegible] دشمنان [illegible] خلیفه را زهر [illegible] شراب
[illegible] بدانست و بر من پیدا نکرد من بدانستم [illegible] از شرم [illegible] و خجالت [illegible] سر [illegible] آورد
[illegible] خجالت [illegible] و جانم در سر این کار خواهد شد [illegible] چنین است هر چه
می کنم می بیند [illegible] آه از خجالت و اکرم پیدا نکند بیت [illegible] خویشتن [illegible]
کریم گر تو از کرم [illegible] بخشش کنم [illegible] آن شرم [illegible] سر خجالت [illegible] درویشی [illegible] گناه [illegible]
هست آورده اند که فردای قیامت بنده [illegible] کتاب [illegible] نامه [illegible]
بنده [illegible] نام [illegible]
[illegible] ای مالک دوزخ [illegible]
[illegible] سعیر و بازم [illegible] خجالت و تشویر بنده [illegible]
دست [illegible] بیت [illegible] خیالات [illegible]
و بسیار [illegible] امروز [illegible]
و [illegible] بیچاره [illegible] روز [illegible]
کرد

[illegible]

کر کسی بجنازه وی رغبت نکرد عیب وی فرودی گرفت تا جنازه وی بصحرا بردند و تنها و [illegible] بود در کوه ساری بیاید تا بر وی نماز
کند مردمان را خبر شد گفتند چرا آمدی که این مرد [illegible] هیچ مجلس فسق و فجور از وی خالی نبودی گفت مرا در خواب نمودند که بر وی نماز کن
که خدای تعالی بر وی رحمت کرده است مردمان چون بشنیدند بر وی نماز کردند و بر [illegible] و توفیق وی رغبت نمودند و چنین [illegible] نمودند [illegible]
عیب وی شدند و گفتند [illegible] خصلت [illegible] گفت هر چند [illegible] داشت [illegible] که در شب بر خواستی [illegible]
و گفتی خداوندا این [illegible] بودی [illegible] در کدام [illegible] عذاب خواهی کرد [illegible] خداوند [illegible] بودم [illegible]
این میگفت و زار زار میگریست [illegible] گفت [illegible] دیده که خدای بر وی رحمت کرده است [illegible]
قدری عظیم دارد بیت [illegible] عادت کنی [illegible] زیارت کنی [illegible]
دیگر [illegible] یا رب تو بفضل خویش [illegible] بکن [illegible] بکن [illegible] بکن دیگر
خواجه فرمود الفقر فخری فقر فخر من است فقر حیث احتیاج بود [illegible] استغنا از غیر او فقری که خواجه را بود [illegible] که بر انبیا فخر
کند [illegible] انبیا را در میدان معرفت [illegible] حضرت محمد رسول الله [illegible] پیش [illegible]
[illegible] التفات [illegible] فارغم [illegible] عشق [illegible] فقر [illegible]
[illegible] خواجه [illegible] طاعت و عبادت [illegible] حشمت و [illegible]
استغفار [illegible] استغفار وی [illegible] جنید را گفتند که فقر چیست گفت فقر آنست که نفس [illegible] و خلق
از پیش بر داری گفت [illegible] حاجت [illegible] کر [illegible] در [illegible] از جای [illegible]
[illegible] بیاید [illegible] فقر [illegible]
بیت تا جان [illegible] نتوان یافت [illegible] نتوان یافت [illegible]
زیرا که [illegible] نتوان یافت آورده اند که [illegible] بر خواسته [illegible] بغداد رسید [illegible]
[illegible] رسیدند [illegible] مشغول شد
[illegible] رسید [illegible] بیچاره آه [illegible]

و گفت خداوندا در خانه [illegible] خویش [illegible] هم غرق شد [illegible] هلاک شد [illegible] با این هم
[illegible] بر خاک [illegible] آوازی شنید [illegible]
یا رب [illegible] قبول [illegible] آب دیده [illegible] سوخته [illegible] تا کشید [illegible]
ضایع نکند [illegible] انا لا نضیع اجر من احسن عملا فصل در بیان فقر روی عن النبی علیه السلام انه قال الفقر راحة و الغنی عقوبة و الظلم [illegible]
و المعصیة [illegible] هلاک البدن [illegible] نبی الله [illegible] رسول الله [illegible] حدیث [illegible]
[illegible] الله آورده اند [illegible] جامع است [illegible] صفا [illegible] از [illegible] در [illegible]
شریعت [illegible] من فضل الله آورده اند [illegible]
[illegible] محمد مصطفی [illegible] روایت کرده اند [illegible] الفقر راحة و الغنا عقوبة [illegible]
درویشی راحت است و توانگری عقوبت [illegible] معلوم است که توانگر را [illegible] دزد [illegible] سلطان است و [illegible] عقاب [illegible]
حساب [illegible] عذاب [illegible] توانگریست [illegible] ان الانسان لیطغی ان راه استغنی [illegible]
الفقر خیر من الغنی [illegible] بیت [illegible] دنیا طلب [illegible] دنیا [illegible]
[illegible] زمین [illegible] زمین [illegible] زیر [illegible] اگر [illegible] دنیا [illegible]
حضرت رسول [illegible] الفقر فخری [illegible] اللهم احینی مسکینا و امتنی مسکینا [illegible] اللهم ارزق محمد و آل
محمد العفاف و الکفاف [illegible] محمد و آل محمد [illegible] حدیث فرموده اللهم [illegible]
[illegible] حضرت امیر المومنین [illegible] الدنیا [illegible] الآخرة [illegible] روایت است از حضرت
رسول [illegible] فرموده [illegible] چهار چیز [illegible] جمع کردن درم و دینار [illegible] متابعت هوای نفس [illegible] حرام خوردن
و حرام کردن [illegible] فرموده است هوای نفس نام شیطان است [illegible] بیت [illegible] متابعت نفس [illegible]
[illegible] دشمن [illegible] نفس و شیطان است [illegible] هوای نفس [illegible]
حکیم گفته است [illegible] دوزخ [illegible] دشمن [illegible] معصیت [illegible]

[illegible]

که از دوزخ [illegible] جمع کردن مال [illegible] دنیا دور باش [illegible] علامت [illegible] ابلیس لعین گفت [illegible] بنده دنیا دوست [illegible]
[illegible] حضرت رسول [illegible] فرموده است که اول چیزی که خلق [illegible] دوستی دنیا [illegible] دوست داشتن [illegible] دنیا و دوست داشتن
طعام و دوست داشتن زنان و دوست داشتن راحت و دوست داشتن خواب عیسی [illegible] فرموده است [illegible] بنده [illegible] دنیا دوست
رسول [illegible] فرموده است طوبی لمن هدی للاسلام و عیشه کفاف و قنع [illegible] گفته [illegible]
[illegible] کفاف [illegible] رسول [illegible] فرموده است الفتنة [illegible] الدنیا [illegible] الشیطان [illegible] الشیطان [illegible]
[illegible] الشیطان [illegible] دنیا [illegible] راحت آخرت [illegible] بیت [illegible] عالم [illegible] نیستی [illegible]
[illegible] عزیز [illegible] چشم [illegible] عالم [illegible] درویشی [illegible] عظیم
بودی [illegible] آدم [illegible] اختیار کردی [illegible] الفقر فخری [illegible] پادشاه عالم رسول را [illegible] درویشان [illegible] دوستی [illegible]
یکبار این آیه نازل شد و اصبر نفسک مع الذین یدعون ربهم [illegible] آیه [illegible] و لا تطرد الذین یدعون ربهم گفت
خداوندا [illegible] دوستی ایشان [illegible] فرمود [illegible] دنیا خواستند و قومی عقبی [illegible] درویشان [illegible] هر دو [illegible]
[illegible] خواستند [illegible] ارادت [illegible] عشق [illegible] اشتیاق [illegible] خلق عالم قدر درویشی [illegible]
درویشان [illegible] بیت [illegible] فقر [illegible] بودی [illegible] اسلام [illegible] دنیا بودی [illegible] دیده خلق [illegible]
بودی [illegible] یکتا بودی [illegible] فقر معرفت است [illegible] خصلت حاصل [illegible]
[illegible] علم است و عمل [illegible] قناعت [illegible] توحید است و توکل و تسلیم [illegible] اول
علم حاصل کند [illegible] دویم [illegible] سیم شاکر باشد در نعمت چهارم صابر باشد در بلیت
پنجم [illegible] ششم [illegible] قناعت کند هفتم [illegible] هشتم [illegible] توکل [illegible]
[illegible] نهم [illegible] دهم [illegible] صفتها موصوف [illegible]
[illegible] عشق [illegible] گفته اند [illegible]

به مقام وشنیت به مصوح تشنیت بیدود و زیانیست به سعه قدم درستی اعادون نیست در جست در بستن عافیت بفرد حسش
لب ملحیش دراحت ورد نوشتن دوری به درمان دراحت به پایان اگر سر این دردی اینک مسلمان دارکه بر درد حبا زنی که باکوی
بیت داری سر ما دکه نه دور از زبر ما | ما دوست کشیم تو نداری سر ما | هر دل کار ازین حدیث آگاه نیست | عاشق خوارش است از همه
عاشق درگاه نیست | دوستی را یافت نتوان به جا از بهر آنکه | دست بی دو دستان دست تو کوتاه نیست | خوار و جاه را بدرود کن
از بهر آنکه | راه دین راه کلاه و خوار و جاه نیست | دردمند عشق را دستمند شوق را | دارو بی رحمت بجز گفتار بسم الله نیست
شبلی را از محبت پرسیدند قال شراب لطاف لا یستر بها الا الرجل واقف گفت محبت شرابیست لطیف نیاشامد از جرعه
او آورده اند که وقتی شبلی را محبت حقیقی بر عالم دانش استیلا آورد گفتند دیوانه است در بیمارستانش کردند جماعتی او را
که منتظم ولای او بر میان جان بسته بودند پیش در شدند شبلی از ایشان پرسید گفتند ما احباء و معتقد تو
ایم امتحان وفا را سنگ جفا بدیشان انداختن گرفت انجماعت که قرار بشان بود قرار ازوی واجب بودند و جملا ازوی پر سیدند
بیت چو در راه وفا صادق نبودند | محبت را از آن لایق نبودند | بیک سنگ جفا از وی رمیدند | عنان از محبت او در
کشیدند | شبلی آواز برآورد که دروغ گفتید دروغ گفتید اگر دعوی شما در محبت من صادق است چرا از بلای من شکیبا نیستید چرا
قرار نگیرید و نگوئید بیت نخواهم از سر کویت بصد چندین جفا رفتن | نشاید شیر مردان را ز بیم زخم زخم رفتن | طریق عاشقان دانی
درین ره حاجت ای ره رو | عشقی را بهر در کردن ببلا را شعار رفتن | انبساط حضرت مانیم سیر دایم سپر داریان | اگر جان عزیزش
باشد چنان باید به جا رفتن | درین راه مرد جان سپارندرز د بایدکار رهرو تر درمن نیست بلاکشیدن در محبت صبر کردن بیت
بهر که بجز جا ده رفتن نرسی | نا مرده بجان معاذ نرسی | تا هم چو خلیل اندر آتش نشوی | چون خضر بآب زندگانی نرسی | سخن از ما نعش
فراوان است خلاصه این است که بزرگ شان پر سیدند که چگونه بحقیقت توان رسید گفت بطریقت حضرت علی مرتضی کرم الله وجهه
طریقت او است هر کرا از مشایخ طریق دولتی رسید از آنحضرت رسید و از فرزندان وی با یزید بسطامی رحمة الله از حضرت
امام صادق یافت بشر حافی از موسی بن جعفر حنفی آورده اند که امام موسی بن جعفر در بغداد میگذشت بسرای

بشر رسید آواز رود و سرود شنید که از انجا بیرون می آید امام پر سید که صاحب این سرای کیست بنده است یا آزاد گفتند
آزاد گفت راست گفت که اگر بنده بودی از خداوند خویش ترسیدی | خون دل از دو دیده باریدی | خبر به بشر رسید پای برهنه
از سرای بیرون دوید در عقب امام علیه السلام دوید تا بآنحضرت رسید بر دست امام توبه کرد در خدمت او آمد و رشد کردی تا
یافت آنچه یافت رحمة الله علیه چون دولتی بود که منصف باشد سخن شریعت را | در جمع شریف جای ده حق را باطل جدا کند تا صاحب
مردان خدا گشته دست از دامن دنیا کشد خود را در زمره ایشان جا کند | هر کس که او متابعت اولیا کند | دست و دل
از قید و نیازها کند | در راه دین حق الف نفس و هوا شود | زین خاکدان بعالم علوی هوا کند | تا دی عنایت توفیق فضل او
او را بعد از لطف نداکند | معروف کرخی را مادر و پدر ترسا بودند وی را در آن وقت که کودک بود پیش معلم ترسا بردند
معلم ترسا گفت که اعتقاد کن که خدا ثالث ثلثه است گفت خدا یکیست معلم وی را بزد معروف چون بمعرفت حق معروف بود در حق بت
بر دلش مکشوف بود وافتاب اعتقاد دینی ایمن از بیم کسوف بود از پیش معلم بگریخت و بخدمت علی کوشه مصطفی دلفروز دیده مرتضی
امام علی ابن موسی الرضا شد و بر دست آنحضرت مسلمان شد و دین و اعتقاد ایشان فرا گرفت صاحب دولتی میباید که اندیشی معلم
ترسا و از نزدیک معلم نابارسا بگریزد و بپناه آنحضرت که دین خدا و ارباب علوم انبیا و زبده آل عبا امام علی ابن موسی
بود بیت تا در دو جهان سعید گردد | با شیخ و با یزید گردد | معروف شود بمعرفتها | مکشوف شود بر او لطفها | و دای بر آن جاهل نادان
که از غایت حماقت عقل هم چون نامردان از صحبت عاقلان مسلمانان و بنور دین و بی شیطان رمیده باشد از صحبت ترسایان و جهودان
کشد و در دنیا در پیش خلق سرشار رود در قیامت بخشم خدا گرفتار شود و از وی حسرت و ندامت این ابیات در زبان حال
میکوید بیت ای کرده بجان خویش بیداد | ای عمر عزیز داده بر باد | از کرده مدامت افتد بر راهت | فریاد ز دست خویش فریاد | پس اگر
میخواهی بحقیقت رسی بر طریقت اهل بیت رو و بر خود خلاف شریعت مکن که اگر خلاف شریعت کنی بحقیقت نرسی و ظلم کرده باشی
و فردای قیامت پشیمانی خوری چنانکه خدا میفرماید که الظلم ظلمات یوم القیمة زنهار تا از برای دو سه روزه دنیا و جاه و منصب نا پایدار
او ظلم نکنی و خود را در معرض خشم خدای نیندازی بترسی از آن روزی که مظلوم دست در دامن تو زند که یوم المظلوم علی الظالم
اشد من یوم الظالم علی المظلوم در گریبان ظالم را دریغا چنان حق وار کرده است که نه از خدای ترسد و نه از عذاب وی اندیشد

قرابه یاقوت یا معمور با یاقوت لا تبقی و لا تذر الیها القاب | النصف و عیاک فی کل الامور | حق عن استغاثة مظلوم الی الله |
ای بنده ار زکسته زاهی برترسی | تا از روز که سودت ندهد جاه بترسی | از شعله تو که بیش و سپه فوج شود | از زیر علم روز نگاه بترسی | پس اگر
ظالم عذر این بجزاء خصمان را خوشنود کن فرمان شیطان مبر خلاف امر خدای جهان مکن که خلاف امر وی عصیان است و عاصی مستحق
نیران والمعصیه معصیة خدای فرمود که معصیت معصیت است و کلام معصیت با شد عظیم تر از آنکه هر دم ما نه از نعیم مقیم و گرفتار شوی
بعذاب الیم بیت خواهم که دل خلق از جهان بر گیرم | او این بنده گران زهای جان بر گیرم | بهفا بیده گفتن و شنیدن شب و روز | یاد دوستان
و دوست دل زجهان بر گیرم | آورده اند که عفیفه بود در بلخ پسری داشت که بعنایت او او را دوست داشتی و آن پسر ظالم و بد
کردار بود هر چند که مادر وی را نصیحت میکرد نمی شنید و میگفت بیت مرا که بند و پند سود ندارد | که او از روم می کورم من اندری |
ناگاه قضا کمین بکشاد و وی را از روی زمین بر داشت مادر بماتم او بنشست بعد از مدتی گفت خداوندا صبر و قرارم نماند از تو
میخواهم که وی را در خواب بمن نمائی تا ساعتی با خیال خیال او انس گیرم و ساکن از شوق وی آتش شوم باری شبانه در خواب دید
که غل آتشین در گردن و زنجیر آتشین بر دست و پای تن نازنین او سوخته عذاب و عقاب بهره از چون دیو بخروشید و از خواب
درجست و فریاد و زاری در گرفت شب و روز میگریست تا که سوخته و گداخته شد گفتند آخر تر ابر رسید که حیاتی ضعیف و نحیف
شدی گفت ای مسلمانان عشقی گفت آنچه من دیده ام شما باری بیدار و هوشیار باشید بسبب شهوات و لذات دو سه روزه خدا
بسوزاند در دوزخ مفکنید شعر تفنی اللذاذة ممن نال شهوتها | من الحرام و یبقی الاثم والعار | یبقی عواقب سوء من مغبتها | لا خیر فی
لذة من بعدها النار | دیگر خواجه فرمود که والضحک یهلک العین خنده هلاک دین است زنهار که خنده از غفلت و بی خبریست
از آفت آورده اند که دو برادر بودند روزی یکی خندید دیگری گفت ای برادر هیچ جای خنده که حضرت خلق ان بدو زخ خواهند رفت
گفت کدام است گفت وان منکم الا واردها کان علی ربک حتما مقضیا گفت هیچ جای خنده که جمله بر دو زخ خواهند گفت نه اما
خنده ام که متقیان و پرهیزکاران بیرون آیند که ثم ننجی الذین اتقوا گفت پس چرا ایمنی و این خنده از برای چیست هرگز
دیگر کسی خندان ندیدند تا از دنیا رحلت کرد بیت ای دل ز لقا آتش غم بریان شو | در دیده بیا و ابر در باران شو |
خواهی که شود روز قیامت خندان | امروز ز دیده خون کن گریان شو | سعید چیر را گفتند که چگونه است که تو از هرگز
خندان نمی بینیم گفت تا دوزخ تافته و افروخته و سلاسل و اغلال نهاده و زبانیه ستعد ایستاده و کسی را که چگونه خنده

برای ای عاقلان دنیا و از فلان و فلان از عقبا بپرهیزید از دوزخ و بترسید از آتشی که اگر یک لحظه از وی در زیر دنیا افتد نه دنیا
ماند و آنچه در دنیاست بر نفس ضعیف خود ببخشائید و خود را گرفتار جفای آتش مکنید شاعران خدا فرموده که دو اطلعوا اتقوا
لیس هذا الحمد الا فیبق صبح علی النار فارحموا نفوسکم بدانید که پوست و گوشت ضعیف شما طاقت آتش دوزخ
ندارند بی رحمت کنید بر نفسهای خود فانکم قد جربتموه فی مصایب الدنیا فرأیتم جزع احدکم من الشوکة
تصیبه و الوقة قد سقط و الرمضاء یحرقه و لیکن دانسته اید و تجربه کرده اید که یکی از شما را خار در سر و پا
میکرداند با سر درآید و نفخون الرد میکرداند با قدمی چند که بر ریک گرم رود طاقت نمی آرید فکیف اذا کان
بین طاقتین من نار ضجیع حجر و قرین الشیطان حیکم تا طاقت ارحم در میان دو طبق باشد از آتش و زیر آتش لقوله تعالی
لهم من فوقهم ظلل من النار و من تحتهم ظلل یا اکل آتش و شیطان یعنی قرین تو را شنیده و علمتم ان مالک اذا غضب
علی النار حطم بعضها بعضا لغضبه و اذا رجرها توثبت بین ابوابها جزعا من زجرته ای بید انید شما که چون
مالک دوزخ بر آتش خشم میکیرد آتش بعضی بر بعضی میکوبید از خشم و اگر زجر و تیزی آن بر آتش بند رساند دوزخ بر آتش بجهد
از ترس و لرزه و خوف صیحه | مگر رعی تو بر نشانی است با فهم | که از عقوبت روز جزا غیر سعی | به یک فلاحی ای
دوزخ و آتش او را است از مالک و تیزی او که ترسانی است از ترس خدا که البکاء و لین فتنتم انتم اما من عذاب النار
لحمد کنید تا فعلا است از ترس بعذاب که خشم خدای بجناب چشم در و نشان شد کل عین باکیة می نشنید الا ستم
لا تمسها النار ابدا و حق تعالی دوست بیدار و چشمهاست گریان و دلهاست بریان و سوزان است | هر چشم که از ترس
خدا گریان گشت | و آن دل که زبیم و خوف او لرزان گشت | از مغفرت و عفو خدا مغفور است | و زاهل نعیم
روضهٔ رضوان است | چند است امیرالمؤمنین فرموده و خبر از رحمت خداست یک گریستن چشمها و ترس دل
ولهما چون آن خصال باشید دعا غنیمت دانید و فرمود اگر بنده بگرید در میان است حق تعالی برادا است
رحمت کند بیت ای بنده اگر خدا را داری دوست | از گریه بیغ پاک برون آی ز پوست | بینال و هیچ گریه و
زاری بیکن | کز ناله زار بنده گان دارد دوست | فصل پانزدهم و عن ابی هریرة رضی الله عنه من النبی صلی الله علیه و آله قال ان الله
تعالی اذا احب عبدا امر جبرئیل و یقول انی احببت فلانا فاحببوه فاجیبه اهل السماء ثم یلقا حبته

الی الماء فاستحیی برگرداند حیرا الا احبه صدق رسول الله صلعم خواجه فرمود که پادشاه عالم چون بنده را دوست دارد حقیر با حضرت
نیز او را دوست دارند اما واقف دل باید و صاف سری تا دوستی وی را بشناسد از آنکه بنده را تا اسرار ربوبیت کشف نشود بر دل
محبت حق راه نیابد و علامت کشف اسرار ربوبیت آن است که دلش جز با سخن او و روانش جز با ذکر او آرام نگیرد پیوسته مستغرق او و ذکر او باشد
از آنکه چون کسی کسی را دوست دارد و آن چیز صحت ار کرد دیکا چنان خواهد که پیوسته حدیث او پیش او میگویند دیگری خواهد تا قدر آن
شناسد کرده هرچند که خدمت بیش کند تقصیر بیش بیند و هرچند که او را بیش یاد کند سوزش و شوقش بیشتر باشد چون محبت
دوست را در دل جای دهد خلوتخانه ضمیر را از غیر پرداخته میگوید بیت زغیرت خلوت دل را ز غیرت کرده ام خالی / که غیرت را نمی
زیبد درین خلوت سوار قتی / هم پیوستی عمر او زخم پیکانه تو کار / که بر عارض ... رفتی / واذا سمعوا ما
انزل الی الرسول ترى اعينهم تفيض من الدمع ... دوستان که چون بشنوند کلام ما که بر رسول فرستاده شده است از فراق
آب از دیده شان روان شود سماع کلام دوست در دلهاشان اثر میکند و دیده ها و دلها از آن میکنند سماع بر انواع است
سماعیست که تن کشد سماعیست که دل کشد سماعیست که جان کشد آن که تن کشد سماع شیطان است و آواز رود و سرود و بانگ مطرب است
بزرگان دین از این سماع دوری گزیده و گفته اند بیت ما را بجز از تو هیچ دیگر است / و این شعر خراب است عزیز دیگر است / ...
و پاکوفتن و نعره زدن / باز آنکه باشد سماع ها چیز دیگر است / سماعی که دل کشد سماع ذکر حق و سماع و خواندن قرآن است سماعی که
جان کشد خطاب خداوند رحیم و رحمن است سماع شیطان بشبهات و شهوات کشد سماع ذکر حق بجنات و نیل سعادات
کشد بیت سماع دیو بشبهات و نیات کشد / سماع حق بسوی عالم بقا کشد / سماع رود و سرود دست کشد براه سقر / سماع حق بجنت
روضه رضا کشد / سماع ذکر خدا کی که وقت رحلت روح / رسد خطاب که ای ما سماع ما کشد / هر که جهت لذت سماع شیطان
که آواز رود و سرود است و بانگ مطرب است منزه داشته باشد چون بدرجه مرگ رسد پادشاه عالم فرشتگان را فرماید که بروید
و در پیش بنده من صف بکشید و نسیم فضل ربانی معرفت بشام اهتمام او رسانید و ندای بشارت الا تخافوا ولا تحزنوا وابشروا
بالجنة بگوش هوش او در رسانید و بگوئید که خداوند میفرماید که ترس و اندوه مدار که اگر گناهت بسیار است پادشاه است
آمرزگار است اگر معصیت فراوان است خداوند رحیم و رحمن است خوشا کسی که ترا با ایشان چنین لطف و عنایت باشد

لا لطف تو

بیت لا لطف تو غم جو رشته مانند کرد / غم از نظر تو جاودانه کرد / ای یاد بدوزخ بر درازکوی تو کرد / آتش همه آب زندگانی دهد
و چون عزرائیل جان او را به سینه آرد جان از سینه که محل معرفت است بر تر نیاید حکم خطاب عزت در رسد که این جان را اسلام ما کشد
و سماع الطاف ما بر آن آورد فیقول الله تعالی یا ایتها النفس المطمئنة ارجعی الی ربک راضیة مرضیة جان خود چون سلام و سماع
لطف حق بشنود چون مرغی که از قفس بیرون پرد از قفس قالب بیرون آید و چون کار شخص تمام شود فرزندان و خویشان از در
در آیند و فریاد و واویلا بر آورند پادشاه عالم فرماید فرشتگان دست بسر فرزندان یتیم او فرود آرید و بگوئید
که وی برفت من ولی و ناصر و یار شما ام نحن اولیاؤکم فی الحیوة الدنیا وفی الآخرة اکنون مگریید و جزع مکنید و حضرت ما را
از خود مرنجانید ای عزیزان زنهار در وقت مصیبت جزع و فزع مکنید که جزع و فزع آمدن دوستان کرد و در رفتن با رستوان آورد
و خدای خشم میگیرد و فرشتگان نمی پسندند بیت شنیده که جزع میکنی زشدت موت / چرا ز صبر جمیل استعار تنکنی / مطیع امر
ملک شو که وقت رحلت روح / رسد خطاب ز شیطان که غارت نکنی / آورده اند که در آن وقت که فرزندان و خویشان جزع کنند
ملک الموت گوید ... ای بی رکان که از بهر قبض کار خبر ندارید و غافلید فریاد و زاری میکنید فریاد و ناله از که میدارید
بیت این جزع از بهر چیست و این شغب از دوست کیست / بنده فرمان منم حکم خداوند راست / گرید ... جبر و رضا را پیش ساز
بر خط فرمان او سر بنه ای بنده راست / نه از رزق او چیزی نقصان پذیرفت نه از عمر او چیزی خسران گرفت نه آمدن من برای
من است نه قبض جان او امر خداوند من است تا یکی از شما برجای است آمدن من بشما برجایست نالان شما نام و نشان است مرا
بقبض روح فرمان است ما من بیت الا وملک الموت یقف علیه کل یوم خمس مرات ملک الموت هر روز پنج بار بر در خانه
هر صاحب حیوان گذر میکند و در چهره هر شخص نظر کند و در ساعت نه هر کس بایستد تا وقتی برسد و اجلش تمام شد کار او این است
که خانه طرب را عزا کند بیت بر در هر خانه عزرائیل بر خواهد گذشت / تا شود ویران از آن هر خانمان غافل مشو / هر که
نفسی دارد او را مرگ بباید چشید / از کلام الله این آیت بخوان غافل مشو / کار ملک الموت این است که طفل را از کنار
مادران در رباید غبار حسرت بر رخسار یتیمان بنشاند معشوق را از چشم عاشق پنهان کند عاشق را لذت کعبه وصال بدیده
فراق اندوزد پس چون حقیقت است دست از دنیا بدار و ذخیره بهر عقبا بردار عاقبت دنیا غره مشو بعلم و عمل صالح مشغول
باش بیت تا چند بکاری عالی دنیا نازی / آمد وقتی که برگ عقبا سازی / ای در بر شده وقت آن است که جا خالی / چون
بعد بنوخواهی ... بر دار / کم اکثروا ذکر هادم اللذات مرگ که خورنده و شکننده لذات و باطل کننده و بر اندازنده

بنیاد حیوات است بسیار یاد کنید و از یاد کردن او غافل مباشید که هر که مرگ را بسیار یاد کند از دنیا و مال دنیا باندک قانع شود
و از حرص و بخل و دغرقه بر آید و دوستی دنیا را در دل جای ندهد که دوستی دنیا سر همه خطا است که حب الدنیا رأس کل خطیئة
عزیزان بدانید که مرگ واقعه عظیم است و راه بس هولناک و مهماک است و بیشترین انبیاء و اولیاء از این راه ترسان و هراسان
بوده اند یکی را از بزرگان دیدند که در حالت موت میگریست و بر از آن پرسیدند که گفت سلک طریقا لم اسلکه ابدا واسکن
بیتا لم اسکنه ابدا واقدم علی رب لم اره ابدا میروم که هرگز نرفته ام بدان راه و در خانه ساکن خواهم شد که هرگز
بدان خانه نرسیده ام بحضرت خداوندی میروم که هرگز او را ندیده ام دیگر ... پرسیدند که گفت آه از بسیار
خوفها و بیمها ترسیده ام نمیدانم تا فرشتگان عذاب روح من قبض خواهند کرد یا فرشتگان رحمت نمیدانم تا جواب منکر و نکیر
بصواب خواهم گفت یا نه نمیدانم عذاب گور و تنگی و تاریکی آن خواهد بود نمیدانم که در قیامت که نامه ها بران شود نامه من بدست
راست خواهند داد یا بدست چپ نمیدانم تا ترازوی حسنات من گران خواهد بود یا نه نمیدانم بر صراط بآسانی گذر خواهم کرد یا دشوار
نمیدانم که بسر دو راه رسم که فریق فی الجنة وفریق فی السعیر مرا بکدام راه خواهند برد کسی را که چنین خوف و بیم باشد چگونه گریان
و نالان نباشد آورده اند که پیغمبری از پیغمبران پیشین با طایفه از عباد در نواحی بگورستانی رفتند ایشان ... از پیغمبر در خواستند
تا یکی را زنده کند تا ایشان را از حرارت و کیفیت مرگ خبر دهد آن پیغمبر دوگانه بگذارد و دعا کرد مرد سیاه سر از گور بر آورد و
به آواز فصیح گفت یا عباد الله لقد ذقت منذ تسعين سنة فما ذهب مرارة الموت من حلقي نود سال است که مرده ام هنوز
تلخی مرگ وجع تلخی آن در حلق من است و بیرون نشده بنگر که چه شربت است شربت مرگ که تلخی او نود سال مانده است اگر خواهی که
سکرات مرگ بر تو آسان شود از گناهان توبه کن و از طغیان و عصیان و مکر و دروغ باز گشت کن و بگو بیت یا رب بکرم فضل ... کن
رنج و سکرات بر تنم آسان کن / هر آن کرده ام ز فرط نادانی / اکنون بکرم و لطف تو آنها آن کن / در خبر است که ملک الموت
جان عاصی جفای از تنش بیرون کشد که تمام رگهای ... ساعت واقعه ... بنده ... بیچاره در غمرات
و سکرات موت و فوت گوید توبه کردم گوید اکنون توبه میکنی که جان بحلقت رسیده است اکنون توبه تو مقبول نیست و عذر
تو پذیرفته نیست بیت کنون کوش که آب از سر گذشت / نه وقتی که سیلاب از سر گذشت / ای بیچاره ای از نیاید جان

وسینه برآورد

وسینه بر آورد و گوید یا حسرتا علی ما فرطت فی جنب الله درد و حسرتا که تقصیر کرده ام در کار خدا آه چون گناه کردم و
نامه خود سیاه کردم چرا خود را به لگام بد خواه دادم عمرم گذشت و آواره شدم بیت آه و درد دا و حسرتا آه لذت
عصیان من / آه از آن جرم و گناه و کار بی سامان من / پادشاها لطف خود همراه جان کن از کرم ... بیچاره ام خاک بر آتیم
جان من / بشارت بشنو حارث همدانی نزد حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام آمد و گفت یا امیرالمؤمنین من از دو وقت می ترسم از
حالت نزع و از آن وقت که بر صراط گذر باید کرد شاه مردان گفت ای حارث مترس که در این دو وقت دوستان من
باشند و من حاضر باشم ایشان مرا شناسند و من ایشان را شناسم و دوستان خود را بشارت دهم به بهشت و دشمنان را
بدوزخ و این چند بیت بخود بیت یا حارث همدان من یمت یرنی / من مؤمن او منافق قبلا / یعرفنی طرفه واعرفه / بنعته واسمه وما فعلا
وانت عند الصراط تعرفني / فلا تخف عثرة ولا زللا / گر در دم مردن رخ خوب تو نبینم / از ... رسم
از خوف خطرهم / یا ... سر من بازگیرد دم آخر / هر چند ندارم خبر از ... سرهم / در تفسیر امام حسن عسکری آورده است
که مؤمن که تولا بمحمد و فرزندان او کرده باشد و متابع اوامر و اجتناب نواهی ایشان آورده باشد چون بمرگ رسد حضرت محمد
رسول الله را بیند بر راست خود و حضرت مرتضی علی را بیند بر چپ خود امامین کبیرین حسن و حسین را بیند بر اطراف خود گرداگرد
خود ائمه را بیند بر ایشان سلام کند و تحیت کند و گوید ای آرزو چند دیدار مبارک شما بودم و چه شادیست مرا اکنون بدیدار مبارک
شما بیت آمدم ... بار از در خوشی رسید / الحمد لله ای خواسته بودم بمن رسید / احمد رسید بر سر بالین و حیدرم / ... نیز
حسین و حسن رسید / حضرت رسول صلعم ملک الموت را گوید وصیت خدای بجای آر در قبض روح این مؤمن ملک الموت گوید
یا رسول الله بفرمای او را تا بنگرد و بداند که خدای تعالی ویرا چه ... رسول فرماید بدو بالا نگر چون بنگرد مقام خود ببیند
و نعمتها بیند که در وصف هیچ واصف نیاید ملک الموت گوید یا رسول الله کسی را که مقام در این بود و شما بزرگان را زیارت
کننده در باشید چگونه جان در آن فرا نگیرم پس المؤمن بار دیگر بمقام خود بنگرد و حضرت رسول و حضرت امیرالمؤمنین و
ائمه معصومین علیهم السلام را بجا بیند و مقام خود به نزدیک مقام ایشان گوید ای ملک الموت زود باش و روح مرا قبض
کن تا بخداوند خود روم و بنزدیک ... بیت که در رد

ای شرف و قدر و منزلت که تراست ای کم خزینهٔ بزرگان و اولیای خداست رسید وقت که زین خاکدان کنم رحلت ای مقام [illegible]
نرجو به جنت الماوات ای پس ملک الموت روح وی را باسانی قبض کند چون وی را دفن کنند منکر و نکیر از برای سؤال
نزدیک وی آیند آنجا نیز رسول صلعم و حضرت امیر و امام آیند شفاعت کنند و اعلان جواب الصواب بگوید و حق تعالی
گور وی را روضه از روضات بهشت گرداند آورده اند که اول تحفه که حق تعالی بگور مؤمن فرستد این باشد که غفرت لک
و لجمیع من صلی علیک ترا بیامرزیدم و هر که بر تو نماز کرد عزیزان بنماز جنازه رغبت نمایید که در حدیث آمده است که هر که
بر جنازهٔ مؤمن نماز کند و چون وی وفات کند هفتاد هزار فرشته بر وی نماز کنند و چون بر سر خاک وی بایستند تا که وی را دفن
کنند بهر قدمی که برداشته باشد وی را قیراطی ثواب بدهند و قیراطی مانند کوه احد است آورده اند که نباش گوری بشکافت
و دست بکفن مرده برد تا از وی باز کند مرده دست بر آورد و کفن از دست وی در کشید و گفت ای عجب آمرزیده آمده است که کفن
آمرزیده ببرد نباش گفت اگر ترا آمرزیده باشند بار من چگونه آمرزیده اند گفت نه تو بر من نماز کردی و چون نماز کردی
آواز برآمد که بر تو رحمت کردیم و بر هر که بر تو نماز کرده است بیت بنماز جنازه رغبت کن ای تا بیامرزدت خدای کریم ای امر
حق را بجان ملازم باشی ای تا شوی ایمن از عذاب الیم فصل سی و ششم در معنی الاموات روی عن النبی صلعم انه قال ارواح المؤمنین
یأتون فی لیلة الجمعة فیقومون بفناء بیوتهم ثم ینادی کل واحد منهم بصوت حزین یا اهلی و یا اولادی و یا اقربائی اعطفوا
علینا بالصدقة واذکرونا و ارحموا علینا فی غربتنا و قلة حیلتنا صدق رسول الله [illegible] عالم [illegible] باید کرد ارواح مؤمنان و چون
نوایند که ارواح مؤمنین هر شب جمعه در سرای خود آیند و بزاری ندا دهند و حسرت فرزندان و خویشان خود را بخوانند که
ای فرزندان و عزیزان ما و خویشان و دوستان ما بر ما شفقت و رحمت کنید که در زندان لحد گرفتاریم و در غم و محنت سخت
گرفتاریم اگر می توانید ما را هدیه فرستید از برای ما صدقه بدهید ای اگر اکنون بدست شماست بدست ما بود ما بر شما رحمت
نکردیم و از برای درماندگی خود چیزی نفرستادیم از پیش اکنون محتاج شما شده ایم ما را نا امید مکنید تا خدای تعالی
شما را از رحمت خود نا امید نگرداند شعر ایها العب [illegible] عقل و هوش یار ای میکنید از اهل بیت [illegible]

عبرتی گیرید از ما زانکه ما را چون شما ای بود مال و ملک طول و عرض نیز و کار و بار ای بود ما را [illegible] وزر ای
بود مان باغ و سرا و بود مان فرزند و یار ای دست ما کرفت [illegible] فرزند و زن ای دست یک کرد کس را عالم نا پایدار ای
چون کسی از سر ایشان خبری نکند نا امید باز گردند ای عزیزان از برای پدران و مادران خویش و از برای یاران و دوستان
خویش و از برای زن و فرزندان خویش خیری میکنید و صدقه میدهید و بدعای ایشان حیف مستید که ایشان از عمل باز مانده اند
عاجز و درمانده شده اند محتاج صدقات و خیرات و دعوات شما گشته اند بیت از برای مردگان خیری کنید ای گروه زندگان
خیری کنید ای مؤمنان اکنون که در دار اختیار ای با خبر باشید کان خیری کنید ای صالح مری گفت شب آدینه بمسجد جمعه [illegible]
راه بر گورستان کردم چون بمیان گورستان رسیدم [illegible] بنشستم چشم در خواب شد دیدم که گورها شکافته شد و از هر گوری شخصی را
دیدم بر آمد و دیدم که از برای هر یکی طبقی فرود آمد و هر یکی طبق را فرا گرفتند و بگور خود رفتند در آخر جوانی با جامهٔ کهنه
پوشیده و از برای وی هیچ طبقی فرود نیامد چون نیامد خواست که با گور خود رود گفتم ای جوان این طبقها چه بود و چنین بود که
ترا نبود گفت خیر اینکه زندگان از برای مردگان میکنند حق تعالی ثواب آن شب جمعه بدیشان میرساند از برای من هیچکس
خیری نکرد و مرا هیچ ثوابی فرود نیامد گفتم هیچکس داری گفت آری [illegible] رسیدیم [illegible] ما در
شوهر کرد و هرگز از من یاد نمیکند گفتم مادرت کجاست گفت در فلان محله [illegible] گفت [illegible] ما در
ای جوان [illegible] دیدم بگفتم [illegible] و [illegible] زر [illegible] آورد و گفت این [illegible] و برای وی صدقه کن
قبول کردم [illegible] گفت آن زر از برای وی صدقه دادم دیگر شب جمعه [illegible]
رسیدم بنشستم بار دیگر مرا خواب برد دیدم که گورها شکافته شد و از هر یکی شخصی برآمد و دیدم که از آسمان طبقها فرود
آمد [illegible] طبقی [illegible] آن جوان را دیدم جامهٔ سفید پوشیده و طبقی فرا گرفت [illegible] سوی من کرد و گفت خدای
تو خوشنود باد [illegible] و در وی بگور [illegible] عزیزان از برای [illegible] پوشید
که دیگر از برای شما نفرستد چندان از برای شما فرستند که شما از برای دیگر حیف مستید بیت [illegible]

کس نیاورد ز پس تو پیش فرستی ای بنده [illegible] بباید [illegible] خدایا [illegible] تو با جمعی بر [illegible] خویشتن ای کم
شفقت نیاید ز فرزند و زن ای کسی [illegible] از دنیا ببرد که با خود نصیبی [illegible] ببرد ای مقبل امروز کند داروی درد دل خویش ای
[illegible] در تنش ای [illegible] در خاک ای نا امید [illegible]
[illegible] الموت [illegible] الملائکة [illegible]
فردی [illegible] بکوش امروز [illegible] باشی [illegible] باشی [illegible] که خویشان را
نباشد [illegible] خویش [illegible] آورده اند که [illegible]
چون [illegible] رسید [illegible] گفت [illegible]
ای پدر چرا گریه میکنی گفت چرا نگریم که چون تو فرزند [illegible] مادر [illegible] گفت امید [illegible]
[illegible] گفت [illegible] فرزندان [illegible]
[illegible] گفت [illegible] فرزندان را [illegible]
[illegible] خواهد رسید [illegible] چگونه خواهد
[illegible] جان کندن و جواب منکر و نکیر و تنهایی و تاریک گور [illegible] چگونه خواهد [illegible] و جان [illegible] تسلیم
بیت عزیزا غم [illegible] گورا [illegible]
عمر عزیز خود را در لهو و لعب [illegible] نفس اماره و شیطان [illegible]
[illegible] فلیضحکوا قلیلا و لیبکوا کثیرا [illegible]
[illegible] قیامت خلق [illegible] حشر خواهند کرد [illegible]
تن برهنه [illegible] گفت [illegible] خود [illegible] هر یکی [illegible] جان در [illegible]
[illegible] بیت [illegible] پدر [illegible] هم رو در گریز ای

هر کسی با حال خود درمانده ای عاجز و حیران و مضطر مانده ای [illegible] گفت یا رسول الله امروز دوستان [illegible] یاد آید
[illegible] دوستان [illegible] دشمنی [illegible] کردد که الاخلاء یومئذ بعضهم لبعض عدو الا المتقین مگر دوستی
[illegible] طوق تقوی در گردن داشته باشند و [illegible] نهاده باشند [illegible]
[illegible] دنیا [illegible] عادل [illegible] اعمال [illegible] کنند که و نضع
الموازین القسط لیوم القیامة [illegible] کانهم لؤلؤ مکنون [illegible] فاما من ثقلت
موازینه فهو فی عیشة راضیة [illegible]
[illegible] دوزخ [illegible] نار حامیة [illegible]
[illegible]
[illegible] فیقول یا لیتنی لم اوت کتابیه [illegible]
[illegible] دنیا [illegible]
[illegible] دنیا [illegible] الجنة [illegible]
[illegible] فرستاده اند [illegible]
[illegible] ان تعبدون [illegible]
[illegible] الله [illegible]
[illegible] شخصی [illegible]
[illegible] لا یؤمن بیوم الحساب [illegible] دنیا [illegible]
[illegible] فاذکرونی اذکرکم حق تعالی [illegible] بیت [illegible]
[illegible] فاذکروا نعمة الله [illegible]
اذکرکم [illegible] اذکرکم [illegible] اذکرکم بالاخلاص اذکرکم [illegible] العظیم اذکر [illegible]

بالقلوب اذکرکم بکشف الکروب اذکرونی بالایمان اذکرکم بالایمان اذکرونی بالاسلام اذکرکم بالاکرام روی بدرگاه ما آرید که
درهای سرای وصل گشاده است و خوان احسان نهاده کجاست گرسنه تا بر مائده کرم خوش بنشانیم کجاست تشنه تا قدح قدس بنوشانیم کجاست
خسته [illegible] تا [illegible] کنیم و در سرای وصل برای او وا کنیم و بر سر [illegible]
[illegible] کنیم بیت کجاست گرسنه تا طعام ما خورند کجاست سوخته تا کنیم تیمارش کجاست دل شده دور مانده از یار تا کند رحمت
رحمت ما یار او و غمخوارش عاشق که بشنید یار جانش نظر نکرد [illegible] دردیست وگر طبیب است کی اینند حریفان مجلس
انس کجا اند ظریفان خلوت قدس والله یدعوا الی دار السلام و یهدی من یشاء الی صراط مستقیم ربنا اتمم لنا نورنا و
الغفار [illegible] سبیل السلام الی دار القرار بندگان چون بجهد برگذشتی از خاک راه رحم کی آخر برای بیچارگان خاک را
رزق داده خوان کرم گسترده [illegible] ربنا الی دار السلام [illegible]
دار مستقر رب ما گنه کاریم تو آمرزگار رحیمی بیت اگر گنه کاری [illegible]
ما خواندگان لطفیم ما برکشیدگان تعلیم ما را خوانده است که والله یدعوا الی دار السلام خواندگان را باز [illegible] دانند دوستان را
رد نکنند [illegible] بیت هرکس که قبول او شد رد نشد هر بنده که نیک او شد بد نشد هرکس که بخود خواند
بخود چون آورد هر دم فرحش چرا یک صد نشد اما چون کرمش ترا خوانده است قدم در راه جد باید نهاد و دم [illegible]
دوستی باید ورزید و سر از اطاعت او نباید پیچید بیت الهی مروت قدم در راه دین باید نهاد دیده بر خط هدی للمتقین
باید نهاد چون [illegible] توبوا الی الله آمدی بار بر فرش [illegible] باید نهاد آورده اند که در بغداد جوانی بود
که مالی بسیار از میراث پدر بوی رسیده بود جمعی بروی گرد آمدند و مال تلف کردند روزی [illegible] خواست که خود را در دجله
اندازد پس [illegible]
گفت [illegible]
فرمود [illegible]

اندند

آمدند و بنشستند خادمی آمد و گفت خلیفه را اجابت کنید [illegible] جوانان نیز خطها را در میان [illegible] کرده
خلیفه رفتند و بنشستند فرمان آمد که فلان کس را بفلان کس بیاید داد قاضی خطبه بخواند و عقد کرد و دیگران گواه شدند خادم بیرون
آمد و ده طبق بیرون آورد و در پیش هر یک طبقی نهاد جوان [illegible] خلیفه را خبر دادند گفت [illegible] گفتند نوشته بعیم ما
ده تن را خوانده بعیم یازده آمده اند گفت [illegible] خلیفه [illegible] خلیفه پرسید که ای جوان چرا ناخوانده در
حرم ما آمدی گفت ناخوانده نیامدم گفت که ترا خواند گفت که [illegible] خادم ما گفت [illegible] خلیفه را خوش
آمد [illegible] و خلعت نیکو داد و هر کی خواهی فرمود و گفت هر که را خادم ما در اند [illegible] کرم ما
عطا [illegible] چندین صلا عطا یابد [illegible] که رب العزة [illegible]
[illegible] والله یدعوا الی دار السلام و یهدی من یشاء الی صراط مستقیم [illegible] دار السلام گفت [illegible] گفته اند
[illegible] که سلام نام اوست و قیل [illegible] سالمون من کل مکروه [illegible]
و مشقت و مکروه ایمنند و سلامت و گفته اند [illegible] سلام و اطعام الطعام [illegible] حضرت رسول [illegible] افشوا السلام و اطعموا
الطعام و صلوا الارحام و صلوا باللیل والناس نیام تدخلوا الجنة بسلام [illegible]
[illegible] کنید در حدیث آمده است که میان سلام کننده و جواب دهنده صد جزو رحمت است [illegible]
[illegible] که ابتدا بسلام کند [illegible] جواب سلام [illegible] عبدالله جعفر [illegible]
عطا [illegible] روزی [illegible] عبدالله جعفر رسید [illegible] روی وی رفت و
[illegible] سلام کرد و گفت چرا روی از من بگردانیدی گفت [illegible] سلام کنی [illegible]
[illegible] از حضرت رسول [illegible] روایت است که هر که مومن اسیر طعام کند
[illegible] روایت است
[illegible] طعام [illegible]
و صلوا الارحام صله رحم کنید صله الرحم تزید فی العمر صله رحم عمر را زیاده کند [illegible] حق

لقوله تعالی و ان هذا صراطی مستقیما فاتبعوه ولا تتبعوا السبل و فرمود که امت برادرم موسی بعد ازوی [illegible]
ناجی [illegible] و دیگران هالک و امت برادرم عیسی [illegible] کرده [illegible] ناجی و دیگران هالک و فرمود ستفترق امتی علی ثلثة و
سبعین فرقة الفرقة الناجیة منهم [illegible] هالک [illegible] که امت من [illegible] ناجی بود
و دیگران هالک باشند حضرت امیر المومنین علی [illegible] گفت یا رسول الله من الفرقة الناجیة منهم [illegible] انت
و شیعتک تو و شیعه تو پس فرمود انت و شیعتک هم الفائزون [illegible] تو و شیعه تو رستگار اند
و شیعه تو [illegible] روز قیامت [illegible] دعوت خواهند کرد که یوم ندعوا کل اناس
بامامهم شعر یوم ندعوا اگر [illegible] قول ایزد قدیم [illegible]
[illegible] حشر تو یا رب [illegible] دوستی آل مصطفی [illegible]
با اهلبیت رسول کرده باشد [illegible] باشد [illegible]
حشر کنند ناجی و رستگار [illegible] نعمه [illegible]
[illegible] اتفاق اهلبیت مصطفی [illegible] اختلاف [illegible]
[illegible] دیگران [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] روایت [illegible] امام جعفر [illegible]
[illegible] اهلبیت رسول [illegible]
[illegible]
[illegible] امام جعفر [illegible]

تعالی [illegible] جسنه در دیوان او بنویسند [illegible] محو کنند [illegible]
و [illegible] و صلوا باللیل والناس نیام نماز شب گذار [illegible]
[illegible] حضرت امیر المومنین [illegible] نماز شب [illegible]
[illegible] نماز شب [illegible] امام جعفر [illegible] نماز شب [illegible]
[illegible] نماز شب [illegible] نماز شب
[illegible] قرآن [illegible] اهل آسمان [illegible] اهل زمین [illegible]
خصلت قیام نماز [illegible] چهار خصلت [illegible]
[illegible] للذین احسنوا الحسنی و زیادة حسنی
[illegible]
[illegible] لطف [illegible]
[illegible] فضل [illegible]
[illegible] الدین [illegible] العیش [illegible] الظلم [illegible]
والله لتبصیر و الی الله المرجع و المصیر [illegible] حضرت رسول [illegible]
[illegible] شرایع [illegible]
[illegible] اهلبیت [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت رسول [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بهشت در بهشت قرار گیرند و اهل دوزخ در دوزخ مرگ را بر صورت گوسفندی بیارند و میان بهشت و دوزخ بدارند
و گویند ای اهل بهشت سر بدر آرید و مرگ را ببینید پس مرگ را بکشند و منادی ندا دهد که یا اهل الجنة خلود ولا موت
و یا اهل النار خلود ولا موت [illegible] مرگ را [illegible] اهل دوزخ از جمله عذابها
سخت تر باشد و فزع اکبر این است اما اهل بهشت اگر در بهشت قرار گرفته باشند از این هیچ ترسی و فزعی نباشد بلکه
شادمان و خرم باشند از برای آنکه ایشان از محنت و عذاب جهیم خلاص یافته باشند و بنعیم مقیم رسیده قول دیگر آنست
که چون بعضی از اهل ایمان را از دوزخ بیرون آرند پادشاه عالم فرماید که درهای دوزخ در بندند بر کافران و منافقان
کما قال انها علیهم مؤصدة فی عمد ممددة پس درهای دوزخ در بندند و عمودهای آتشین [illegible] بر [illegible] آن نهاده شد
بران درها افکنند آوازی عظیم [illegible] آید چنانکه دوزخیان [illegible] گویند این چه آواز [illegible] عظیم
درهای دوزخ [illegible] در بستند و طبقات فرو پوشیدند [illegible] فزع اکبر این است
پادشاه عالم میفرماید [illegible] بر جادهٔ شریعت محمد [illegible] باشد [illegible] روز قیامت [illegible] و از فزع اکبر ایمن باشد

فصل چهلم [illegible] روی عن النبی [illegible] انه قال [illegible]
[illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible] کیف اخاف ما اشرکتم ولا تخافون انکم اشرکتم بالله [illegible]
[illegible] از شریک [illegible]
[illegible] فای الفریقین
احق بالامن ان کنتم تعلمون [illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible]

[illegible]

[illegible] ایشان از عیدگاه باز آمدند [illegible] ابراهیم [illegible]
گفتند [illegible] یا ابراهیم تو کردی این فعل با بتان ما [illegible]
گفت [illegible] بتان [illegible]
[illegible] گفتند [illegible]
[illegible] ابراهیم گفت [illegible]
[illegible] گفتند حرقوه وانصروا الهتکم [illegible]
ابراهیم را [illegible]
[illegible] ابراهیم را در منجنیق نهادند فرشتگان [illegible]
خداوندا [illegible]
پس ابراهیم را [illegible] جبرئیل [illegible] گفت هل لک من حاجة [illegible] گفت اما الیک
فلا گفت حاجت [illegible] گفت حسبی من سؤالی علمه بحالی [illegible]
بیت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible] جبرئیل [illegible]
[illegible] یا نار کونی بردا و سلاما علی ابراهیم [illegible] ابراهیم [illegible]
[illegible] آتش [illegible]
[illegible]
بیت [illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible]

از کجا [illegible] گفت خدای [illegible] گفت [illegible] فرشته [illegible] خدای تعالی [illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible]
گفت [illegible] خدای ابراهیم [illegible] ابراهیم گفت [illegible]
[illegible]
[illegible] پادشاه عالم [illegible] ابراهیم [illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible]
[illegible] ابراهیم گفت [illegible]
عالم لشکر [illegible]
[illegible]
ابراهیم گفت [illegible] پادشاه عالم [illegible]
[illegible]
[illegible] بیت [illegible]
[illegible]
[illegible] بیت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible] پادشاه

[illegible]

عالم ابراهیم را چهار چیز داده [illegible] دل [illegible] فرزند [illegible] خداوند [illegible] فرزند [illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible]
[illegible] فرشتگان گفتند ابراهیم [illegible] حضرت حق [illegible]
پادشاه عالم [illegible] جبرئیل [illegible] ابراهیم [illegible]
ابراهیم [illegible] جبرئیل [illegible] حق تعالی [illegible] ابراهیم [illegible] نام دوست [illegible]
[illegible] بیت [illegible]
[illegible] کلام دوست [illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible]
دوست [illegible] گفت [illegible] جبرئیل [illegible] ابراهیم گفت [illegible]
[illegible] جبرئیل [illegible] ابراهیم گفت [illegible] جبرئیل [illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible] بیت [illegible]
[illegible] ابراهیم گفت [illegible]
[illegible] جبرئیل [illegible] ابراهیم گفت [illegible]
[illegible] جبرئیل گفت [illegible] جبرئیل
[illegible] حق تعالی [illegible]
[illegible] بیت [illegible] خلیل [illegible]
[illegible] خلیل [illegible] حق تعالی ابراهیم را خلیل [illegible]
[illegible] امام حسن عسکری [illegible]

که دعوی کردی که پیغمبرم و از پیغمبران دیگر فاضلترم و گفتی که نوح را طوفان بود که قوم او هلاک شدند و آنان که در کشتی بودند و ابراهیم را
آتش بر وی سرد و سلامت گردانیدند و موسی را که طور بر بالای سر قوم او باز داشتند تخفیف قبول کردند و عیسی خبر میداد از آنچه میخوردند
و ذخیره می نهادند میخواهیم که مانند این آیات را از برای ما ظاهر گردانی   پس در حال جبرئیل نازل شد و گفت یا رسول
الله جناب ربانی میفرماید بیت ای حبیب ما دلت غمگین چراست چون تو در خاطر که میخواهی رواست کو هر کس از ایشان هر چه میخواهند
اختیار کنی پس ایشان چهار گروه شدند گروهی طوفان نوح را اختیار کردند و گروهی آتش ابراهیم و گروهی آیهٔ موسی و گروهی آیهٔ عیسی
آنانکه آیهٔ نوح اختیار کردند خواجه فرمود در پس کوه ابوقبیس روید و آیهٔ نوح را مشاهده کنید و آنانکه آیهٔ ابراهیم را اختیار کردند
فرمود که بیرون مکه روید بنگرید و آنانکه آیهٔ موسی اختیار کردند فرمود شما نیز بیرون روید و آنانکه آیهٔ عیسی اختیار کردند
سرور ایشان ابوجهل لعین بود رسول فرمود شما پیش من باشید تا که ایشان باز آیند پس آن طایفه برفتند چون ساعتی گذشت آنانکه
آیهٔ نوح اختیار کرده بودند و آواز کلمهٔ شهادت برکشیده از دل پاک مسلمان شده میگریستند گفتند یا رسول الله ما چون در پس کوه ابوقبیس شدیم
دیدیم که آب از زمین برآمد و از آسمان فرود آمد ما بر سر کوه رفتیم آب دیدیم که بر سر کوه برآمد و نزدیک بود که غرق شویم ایستادیم
کشتی را دیدیم بر روی آب و دو کودک سیادی گفتند اگر نجات میطلبید دست در ما زنید ما دست در ایشان زدیم ما را از میان آب
بیرون آوردند و خلاصی یافتیم خواجه فرمود اهل بیت من کشتی نجاتند هر که پناه با ایشان دهد در دنیا از بلا خلاصی یابد و در عقبی از
آتش دوزخ نجات یابد شعر آل النبی سراة اشراف الوری ٭ و بهم یلوذ بهم اعز ملاذ ٭ فهم السفینة و النجاة و سبلها ٭ و حبوتک
التبیا کلمة الی ٭ و کانما قال النبی لی خاطبا ٭ لک فانقطع بفضیلة و معاذ ٭ یا ایها المغرور لا تک راغبا ٭ المغرور لک عن محبة
آل بیت دست بر دامن مردی کش و اندیشه مکن ٭ هر که با نوح نشیند چه غم از طوفانش ٭ پس آن قوم که آیهٔ ابراهیم اختیار کرده
بیامدند و آواز برداشته کلمهٔ شهادت بر زبان راندند مسلمان شدند و گفتند یا رسول الله ما بیرون مکه رفتیم شدیم دیدیم که شعله های
آتش از زمین برآمد و از هوا فرود آمد گرد بر گرد ما همه صحرا پر از آتش شد و نزدیک بود که ما بسوزیم ناگاه در هوا صورت
زنی پیدا شد سرپوشی فرو گذاشت و گفت اگر نجات میطلبید دست در این آزید ما دست در او زدیم ما را از آن آتش

بیرون آورد خواجه فرمود آن دختر من فاطمه است روز قیامت دوستان خود را از دوزخ جدا کند و از این جهت که نام او را فاطمه
نهاده اند و در این بودند که آنها که آیهٔ موسی خواسته بودند بیامدند ایشان نیز مسلمان گشته گفتند یا رسول الله ما بیرون کعبه شدیم
خانه را دیدیم که از جای برخاست و بر بالای سر ما ادستاده شد ما پنداشتیم که بر سر ما خواهد افتاد حمزه را دیدیم که آمد و نیزه در دست و
نیزه را در خانه نهاد تا خانه بجای خود رفت خواجه فرمود از عم من حمزه مهر و آتش حق تعالی فردای قیامت او را این کرامت دهد تا دوستان
خود را از آتش دور کند آنگه خواجه فرمود ابوجهل را که مسلمان میشوی گفت مرا معلوم نیست که ایشان این آیت دیده اند یا در خیال ایشان آمده
مرا از آیهٔ عیسی خبر ده فرمود خبر دهم ترا امروز مرغ بریان در پیش تو بود و تو خوردی برادرت آمد از بیگانه که دستی دامن بر سر آن مرغ فرو کند
نگه دی برفت و اکنون آن مرغ نیم خورده در خانهٔ توست نهاده و ده هزار دینار امانت مردمان پیش توست و تو اندیشهٔ خیانت
کرده گفت هیچ نیست ازان جبرئیل حاضر بود رسول را جبرئیل را گفت بیاور آن مرغ بریان و مالهای مردمان را و صد دینار ازان ابوجهل نیز بیاور
جبرئیل در حال همه را بیاورد پس خواجه فرمود ای مرغ بگو تو ترا که بود و دست بر آن مرغ بریان نهاد و آن مرغ بفرمان خدای تعالی
زنده شد و تصدیق حضرت رسول کرد در آنچه گفته بود پس حضرت رسول صلعم ابوجهل را گفت مسلمان شو تا این سیصد دینار زر ترا دهم
گفت مسلمان نشوم و مرا خیف برکرم خواست که آن جمع زر بر گیرد آن مرغ او را ربود و بر بام سرای برد خواجه فرمود تا بردر دیگ او فرو
کردند و ابوجهل لعین فاینما خاسئا برخاست برفت این معجزات از خواجه که انبیات غریب و عجیب است از برای آنکه خلاصهٔ آفرینش
اللهم است سید انبیا و رسل و مرشد اهل ملت و امامت گزیده و فرستادهٔ رب العالمین است او را خادم و غلام جبرئیل امین است
شعر الا نبیاء علی جلال قدرهم ٭ تبع و جبرئیل لدیه غلام ٭ صلی علیه الله ما لم یزل ٭ ابدا علیه من السلام سلام ٭ در حدیث
آمده است که روز قیامت که هنوز هیچکس سر از خاک بر نیاورده باشد پادشاه عالم جبرئیل را فرماید که براق پیش حبیب و صفی من
بر تا بر نشیند و میکائیل را فرماید که تاج ببر تا بر سر نهد و اسرافیل را فرماید که قضیب بر تا در دست گیرد و رضوان را فرماید
که دو حلهٔ بهشتی بر تا درپوشد ایشان ندانند که تربت آنحضرت کجا رسول الله کجاست زیرا که همه جا صفصفا شده باشد

ناگاه عمودی از نور بینند که از زمین برآید جبرئیل گوید آن تربت کجاست دیگری گوید که بیستی سخت میکائیل گوید این که بر این ابراهیم است
گویند از برای آنکه بیست حضرت محمدی آنجاست از شرق تا غرب رسیده و من غیلانم خلق الله پس بر سر تربت مطهر منور رسول روند قبر
شکافته شود خواجه عالم همچون آفتاب که سر از دریچهٔ مشرق بر زند سر از خاک برآورد بیت و اینکه در بیان اذا الشمس کورت
معنی چه گفته اند بزرگان پارسا ٭ یعنی وجه خواجه سر از خاک بر زند ٭ خورشید و ماه را شب بود از آن ضیا ٭ جبرئیل را فرماید که
ای جبرئیل چه جای تاج و حله است امت مرا از امت من چه خبر ده مگر ایشان را در دوزخ بگذاشته یا در دست زبانیه رها کرده گوید یا رسول الله
بجز وجه شریف تو که سر از خاک برآورده است دیگر هیچکس بر نخاسته است پس خواجه حله درپوشد و تاج بر سر مبارک نهد و قضیب
بر دست گیرد و خواهد که بر براق نشیند براق دور شود جبرئیل گوید ای براق تو نمیدانی که کیست که بر تو سوار میشود گوید میدانم که سید انبیا
و آخرین است اما امروز خشم خدای تعالی بغایت رسیده است و ولایت شفاعت او راست و اهل بیت او را میخواهم که مرا ضمان شوند که
شفاعت کنند و بر نشیند بعد از آن که خلقان برخیزند پس پادشاه عالم بفرماید تا تاج و حله و ناقه پیش حضرت امیرالمؤمنین برند حضرت
امیرالمؤمنین تاج بر سر نهد و حله درپوشد و بر ناقه نشیند و پیش حضرت رسول آید بیت آدمی انکو سر برآرد از تراب ٭ بار خرم
تابنده تر از آفتاب ٭ بادشاه سلطان خیل انبیا ٭ صدر و بدر هر دو عالم مصطفی ٭ با براق آید بپیش جبرئیل ٭ حلها از درهٔ
از رب جلیل ٭ حله ها درپوشد و گرد سوار ٭ در رکابش از ملایک صد هزار ٭ پیش پیش وی امیرالمؤمنین ٭ آن در تفسیر خیر المرسلین ٭
آن نبی حامل لوای حمد را ٭ پیش رو در پیش شاه اولیا ٭ آن لوا وسیع تر از شمس و قمر ٭ از علو افراشته بر عرش سر ٭ آل و اولاد رسول کردگار
همره وی بر یمین و بر یسار ٭ حضرت رسول فرمود که لوای حمد بدست علی دهم پس هر دو بعرصات بگذریم چون با انبیا رسیم گویند
هر دو بزرگوار بنده اند مگر دو فرشتهٔ مقرب اند چون بفرشتگان رسیم گویند دو پیغمبر مرسلند پس در عقب ما که واسطهٔ ... در
میان درجات انبیا بنشینند همچون ماه که در میان ستارگان فاش هی من بدر هم بود نشینیم و علی بیک پله فروتر من خلق الله
گویند طوبی لهذین العبدین ما اکرمهما علی الله خوشا این دو بنده را هم بزرگوارند و گرامی بر خدای عز و جل ندا آید از

از حضرت عزت چنانکه خلقان بشنوند که هذا حبیبی محمد و هذا ولیی علی طوبی لمن احبهما و ویل لمن ابغضهما ای جمیع
محشر این حبیب من است و این ولی من علی علیه السلام هر که او را دوست داشته است و وای بر آنکه او را دشمن داشته است بدان چون بدوستان
علی رسد رویهای ایشان سفید و نورانی شود و چون بدشمنان رسد روی ایشان سیاه و ظلمانی گردد پس رضوان خازن بهشت و مالک خازن
دوزخ کلید بهشت و دوزخ بیاورند و در پیش من نهند گویند خبر دهم که بر و دوستان خود را در بهشت کن و دشمنان خود را
در دوزخ فرد دوستان علی بعد بهشت ٭ دشمنان علی بدوزخ و نار ٭ اللهم ارزقنا ما کتب برضی فی فضل توکلکم [illegible]
علی النبی صلعم انه قال من احب ان یکون اقوی الناس فلیتوکل علی الله صدق رسول الله خواجهٔ کونین و فخر عالمین میفرماید
که ای مؤمنان و موحدان اگر میخواهید که کارهای شما بدست خلقان خسته و پرخشه باشد و هیچکس بقوت و شوکت شما نباشد کار خود
با آفریدگار خود گذارید و یاری از او خواهید دل در فضل او بندید و در کل احوال توکل بر کرم و لطف او کنید فرد خواهی که برآید کام دلت
شوی ابرو دست گیر توکل بکن به کل حالت ٭ توکل چیست ناامیدی از خلق و امید بخدای حق ابراهیم پیغمبر بحکم فرمان جبار جلیل اسمعیل
و هاجر را بمکه برد هاجر عورتی ضعیف و اسمعیل طفلی شیرخواره و آنجا که امروز حرم است بنیاد نهاده و هنوز خانه نبود در آن وادی غیر ذی زرع ساکن
نرسیده خواست که بازگردد هاجر گفت یا نبی الله ما را اینجا میگذاری و بفرمان که بدینجا آوردی ابراهیم گفت بفرمان الله گفت باز گرد
که او ما را ضایع نگذارد بیت دارندهٔ بندگان هم بنگذاشت ٭ ضایع نگذارد او دل تو بگذاشت ٭ ما را هر که اگر ضایعم تو بگذاری ٭ کم
ضایعم نگذارد مسبب الاسباب ٭ بر در که تو در روی ما فرو بندی ٭ در دیگر بگشاید مفتح الابواب ٭ ابراهیم بازگشت هاجر علاحیده داشت
و قدری آب در مشک از انبان بر دهند چون وقت بزوال آفتاب رسید تشنگی بر ایشان غالب شد کودک از تشنگی بر خاک می طپید و دل مادر
از غم او میسوخت هاجر بر کوه صفا دوید تا شاید آب بیند هیچ نشانی فرو دوید و بمروه شد تا شاید کسی بیابد نیافت
از جانب صفا آوازی شنید باز بصفا آمد هیچکس را ندید با خود بزبان حال گفت بیت قدم که که ببیابان فراقت پویم ٭ یاد داغ
کو از آن تو نشنیم بویم ٭ و دیگران در طلب که بر نشیند از پای ٭ من که از پای نشینم که بسر بپویم ٭ باز دیگر از مروه آواز آمد فرو دوید
و بمروه شد هم هیچکس را نیافت بار حق تعالی النفت و دید ان الضعیفه از کس ندارد کار پیچ گرد دید بار هفتم که از خلق نا
امید شد روی بحضرت حق آورد و گفت ای چاره ساز بیچارگان و ای فریادرس درماندگان ای دستگیر بیرادها

سر گشته و حیران توام دستم گیر / مسکین و پریشان توام دستم گیر / در بیسر و پایی و دستگیری در راه / افتاده سر و سامان توام دستم گیر
هنوز در این مناجات بود که آواز جناح نجاح جبرئیل بگوش او رسید که پای او را در زیر قدم اسمعیل بر زمین زن تا آب بر جوشید
و گفته اند قدم اسمعیل بر زمین مالید تا آب بر جوشید چون توکل بر کرم حق کرد حق تعالی کار او کفایت کرد و من یتوکل علی الله
فهو حسبه هر که توکل بر کرم او کند کار او را بی منت مخلوق بسازد ¶ کار ما بی منت خلق می سازد خدای / منت ایزد را که
نیست بر ما منتی / تا فرج یابی و مزد صابران از فضل او / صبر باید کرد بر هر ابتلا و شدتی / حاتم اصم را اندیشه سفری پیش آمد اهل
خود را گفت چه قدر نفقه میخواهید که برای شما بگذارم گفت اینقدر که از عمر میگذرد گفت [illegible] آوردی من چه دانم که عمر شما چند است
گفت با کسی بگذار که میداند چون حاتم برفت جماعتی زنان در جوار او بودند بر سبیل عیادت آمدند و گفتند حاتم برفت و ترا نفقه نگذاشت
گفت غم مخورید انه اکال للرزق و ما کان رزاق حاتم روزی خورنده بود نه روزی دهنده ¶ رزاق هم [illegible] اندیشه مدار
مالک دینار گفت سالی بحج می شدم و بر توکل میرفتم چون بمیان بادیه رسیدم مردی را دیدم دست و پای بسته افتاده دیدم که زاغی آمد
و یک تا نان در منقار بر پشت وی نشست و بمنقار پاره پاره میکرد و در دهان وی مینهاد انگه بپرید و آب آورد و در دهان وی فرو
کرد من از آن تعجب کردم پیش رفتم و حال وی باز پرسیدم گفت حاجی ام دزدان مرا بگرفتند و مال ببردند و دست و پایم ببستند
و بگذاشتند سه روز گرسنه بودم امید از خلق ببریدم و پناه با حضرت حق دادم و گفتم ای دستگیر درماندگان دستم گیر حق تعالی
این کلاغ را بر گماشت تا مرا نان و آب میداد مالک گفت وی را باز کردم و بهم در رفتیم بنزدیک چاهی رسیدیم آهوان را
دیدیم که آب از برای ایشان بر سر چاه آمده بود چون ما را دیدند برمیدند بر سر چاه آمدیم آب در قعر چاه دیدیم گفتیم خداوندا
آهوان نه نماز گزارند نه روزه گیرند از برای ایشان آب بر سر چاه آوردی و ما را [illegible] آواز آمد که ایشان اعتماد بر کرم
کردند و شما بر دلو و رسن شما را با دلو و رسن گذاشتم و کار ایشان کفایت کردم ¶ من کان لله کان الله له ¶ هر که طاعت ما کرد ما او را
او را ایم ¶ خالق و رازق شما ماییم ¶ هر که خلق ما کنند از او دوری [illegible] ما بر حمت بر او میبارانیم ¶ مردی پیش شبلی آمد و گفت
عیال بسیار دارم و معیشت تنگ گفت هر کرا روزی بر خدا نیست از خانه بیرون کن جنید را گفتند روزی طلبیم گفت
اگر میدانید کجاست طلب کنید گفتند از خدا بخواهیم فرمود اگر پندارید که شما را فراموش کرده است روزی خواهید گفتند

در خانه نشینیم

در خانه نشینیم و توکل کنیم گفت التجربة خطر راه تجربه خطر است قالوا فما الحیلة قال ترک الحیلة گفتند حیله چیست گفت دست
از حیله بداشتن و دل از اغیار برداشتن ابراهیم خواص گفت در تیه بنی اسرائیل شدم جوانی دیدم بی زاد و راحله میرفت گفتم
کجا میروی گفت بمکه گفتم که زاد و راحله نداری گفت یا ضعیف الیقین الذی یقدر علی حمل السموات بغیر عمد لایقدر ان یبلغنی الی
مکة بغیر زاد گفت ای سست یقین آن خدای که بتواند که این آسمانها را بی ستون بدارد نتواند که مرا بی زاد و راحله بمکه رساند گفتم تواند
دیگری گوید که در بادیه چشمم بکودکی بی زاد و راحله افتاد گفتم که زاد و راحله ات کجاست اشارت بآسمان کرد گفتم که در این بیابان
گم گفت باری من تشنه ام اگر شربت آبی داری بده وی دست بهوا دراز کرد و قدحی فرا گرفت پر برف و بمن داد [illegible] و پیش
وی داشت من تعجب کردم گفتم یا هذا این آب از کجا یافتی گفت اذکرونی فی الخلوات اذکرکم فی القلوب در خلوتش یاد میکنیم تا در شادیم
یاد میکند ¶ مردان رهش زنده بجان ذکر نند / مرغان هواش رهبان ذکر نند / حکم تو نبینی و نه بدیشان کایشان / بیرون
ز دو کون در جهان ذکر نند ¶ و من یتوکل علی الله فهو حسبه هر که توکل کند خدا او را بس بود در کنف حمایت و حرز عنایت خویش
آرد و روزی وی را از جایی که در حساب نبود آورده اند که در مدینه سقایی بود روزی در مسجد رسول آمد حضرت رسول این
آیه میخواند که و ما من دابة فی الارض الا علی الله رزقها سقا مشک بینداخت و گفت چون حق تعالی روزی مرا ضمان کرده است مرا کار کردن
از چه است بروم و عبادت کنم سه شبانه روز عبادت کرد و چیزی نیافت خواب بروی غلبه کرد در خواب [illegible] زنده
بجهد گرسنه و تشنه [illegible] آورده اند که چون حضرت خیر النساء فاطمه زهرا بیمار شد ام ایمن گفت اگر [illegible] فاطمه در گذرد من
یکروز در مدینه مقام نکنم پس چون فاطمه در گذشت ام ایمن روی بمکه نهاد [illegible] زاد و راحله چون بمیان بادیه رسید تشنگی
بروی غلبه کرد روی سوی آسمان کرد و گفت خداوندا تو میدانی که من خادمه دختر رسول تو بودم و از برای دوستی او [illegible] و از
بیرون آمدم مرا تشنه رها مکن در وقت سطلی در هوا فرو گذاشته شد ام ایمن بنوشید [illegible] سالها تشنه و گرسنه نشد از [illegible] و
هوا داری اهل بیت رسول او را به بهشت بشارت داده بودند [illegible] ام ایمن [illegible] اهل بهشت پس اگر بهشت میخواهی
قدم در راه دوستی ایشان نه و اگر دین و ایمان کامل میخواهی قدم در راه دوستی ایشان نه که لایکمل الایمان الا بولاء اهل البیت
ای مرد آن قدم در راه دین باید نهاد / دیده بر خط هدی متقین باید نهاد / [illegible]

در تهیه آن باید نهاد / رحمة الله [illegible] خواهی طلبی / مهر اهل البیت بر کفش باید نهاد / و اگر سعادت دنیا و عقبا می
طلبی اولاد و اقربا رسول را از اولاد و اقربا خود و جمله دوستان خود دوستر دار و قصه بشنو در تفسیر امام حسن عسکری
آورده اند که درویشی بود عیال و اطفال بسیار داشت و مسکین بودند برفت و درمی کسب کرد و از برای ایشان طعامی خرید در راه
بمردی و زنی سید و فرزندان که بنهایت گرسنه بودند گفت ایشان اولی ترند بدین طعام که فرزندان رسول اند طعام بدیشان
داد و شرم داشت که دست تهی بخانه رود بکوچه ها میگشت ناگاه پیکی بوی رسید نامه بوی داد [illegible]
تسلیم کرد و گفت پسر عمت فلان وفات کرد و صد هزار دینار زر [illegible] و املاک بسیار از وی باز مانده [illegible]
بتو [illegible] بیار نقد بخانه برد [illegible] و شبانه حضرت مصطفی و مرتضی را در خواب دید که گفتند
چون فرزندان ما را بر فرزندان خود اختیار کردی و برگزیدی توانگر ترین اهل مدینه ات کردیم و باز [illegible] در خواب دید که [illegible]
که در نزد شما است پیش فلان برید که حق او است [illegible] نیز در خواب دید که املاک فلان را بفروش و بهای پیش فلان فرست
که حق او است پس همه مال پیش او آوردند بار دیگر حضرت مصطفی و مرتضی را در خواب دید که چون فرزندان ما را بر فرزندان خود
برگزیدی در دنیا توانگرت کردیم و در عقبا حق تعالی بهر حبه زر [illegible] در بهشت بنا فرموده است [illegible] با فرزندان رسول
چگونه است ¶ شعر ¶ محبة آل الرسول وسیلة / الی نیل رضوان و ملک مؤبد / [illegible]
ایشان نیز عمل صالح می باید کرد که فرمان [illegible] فمن کان یرجوا لقاء ربه فلیعمل عملا صالحا [illegible] عمل صالح بکن و پیوسته ذاکر حق باش که حق تعالی
در بعضی کتابهای خود فرموده است که انا مع عبدی اذا ذکرنی فان ذکرنی فی نفسه ذکرته فی نفسی و ان ذکرنی فی ملاء ذکرته فی ملاء خیر منه و من
تقرب الی شبرا تقربت الیه ذراعا و من تقرب الی ذراعا تقربت الیه باعا و من اتانی یمشی اتیته هرولة و من اتانی بقراب
الارض خطیئة اتیته بمثلها مغفرة ما لم یشرک بی شیئا میفرماید که ای بنده چون مرا یاد کند در نفس خود من او را یاد کنم با خود
هر گاه مرا یاد کند در میان قومی من او را یاد کنم در میان قومی بهتر از ایشان و هر که بمن نزدیک آید بمقدار یک شبر من بوی نزدیک آیم
بمقدار یک ذراع و هر که بمقدار ارشی بمن نزدیک شود من بمقدار [illegible] نزدیک شوم هر که بمن نزدیک آید برفتن من بوی نزدیک آیم بدویدن
هر که بمن آید به پری زمین گناه من با او [illegible] بمغفرت آیم مادام که بمن شرکت نیارد بنگر چه لطف و کرم است که در حق بنده میفرماید

لطف و کرم

لطف و کرم بین که چها میکند / فضل و نعم بین که خدا میکند / این همه تشریف و عطا میدهد / بنده همه جرم و خطا میکند / حاجت
او حاجت درماندگان / از کرم خویش روا میکند / [illegible] / [illegible] ¶ ذوالنون مصری
گوید شبی بر کنار رود نیل کژدمی را دیدم که بتعجیل میرفت گفتم لا محالة در این سری است در عقب وی برفتم چون بکنار آب رسید
بایستاد وزغی از آب بر آمد و [illegible] کژدم بر پشت وی نشست وزغ وی را از آب بگذرانید گفتم [illegible]
[illegible] چون از آب بگذرانید وی را بنهاد و باز گشت کژدم در دویدن گرفت من نیز در عقب وی میرفتم
تا بدرختی رسیدیم جوانی مست خفته بود و ماری بر سینه وی آهنگ دهان وی کرده کژدم بر پشت مار جست و [illegible] بزد
و بکشت من از آن تعجب کردم و بآواز بلند این بیتها خواندم ¶ شعر ¶ یا نائما والجلیل یحرسه / من کل سوء یدب فی الظلم / کیف تنام العیون
عن ملک / تأتیه منه فواید النعم ¶ ای خفته که دولت نگهبان جان تو است / جوان از آواز من از خواب بجست با وی
حکایت کردم بگریست و توبه کرد چون لطف وی با مستان و دشمنان چنین است بنگر که با دوستان چگونه باشد ¶ ای کریمی
که بخشش و کرمت / دوستان را و دشمنان را هست / رحمتت خواص و عام را عام است / خویش و بیگانه انس و جان را هست
آورده اند که روزی [illegible] به پیش خواجه [illegible] و بر بالای سر شیخ [illegible]
که حضرت خواجه فرمود که این بیچاره را [illegible] گفت بار خدایا [illegible]
[illegible] بموجب اشارت حضرت نبوی [illegible]
[illegible] خواجه فرمود [illegible] اللطف بعباده فی هذه الطیر [illegible] حق تعالی هزار بار بر بندگان
خود مهربان تر است از این مرغ بر بچه خود [illegible]
[illegible] حق تعالی [illegible]
[illegible] میکند که عبدی ما انصفتنی اتحبب الیک بالنعم و تتبغض الی بالمعاصی خیری الیک نازل و شرک الی صاعد و لا
یزال ملک کریم یأتینی عنک فی کل یوم ولیلة بعمل قبیح یا ابن آدم لو سمعت وصفک من غیرک و انت لا تعلم من الموصوف لسارعت
الی مقته ای بنده ضعیف [illegible]

عبادت از تو بدی زیادت هر روز از تو ... و از تو حفظ ... هر ساعت از تو لطفی بی اندازه و از تو معصیتی تازه هر روز فرشته مقرب
از تو شکایت پیش من آمده و دیوانهای معصیت آورده و من از شرم بنده از صفت خویش [illegible] و زبانی که موصوف گشت
او را به دشمنی گیری [illegible] علیم میدانم و می پوشم و خلایق را از تجسس نهی کرده ام و تو از شرم خلایق [illegible] و از عذاب من نمی
ترسی ای بنده چرا از ما نترسی از معصیت [illegible] نترسی تا چند از غفلت و بطالت ای بیخبر از غفلت نترسی از خشم و
عقوبت خلایق [illegible] ترسی و از خوف ما نترسی [illegible] بنده که در [illegible] ما کوشی و از خوف کسی [illegible] نترسی هرچند از تو گناه و عصیان [illegible] کرم
و عطا نترسی لطف و کرم ما با تو آن است که اگر قدم در راه [illegible] و [illegible] حضرت [illegible]
کردی هر عیب که داری بر خلق بپوشانم و القبهای که در گناه کرده باشی از گناه تو فراموش گردانم تا روز جزا بر تو گواهی ندهند
معصیت [illegible] لوح محفوظ ذلات ترا محو گردانم و با تو در حساب [illegible] مسامحت و مساهلت پیش گیرم [illegible]
که چه میگوید [illegible] ایام [illegible] ای بنده [illegible] عفو تو [illegible]
آورده اند که [illegible] بنده [illegible] نامه [illegible] و در آن نامه نوشته [illegible] فعلت ما فعلت ولقد [illegible]
ان اظهر علیک [illegible] فقد غفرت لک [illegible] از کرم خود [illegible] بر تو پیدا کنم [illegible]
بر تو رحمت کردم بنده [illegible] رحمتی [illegible] غضبی
آورده اند که زنی بحضرت رسالت آمد و گفت یا رسول الله [illegible] گناهی که کرده ام [illegible] که حق تعالی عفو کند چون توبه کنی
گفت [illegible] یا رسول الله [illegible] نوشته باشند [illegible] حق تعالی [illegible] ببرد و نوشته [illegible] کنند که یمحو الله ما یشاء گفت
یا رسول الله ان زمینی که در او گناه کرده ام [illegible] فرمود حق تعالی [illegible] یوم تبدل الارض
غیر الارض گفت [illegible] آسمان [illegible] یوم نطوی السماء کطی السجل للکتب گفت یا رسول الله
این همه [illegible] باشد [illegible] از حضرت عزت [illegible] گفت [illegible]
[illegible] روز [illegible] از ان شرم که دیده ام [illegible]

[illegible]

فردای قیامت پیران را بعرصات حاضر آرند که گناه کرده باشند حق تعالی فرماید ای پیران [illegible] که با موهای سفید گناه
کردید اگر شما را [illegible] من امروز شرم میدارم که با موهای سفید شما را عذاب کنم بروید که بر شما رحمت کردم بیت [illegible]
[illegible] سفید خبر شد ز مرگت [illegible] همه در اول عمر کردی گناه [illegible] عذر [illegible] ای بنده [illegible] ما
نا امید مباش که رحمت ما بسیار است رحمتی وسعت کل شیء اگر [illegible] معصیت [illegible] رحمت [illegible] تو [illegible]
[illegible] توایم بیت [illegible] آمد و گفت [illegible] ما باش [illegible] ما باش [illegible] که [illegible] خویشی [illegible] ما باشی
و لطف و کرم ما آنست که بوقت گناه جاهلت خوانیم [illegible] ظلوما جهولا [illegible] عفو کنیم بوقت شهادت عالمت خوانیم
که شهد الله انه لا اله الا هو والملئکة واولوا العلم [illegible] شهادت قبول کنم بوقت طاعت ضعیفت خوانیم که خلق الانسان ضعیفا
[illegible] تقصیرت درگذاریم [illegible] معصیت [illegible] که انی انا الغفور الرحیم [illegible] غفور و رحیم [illegible] ظلوم و جهول و
[illegible] حکیم و علیم بیت [illegible] جرم و معاصی [illegible] بلطف و بفضل [illegible] کریم و رحیم [illegible] آورده اند که [illegible]
[illegible] خون بناحق کرده [illegible] توبه کند [illegible] گفت [illegible]
[illegible] اگر توبه کنم توبه قبول باشد یا نه گفت نه [illegible] کرده گفت [illegible] تیغ [illegible]
[illegible] بکشت [illegible] دیگری شد [illegible] کرده ام اگر توبه کنم قبول باشد یا نه گفت [illegible] سوخته [illegible]
[illegible] دیگری رفت [illegible] بناحق کرده ام اگر توبه قبول باشد یا نه گفت [illegible] راه که
[illegible] دیگری [illegible] کدام
گفت [illegible] اگر [illegible] رفته [illegible] توبه قبول باشد [illegible] توبه قبول [illegible]
[illegible] رفت [illegible] رسید [illegible] راه [illegible] کدام [illegible]
[illegible] ملک الموت بیامد و جان [illegible] قبض [illegible] عذاب [illegible] حق تعالی [illegible]
[illegible] رحمت [illegible] بهشت [illegible] توبه کرده [illegible] عزت [illegible] کدام راه [illegible]
[illegible] توبه [illegible]

[illegible] تعبدین [illegible] بطاعت [illegible] ترک دنیا [illegible] ارادت و طاعت بحضرت [illegible] سعادت حاصل
[illegible] بیت [illegible] بفضل خویش خدای [illegible] توبه [illegible]
از رحمت خدای [illegible] توبه [illegible] رضای حق [illegible] از توبه [illegible] فقد جهد و دیم [illegible] رضی [illegible] انه قال من
انقطع عن الدنیا و توجه الی الله کفاه الله تعالی کل مؤنة و یرزقه من حیث لا یحتسب [illegible] رسول الله [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] بنده که پشت بر دنیا کند و روی بحضرت مولی آورد حق تعالی مؤنة او را کفایت کند [illegible]
[illegible] آورده اند که [illegible] روزی [illegible]
[illegible] رفت [illegible]
رفت و [illegible] نماز شام [illegible] گفت [illegible] کار [illegible] کرده ام [illegible]
[illegible] دیگر روز [illegible] بمسجد رفت [illegible] روز عبادت [illegible] گفت [illegible]
[illegible] دیگر روز [illegible] مسجد [illegible] روز عبادت [illegible] نماز [illegible] رسید پادشاه عالم فرشته [illegible]
[illegible] دینار [illegible] عزیز [illegible] روز [illegible]
[illegible] عزیز [illegible] زیادت [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] عزیز [illegible] گفت [illegible] روزه [illegible] گفت عزیز
[illegible] بیت [illegible] عزیزیت [illegible] عزت و
سلطنت و رفعت و تعظیم و جلال [illegible] پادشاهی [illegible]
[illegible] بس [illegible] گفت [illegible]
روی بحضرت حق آوردند و طاعت [illegible] شهوات و لذات [illegible]

[illegible]

که دنیا را بقا نیست و فضل و کرم حق را در حق خود بین که لطف او در حق تو بسیار است و فضل او بیشمار بیت لطف او در حق
تو بسیار است فضل او از شماره بیرون است از تو هر چند معصیت بیش است [illegible] فضل افزون است [illegible]
برگزیده است در جمله موجودات تفضیل داده که ولقد کرمنا بنی آدم آسمان [illegible] خلعت [illegible] آفتاب و
[illegible] ماه و زینت کواکب جمله برای تو است [illegible] آفتاب و ماه [illegible] ستارگان [illegible] کورت
واذا النجوم انکدرت پادشاه عالم در بعضی کتب فرموده است که خلقت جمیع العالم لکم وخلقتکم لی همه عالم برای شما آفریدم
و شما را برای خود بیت بندگان خدای شما [illegible] عالم [illegible] در عالم [illegible] آفریده است از برای شما
تا شما هم برای او باشید [illegible] شما آورده اند که [illegible] دیدار [illegible] روزی [illegible] آیینه نگاه کرد عجب
با خود گفت که حق را هم حکمت [illegible] روی زشت [illegible] آینه آواز شنید که حکمت [illegible] فلک
حکمتی در خلق تو [illegible] بیت [illegible] چشم [illegible]
[illegible] روی [illegible] ای درویش سیرت و صورت ترا پادشاه عالم آفریده است [illegible] تو [illegible]
و پادشاهان [illegible] پادشاهان [illegible] در کلام مجید است [illegible] خلائف فی الارض و جعلکم ملوکا [illegible]
[illegible] عظیم است [illegible] عالم [illegible] لقد خلقنا الانسان فی
احسن تقویم [illegible] کشیده [illegible] کواکب [illegible] دایره [illegible]
[illegible] خورشید عالم [illegible] آسمان [illegible] الموجودات [illegible]
[illegible] صورت [illegible] آفریده [illegible] تشبیه کرده اند [illegible]
[illegible] چشم را بنرگس تشبیه کرده [illegible] نرگس [illegible] بیت [illegible]
چشم تو [illegible] نرگس [illegible] لعل تو [illegible] چشم تو [illegible] نرگس [illegible] چشم تو [illegible]
[illegible] چشم [illegible] نرگس [illegible] بیت [illegible]
[illegible] قد و بالای تو [illegible] سرو صنوبر [illegible]

که یک تیرش مژگان ابرو کرد و دید **بیت** ای کمان ابرویت را جان من قربان شده / هر که رویت دید در جمع خواهران شده / سبزه
نوخطت [illegible] سبزه پیدا آمده / آب حیوان رفته در تاریکی و پنهان آمده ، [illegible] الف و عاج [illegible] تشبیه کرده [illegible]
شبه و عاج در [illegible] که [illegible] قد ترا [illegible] کرده [illegible] که دید [illegible] خواند [illegible] **مصرع**
مانند رخت بر آسمان ماه که دید **بیت** بچشم و غمزه و رخ [illegible] دلبر / افزون ز چشم و خواب [illegible] و هوش ز عقل
عقل زر سر / نباشد با لب لعل و [illegible] ما را / اشک در [illegible] کار دم [illegible] / سر زلف و رخ خوب و خط سبز و لب
لعلش / سخن [illegible] و گل [illegible] / [illegible] و خط و رخسار و لب و [illegible] / بهار و سبزه و [illegible] و شراب و شاهد
شمع / نباشد [illegible] فکر و [illegible] ما را / [illegible] در [illegible] سخن در النفس [illegible] / صورتگران [illegible] آب و آتش و باد
و خاک هر کس نگار نتواند کرد صورتگران از آب احتراز کنند سر قلم را از آب نگاه دارند در تاریکی نتوانند او در تاریکی [illegible]
فی الظلمات ثلث تاریکی شب و [illegible] مادر و رحم صورت [illegible] که جمله صورتگران از آن عاجز آیند **بیت** [illegible]
الکاف و صد [illegible] / [illegible] در [illegible] تو [illegible] / [illegible] قلم [illegible] صورتگران [illegible]
او [illegible] صورت [illegible] با چندین معانی [illegible] در چشم [illegible] از [illegible] گوشت زبان گوشت
از قطره خون و [illegible] بر [illegible] که [illegible] آفرید جمله [illegible] عالم [illegible] هر چند بالاتر [illegible]
او [illegible] سطح [illegible] تا [illegible] بنا بیت [illegible]
[illegible] در [illegible] تعبیر کرده اند سنریهم آیاتنا فی الآفاق و فی
انفسهم [illegible] فی الآفاق [illegible] و فی الانفس [illegible] فی الآفاق [illegible] و فی الانفس [illegible]
و غموم فی الآفاق بروق خاطفة و فی الانفس [illegible] فی الآفاق جبال شامخة و فی الانفس [illegible]
[illegible] آسمان [illegible] سبع [illegible] شمس و قمر [illegible] منزل [illegible]
و دو [illegible] ستاره [illegible] از حروف [illegible] کرده [illegible] آفریده است و [illegible] تقدیر [illegible]

توحید

توحید در او [illegible] کرده که او لئک کتب فی قلوبهم الایمان پس ای بنده [illegible] در آفاق [illegible] و گاه در نفس خود نظر کن تا
[illegible] و اختلاف این [illegible] معرفت [illegible] و این آسمان [illegible] روحانیان است نظر کن تا آیات صنع [illegible]
[illegible] دو گوی [illegible] در میان آسمان [illegible] چوگان تقدیر افکنده [illegible] دیگر [illegible]
[illegible] که در منزل [illegible] تقرف [illegible] در مقام [illegible] توقف [illegible] والشمس [illegible]
[illegible] برای [illegible] آفریده [illegible] آفتاب [illegible] عالمیت [illegible]
[illegible] تمیوه [illegible] زمین [illegible] آدمیان [illegible] مقصود [illegible] منزل [illegible] تقدیر کرده ایم
[illegible] تا فرزندان آدم [illegible] و [illegible] عدد [illegible] لتعلموا عدد السنین والحساب ای ستارگان
راهبری کنید بندگان ما را در ظلمات بر و بحر که هو الذی جعل لکم النجوم لتهتدوا بها فی ظلمات البر والبحر در باب دنیا هدایت تو حق است
[illegible] ضلالت ، تو خواه [illegible] در دنیا ستاره را رهبر تو کرد در دین هم ستاره را رهبر [illegible] بایهم اقتدیتم اهتدیتم [illegible] ستاره
[illegible] و راه [illegible] ستاره [illegible] امام [illegible]
[illegible] معرفت [illegible] و نه طاعت و عبادت **بیت** طاعات و عبادت [illegible] قبول / [illegible] معرفت [illegible] رسول
آورده اند که حضرت رسول [illegible] امیرالمؤمنین علی [illegible] فرمود [illegible] یا علی بن ابی طالب [illegible]
العرب والوصی [illegible] الاکبر [illegible] و انت منی بمنزلة هارون من موسی الا انه لا نبی بعدی [illegible] رسول الله و رسوله
لا یقبل الله التوبة من تائب الا بحب علی [illegible] دوستی [illegible] است [illegible]
[illegible] پیغمبر [illegible] خدا و رسول خدا [illegible]
[illegible] قبول [illegible] لا یقبل التوبة من تائب الا
بحب علی ابن ابی طالب / حب علی واجب و لازم / فی [illegible] ای بنده [illegible]
[illegible] قدرت [illegible] عالم [illegible]

[illegible] قدرت [illegible] مملکت [illegible] چون نظر کنی عالم [illegible]
[illegible] طاوسان [illegible] بوستان [illegible] تاج [illegible]
[illegible] قبای لعل [illegible] **شعر** تامل فی نبات
الارض فانظر الی آثار ما صنع الملیک / عیون من لجین [illegible] / [illegible] ذهب سبیک / [illegible] بان الله لیس له
شریک / چون در آسمان و زمین تفکر کردی و در نفس خود نیز نظر کردی [illegible] طاعت او در طاعت رسول و طاعت اولوا الامر منکم
آورده اند که چون آیه نازل شد جابر بن عبد الله انصاری گفت یا رسول الله این اولوا الامر کیستند که حق تعالی طاعت ایشان با طاعت خود
و طاعت تو [illegible] ایشان خلفای [illegible] ائمة المسلمین بعدی اولهم علی ابن ابی طالب ثم الحسن ثم الحسین ثم علی ابن
الحسین ثم محمد بن علی [illegible] در تورات [illegible] جابر [illegible]
[illegible] القائم [illegible] و مغارب [illegible]
[illegible] غیبت [illegible] یا رسول الله [illegible]
[illegible] انتفاع [illegible] آفتاب [illegible]
[illegible] **شعر** حتی تطلع الشمس المنیرة المهدی [illegible] بالدین الحنیف [illegible]
[illegible] بالعدل [illegible] جابر گفت خدای تعالی [illegible] امام محمد باقر [illegible] امام زین العابدین [illegible]
[illegible]
[illegible] رسول الله [illegible]
[illegible] رسول الله [illegible] خدای [illegible]
[illegible] رسول الله [illegible] السموات والارض و علیک [illegible] جابر گفت [illegible]
[illegible] رسول خدای [illegible]

[illegible]

عالم [illegible] امام محمد باقر گفت [illegible] رسول خدای [illegible] الحکم [illegible]
[illegible] علم و حکمت داده [illegible] ذلک فضل الله علینا و برکته **بیت** [illegible]
[illegible] خدای داده [illegible] منزلت ما را [illegible] الفضل [illegible] خدا داده [illegible]
[illegible] **فصل چهل سیم** روی عن النبی صلی الله علیه و آله انه قال الدنیا حرام علی اهل الآخرة والآخرة حرام علی اهل الدنیا والدنیا والآخرة حرامان
علی اهل الله [illegible] رسول الله [illegible] دنیا حرام است بر اهل آخرت و آخرت حرام است بر اهل دنیا و دنیا و آخرت
هر دو حرام اند بر اهل خدای [illegible] آخرت [illegible]
عمل برای خوف دوزخ و طمع بهشت کنند اهل آخرت [illegible] دوزخ [illegible] بهشت [illegible]
[illegible] از خوف دوزخ و [illegible] طمع بهشت [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible] ربی الذی یحیی و یمیت [illegible] مرده را زنده
کند و زنده را بمیراند [illegible] مرده را زنده کنم و زنده را بمیرانم [illegible]
[illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible]
[illegible]
[illegible] ابراهیم گفت [illegible] آفتاب
[illegible] فان الله یأتی بالشمس من المشرق فأت بها من المغرب [illegible]
[illegible] آفتاب را هر روز از [illegible] مشرق [illegible] مغرب [illegible]
[illegible] مشرق [illegible] مغرب [illegible]

چون حجت صاحب خلت روشنی آفتاب گرفت دیده مدعیان کافر ملعون مانند در تاب آفتاب خیره شد حجتش منقطع گشت
متحیر فرو ماند که فبهت الذی کفر ابراهیم خواست که بطلان دعوی او ظاهر کند [illegible] روی
آسمان کرد و گفت رب ارنی کیف تحیی الموتی خداوندا بنمای که چه مرده را زنده میکنی تا خاشاک شبهه از نظر بصیرت این کوردلان
برخیزد [illegible] معلوم کرده است که [illegible] صنع ذو الجلال است شعر تعالیت یا ذا الطول عن وصف واصف
تنزهت یا ذا المن عن کل مدحة [illegible] در بیان سوال [illegible]
[illegible] که جبرئیل ابراهیم را بشارت داد [illegible] خلت [illegible]
[illegible] ابراهیم گفت ای جبرئیل [illegible]
رسد جبرئیل گفت این سعادت وقتی مساعدت نماید که بدعای تو مرده زنده شود ابراهیم [illegible] انتظار کشید و از جام [illegible]
چشید [illegible] روی سوی طاق بالا کرد و گفت رب ارنی کیف تحیی الموتی خداوندا بنمای که مرده را چون زنده میکنی
قال اولم تؤمن گفت ترا ایمان نیست قال بلی ولکن لیطمئن قلبی گفت خداوندا دارم ولکن تا دلم قرار گیرد که تو مرا [illegible] خلیل
خود خواندی بیت بنده خویشم خوان که [illegible] اگر تو [illegible] شاهی است [illegible]
[illegible] یا سمعی و یا بصری [illegible] حتی [illegible] قول دیگر آنست که ابراهیم گفت [illegible]
علم الیقین حاصل است که تو بقدرت [illegible] مرده زنده میکنی اما میخواهم که آن علم الیقین عین الیقین گردد [illegible]
[illegible] و لیکون من الموقنین اما حضرت [illegible] عین الیقین [illegible] علم اولین و آخرین [illegible]
الغطاء ما ازددت یقینا [illegible] گفت ابراهیم [illegible]
حق تعالی [illegible] حضرت [illegible] در حدیث آمده است که [illegible] ملکوت آسمان [illegible] ابراهیم [illegible]
نور عظیم دید گفت خداوندا این نور چیست [illegible]
نور گفت [illegible] گفت خداوندا [illegible]

چهار در ابراهیم

[illegible] در بستان [illegible] فاطمه [illegible]
گفت خداوندا [illegible] حسن و حسین [illegible]
[illegible] حسین [illegible]
[illegible]
بسم الله الرحمن الرحیم [illegible] ابراهیم گفت خداوندا [illegible]
[illegible] حق تعالی [illegible] ابراهیم [illegible] بقلب سلیم [illegible]
[illegible] قول دیگر آنست که ابراهیم [illegible]
[illegible] در بهشت [illegible]
[illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible]
رب ارنی کیف تحیی الموتی [illegible] فخذ اربعة من الطیر [illegible] ابراهیم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible]
[illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible]
[illegible] واعلم ان الله عزیز حکیم [illegible] حق تعالی عزیز و حکیم است [illegible]
[illegible] ابراهیم [illegible]

[illegible] مصطفی [illegible]
[illegible] انبیاء [illegible]
رسالت [illegible]
[illegible] رسالت [illegible]
[illegible] بسم الله [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] رسالت [illegible] حق تعالی [illegible]
[illegible] رسول [illegible] تسبیح کردند [illegible]
امیر المؤمنین [illegible] تسبیح کردند [illegible] حسن [illegible] حسین [illegible] تسبیح [illegible]
[illegible] تسبیح [illegible] یا رسول الله [illegible] تسبیح [illegible]
[illegible] تسبیح [illegible] پیغمبر [illegible] معجزات انبیاء [illegible]
[illegible] شعر [illegible]
النبی [illegible] رسول الله [illegible]
[illegible]
[illegible] حق تعالی [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] فرعون [illegible]
[illegible] عالم [illegible]
[illegible] فرعون [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بیت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] قوم یونس [illegible]
[illegible] فلولا کانت قریة آمنت فنفعها ایمانها الا قوم یونس لما آمنوا کشفنا عنهم عذاب الخزی فی الحیوة الدنیا
[illegible] ایمان آوردند [illegible] عذاب [illegible]
یونس [illegible] عالم یونس [illegible]
[illegible]
[illegible] یونس [illegible]
یونس [illegible]
[illegible] یونس [illegible]
[illegible] قوم [illegible] ذا النون اذ ذهب مغاضبا [illegible]

وبعقاب عقاب شد هوا پیدا شد و بر سر ایشان سایه افکند شهر آتش لرزان ابر ناخوش جستن گرفت قوم یونس چون آثار عذاب بدیدند
بترسیدند ملک شهر مردی عاقل بود گفت هین یونس را طلب کنید طلب کردند نیافتند گفتند اگر یونس ما را گذاشت ما را در رفت بر حق
گذاشت و قدرت الکن روا نیست الا بعجز و تضرع و تفرع پیش بریم شاید که فایده کند پس در حال شیخ و [illegible] از شب آوردند ملک سر
و پای برهنه از کوشک بیرون آمد بفرمود تا رعایا پلاس در پوشیدند و جمله روی بصحرا نهادند مردان از زنان جدا شدند و کودکان از
مادران دور کردند حیوانات بانگ برآوردند خلقان در ناله و افغان آمدند [illegible] بر زمین زدند و به
مناجات و سوز افغان زدند و از کفر و عصیان پشیمان شدند و قومی سر بر آوردند و گفتند خداوندا یونس ما را گفته بود که بندگان آزار
کنند تا مستحق عذاب شوند ما بندگان تواییم بیچاره و درمانده گان تواییم ما را از منقار عقاب [illegible] عذاب [illegible] بیت
بندگان را از عذاب آزاد کن / جان غمگینان برحمت شاد کن / گر چه ما کردیم عصیان و گناه / تو بفضل خویش عدل و داد کن / [illegible]
در جواب میگوید بیت [illegible] اگر خواهی نجات / ترک ظلم و فتنه و بیداد کن / از گناه خویشتن استغفار خواه / رو بدرگاه آور و فریاد کن /
ظلم تا کی میکنی بر نفس خود / آخر ای ظالم خدا را یاد کن / قومی دیگر گفتند خداوندا یونس ما را گفته بود هر کجا درمانده بیند بفریاد رسید ما همه
[illegible] تواییم جز از تو فریادرسی نداریم بفریاد ما برس بیت ما جز تو کسی دگر نداریم / فریادرسی دگر نداریم / جز بندگی تو ای خداوند / در سر هوسی
دگر نداریم / [illegible] / اما نفسی دگر نداریم / القصه چون مناجات و سوز ایشان تمام شد [illegible] رسید [illegible]
[illegible] بگذرانید سحاب عذاب بر فرشتگان برحمت آمد بیت دعا [illegible] صدق گوید مرد / خداوند [illegible]
زود مستجاب کند / [illegible]
[illegible]
[illegible] یونس [illegible] از میان قوم [illegible] دستوری [illegible]
کرد و عقاب [illegible] چون لب ساحل دریا رسید جماعتی در کشتی [illegible] نشسته [illegible] در کشتی نشست عقاب [illegible]
آمد تا کشتی را در اضطراب آورد [illegible] غرق [illegible] کشتی [illegible] یونس
گفت [illegible] یونس [illegible]

قشقی در کشتی عشاق تفالی میکرد / ادای قرعه که زد و بر یونس بنام افتاد فساهم فکان من المدحضین خواستند که وی را در دریا
اندازند ماهی دیدند که بیامد دهن باز کرده [illegible] یونس [illegible] دهن باز
کرده یونس دانست که حق تعالی حکم است [illegible] ماهی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] یونس [illegible]
کرد باو چو دیگر چهل روز در شکم ماهی بود این کلمات بر زبان میراند که لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین آواز او بملائکه ملاء
اعلی رسید گفتند آوازی از جایی مجهول می‌شنویم خطاب آمد که آواز بنده من یونس است که با در عتاب کرده ام و در شکم ماهی حبس
کرده ام ملائکه در درگاه شفیع شدند خطاب بماهی رسید که امانت را [illegible] باز بیار ماهی بیامد دهن باز گشاد و یونس را بر لب
دریا نهاد ضعیف گشته و گوشت نازک شده پادشاه عالم درخت کدو بیافرید تا یونس در سایه او آرام گرفت [illegible]
[illegible] شیر میداد تا که قوت [illegible] روز یونس [illegible] درخت خشک شد [illegible] خطاب عزت در رسید که
ای یونس از برای درخت کدو [illegible] خشک شده دلتنگ میشوی [illegible] صد هزار کس هلاک خواستند شد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بیت [illegible]
[illegible]
[illegible] یونس [illegible]
[illegible]
[illegible]

یونس [illegible] ملکت [illegible] سلطنت [illegible]
[illegible] یونس گفت این درخت و سنگ [illegible] پادشاه [illegible]
[illegible] پادشاه گفت [illegible] یونس [illegible] درخت و سنگ [illegible] پادشاه [illegible]
[illegible] درخت و سنگ که گواه کرده است [illegible]
پس آن درخت و سنگ [illegible] یونس [illegible]
[illegible] درخت [illegible] پادشاه آوردند پادشاه [illegible]
برخواست [illegible] گفت شکر خدا را [illegible] رسیدم و مقصودم حاصل شد بیت [illegible]
آخر دلم بآرزوی خویشتن رسید / منت خدای را [illegible] / [illegible] / ملک یونس [illegible]
[illegible]
[illegible] دنیا [illegible]
بیت [illegible]
این [illegible] ما الدنیا فی الآخرة [illegible]
فلینظر بم یرجع [illegible]
[illegible] رسول [illegible]
یا رسول الله کسری و قیصر [illegible]
[illegible] الدنیا و لنا الآخرة [illegible] آورده اند که عیسی [illegible]
روی زمین افتاده [illegible]
[illegible]
[illegible]

بهاویه گرفتار شدیم گفتند [illegible] فی النار گفت [illegible]
رسانید گفت دوستی دنیا و عبادت [illegible] گفت دوستی دنیا [illegible] گفت چنانکه کودک مادر را دوست دارد [illegible]
[illegible] گفت چگونه است [illegible] جواب [illegible]
[illegible]
عذاب [illegible] دوزخ [illegible]
و گفت [illegible]
[illegible] بیت هم دنیا [illegible]
[illegible] اگر خواهی خلاص [illegible] فصل [illegible] روی عن رسول الله صلعم انه
قال اذا کان یوم القیمة یجمع الله تعالی اهل الجنة صفوفا و اهل النار صفوفا فینظر رجل من صفوف اهل النار الی صفوف اهل الجنة فیقول
یا فلان اما تذکر یوم کذا اصطنعت الیک فی الدنیا معروفا فیقول یا رب ان هذا اصطنع الی فی الدنیا معروفا فیقول الله عز و جل خذ بیده و ادخله
الجنة صدق رسول الله صلعم خواجه کونین و فخر عالمین مقصود آفرینش آدم میفرماید که چون روز قیامت باشد حق تعالی بفرماید تا اهل بهشت را
صف صف بدارند و اهل دوزخ را صف صف مردی از صفهای اهل دوزخ نظر کند بمردی از صفهای اهل بهشت گوید ای فلان یاد داری که
در دار دنیا من با تو فلان روز نیکویی کردم گوید قبول دارم پس این بنده گوید خداوندا تو میدانی که وی با من نیکویی کرده است پادشاه عالم
فرماید ای بنده من برو دست [illegible] بگیر و با خود به بهشت بر تا بندگان را معلوم گردد و محقق شود که [illegible] نیکوکاری در درگاه ضایع
نیست ای عزیزان [illegible] با بندگان خدا [illegible] آورده اند که عبدالله مبارک [illegible] حج رفته بود چون بزیارت حضرت رسول
شبانه در خواب دید که رسول [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

برفتم چون کاشانه در رسید [illegible] کاشانه کهنه شد ما را چه آوردی گفت شرم داشتم که از دوست با دشمن شکایت کنم نمی‌توانستم که [illegible]
از هر چه در خانه ساختم لیکن طبیخ در نهادم و چون اسرای در دادم عبدالله مبارک گفت یافتم آنچه جستم اکنون انجام دادم گفت از که گفتم
از محمد مصطفی صلعم ترا اسلام میرساند و میفرماید که فردای قیامت ترا شفاعت خواهم که بهرام گبر است و گفت [illegible] در این [illegible] ضایع نیست
دریغ که عمر خویش ضایع کرده‌ام اسلام عرضه کن عبدالله مبارک اسلام بر وی عرضه کرد بهرام مسلمان شد باز آن هم رشته‌ها که داشت [illegible] خیر
که کرد و بهتر دیگر [illegible] ضایع نبود چند این سال است که کرد بلند کیش بر میان می‌بندی در روز پنج بار روی بحضرت او میآوری و خیرات میکنی
و صدقات میدهی لذا کرم کجا ضایع گذارد هر چیزی که کنی و صدقه که دهی در دو خانه یک اراده عوض [illegible] جای بخشنده فله عشر امثالها و در عقبی
دستگیر تو باشد بیت کس بیک سینه [illegible] که بیک رسانند بخلق خدای ای [illegible] قهر [illegible] او ز کرم آن قهر را آباد کن مستحقان را
ز جوهان [illegible] درد مسلمانان را ابدرمان شاد کن در تن [illegible] سر در [illegible] کرد [illegible] خراب آباد کن عاجز و حیران [illegible] بخشش بکسی مظلوم آمد
داد کن آورده‌اند که ابوایوب انصاری اعرابی را دید که بر سر تربت رسول صلعم میگفت خداوندا بحق این تربت که مرا چهار هزار درهم بده ابو
ایوب گفت آنچه دعا است که میکنی که من از حضرت رسول صلعم شنیدم که هر که بر سر تربت من دعا کند و آمرزش خواهد حق تعالی او را بیامرزد این
چهار هزار درهم چه خواهی کرد گفت هزار درهم قرض دارم و هزار درهم میخواهم زن کنم و هزار درهم نفقه کنم و هزار درهم اسب و سلاح خرم و در راه خدا
جهاد کنم ابوایوب بوستانی داشت بدوازده هزار درهم بفروخت و چهار هزار با اعرابی داد و چهار هزار [illegible] و چهار هزار [illegible]
[illegible] روزه داشت چندان نگذشت که افطار کند چون نماز بر خواست کیسه دید در پیش محراب نهاده و بر هر یکی نوشته که و ما انفقتم من شیء فهو
یخلفه [illegible] که خدای تعالی برای وی فرستاده است سر کیسه‌ها باز کرد در هر یکی چهار هزار درهم بود و در هر یکی رقعه بود بر وی نوشته که دوازده هزار درهم
در راه ما صرف کردی دوازده هزار در دنیا فرستادیم و در بهشت دوازده هزار کوشک بنا کردیم چون تو با خلاص کردی ما نیز پذیرفتیم که
انما یتقبل الله من المتقین تا بدانی که هر که نیکی کند با خود کرده باشد ان احسنتم احسنتم لانفسکم روزی سائلی سوال میکرد امام حسین
حاضر بود فرمود میدانی که چه میگوید [illegible] رسول [illegible] شما [illegible] با اهلبیت آنجا [illegible] و اگر [illegible] بدست [illegible] کجا
[illegible] آورده‌اند که یکی از دست تنگی پیش امام حسین آمد [illegible] پیش امام حسین [illegible] در خزینه [illegible] آنچه خواهی [illegible]

پیش امام حسین

پیش امام حسین آمد و سوال کرد امام حسین خزینه دار را فرمود هزار دینار بوی ده [illegible] خزینه دار برفت و [illegible]
خزینه دار گفت بر خیز [illegible] گفت آبروی فروختم ام امام حسین فرمود راست میگوید [illegible] سایل [illegible] در عوض آبروی
بیفتند شعر ما اعتاض باذل وجهه بسؤاله عوضا ولو نال الغنی بسؤال واذا السؤال مع النوال وزنته رجح السؤال وخف کل نوال
امام حسین فرمود که هزار دینار دیگر بوی ده دولت مند [illegible] کرده هزار دینار بیرون کرد و بوی داد و فرمود که این هزار دینار اول برای سوال
است و هزار دیگر برای ابروی و هزار سیم از برای آنکه پیش ما آمدی و از ما سوال کردی [illegible] که کسی چیزی از ایشان
سوال کند و خواست [illegible] سوال نیز داده اند در تفسیر امام حسن عسکری [illegible] آورده اند که روزی حضرت رسول صلعم روی بیاران کرد و
گفت [illegible] کدام از [illegible] در [illegible] پنهان [illegible] و بعد از [illegible] حضرت [illegible] و [illegible]
یا رسول الله [illegible] حضرت فرمود میدانم که تو [illegible] خورده [illegible] تا [illegible] کنند و [illegible] از شرق [illegible]
[illegible] رسیده و [illegible] تو [illegible] گفت یا رسول الله [illegible] دیدم [illegible]
دانستم که [illegible] و [illegible] ناز [illegible] و [illegible] کردم [illegible]
بردم و گفتم [illegible] طعام و میوه [illegible] ان [illegible] گرسنه [illegible]
کردانند که [illegible] روایت [illegible] شیطان [illegible] که [illegible] منافق [illegible]
[illegible] و گفتم [illegible] حق تعالی [illegible] گفتم [illegible]
[illegible] دیدم [illegible] و سجده [illegible] گفتم [illegible]
[illegible] حق تعالی [illegible]
و [illegible] قیامت [illegible]
[illegible] حضرت رسول [illegible] دینی و [illegible]
[illegible] از امام حسین [illegible] علیه السلام

برفتم چون کاشانه در رسید [illegible] کاشانه کهنه شد ما را چه آوردی گفت شرم داشتم که از دوست با دشمن شکایت کنم نمی‌توانستم که [illegible]
از هر چه در خانه ساختم لیکن طبیخ در نهادم و چون اسرای در دادم عبدالله مبارک گفت یافتم آنچه جستم اکنون انجام دادم گفت از که گفتم
از محمد مصطفی صلعم ترا اسلام میرساند و میفرماید که فردای قیامت ترا شفاعت خواهم که بهرام گبر است و گفت [illegible] در این [illegible] ضایع نیست
دریغ که عمر خویش ضایع کرده‌ام اسلام عرضه کن عبدالله مبارک اسلام بر وی عرضه کرد بهرام مسلمان شد باز آن هم رشته‌ها که داشت [illegible] خیر
که کرد و بهتر دیگر [illegible] ضایع نبود چند این سال است که کرد بلند کیش بر میان می‌بندی در روز پنج بار روی بحضرت او میآوری و خیرات میکنی
و صدقات میدهی لذا کرم کجا ضایع گذارد هر چیزی که کنی و صدقه که دهی در دو خانه یک اراده عوض [illegible] جای بخشنده فله عشر امثالها و در عقبی
دستگیر تو باشد بیت کس بیک سینه [illegible] که بیک رسانند بخلق خدای ای [illegible] قهر [illegible] او ز کرم آن قهر را آباد کن مستحقان را
ز جوهان [illegible] درد مسلمانان را ابدرمان شاد کن در تن [illegible] سر در [illegible] کرد [illegible] خراب آباد کن عاجز و حیران [illegible] بخشش بکسی مظلوم آمد
داد کن آورده‌اند که ابوایوب انصاری اعرابی را دید که بر سر تربت رسول صلعم میگفت خداوندا بحق این تربت که مرا چهار هزار درهم بده ابو
ایوب گفت آنچه دعا است که میکنی که من از حضرت رسول صلعم شنیدم که هر که بر سر تربت من دعا کند و آمرزش خواهد حق تعالی او را بیامرزد این
چهار هزار درهم چه خواهی کرد گفت هزار درهم قرض دارم و هزار درهم میخواهم زن کنم و هزار درهم نفقه کنم و هزار درهم اسب و سلاح خرم و در راه خدا
جهاد کنم ابوایوب بوستانی داشت بدوازده هزار درهم بفروخت و چهار هزار با اعرابی داد و چهار هزار [illegible] و چهار هزار [illegible]
[illegible] روزه داشت چندان نگذشت که افطار کند چون نماز بر خواست کیسه دید در پیش محراب نهاده و بر هر یکی نوشته که و ما انفقتم من شیء فهو
یخلفه [illegible] که خدای تعالی برای وی فرستاده است سر کیسه‌ها باز کرد در هر یکی چهار هزار درهم بود و در هر یکی رقعه بود بر وی نوشته که دوازده هزار درهم
در راه ما صرف کردی دوازده هزار در دنیا فرستادیم و در بهشت دوازده هزار کوشک بنا کردیم چون تو با خلاص کردی ما نیز پذیرفتیم که
انما یتقبل الله من المتقین تا بدانی که هر که نیکی کند با خود کرده باشد ان احسنتم احسنتم لانفسکم روزی سائلی سوال میکرد امام حسین
حاضر بود فرمود میدانی که چه میگوید [illegible] رسول [illegible] شما [illegible] با اهلبیت آنجا [illegible] و اگر [illegible] بدست [illegible] کجا
[illegible] آورده‌اند که یکی از دست تنگی پیش امام حسین آمد [illegible] پیش امام حسین [illegible] در خزینه [illegible] آنچه خواهی [illegible]

پیش امام حسین

پیش امام حسین آمد و سوال کرد امام حسین خزینه دار را فرمود هزار دینار بوی ده [illegible] خزینه دار برفت و [illegible]
خزینه دار گفت بر خیز [illegible] گفت آبروی فروختم ام امام حسین فرمود راست میگوید [illegible] سایل [illegible] در عوض آبروی
بیفتند شعر ما اعتاض باذل وجهه بسؤاله عوضا ولو نال الغنی بسؤال واذا السؤال مع النوال وزنته رجح السؤال وخف کل نوال
امام حسین فرمود که هزار دینار دیگر بوی ده دولت مند [illegible] کرده هزار دینار بیرون کرد و بوی داد و فرمود که این هزار دینار اول برای سوال
است و هزار دیگر برای ابروی و هزار سیم از برای آنکه پیش ما آمدی و از ما سوال کردی [illegible] که کسی چیزی از ایشان
سوال کند و خواست [illegible] سوال نیز داده اند در تفسیر امام حسن عسکری [illegible] آورده اند که روزی حضرت رسول صلعم روی بیاران کرد و
گفت [illegible] کدام از [illegible] در [illegible] پنهان [illegible] و بعد از [illegible] حضرت [illegible] و [illegible]
یا رسول الله [illegible] حضرت فرمود میدانم که تو [illegible] خورده [illegible] تا [illegible] کنند و [illegible] از شرق [illegible]
[illegible] رسیده و [illegible] تو [illegible] گفت یا رسول الله [illegible] دیدم [illegible]
دانستم که [illegible] و [illegible] ناز [illegible] و [illegible] کردم [illegible]
بردم و گفتم [illegible] طعام و میوه [illegible] ان [illegible] گرسنه [illegible]
کردانند که [illegible] روایت [illegible] شیطان [illegible] که [illegible] منافق [illegible]
[illegible] و گفتم [illegible] حق تعالی [illegible] گفتم [illegible]
[illegible] دیدم [illegible] و سجده [illegible] گفتم [illegible]
[illegible] حق تعالی [illegible]
و [illegible] قیامت [illegible]
[illegible] حضرت رسول [illegible] دینی و [illegible]
[illegible] از امام حسین [illegible] علیه السلام

اوروایت کرده که چون حضرت رسول صلعم از دار فنا بدار بقا رحلت فرمود امیر المومنین علی منادی در داد که هر کرا حضرت رسول صلعم چیزی وعده داده است یا
دینی بیاید و از من طلب کند پس هر که بیامد انقدار درم و دینار که طلب میداشت امیر المومنین داده میکرد و هر دو دست میداد
و بدان کس میداد و خبر بعمر علیه اللعنه رسید ابوبکر ملعون را گفت اگر تو هم ضامن دین رسول صلعم بیاید کرد پس ابوبکر علیه اللعنه
منادی در داد خبر بحضرت امیر رسید فرمود که زود باشد که پشیمان شود از آنچه کرد روز دیگر ابوبکر با جماعتی در مسجد نشسته بود اعرابی در آمد
و گفت کدام یک از شما وصی رسول است اشارت بابوبکر کردند گفت تو وصی رسول گفت آری گفت بیار آنچه رسول خدا صلعم
مرا ضمان کرده است ابوبکر علیه اللعنه نگریست و عمر گفت از وی گواه طلب کن اعرابی گفت [illegible] گفت بگذار که تو وصی
و خلیفه رسول نیستی سلمان در پیش ایشان بود [illegible] برخاست و گفت ای اعرابی [illegible] اسلام آورده تو و اهل بیت تو اعرابی گفت
گواهی میدهم که تو خلیفه و وصی رسول صلعم نیستی [illegible] حضرت رسول صلعم اسلام آورده ام [illegible]
که امام حسن را گفت تو و سلمان با این اعرابی [illegible] و ادی برو [illegible] که یا صالح یا صالح چون ترا جواب دهد بگو که امیر المومنین
سلام میرساند و میفرماید که آن هشتاد شتر که رسول خدا از برای اعرابی ضمان کرده است بیار [illegible] جواب
آمد که لبیک یا ابن رسول الله امام حسن پیغام برسانید آواز آمد که سمعا و طاعة [illegible] ناقه از زمین بر آمد امام حسن از او
فرا گرفت و بدست اعرابی داد و گفت کش وی [illegible] برآمد بران صفت که اعرابی گفته بود هشتاد شتر تمام شد اعرابی
آواز بلند بکلمه شهادت بر کشید و میگفت فی تمسکت یا امیر المومنین فی تمسکت یا امیر المومنین و دعای فراوان گفت و برفت اکنون گفت
اعرابی که از رسول گذشته او را مانند وصی و خلیفه نیست **شعر** لا یستوی فی دعا یوما فی نکته و لیس ترک الب الصلاح کالذی خبثا

فصل چهل و ششم روی عن رسول الله صلعم انه قال صام یوما فی رجب استوجب رضوان الله الاکبر و فی صیام یومین فی رجب
لم یصف الواصفون فی اهل السماء و الارض مال عند الله من الکرامة و فی صیام ثلاثة ایام فی رجب جعل الله بینه و بین النار خندق طوله
مسیرة سبعین عاما و فی صیام اربعة ایام فی رجب عوفی من اربعة بلایا من الجذام و الجنون و البرص و فتنة الدجال و فی صیام
خمسة ایام فی رجب غفرت له ذنوب خمسین عاما و فی صیام ستة ایام فی رجب غفرت له ذنوب ستین عاما و فی صیام سبعة ایام

رجب غلقت عنه سبعة ابواب جهنم و فی صیام ثمانیة ایام فی رجب فتحت علیه ثمانیة ابواب الجنة و یقال له ادخل من ای باب شئت
و فی صیام تسعة ایام فی رجب دخل الجنة بغیر حساب و فی صیام عشرة ایام فی رجب جعل الله له قوة حتی یمر علی الصراط کالبرق الخاطف و
الریح العاصف صدق رسول الله صلعم حضرت رسول الثقلین و پیشوای خافقین میفرماید که هر که اول روز رجب روزه بدارد رضای حق
در یابد و هر که رضای او دریابد از سخط او ایمن باشد و فردای قیامت از آتش دوزخ رستگار شود و بنعیم مقیمش برسانند و هر که دو روز
روزه بدارد حق تعالی او را چندان ثواب دهد که حسابش آسمان و مستوفیان زمین از حصر و عدد آن عاجز آیند و هر که سه روز روزه بدارد
حق تعالی میان او و دوزخ حجابی پدید کند که طول آن هفتاد ساله راه بود و هر که چهار روز روزه دارد از چهار چیزش ایمن گرداند از دیوانگی
و پیسی و جذام و فتنه دجال و هر که پنج روز روزه بدارد گناه پنجاه ساله اش بیامرزد و هر که شش روز روزه بدارد شصت ساله گناهش
بیامرزند و هر که هفت روز روزه بدارد هفت در جهنم بر روی او در بندند و هر که هشت روز روزه بدارد هشت در بهشت بر روی او واکنند
و گویند او را که از هر دری که خواهی بهشت در آی و هر که نه روز روزه بدارد داخل بهشت شود بی حساب و کسیکه ده روز روزه بدارد
در وقتی که اهل عرصات بر صراط ترسان و لرزان باشند حق تعالی او را قوت دهد تا بر صراط بگذرد کالبرق الخاطف و الریح العاصف
و روایت که حضرت شفاعت او را در باب بهشت بیارد [illegible] تا بوی ایمن بر صراط چون برق و باد بجهنده و هر که یازده روز
روزه بدارد حق تعالی در بهشت قصری بخشد [illegible] و هر که دوازده روز روزه بدارد [illegible] دوازده امام
علیهم السلام بمجلس رسانند [illegible] معصومین علیهم افضل الصلوة المصلین روایت که هر که این روزها که گفتیم ایام البیض رجب
که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم است روزه دارد و روز پانزدهم صوم [illegible] و دعائی که معروف است بخواند و در برخواند
پادشاه عالم [illegible] و در عرش برکت کند و در [illegible] بیامرزد و حسنات او را
مضاعف گرداند و سکرات مرگ بر وی آسان کند [illegible] روشن گرداند و میزان حسنات گران کند و در درجات و در بهشت [illegible]
و درجات بهشتش روزی کند الیوم [illegible] که بامداد [illegible] و بامداد روزی چند ایام معدودات که چه جای این همه
چندین ثواب وعده [illegible] از امام ناطق جعفر صادق روایت که هر که اول روز از رجب روزه دارد در بهشت وی را درجه

دارد که روز از میانه ماه روزه دارد شفاعت وی قبول کنند در حق [illegible] و هر که یک روز از آخر رجب روزه بدارد او را از پادشاه
بهشت گردانند و امیر المومنین علی گفت که هر که یک روز از آخر رجب روزه دارد حق تعالی بیاد وی و جان او از رنج جان کندن ایمن گرداند
وی از شربت عذاب نگه دارد و ثواب روزه یک سال بوی دهد و بهشت بر او واجب گرداند از برای تعظیم رجب چنانکه رجب تعظیم باشد
در خبر است که رسول الله گفت که رجب نام جوییست در بهشت آب او از شیر سفیدتر است و از انگبین شیرین تر هر که یک روز از ماه رجب
روزه دارد حق تعالی او را از آن جوی آب دهد شعبان از آن برای آن شعبان میگویند که تشعب فیه الخیرات خیرها در او بسیار شود رمضان از آن
برای آنکه رمضان الذنوب گناهان را بسوزد شوال برای آنکه شتران آبستن در آن ماه شیر برآورند ذی القعده برای آنکه در او قعود کردندی
از قتال و کارزار بغیر قتال و کارزار نکردندی ذو الحجة برای آنکه در او حج کنند حج بیت الله الحرام حق تعالی ما را در [illegible]
بدو مشغول است دوازده گردانیده است لقوله تعالی ان عدة الشهور عند الله اثنا عشر شهرا عدد نقبای بنی اسرائیل دوازده بود لقوله تعالی و
بعثنا منهم اثنی عشر نقیبا نجابت موسی و قوم وی را [illegible] دوازده بود پس [illegible] دوازده اند لقوله علیه السلام
الائمة من بعدی اثنا عشر حق تعالی از ماهها چهار ماه را حرام کرده لقوله تعالی منها اربعة حرم از این دوازده ماه دین چهار را بیشتر بگیرم
آورده که الائمة اثنا عشر من بعدی اولهم علی و اوسطهم علی و ثامنهم علی و عاشرهم علی و آخرهم مهدی یعنی امامان دوازده اند از ایشان
که اولین ایشان علی و [illegible] مرتضی است و سیم [illegible] چهارم ایشان علی و [illegible] ششم ایشان علی و او
بضعه مصطفی و قلادة مرتضی علی ابی موسی الرضا است و دهم [illegible] و او زین آیات [illegible]
خلفای علیهم السلام پادشاه پادشاهان و ملک مالکان دو فلک آفریده است فلک آسمان و فلک زمین فلک دنیا و فلک دین فلک
آسمان را ماه و آفتاب بیاراست کما قال هو الذی جعل الشمس ضیاء و القمر نورا و فلک دین را با آفتاب رسالت و ماه امامت آراسته گردانید
چنانکه خواجه فرمودست یا علی انا الشمس و انت القمر یعنی من آفتاب فلک دینم و تو ماه و حق تعالی در رسالت رسول فرموده ارسلناک
شاهدا و مبشرا و نذیرا الشعشعة الانوار فلک دنیا بهر دو نیار رسانید که و اشرقت الارض بنور ربها آثار انوار فلک دین نیز بهمه اطراف
مشرق و مغرب رسانید که زویت لی الارض فاریت مشارقها و مغاربها آفتاب فلک دنیا چون بغروب رفته ماه بر مسند نشسته

بتخت نبوت نشسته که و جعل القمر فیهن نورا آفتاب فلک دین چون بغار غیبت انک میت و انهم میتون فرو شد ماه
امامت را بر تخت خلافت نشانید که یا علی انت وصیی و خلیفتی من بعدی در فلک دنیا دوازده برج کرامت پدید کرد تا آفتاب
راه روان باشد که و جعلنا فی السماء بروجا و در فلک دین دوازده امام تفضیل داد از دوازده برج دنیا یکی حمل نشست العمل [illegible] تا دور فلک
جوزاء هر دو باشد یکی سرطان تا بر آسمان آید یکی اسد تا چهره خسرو ستارگان را جلوه دهد یکی سنبله یعنی خوشه تا توشه ستارگان [illegible]
تا بسا ط فراز [illegible] یکی عقرب تا ماه اقرب بالعید بود محفوظ باشد یکی قوس یعنی کمان تا امان ساکنان [illegible] گردد یکی جدی یعنی
بزغاله تا [illegible] یکی دلو تا [illegible] یکی حوت تا منزل ثبوت مشتری [illegible] دین نیز [illegible]
علی تا رایت معابد [illegible] یکی حسن تا [illegible] دستگیر [illegible] یکی حسین تا [illegible] حسنات اهل ایمان [illegible]
زیور [illegible] للذین احسنوا الحسنی و زیادة یکی زین العابدین تا فلک معرفت بنور عبادتش مزین شد که زینه فی قلوبکم یکی باقر تا قدرت [illegible]
بعده [illegible] یکی صادق تا نور صدق او شمع جمع صادقان آید که کونوا مع الصادقین یکی کاظم تا
لطافت شریعت [illegible] محفوظ [illegible] الکاظمین الغیظ یکی رضا تا محققان [illegible] ایمان [illegible] رضا دهد که رضی الله عنهم
عشر یکی تقی تا جواهر جمله [illegible] تقوی [illegible] یکی نقی تا [illegible] کما منهم شقی و سعید دیگر [illegible]
ذات شیعه با [illegible] یکی قائم آل محمد تا [illegible] قسط و عدل نماید که داود العلم [illegible]
صاحب زمان [illegible] که و لو لم یبق من الدنیا الا یوم و احد لطول الله ذلک الیوم حتی یخرج رجل من اهل بیتی [illegible]
و [illegible] یملأ الارض قسطا و عدلا کما ملئت ظلما و جورا در ظلمت [illegible] که تو [illegible]
تا بر فلک دنیا ستاره [illegible] چون کواکب [illegible] ستارگان آسمان [illegible]
زیرا که [illegible] امان اهل آسمانند و [illegible] امان اهل زمین کما النجوم امان لاهل السماء و اهل بیتی امان لاهل الارض فاذا ذهبت النجوم
النجوم اتی اهل السماء ما یوعدون و اذا ذهبت [illegible] اتی اهل الارض ما یوعدون [illegible]
[illegible] از حضرت رسول صلعم [illegible] حضرت فاطمه [illegible]

ستاره از قطب آسمان جدا شود و نگذاردی فرود آید و آن شب همه بر چهار [illegible] فرشته هر یک چشم نهاده تا ستاره [illegible] که فرود آید ناگاه
ستاره از قطب آسمان جدا شد بغایت روشنی گفته اند هر بره که [illegible] فرود آمد قد افلح فقال والنجم اذا هوی منافقان گفتند الا ان
محمد ضل و غوی [illegible] در حق علی گمراه شد حق تعالی بدان ستاره قسم یاد کرد که محمد خدا گمراه نیست کرد والنجم اذا هوی ما ضل صاحبکم
و ما غوی و گفته اند مراد به والنجم ثریا است [illegible] گفت نجوم آسمان است لفظ جنس است و معنی جمع [illegible] نجوم رجوم
کرشیاطین را [illegible] رجوم کننده هر نجمی از ان رجم است که [illegible] گفت مراد به نجم نجوم قرآن است
فلا اقسم بمواقع النجوم حق تعالی نجوم خوند برای انکه نجم نجم فرستاد آیه از پی آیه و سوره از پی سوره [illegible] گفت مراد نجم نباتات [illegible]
بیاند والنجم والشجر یسجدان عرب هر درختی که از ساق نباشد از انجم ابو حمزه ثمالی گفت مراد ستارگانیست که در نیم شبان فرود ریزند پس
ستاره که در نیم شبان فرو میرود حق تعالی بدان وقت بود قسم یاد میفرماید بنده و مومن یا نوشته که دران وقت بزرگوار بر خیزد و در کسب
طاعت را بر انگیزاند و در میدان اخلاص جولان کند بنگر که چه منزلت یابد در تفسیر امام حسن عسکری علیه السلام آمده است که پادشاه عالم
از وجه آدم بملائکه ملکوت و ساکنان حضرت جبروت گفته بود که مرا بنده خواهد بود که حقیقت جمله کاینات وجود اوست [illegible]
در ناظر [illegible] وجه حضرت [illegible] چون ذات مقدس احمدی از مهر عدم بعالم وجود آمد ملائکه فریاد بر آوردند که خداوندا [illegible] منتظر
جمال احمدی نشسته ایم و چشم بدیدار مبارک او باز بسته پادشاه ما بهره جمال [illegible] فرمای پادشاه عالم جبرئیل امین را
فرمان داد تا محمد را بچهار رکن از پشت دایه اش حلیمه سعدیه بعالم ملکوت برد و بر ملائکه عرض داد مقربان حضرت [illegible]
جمال او دیده [illegible] کردانیدند حلیمه که دایه آنحضرت بود چون محمد را ندید انداز [illegible] بر کشید از جان فغان و زینهار [illegible]
پیش عبد المطلب آمد که محمد را [illegible] عبد المطلب تیغ برکشید و [illegible] در مکه [illegible] چون وقت سحر رسید بنی هاشم را جمع کرد
و [illegible] که چون صبح بر آید و محمد را نیابم بدین تیغ هر که بدو دشمن [illegible] باشد سرش از تن جدا کنم چون صبح صادق بر آمد ستاره
از قطب آسمان جدا شد بغایت روشن و هر ساعت بزمین نزدیکتر میشد تا که بر در خانه کعبه فرود آمد انجا شد آن حضرت محمد را دیدند چون

ماه تابان

ماه تابان و خورشید درخشان پس اینست که حق تعالی بدین قسم یاد میکند که والنجم اذا هوی و گفته است مراد دل رسول است
اذا هوی اذا انصرف عن السموات العلی یعنی دل محمد که از همه اماکن اعراض کرد و هیچ منزل فرود نیامد ما زاغ البصر و ما طغی
گاه بر دیش سوگند میخورد که والفجر گاه بخویش که والضحی واللیل اذا سجی گاه بخویش یاد کرد که والنجم اذا هوی بیت لقد نبی [illegible]
فصیلاً و جلیفه مجموع المجدی اکا او مهی للتبیین ختاما بخیتم در [illegible] و مبتدی هو انا بد الرحمن [illegible] ارض ولولاه
ما الماء [illegible] داند قد افوح خبر اذا فی الناس یطوی [illegible] ماه ملک زدوی ای باشی اوج ازل
زنده وبالا آسمان در محیط زبان [illegible] قرب [illegible] در [illegible] آسمان [illegible] و گفته اند
قسم است بستارگانی که بوقت مولود حضرت مصطفی بزمین آمدند که آسمان آنشب که حضرت رسول از مادر در وجود آمد ستارگان
از آسمان فرود آمدند بزمین [illegible] از آنجا مادر آنحضرت روایت کرد شب مولود مصطفی ستارگان با جهان نزدیک شدند که
گفتم که بر سر ما خواهند افتاد عبد المطلب میگریست و میگفت ما اکرم من حولی و ما احلبه من حبیب رب العالمین هم [illegible]
بزرگوار کرامت هذا ابا قبل جلاله حق تعالی هر پیغمبری را معجزه داده بود بعد از ان [illegible] نبوت کشیده بودند و [illegible]
کردیده حضرت محمد صلوات الله علیه دعوت نا کرده و زحمت نا کشیده جمله کاینات [illegible] تا سر بر خط فرمان او نهادند از بهر آنکه [illegible] مقصود
بود و دیگران [illegible] مراد بود و دیگران [illegible] دوست دارد دیگر است و [illegible] او را دوست داریم دیگر تو ما دیگر است
که چون [illegible] کاینات و صلاحیه [illegible] چون [illegible] مکه بمدینه فرمود مسجد بنا کرد [illegible] در پهلوی مسجد [illegible] ساختند
در از مسجد [illegible] چون احکام [illegible] جبرئیل آمد که حق تعالی میفرماید که [illegible] که در مسجد گشاده است [illegible] گفتند
[illegible] خطاب [illegible] و [illegible] کرد که [illegible] خواجه عالم [illegible] و [illegible] الکفت
[illegible] زیرا که تو [illegible] عباس آمد که [illegible] میفرماید گفت [illegible]
[illegible] جبرئیل [illegible] حضرت میفرماید [illegible] علی [illegible] رسول
[illegible] منزلت [illegible] حق تعالی [illegible] تشریف [illegible] ملائکه [illegible] علیین

این که ابنی حق [illegible] اهل [illegible] از دوستی دارند حق تعالی [illegible] اهلاک کند و [illegible] کافران علی را دوست
دارند حق تعالی [illegible] ایمان دهد و بر همه رحمت فرماید بیت چگونه [illegible] خلایق [illegible]
شود و دوزخ و نیران [illegible] نتوان کردن کسی را با علی [illegible] علم [illegible]
نهند راجح آید بر جمله سیئات و [illegible] علی را اگر در ترازو نهند راجح آید بر جمله حسنات [illegible] تسلیم [illegible] فضیلت امیر المومنین را
عمر علیه اللعنة آمد بنزدیک رسول صلی الله علیه و سلم و گفت یا رسول الله اجازت است که [illegible] کر در [illegible] فرود
[illegible] گفت [illegible] منافقان [illegible] که در خانه امیر المومنین [illegible] گفتند
الا ان محمد اضل [illegible] در حق علی گمراه شد حق تعالی این آیه فرستاد که والنجم اذا هوی ما ضل صاحبکم و ما غوی حضرت رسول
[illegible] و فرمود والله ما انا [illegible] ابو ابکم و لا فتحت بابه بل الله [illegible] ابوابکم و فتح بابه [illegible]
[illegible] و در خانه علی را [illegible] خدا فرمود پس حکم خدای را [illegible]
نگردید فصل در فضیلت ماه شعبان روی عن النبی صلی الله علیه و سلم انه قال [illegible] شعبان [illegible] غضب الله [illegible]
لیوم القیمة [illegible] دعوات [illegible] رسول الله صلی الله علیه و سلم خواجه عالم میفرماید که هر که یک روز از ماه شعبان روزه
[illegible] روزه [illegible] پادشاه عالم [illegible] روز قیامت [illegible] روزه [illegible]
مستجاب [illegible] شعبان شهر رسول الله است [illegible] روز [illegible]
شعبان [illegible] الف [illegible] شعبان
روزه داشت [illegible] امام جعفر صادق علیه السلام روایت است که حضرت رسول صلی الله علیه و سلم اول روز ماه مبارک
شعبان [illegible] رسول [illegible] ماه شعبان ماه [illegible] رحمت خدای [illegible]
[illegible] ماه [illegible] امیر المومنین [illegible] حضرت رسول [illegible] روزه [illegible] شعبان [illegible]

جعفر صادق

جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که اول روز شعبان را روزه دارد و برا بهشت واجب شود البته اگر دو روز روزه دارد پادشاه
عالم [illegible] و دایم نظرش با او باشد تا که در دنیا باشد و بعد از ان به بهشتش رسانند و اگر سه روز روزه بدارد در حضرت خداوند جل جلاله
زیارت کرده باشد زهی سعادت و دولت که روزه داران راست بیت در سایه رحمت تو خورشید شویم [illegible]
جز فضل تو امید نداریم [illegible] میپسند که از فضل تو نومید شویم در تفسیر امام حسن عسکری آورده است که حضرت رسول فرمود که
اول روز از ماه مبارک شعبان [illegible] پادشاه عالم میفرماید تا درهای بهشت را بگشایند و درخت طوبی را فرمان دهد تا شاخهای خود فرود
[illegible] حضرت [illegible] که ای بندگان خدا دست [illegible] شاخها زنید تا شما را به بهشت رسانند و فرمود بدان خدایی که مرا براستی بخلق
فرستاد [illegible] هر که در این ماه نماز سنت بگذارد دست در شاخی از شاخهای درخت طوبی زده باشد هر که عفو کند از مظلمه دست در شاخی زده باشد
و هر که [illegible] درویشی [illegible] کند دست در شاخی [illegible] زده باشد و هر که ظلمی از مومنی باز دارد دست در شاخی [illegible]
[illegible] و هر که [illegible] دست در شاخی زده باشد و هر که بیماری را عیادت کند دست در شاخی زده باشد و هر که [illegible]
[illegible] دست در شاخی زده باشد و هر که تعزیت گوید مصیبت زده را دست در شاخی زده باشد و هر که خیری کند از خیرات دست
در شاخی از شاخهای [illegible] زده باشد [illegible] دوستی علی [illegible] و [illegible] از دشمنان او و دوستی اولاد او
دست در شاخ طوبی [illegible] بیت گر [illegible] که قدرت بگذرد از [illegible] دست در [illegible]
[illegible] تا [illegible] دست [illegible] شاخ طوبی [illegible] امیر المومنین [illegible]
[illegible] حضرت پیغمبر [illegible]
برسالت [illegible] فرستاد که هر که درین ماه نماز [illegible] دست در شاخی از شاخهای زقوم زند و هر که عاق [illegible]
دست در شاخی [illegible] و هر که یتیمی را جفا کند دست در شاخی زند و هر که [illegible] دست در شاخی زده باشد و هر که [illegible]
[illegible] دست در شاخی از شاخهای [illegible] پس جهد کنید تا درین ماه بزرگوار دست در شاخ طوبی زنید نه در شاخ زقوم
[illegible] دست [illegible] شاخ طوبی [illegible] در شاخ زقوم [illegible] دست [illegible] اکنون [illegible] است

بذکر و فکر حق در ماه شعبان اگر روی آمرزش کنی همه مردان همت بلند دارید تربیت کار آخرت کنید قدم در راه حق زنید همی در دل آرید
ای جسم قدر دیده بکر دانید یقین دانید که هرچه میکنید او می بیند و هرچه میاندیشید او میداند بزرگی گوید روزی عزم گناهی کرده
بودم در راه میرفتم بحلقه وعظ رسیدم اول سخنی این بود که ای آنکه بر گناه عزیمت کرده در دل پنهان داشته آنکه دل آفرید پنهان میداند که
بعلم اسرار و خفی گفت بیفتادم و بیهوش شدم چون با هوش آمدم توبه کردم ای شنیده باشید او گفته و کاهلیم با همه اگر گناه آشکار است
و اگر پنهان بدان حساب خواهد بود و حساب خواهند کرد بیت سر تن همه درای فلک میداند کور و کبر دری مو بمو میداند کریم که بر زرق [illegible]
بفریبی با او همی که یک یک میداند شعر یا من یری مد البعوض جناحها فی ظلمة اللیل البهیم الالیل و یری عروق نیاطها فی نحرها و
والمخ فی تلک العظام النحل اغفر لعبد تاب من فرطاته ما کان منه فی الزمان الاول از حضرت شیخ مردان روایت کرده فرموده از فضیلت
این ماه آن است که حضرت رسول صلی الله علیه و سلم لشکر بغزا فرستاده بود و زید ابن حارث را بر ایشان امیر کرده در باز آمدن ایشان توقف افتاد حضرت
رسول را بر ایشان خاطر گشت جبرئیل آمد و حضرت رسول را خبر داد که ایشان ظفر یافتند بر دشمنان بحرمتی که اندر برکات ماه شعبان است
حاصل شد و با حضرت رسول تقریر کرد که ایشان چون بنزدیک مدینه رسیدند حضرت [illegible] استقبال ایشان کرد زید ابن حارث [illegible]
مبارک آن حضرت [illegible] از ناقه [illegible] دست و پای مبارک رسول [illegible] بوسه داد و [illegible] عبدالله [illegible] دیگران حضرت رسول
خبر داد [illegible] یا رسول الله [illegible] رسیدیم [illegible]
[illegible] بسته [illegible]
ما بر در شهر [illegible] آمدیم [illegible] لشکر [illegible]
زید حارث [illegible] قرآن [illegible] تلاوت میکرد و عبدالله [illegible]
دیگر [illegible] تاریک [illegible] ناگاه نوری دیدیم [illegible] چون آمدیم [illegible]
رز [illegible] روشن [illegible] نوری [illegible]
چون [illegible] آفتاب [illegible] روشن [illegible] الحمد لله [illegible]

دیگر

وبعضی را کشتیم و بعضی را مجروح و بعضی را اسیر کردیم و بشهر ایشان رفتیم و مال و فرزندان ایشان را غارت کردیم و مظفر و منصور
باز گشتیم حضرت خواجه هم فرمود کران نور با سبب علامات ایشان بود در غره شعبان عبدالله را در هر [illegible] روماه [illegible] کرده بود و قتاده
این نعمان [illegible] و دیگر [illegible] زید حارث که سید قوم [illegible] بود [illegible] از اعتقاد [illegible] در حق [illegible]
موسی در آن روز [illegible] پیش وی آمد و گفت [illegible] زید و [illegible] رسول [illegible] کردی و گفت [illegible]
نیست [illegible] از اعتقاد [illegible] چون حضرت رسول [illegible] حسن و حسین
علیهما السلام [illegible] گفتم دیگر [illegible] خوانید [illegible] زید [illegible] رسول [illegible] حضرت
امیر المؤمنین [illegible] گفتم [illegible] رسول خوانند گفتم [illegible] خوانید [illegible]
فرزندان [illegible] از اعتقاد نیکو [illegible] قیامت [illegible] نور [illegible]
صفت موصوف باشند که [illegible] نورهم یسعی بین ایدیهم و بایمانهم زهی بزرگوار ماهی که ماه شعبان است در این ماه شبیست و آن نیمه شعبان است
در حدیث آمده است که من احیی لیلة النصف من شعبان لم یمت قلبه یوم تموت القلوب [illegible] شعبان [illegible] بلا [illegible]
که ان الله یعتق [illegible] فی لیلة النصف من شعبان اکثر من شعر غنم بنی الکلب پادشاه عالم در شب نیمه شعبان [illegible]
کلب عاصیان [illegible] از آتش دوزخ آزاد کرداند بیت ای شده کلاه از لطفت تکیه گاه عاصیان رحمت و عفو تو گشته عذرخواه عاصیان
[illegible] تو کریم [illegible] عاصیان [illegible]
بر [illegible] عاصیان [illegible] جنت الفردوس [illegible] عاصیان [illegible]
[illegible] آب لطفت [illegible] عاصیان خلق را [illegible] الخبر الکبری رحمت و مغفرت [illegible]
این شب شبیست که [illegible] گناهان [illegible] توبه [illegible] حضرت
عزت [illegible] عاصیان [illegible]
[illegible] در این شب [illegible]
[illegible] در این شب [illegible] شب مبارک [illegible]

شب بزرگوار است [illegible] آسمان [illegible] رحمت [illegible] بیت شبی چنین [illegible] آسمان برحمت باز [illegible]
[illegible] رفت [illegible]
[illegible] اکنون [illegible]
[illegible]
[illegible] آسمان [illegible] بنده [illegible]
[illegible]
[illegible] شب برات [illegible]
[illegible] بیت اگر مردی [illegible]
[illegible] یاد کردن [illegible] حضرت حق [illegible] یاد [illegible]
[illegible] حضرت حق [illegible] طاعت و عبادت
[illegible] حضرت مصطفی [illegible]
[illegible] رضای حق جوید [illegible] پادشاه عالم [illegible]
[illegible] المقام ربه ونهی النفس عن الهوی فان الجنة هی المأوی [illegible] شهوت و لذت [illegible]
[illegible] رضی الله عنهم و رضوا عنه [illegible] صفت مردان [illegible]
[illegible] بیت [illegible]
[illegible]
[illegible] صفت [illegible]
[illegible] سلمان فارسی [illegible]

دیگر

دیگر حضرت ما و رسول ما بر میان جان بسته‌اند لاجرم در دنیا سلام ایشان فرستادیم که ذوالجلال الذین یؤمنون بآیاتنا فقل سلام علیکم
و در آخرت نیز سلام بر ایشان خواهیم فرستاد که سلام قولا من رب رحیم ام شریک قدم در راه ریاضت [illegible]
[illegible] ام شریک [illegible] مدینه [illegible] زیارت روضه رسول [illegible]
[illegible] زیارت پیغمبر آخر الزمان [illegible] ام شریک [illegible] روز [illegible]
[illegible] ام شریک گفت [illegible]
[illegible] ام شریک [illegible]
[illegible] ام شریک گفت
[illegible] زیارت رسول [illegible]
[illegible] جبرئیل آمد
[illegible] یا رسول الله [illegible] ام شریک [illegible] بیت [illegible]
[illegible] ام شریک [illegible] حضرت مصطفی [illegible]
[illegible] یا رسول الله [illegible]
[illegible] بیت [illegible]
[illegible] جبرئیل [illegible]
[illegible] المؤمنین [illegible] ام
شریک قدم در راه عشق او بصدق و اخلاص نهاد [illegible] بیت [illegible]
[illegible] حضرت رسول [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

در جزای ماه رمضان است

که هر آن بنده که در این ماه شریف عظیم و موسم تعظیم با شرایط و مراسم [illegible] که قیام نماید ما حوری را از حوران بهشت در حباله
او کنیم و مخدره از مخدرات بهشت در قباله او آوریم و در فضای صحرای و جنت عرضها السموات او را سراپرده بزنیم و در بستان
و جنت عالیه بر سریر مملکتش نشانیم و در روز قیامت بار ثواب نارسیده خلعتش بپوشانیم و با انواع اعزاز و اکرام مقام و منزلش
برسانیم در حدیث آمده است که در روز قیامت ماه رمضان را بصورتی آرند در غایت خوبی و بر بلندی بدارند و خلعتهای بهشت از
جامههای سندس و استبرق چندان برون کنند که عدد آن جز خدای نداند و منادی از حضرت عزت ندا کند که ای ماه رمضان این لباس
که در آن نیک بخت شده است و با کسی بد و بخت گشته پس فرمان آید که هر مؤمنی که تعظیم او کرده است و حرمت او داشته است و اشتغال او [illegible]
کرده و جنابت ناور بیاید و این خلعتها در پوشد و در بهشت آرد جای [illegible]
شده باشند از آن جامهها بر گیرند و در پوشند [illegible]

[illegible]

از فضل و رحمت ذات و عصیان من | چون رفیقم گشته توفیق تو در روح شوم | از تو احسان و عطا و رحمت در شان من | از رفعت هر شان

یافتم در ملک جان | تا بود عائم ز در آید نفس نافرمان من | عزیزان ماه رمضان بسه صفت موصوف است اوله رحمة و اوسطه مغفرة

و آخره عتق من النار ماه رمضان از آن بسه صفت موصوف است که بندگان سه گروه اند فمنهم ظالم لنفسه و منهم مقتصد و منهم سابق

بالخیرات اگر ظالمی توبه را اینک رحمت اگر مقتصد عذر بخواه اینک مغفرت و اگر سابقی قدم بردار اینک آزادی از آتش دوزخ

سابق جز امام معصوم نیست از حضرت امام جعفر صادق ع روایت که این آیه در حق ما و فرزندان ماست ظالم در این آیه کسی است که

ما را نشناخته باشد و مقتصد آنکه شناخته باشد و سابق خود امام است و گفته اند منهم عابد با عبادت است پس معنی ثم اورثنا الکتاب الذین

اصطفینا من عبادنا چنین باشد که کتاب بمیراث [illegible] دادیم که ایشان را از بندگان خود برگزیدیم از آن بندگان که بعضی از ایشان ظالم

نفس خودند و بعضی مقتصد و بعضی سابق بالخیرات برگزیدیم ایشان را و علم کتاب بخاصگی دادیم و این سابق کیست بقول شاه مردان و شیر یزدان

و امیر مومنان علی ابن ابیطالب ع که او عالم تر است و فاضلتر از جمله خلقان بعد از حضرت رسول ص عبد الله عباس گفت یکشب در خدمت

امیر المومنین ع از برای من باء بسم الله تفسیر میفرمود از اول شب تا آخر شب و از عبد الله عباس و عبد الله مسعود روایت که مراد بای

کلمات که حق تعالی فرموده است که قل لو کان البحر مدادا لکلمات ربی و آیه دیگر و لو ان ما فی الارض من شجرة اقلام و البحر یمده من بعده سبعة

ابحر ما نفدت کلمات الله فضایل امیر المومنین علیه صلوات الله است که اگر درختان روی زمین قلم شود و هفت دریا مداد گردد و کلمات [illegible]

نویسند بعض فضایل حضرت امیر المومنین ع قلمها شکسته گردد و دریاها خشک شود و کلمات او بعض فضایل علی ابن ابیطالب نوشته

نگردد | بیت | اگر تمامت اشجار را قلم گردد | و گر کوه بر سر سو شود مداد دوات | و گر هم هفت آسمان فلک شود دفتر | و گر ملائکه کاتب شوند و

مکتوبات کنند ثبت [illegible] تا بروز جزا | شمار رشته مدحش نمیکنند اثبات | در حدیث آمده است که خواجه ص فرموده است که خلق

الله من نور وجه علی ابن ابیطالب ع سبعین الف ملک یستغفرون له و لمحبیه الی یوم القیمة یعنی خلق کرده است خدای تعالی از نور روی علی

ابن ابیطالب هفتاد هزار ملائکه و فرشته تا او را و دوستان او را استغفار میخواهند تا بروز قیامت و در حدیث معراج است که خواجه ص

فرمود شب معراج در آسمان چهارم خانه دیدم از یاقوت سرخ جبرئیل گفت ای رسول خدا ص این بیت المعمور است حق تعالی [illegible]

از آسمان

از آسمان آفریده است بر پنجاه هزار سال پیش در این خانه رو [illegible] عالم جمله انبیا را جمع کرده و جبرئیل

ایشان را در عقب من در صف بداشت چون از نماز فارغ شد ندا آمد از حضرت عزت که ای محمد از این پیغمبران بپرس که ایشان را پیش

از تو برچه فرستادیم و اسئل من ارسلنا من قبلک من رسلنا گفتم معاشر الرسل ماذا بعثکم ربی قبلی فقالوا الرسل علی ولایتک و ولایة علی

ابن ابیطالب یعنی ای رسولان خدای حق تعالی شما را پیش از من برچه فرستاد گفتند بر ولایت در حق تو و ولایت علی ابن ابیطالب

[illegible] که حضرت امیر المومنین | بیت | ز صد هزار که در جهان آیند | یکی بفضل و عبادت بمصطفی نرسد | و گر هم عالم برند

علی کرده | یکی بعلم و شجاعت بمرتضی نرسد | آورده اند که در عهد امیر المومنین ع آب فرات در کوفه زیاد شد تا بجائی

که مردمان از غرق ترسیدند و پناه بشاه مردان دادند امیر المومنین ع بکنار آب آمد و دو کلمه بگذارد و قضیب در دست داشت بر آب زد

آب فرو نشست ماهیان پدید آمدند و بر امیر المومنین سلام کردند چنانکه جمله حاضران بشنیدند جری و مار ماهی سلام نکردند امیر المومنین

ایشان را پرسیدند فرمود حق تعالی حلال و پاک را بسخن آورد تا بر من سلام کردند و حرام و پلید را [illegible] امام محمد باقر ع فرمود [illegible]

شاه مردان [illegible] حضرت امیر المومنین ع [illegible]

و [illegible] چون پنج روز گذشت [illegible]

[illegible] حضرت امیر المومنین ع [illegible]

[illegible]

لقاء او را با انبیا و رسل برابر کرده | بیت | [illegible] | [illegible]

ارادت بنده تسلیم | اگر از آتش [illegible] حق تعالی او را [illegible]

و خلعت [illegible] پوشیده | بیت | [illegible] | که الفقر [illegible]

[illegible]

[illegible] و جوههم [illegible] رحمة الله [illegible]

ایشان است قائد الغر المحجلین میخوانند پس اگر میخواهی که فردا سفید رو باشی بر طریقه او رو و تولا باو کن و اگر امید میداری

که بثواب و رضای حق برسی عمل صالح کن که فمن کان یرجو لقاء ربه فلیعمل عملا صالحا و از شرک دور باش و لا یشرک بعبادة

ربه احدا | فصل چهل دوم | روزی مردی از رسول ص پرسید خیر الناس من طال عمره و حسن عمله و شر الناس من طال عمره و ساء

عمله صادق رسول الهی ملک معبود پادشاه پروردگار الجبروت ای که شمع محبت تو افروخته اند و بحرمت مردانی که آتش شوق

تو سوخته اند و بحرمت بندگانی که عمر خود در طلب رضای تو در باخته اند نعمت آنکه ایمان ما را با نور از نار فیض فضل خود آراسته

گردان بلبل کلامی فصاحت ما را ابد دوام در گلزار [illegible] حیات ما سراینده دار [illegible] خانه دلهای ما را که [illegible]

کتب فی قلوبهم الایمان مرتب و آراسته گردانیده از باد [illegible] شیطان [illegible]

کلمات [illegible] روز کار [illegible] در ساعاتی که در [illegible]

[illegible] فرج و مخرج و خلاص [illegible] ارحم الراحمین [illegible] از ماه روی [illegible]

سیاه موی و اللیل اذا سجی و از آن برگزیده ما و دعک ربک و ما قلی و از آن پسندیده و للآخرة خیر لک من الاولی و از شفاعت

کننده و لسوف یعطیک ربک فترضی و از آن پرورده الم یجدک یتیما فآوی و از آن آموخته و وجدک ضالا فهدی و از آن محتشم

و وجدک عائلا فاغنی و از آن یتیم نواز فاما الیتیم فلا تقهر و از آن کار ساز و اما السائل فلا تنهر و از انعام نعمت و اما بنعمة

ربک فحدث مصطفی [illegible] جمیع [illegible] صلوات علیه و آله [illegible]

[illegible] که بهترین مردمان از جمله خلایق آنانند که عمرشان دراز بود [illegible] شریعت و سنت طریقت [illegible]

بدترین مردمان آنانند که عمرشان دراز بود و معامله شان نه بر موافقت شریعت و سنت طریقت باشد پس جهد کن تا از [illegible]

بهترین باشی [illegible]

[illegible]

و هیچ فایده نکند که من ضیع یوم حرث ندم ایام حصاده یعنی هر که وقت کشت کردن را ضایع کند در وقت درویدن [illegible]

بدست او فرست و نوبت چیزی دیگر باشد و دنیا کشت زار آخرت است که الدنیا مزرعة الآخرة و تو حاضر | بیت |

هر دنیا کشت زار [illegible] است | [illegible] اکنون وقت آن است | [illegible] | [illegible] این کار را [illegible] اگر

این کشت ورزی را [illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] شیطان [illegible] آخرت [illegible] | بیت | برای

[illegible] | [illegible] | [illegible]

[illegible] از جهان [illegible] آخرت [illegible] | بیت | آخرت

[illegible] | [illegible] | [illegible] | دنیا و آخرت [illegible]

[illegible] آخرت که دنیا [illegible]

[illegible]

[illegible] والضحی واللیل اذا سجی | بیت | [illegible]

[illegible] سوره واللیل والضحی [illegible]

[illegible] جبرئیل [illegible] والضحی

واللیل اذا سجی ما ودعک ربک و ما قلی [illegible]

[illegible]

[illegible] و للآخرة خیر لک من الاولی

[illegible] | بیت | [illegible]

کرامات عاشقان [illegible] جودم ایزد بر در خوب تو بخشنده کنا هشان عبد الله عمر گفت روزی حضرت رسول این آیه خوند که

حق تعالی از ابراهیم حکایت میکند که فمن تبعنی فانه منی ومن عصانی فانک غفور رحیم و این آیه از عیسی حکایت میکند ان تعذبهم

فانهم عبادک وان تغفر لهم فانک انت العزیز الحکیم در رقت بر وست و گفت امتی امتی حق تعالی جبرئیل را فرستاد و گفت ما فردای

قیامت رضای تو جوییم در امت و این آیه آورد که ولسوف یعطیک ربک فترضی رسول میفرماید که لا ارضی و واحد من امتی فی النار

یعنی من راضی نشوم تا یکی از امت من در دوزخ باشد بیت نکیه ما بر عمل نیست که ما قبلیم ام تو شفاعت کنی روز جزا و ثواب قد کرت

رهبتی والطمعت رغبتی ادرکنی سیدی یوم یقوم الحساب آورده اند که روزی از [illegible] گفت [illegible] که شما اهل عراق

میگویید که امید دارترین آیه از قرآن این آیه است که قل یا عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم گفتند بلی امیر المؤمنین فرمود که ما اهل بیت

میگوییم که امید وارترین آیه این است که ولسوف یعطیک ربک فترضی زیرا که مراد باین شفاعت است و رسول [illegible]

است او در دوزخ باشد و در حدیث معراج است که [illegible] خطاب کرد که ای پسندیده من و

برگزیده من از من چه میخواهی گفت امت فرمود [illegible] بتو بخشیدم دیگر چه میخواهی گفت امت فرمود از ایشان چندانی [illegible]

بخشنده [illegible] بیت وعده [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

به الی و شکر نعمت حق چنانکه باید نتواند اما چون داند که این نعمت از آن اوست و حدیث او کی شکرش گوید بیت بنده همان به
که ز تقصیر خویش عذر بدرگاه خدا آورد ورنه سزاوار خداوندیش کس نتواند که بجا آورد حضرت [illegible] فرموده هر کرا عطا
دهند باید که مکافات آن کند و اگر نتواند او را بازگوید که چون بازگوید و حدیث آن کند شکرش کرده باشد و اگر نه کفران کرده باشد
فرد کفران حقوق نعمت از کفر بتر زیرا که بود کفر یک کفران دو **فصل پنجاهم** روی عن النبی صلی الله علیه وسلم انه قال حکایة عن الله
عز وجل [illegible]
عند [illegible] صدق الله العظیم وصدق رسوله النبی الکریم [illegible]
ندا آید که ای [illegible] ایمان آورده [illegible] اقرار کنند [illegible]
از زن [illegible]
و دست [illegible]
[illegible]
تفسیر و ارباب تقریر چنین گفته اند که فرعون در خواب دید که آتشی از بیت المقدس برآمد [illegible]
و خانهای بنی اسرائیل [illegible]
مملکت تو برود [illegible] فرعون گفت [illegible] بنی اسرائیل [illegible]
پسر [illegible] کشته [illegible] بنی اسرائیل [illegible]
ایشان منقطع شود [illegible] فرعون گفت [illegible]
در سالی [illegible] کشته [illegible] هارون [illegible] عمران
موسی [illegible] فرعون [illegible] عمران [illegible]
دیگر

و گفته اند شبی [illegible] عمران بر سر بالین فرعون خفته بود حق تعالی فرشته را فرمود تا زن عمران را برداشت و پیش وی
برد عمران از خواب درآمد زن را دید بر سر بالین [illegible] گفت چگونه آمدی که درها بسته بود گفت [illegible]
که کار [illegible] بر سر بالین فرعون رفت [illegible] خلوت [illegible] فرشته وی را برداشت [illegible] زن عمران
حامله شد [illegible] فرعون گفت این نباشد که عمران [illegible]
فرستاد [illegible] القصه چون موسی [illegible]
خبر رسید گفت خداوندا این طفل [illegible] در تنور آتش [illegible]
[illegible] طفل را در تنور انداخت و گفته اند که در تنور نهاد [illegible] تنور آتش [illegible]
افروخت [illegible] فرعون [illegible]
تنور [illegible]
[illegible] بیت
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
تابوت [illegible]
[illegible] فرعون [illegible]
[illegible]

گفت قرة عین لی و لک [illegible] پادشاهان
باشند [illegible] فرعون [illegible] موسی [illegible] فرعون [illegible]
[illegible] فرعون [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فانتهی [illegible] ربه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
خاتم [illegible]

خاطر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فغفر له انه هو الغفور الرحیم [illegible] فاصبح فی المدینة خائفا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ان الملا یأتمرون بک لیقتلوک فاخرج انی لک من الناصحین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

بر یک شیدند و فرو ترا [illegible] ان دو زن را دید که گوسفندان خود را باز می رانند گفت شما چرا گوسفندان خود را آب نمی دهید گفتند ما دو زن
ضعیفیم با مردان مزاحمت نتوانیم جز که صبر کنیم تا ایشان گوسفندان خود را آب دهند و بروند ما آب دهیم موسی گفت هیچ چاهی دیگر نیست گفتند
چاهی دیگر هست ولیکن سنگی است سنگ عظیم بر سر آن چاه نهاده که چهل مرد می باید که از سر بردارد گفت بمن نمایید بنمودند دست
بزد و سنگ را برداشت گفتند دلو و رسن نداریم گفت هیچ آب [illegible] گفتند اندکی در [illegible] گفت بمن دهید بدو دادند [illegible]
و مضمضه کرد و در چاه ریخت و در چاه [illegible] آب بر سر چاه آمد تا گوسفندان ایشان آب خوردند و از معجزات شمرده اند [illegible]
اند که حضرت امیر المؤمنین علی [illegible] گفت که [illegible] آمد نزدیک [illegible] گفتند یا امیر المؤمنین [illegible]
نزول [illegible] آب نیست [illegible] آب [illegible] تر از عسل و سفیدتر از برف [illegible] بشارت [illegible]
[illegible] دیدند سنگ سیاه ظاهر شد حلقه در وی [illegible] خورشید [illegible] بر [illegible]
[illegible] که بر دارند نتوانستند حضرت امیر [illegible] دست در آن حلقه زد و سنگ را از جا برداشت و
[illegible] آب پیدا شد [illegible] آن چشمه [illegible]
آنکه [illegible] گفت [illegible] امیر المؤمنین را [illegible]
[illegible] گفت [illegible] نام [illegible] گفت [illegible] کفت تمام کن
گفت [illegible] این چشمه [illegible] نام این چشمه [illegible] و [illegible] خورده اند و آخرین او [illegible]
[illegible] در [illegible] کتب [illegible] دیده ام [illegible] بر زبان [illegible] مسلمان شد [illegible] امیر المؤمنین [illegible]
شهادت [illegible] امیر المؤمنین [illegible] المرء مع من احب [illegible] روز قیامت [illegible]
باز آمدیم بر سر قصه آن [illegible] که موسی [illegible] گوسفندان [illegible] شعیب [illegible] گفت [illegible]
[illegible]

باز گفتند شعیب یکی را گفت برو و وی را بخوان تا مزد بدهیم فجاءته احدیهما تمشی علی استحیاء پس یکی از ایشان پیش موسی آمد
[illegible] زده [illegible] گفت بیا تا مزد تو بدهیم موسی روان شد [illegible] روان [illegible]
[illegible] القصه موسی [illegible] پیش شعیب آمد [illegible] شعیب
شعیب گفت بشارت [illegible] قالت احدیهما یا ابت استأجره یکی از آن
دختران [illegible] گفت [illegible] گفت [illegible]
گفت [illegible] از سر چاه [illegible] و امانت [illegible]
[illegible] شعیب موسی را گفت انی ارید ان انکحک احدی ابنتی هاتین
[illegible] علی ان تأجرنی ثمانی حجج [illegible] ان تم [illegible]
موسی گفت [illegible] شعیب [illegible]
[illegible] شعیب [illegible] اجازت داد
بیت
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
عالم [illegible] انی آنست نارا لعلی آتیکم [illegible]
[illegible] **بیت** [illegible]
[illegible]

فرمود [illegible] اشراب الفت و صلح [illegible]
معروف [illegible]
آب [illegible]
خداوند [illegible] حضرت [illegible] **بیت** [illegible]
[illegible]
آتش آمد **بیت** در [illegible]
نور [illegible] پادشاه عالم [illegible] فاخلع نعلیک [illegible]
[illegible]
[illegible] انی انا الله لا اله الا انا
فاعبدنی واقم الصلوة لذکری [illegible]
[illegible]
بگذارد القصه پادشاه عالم فرمود [illegible] وما تلک بیمینک یا موسی [illegible] قال هی عصای اتوکؤا علیها [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و هر میوه که از آن خواستی پدید آمدی و چون موسی [illegible]
[illegible]
[illegible] القها یا موسی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فرعون [illegible]
[illegible] **فصل [illegible]** روی عن النبی [illegible] انه قال [illegible] فقد جمع خیر الدنیا والآخرة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] اطیعوا الله واطیعوا الرسول واولی الامر منکم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **بیت** [illegible]

شب و روز کمال ایمان از محبتم بپرهیز [illegible] فریب [illegible] سر جمله

گناهان است که حب الدنیا رأس کل خطیئة و حضرت خلیفه فرموده که دنیا سرای بلا و عنا است [illegible]

او رغبت نکند [illegible] آنست که [illegible] رغبت کند بیت گر خدا را دوست داری ای پسر حب دنیا در دل خود جا مده

[illegible] از جهات [illegible] عبد الله گفت [illegible] عالم [illegible] فرشته را در [illegible] است

یکی [illegible] در بیت المقدس [illegible] ندا میکند که هر که فرایض از فرایض حق تعالی [illegible]

[illegible] در مدینه است ندا میکند که هر که سنتی از سنتهای رسول [illegible] از شفاعت رسول [illegible]

و آنکه در بیت المقدس است ندا میکند که هر که دنیا را بر آخرت برگزیند او قرین شیطان باشد در دوزخ [illegible]

و طلب کند [illegible] ایمان است و عمل صالح و تقوی [illegible] کما قال الذین آمنوا و عملوا الصالحات کانت لهم جنات الفردوس نزلا

ان المتقین فی جنات و عیون ادخلوها بسلام آمنین پنجم آنکه حق را [illegible] ششم باطل را [illegible]

مراد کجی و باطل راه حق و راه باطل است راه حق کدام است راه امیر المؤمنین و فرزندان معصوم او علیهم السلام و تولا بدیشان و تبرا

از دشمنان ایشان بیت هر طایفه را در ره دین رهبریست [illegible] ما راه [illegible]

[illegible]

امانت [illegible] راه [illegible]

موسی رؤیت خواستند لقوله تعالی ارنا الله جهرة موسی از برای قوم [illegible] رؤیت خواست [illegible] ولما جاء

موسی لمیقاتنا و کلمه ربه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اعتقاد [illegible] در میان [illegible]

[illegible] گفت موسی [illegible] حجاب [illegible] گفتند

شنیدیم [illegible] قالوا لن نؤمن لک حتی نری الله جهرة

موسی گفت خداوندا [illegible] که حق تعالی خبر داد که یسئلک اهل الکتاب ان تنزل علیهم کتابا من السماء

فقد سألوا موسی اکبر من ذلک فقالوا ارنا الله جهرة موسی از برای قوم خود گفت رب ارنی انظر الیک پس جواب شنید [illegible] لن ترانی

یا موسی ولکن انظر الی الجبل فان استقر مکانه فسوف ترانی [illegible]

[illegible] طاقت تجلی [illegible] بیت موسی [illegible]

[illegible]

موسی صعقا [illegible] بیت [illegible]

[illegible] موسی عمران [illegible]

[illegible] فرشتگان آسمان [illegible] موسی عمران [illegible]

[illegible] فرشتگان [illegible] موسی [illegible] فرشتگان [illegible]

[illegible] موسی [illegible] فرشتگان آسمان [illegible]

[illegible] موسی [illegible] عمران [illegible]

[illegible] بیت [illegible]

[illegible] بیت [illegible]

[illegible]

[illegible]

بر فرود [illegible] پادشاه عالم فرشتگان آسمان [illegible] حجاب [illegible] موسی [illegible]

فلما تجلی ربه للجبل جعله [illegible] پاره پاره [illegible]

[illegible]

رفته است [illegible] موسی صعقا پس حق تعالی [illegible] فلما افاق [illegible] گفت [illegible]

تبت الیک [illegible] و انا اول المؤمنین [illegible] بیت [illegible]

[illegible] بیت [illegible]

[illegible] موسی [illegible] قرآن [illegible]

[illegible] موسی [illegible]

[illegible] رؤیت [illegible]

[illegible] رؤیت [illegible] عرش [illegible]

[illegible] عرش [illegible]

[illegible] عرش [illegible]

[illegible] بیت [illegible]

[illegible]

[illegible] لا تدرکه العیون بمشاهدة العیان و لکن تدرکه القلوب بحقایق الایمان [illegible]

[illegible] بیت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] موسی چون از مناجات فارغ شد حق تعالی فرمود یا موسی انی اصطفیتک علی

الناس برسالاتی و بکلامی فخذ ما آتیتک و کن من الشاکرین [illegible]

[illegible] نبوت و حکمت شریعت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] موسی گفت خداوندا [illegible]

[illegible] فضل [illegible]

[illegible]

[illegible] حق تعالی [illegible]

[illegible] حق تعالی [illegible] رحمتی سبقت غضبی [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فصل [illegible]

[illegible] رسول الله [illegible]

[illegible]

[illegible] یعقوب [illegible] یوسف [illegible]

[illegible] یوسف [illegible]

[illegible] یوسف [illegible] یعقوب گفت [illegible]

که برادران نشنوند مبادا که شیطان ایشان را زیان ورزد که با تو مکر کنند و کید ورزند یکی از آن برادران چون این بشنید ایشان را خبر داد
گفتند چاره کنیم تا این [illegible] از میان برداریم پس برادران جمع گشتند و سخنها پرداختند و هر یکی مکر و حیله اندیشیدند
[illegible] دیدند که این پسر [illegible] لطف الهی [illegible] در چاه اندازند پیش پدر آمدند که ای پدر بزرگوار وقت بهار است
و جهان خوش و خرم شده [illegible] و صحرا [illegible] در [illegible]
[illegible] یعقوب گفت ای پسران [illegible]
[illegible] گفتند ای پدر [illegible] یوسف را با ما بفرست [illegible]
[illegible] شفقت [illegible] در حق یوسف معلوم است اما میترسم که شما [illegible] مشغول شوید [illegible]
انی لیحزننی ان تذهبوا به واخاف ان یاکله الذئب گفتند ای پدر [illegible] ما مردان [illegible]
[illegible] یعقوب [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] رفت و گفت یوسف را گرسنه و تشنه [illegible] شفقت [illegible] یعقوب یوسف را در بر
[illegible] برادران [illegible] چشم [illegible]
[illegible] آب [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] یوسف [illegible]
منت [illegible] امام حسن و امام حسین علیهما السلام [illegible]
رسول [illegible] حضرت رسول [illegible]
[illegible] یوسف را بر چاه بردند
و پیراهن [illegible] برادران [illegible] در چاه [illegible] پیراهن [illegible]

برون

[illegible] در [illegible] باشد [illegible] تا [illegible] گفتند [illegible]
و ماه و یازده ستاره [illegible] سجده کرده [illegible] پیراهن [illegible]
[illegible] چون به نیمه چاه رسید [illegible] جبرئیل را خطاب رسید که یوسف را دریاب [illegible]
[illegible] جبرئیل یوسف را [illegible] و پیراهن از حریر بهشت در وی پوشید [illegible]
[illegible] القصه برادران یوسف را در چاه افکندند و بزغاله را بکشتند و پیراهن یوسف را بخون
آلوده کردند و شبانگاه فریاد کنان روی بپدر نهادند یعقوب چون فریاد و واویلای ایشان شنید گفت آه [illegible]
ایشان [illegible] یوسف را در میانه ایشان ندید گفت آه یوسف [illegible] بیت [illegible] آرام جان [illegible]
[illegible] کجا رفت [illegible] مقصود [illegible] آخر [illegible] یوسف کجاست [illegible] نور چشمم [illegible]
ایشان [illegible] گفتند یا ابانا انا ذهبنا نستبق و ترکنا یوسف عند متاعنا فاکله
الذئب [illegible] یوسف را [illegible] پیراهن
[illegible] یعقوب پیراهن [illegible] چشم [illegible] گفت آه [illegible]
[illegible] بیت [illegible]
[illegible]
[illegible]
یعقوب [illegible] پیراهن [illegible] یوسف [illegible] پیراهن [illegible]
یعقوب گفت بل سولت لکم انفسکم [illegible] فصبر جمیل [illegible]
بیت چون قضا نازل [illegible] تسلیم [illegible] برادر [illegible]
[illegible] غیر صبر [illegible] موجود نیست [illegible] حضرت معبود است

یوسف سه روز در آن چاه بود روز چهارم کاروانی میگذشت که از مدینه بمصر میشدند نزدیک آن چاه فرود آمدند مردی [illegible]
نام او مالک ابن الزعر مالک دلو فرو گذاشت یوسف دست در رسن زد و از چاه برآمد بیت چون یوسف [illegible] از چاه برآمد
کام [illegible] از لب چاه برآمد [illegible] از ظلمات شب هجران [illegible] شمع [illegible] و ماه برآمد [illegible]
روز [illegible] مالک ابن الزعر چون یوسف را بدید در غایت حسن و جمال [illegible] یا بشری هذا
غلام [illegible]
برای ایشان [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] بیت [illegible]
[illegible] یوسف [illegible] برادران [illegible]
[illegible] مالک [illegible] غلام [illegible]
[illegible] برادران [illegible]
[illegible] مالک [illegible] یوسف [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] یوسف [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مالک [illegible] یوسف [illegible]

کرده

[illegible] لذت [illegible]
[illegible] عزیز گفت [illegible] قیمت [illegible] غلام [illegible]
پس در قیمت [illegible] عزیز [illegible]
[illegible] زلیخا را
[illegible] عشق یوسف در دل [illegible] زلیخا یوسف را
[illegible] یوسف [illegible]
[illegible] یوسف گفت [illegible]
[illegible] یوسف [illegible] عشق [illegible]
القصه زنان مصر خبر شدند [illegible] زلیخا [illegible] غلام [illegible]
[illegible] عشق [illegible] زلیخا [illegible]
[illegible]
[illegible] زلیخا [illegible] یوسف را گفت [illegible]
اخرج علیهن یوسف [illegible] زنان [illegible]
[illegible] ما هذا بشرا ان هذا الا ملک کریم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] زلیخا گفت [illegible] معشوق [illegible]

قالت فذلکن الذی لمتننی فیه ان زنان را بر وی رحمت آمد یوسف را گفتند چرا بر وی رحم نمیکنی و فرمان وی نمیبری
گفت فرمان خدای را کنم و فرمان وی نبرم زلیخا گفت اگر فرمان من نبری و نپذیری تا در زندانش کنند یوسف روی از وی
بگردید و روی سوی حق کرد و گفت رب السجن احب الی خدایا زندان دوستتر دارم از آنچه مرا بآن میخوانند در حال زلیخا بیهوش
شد و گفت این غلام کنعانی را روزی چند در زندان کن تا خبر حدیث [illegible] مرا با خود عورت [illegible] شدم
عزیز پیش ملک شد و گفت مرا غلامی است [illegible] بفرمای تا وی را بزندان برند ملک بفرمود تا بجرم [illegible]
یوسف را در زندان کردند آن بلا که بر وی [illegible] ان البلاء موکل بالانبیاء ثم الاولیاء ثم الامثل فالامثل القصه
یوسف به سبب خلاص [illegible] کریم بنده نوازد کاران [illegible] عصمت [illegible]
بعد از حبس زندان بکار رسانید که اهل مصر [illegible] بر بیان جان بستند و [illegible] در کوش [illegible]
در تخت [illegible] در آمد زمانه [illegible] حل و عقد و قبض و بسط وی شد [illegible] برادران وی را از کنعان بیاورد
[illegible] در صف [illegible] پیش تخت [illegible] تا قصه [illegible] مسنا واهلنا الضر [illegible]
وایم [illegible] فرزندان یعقوبیم [illegible] خلیلیم [illegible] بخدمت آمده ایم [illegible] قحط [illegible]
شده است یوسف چون نام پدر شنید [illegible] گفت [illegible] فراق [illegible]
در هجر بسته یکبار دگر [illegible] یکبار دگر [illegible] در خدمت [illegible] یکبار دگر یوسف از حال
یعقوب [illegible] برادران گفتند [illegible] یوسف [illegible] در فراقش آرام و قرار از وی رفته است
[illegible] اندوه [illegible] در فراق [illegible] سفید کرده است آورده اند که یعقوب هر روز دگر
یوسف بر زبان [illegible] فرمان حضرت حق رسید که اگر دگر یوسف بر زبان رانی این فراق را [illegible]
[illegible] یوسف [illegible] یعقوب [illegible] در فراق [illegible] در آن

ای پسر

ای پسر بگریستی [illegible] از هجر او بگریستی [illegible] از غم هجران دل او خون شدی [illegible] خون دل از دیده [illegible] بیرون شدی [illegible] از حسرت
[illegible] یاد او [illegible] فرمان آمد که [illegible] بر سر راه خانه [illegible]
این [illegible] یوسف است [illegible] یعقوب [illegible] ردای [illegible] خلیل [illegible]
بگریستی [illegible] یوسف را در خواب [illegible] فرمان [illegible]
[illegible] بیت [illegible]
دل [illegible] فرمان رسید که ای یعقوب [illegible] فرزند [illegible]
کرده [illegible] آورده اند که [illegible] جبرئیل [illegible] ملک الموت [illegible]
[illegible] گفت [illegible] یوسف قبض کرده [illegible] گفت [illegible]
گفت ای یعقوب [illegible] جبرئیل [illegible] القصه یوسف [illegible] برادران
طعام [illegible] بضاعت [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] فراموش [illegible] عزیز [illegible]
[illegible] یعقوب [illegible] بر تخت عزت نشسته [illegible]
[illegible] بیت [illegible]
[illegible] القصه [illegible] برادران [illegible] گفت لا تثریب علیکم
الیوم [illegible] یغفر الله لکم [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] آورده اند که حق تعالی [illegible] گفت انظروا الی [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] ارحم الراحمین [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] یعقوب [illegible]

کند [illegible] زلطف [illegible] چشم داریم نیز [illegible] بر این کم بضاعت [illegible] عزیز [illegible] برادران [illegible]
[illegible] گفت اذهبوا بقمیصی هذا [illegible] این پیراهن مرا [illegible] پدر [illegible] تا [illegible] چشم [illegible]
[illegible] یعقوب رسید گفت انی لاجد ریح یوسف [illegible] فرزندان [illegible] فراق [illegible]
[illegible] بیت [illegible] در جهان [illegible]
[illegible] یوسف [illegible] معلوم شد [illegible]
یعقوب [illegible] گفت [illegible]
[illegible]
[illegible] القصه یعقوب [illegible] فرزندان [illegible]
یوسف را فرمان آمد [illegible]
[illegible] یوسف [illegible] یعقوب [illegible] جبرئیل [illegible]
[illegible] یوسف [illegible]
[illegible] یعقوب [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] ملائکه ملکوت [illegible] خداوند [illegible] یوسف [illegible]
[illegible] یعقوب را با یوسف [illegible]
بیت کرم [illegible] جرم [illegible] عزیز [illegible]
[illegible] والله اعلم بالصواب فصل [illegible] روی عن رسول الله صلی الله علیه [illegible]
انه [illegible] الله عز و جل [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] سلیمان گفت رب [illegible] لا ینبغی لاحد من بعدی [illegible]
[illegible] عالم [illegible]
[illegible] عالم [illegible]
[illegible] کتاب کریم [illegible] سلیمان
[illegible] فرسنگ [illegible] فرسنگ [illegible] فرسنگ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سلیمان [illegible]
[illegible] سلیمان [illegible]
[illegible]
[illegible] سلیمان گفت [illegible]

بگوی ا

بگوی گفت مانند داود جوهر فتوة [illegible] مرادست رحمت [illegible] که خود [illegible] گفت [illegible] بر فرمان [illegible] گفت
بگوی گفت [illegible] و الکلام بر بادست و هر چه [illegible] او بر بادست یا [illegible] بیت صاحب [illegible] ملک سلیمان باد است
بلکه آنست سلیمان که ز ملک آزاد است [illegible] که گویند که بر باد نهاد است جهان [illegible] خواجه که چون [illegible] بر باد نهاد [illegible] باد و از این
سخن از فرح [illegible] گویا [illegible] باد [illegible] این سخن ازدی یاد است [illegible] سلیمان گفت بار خدایا [illegible] نعمت [illegible]
که [illegible] رحمت [illegible] باد [illegible] سوار گشت [illegible] شاد
روان سلیمان [illegible] باد [illegible] آب حیات [illegible]
در مقام حضور حق [illegible] باد [illegible] بیت [illegible] حضرت
هزت شوی غافل [illegible] غافل که غفلت نیست کار جز غافل [illegible] لقوله تعالی فتفقد الطیر الآیه روزی سلیمان بر تخت [illegible]
روان میگذشت فرضه در میان [illegible] آفتاب [illegible] روشن [illegible] سلیمان [illegible] هدهد
گفت مالی لا اری الهدهد [illegible] طلب [illegible] هدهد [illegible] سلیمان [illegible] گفت [illegible]
و طول و عرض [illegible] در هوا رفت [illegible] بوستانی دید [illegible] بوستان رفت هدهد دیگر [illegible]
از روی [illegible] گفت [illegible] سلیمان [illegible] گفت سلیمان کیست گفت پادشاه [illegible]
[illegible] گفت [illegible] ولایت [illegible] گفت پادشاه این ولایت کیست گفت [illegible] بلقیس [illegible] عظیم [illegible]
[illegible] سلیمان [illegible] بلقیس [illegible]
سلیمان [illegible] گفت لأعذبنه عذابا شدیدا او لأذبحنه او لیأتینی بسلطان مبین [illegible] گفت [illegible]
[illegible] هدهد [illegible] عقاب [illegible] گفت [illegible]
سلیمان خبر [illegible] عقاب [illegible] گفت [illegible] گفت [illegible]

[illegible]

[illegible] هدهد [illegible] کار [illegible] جان [illegible]
سر در پیش [illegible] بیت تو خود [illegible] سر [illegible]
روز و شب [illegible] هدهد [illegible] پیش سلیمان [illegible] سلیمان [illegible]
سلیمان [illegible] گفت [illegible] گفت [illegible] هدهد گفت
یا نبی الله [illegible] بیت [illegible]
[illegible] سلیمان [illegible]
[illegible] بیت [illegible]
[illegible] سلیمان [illegible] هدهد گفت یا نبی الله [illegible] سبا [illegible] بلقیس [illegible]
[illegible] سلیمان گفت بلقیس کیست گفت [illegible]
آفتاب [illegible] سلیمان گفت [illegible] نامه [illegible] هدهد [illegible]
[illegible]
[illegible] گفت اذهب بکتابی هذا [illegible] هدهد نامه را [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] بیت [illegible] سلیمانم [illegible]
[illegible] القصه هدهد [illegible] سبا رفت [illegible] بلقیس [illegible]
[illegible] آفتاب [illegible] بلقیس [illegible]
[illegible] نامه [illegible] بلقیس [illegible]
[illegible] گفت یا ایها الملأ انی القی الی کتاب کریم [illegible]

[illegible] گفت [illegible] کتاب [illegible]
[illegible] کتاب کریم [illegible] بسم الله الرحمن الرحیم [illegible] گفتند
[illegible] این نامه انه من سلیمان وانه بسم الله الرحمن الرحیم الا تعلوا علی واتونی مسلمین این نامه سلیمان [illegible]
[illegible] بلقیس گفت [illegible] قوم [illegible]
[illegible] گفتند [illegible] بلقیس [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] ان الملوک اذا دخلوا قریة [illegible]
وجعلوا اعزة اهلها اذلة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سلیمان [illegible]
[illegible]
[illegible] سلیمان [illegible]
[illegible]
[illegible] سلیمان [illegible]
[illegible] سلیمان [illegible]
[illegible] القصه [illegible] سلیمان [illegible] سلیمان [illegible]

[illegible]

[illegible] بلقیس [illegible] سلیمان گفت [illegible] سلیمان [illegible] سلیمان
گفت [illegible]
[illegible] سلیمان گفت [illegible]
سلیمان [illegible] گفت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] بلقیس [illegible] سلیمان [illegible]
[illegible] سلیمان [illegible] سلیمان [illegible]
[illegible] گفت [illegible]
[illegible] گفت [illegible] سلیمان
[illegible] بلقیس [illegible]
[illegible] الفراغ [illegible] الاحادیث النبویة والاخبار المرویة عنه وعن الائمة المطهرة المعصومین
علیهم الصلوة والتحیة اجمعین [illegible]
[illegible] علیه الالف التحیة [illegible] فی یوم الاثنین من شهر [illegible] ۱۲ [illegible]
[illegible] الهجرة النبویة المصطفویة صلی الله علیه وآله اللهم اغفر لنا ولوالدینا [illegible]
[illegible] المؤمنین والمؤمنات والمسلمین والمسلمات برحمتک [illegible]

